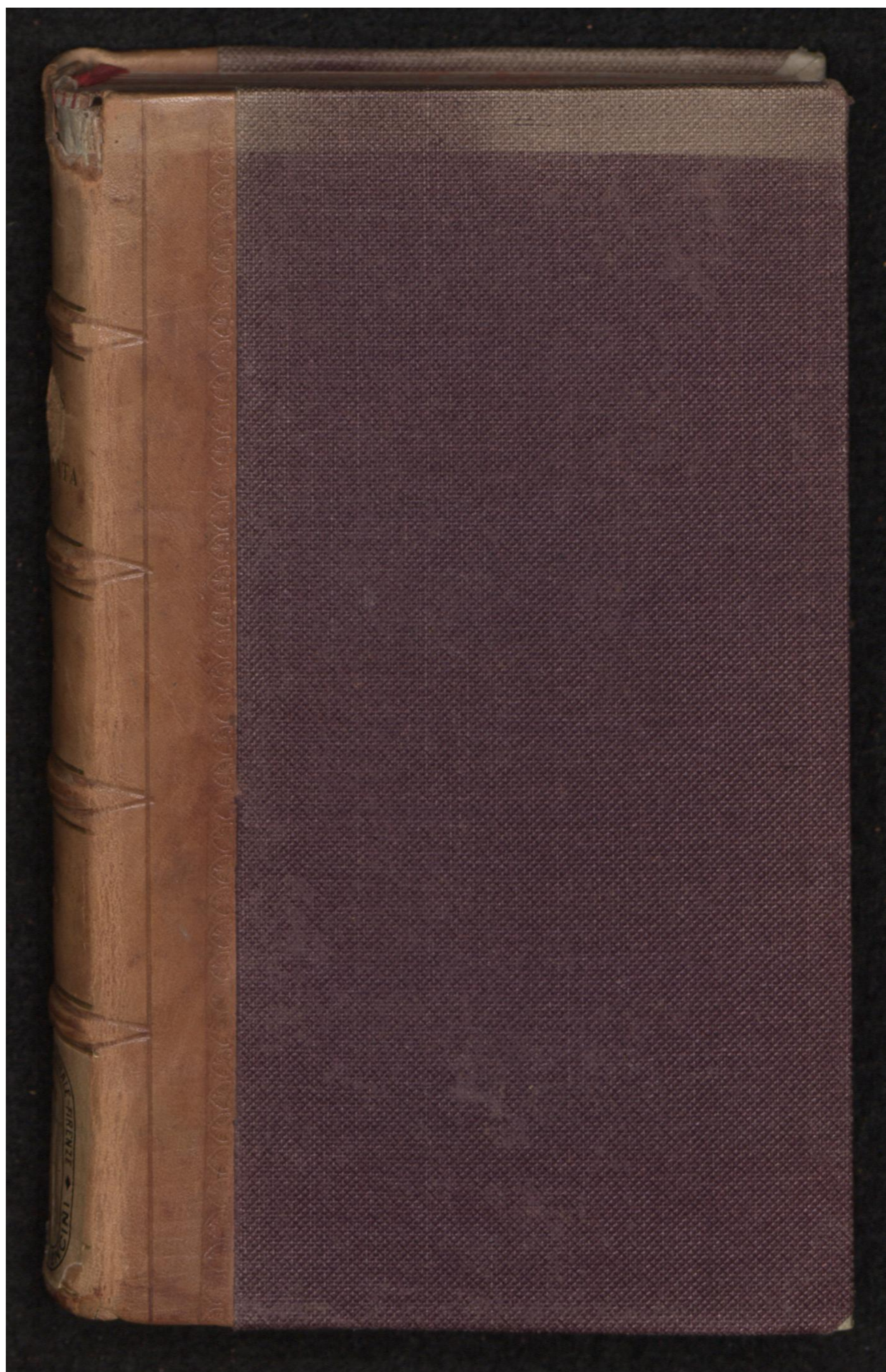
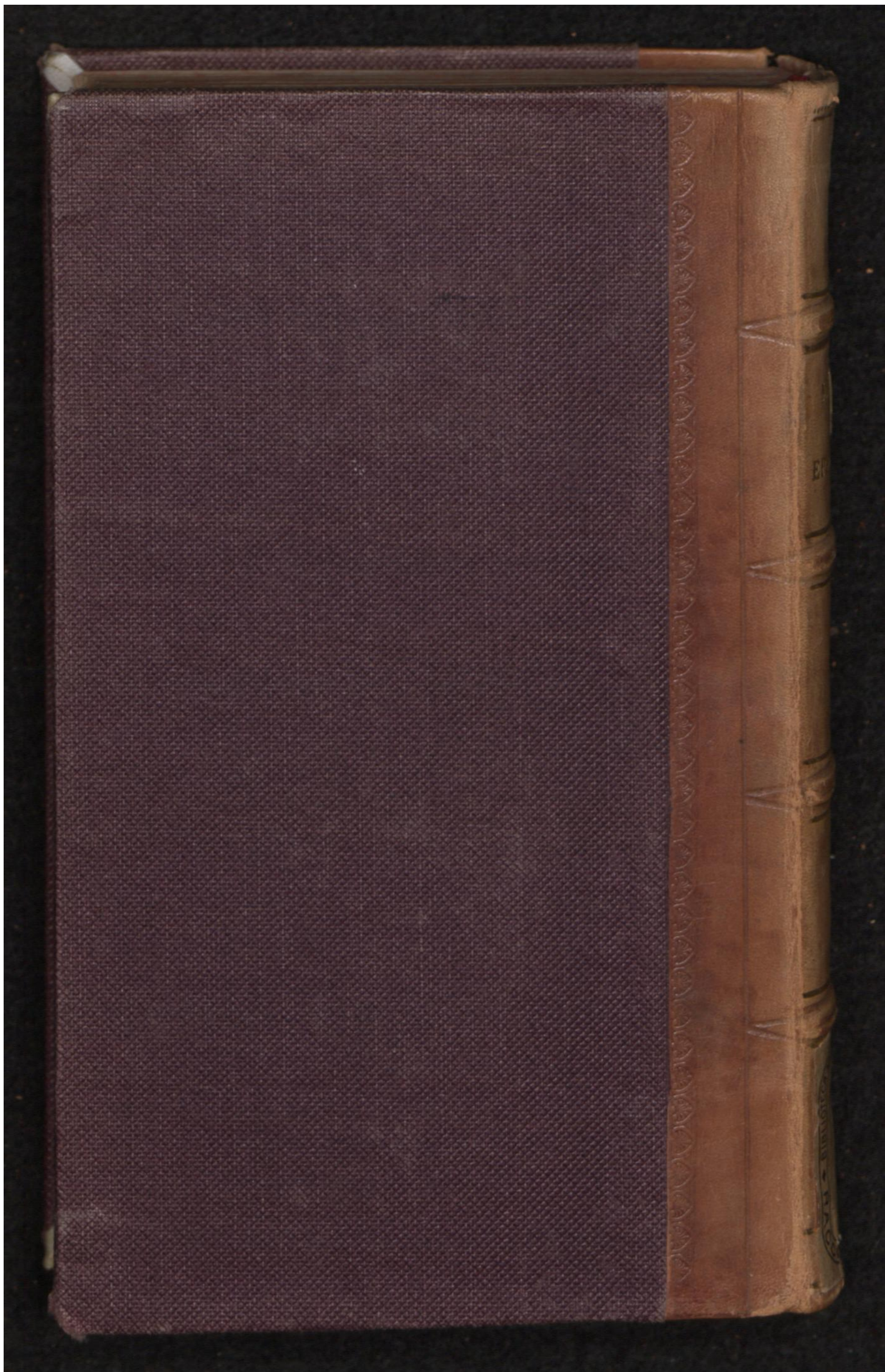

MARTIALIS
EPIGRAMMATA
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE-FIRENZE
RACCOLTA ALDINI
ALDINI
I
1

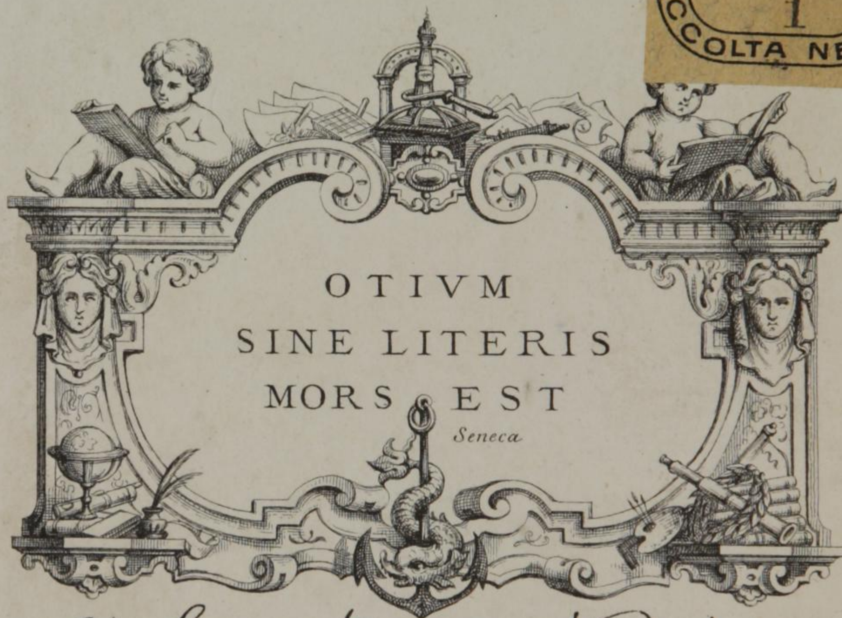

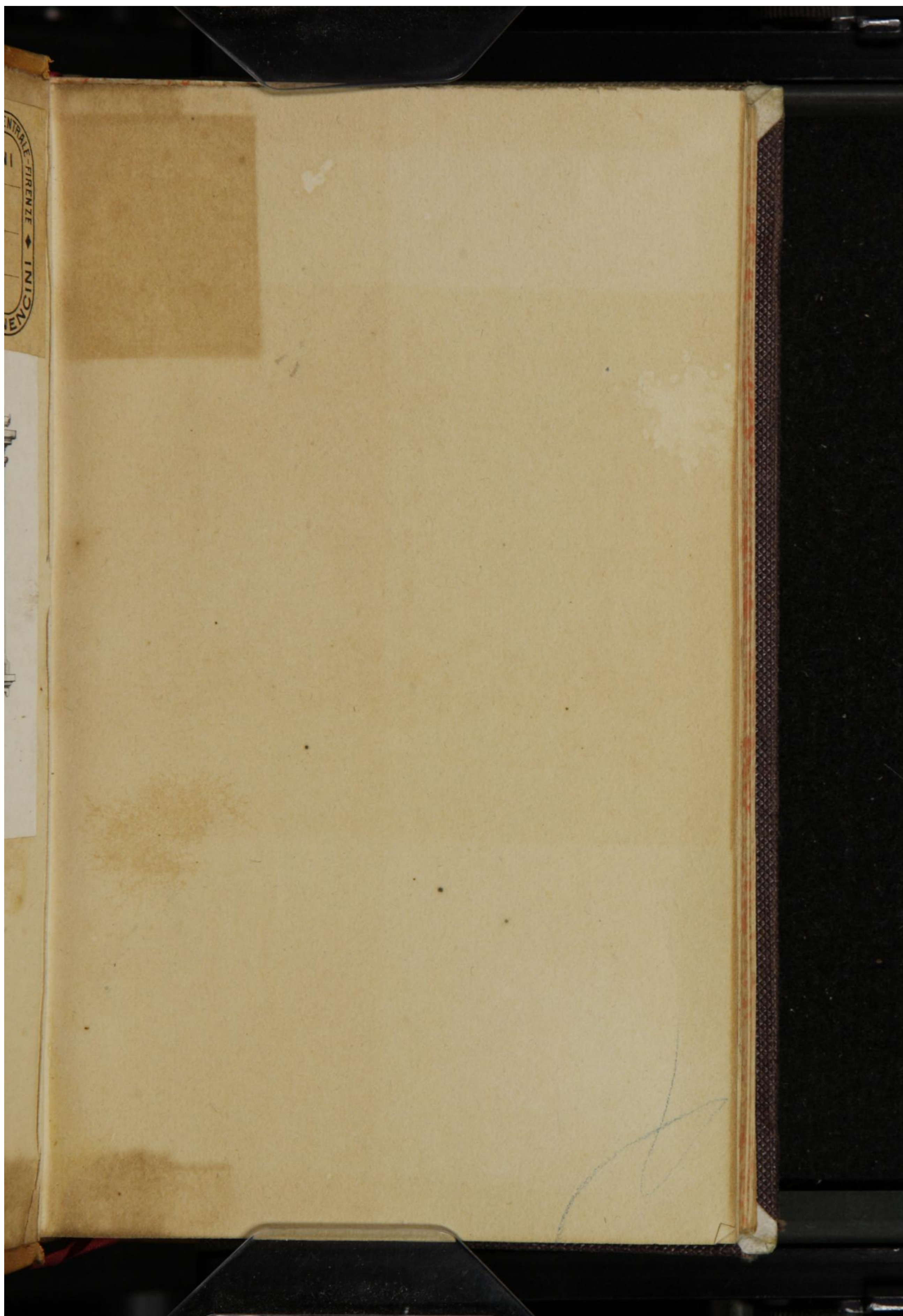

Ex Libris Joannis Nencini
1874

MARTIALIS.

PLINIVS IVNIOR CORNELIO PRISCO. S.

Audio Valerium Martialem decessisse, & moleste fero. Erat homo ingeniosus · acutus, et qui plurimũ in scribendo, & salis haberet, & fellis, nec candoris minus. Prosecutus eram uiatico secedẽtem · dederam uersiculis, quos de me composuit. Fuit moris antiqui, eos, qui uel singulorum laudes, uel uerbũ scripserãt, aut honoribus, aut pecunia ornare. Nostris uero temporibus, ut alia speciosa, et egregia, ita hoc in primis exoleuit. Nam postquam desiuimus facere laudãda, laudari quoque ineptum putamus. Quæris qui sint uersiculi, quibus gratiam retulerim? mitterẽ ad te ipsum uolumen, nisi quosdã tenerẽ. Tu si placuerint hi, cæteros in libro requires. Alloquitur musam. Mandat, ut domum meam in exquiliis quærat, adeatq́; reuerenter.

Sed ne tempore non tuo disertam
Pulses ebria ianuam, uideto.
Totos dat tetricæ dies Mineruæ,
Dum centum studet auribus uirorum
Hoc, quod secula, posteriq́; possint
Arpinis quoque comparare chartis.
Seras tutior ibis ad lucernas.
Hæc hora est tua, dum furit Lyæus,
Dum regnat rosa, dum madent capilli,
Tum me uel rigidi legant Catones.

Meritóne eũ, qui hoc de me scripsit, et tũc dimisi amicissime, et nunc amicissimum defunctum esse doleo? dedit enim mihi, quãtum maxime potuit daturus amplius, si potuisset. Tãetsi qd homini põt dari maius, q̃ gloria, laus, & æternitas? Aeterna, quæ scripsit non erũt fortasse. Ille tamen scripsit tanquam futura. Vale.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATA.

IN AMPHITHEATRVM CAESARIS.

b ARBARA PYRAMIDVM sileat miracula Memphis,
Assiduus iactet nec Babylona labor,
Nec Triuiæ templo molles laudentur honores,
Dissimuletq; Deum cornibus ara frequens.
Aere nec uacuo pendentia mausolea
Laudibus immodicis cares in astra ferant.
Omnis cæsareo cedat labor amphitheatro.
Vnum pro cunctis fama loquatur opus.

Ad eundem Cæsarem.

Hic ubi sydereus propius uidet astra colossus,
Et crescunt media pægmata celsa uia,
Inuidiosa feri radiabant atria Regis,
Vnaq; iam tota stabat in urbe domus.
Hic ubi conspicui uenerabilis amphitheatri
Erigitur moles, stagna Neronis erant.
Hic ubi miramur uelocia munera thermas,
Abstulerat miseris tecta superbus ager.
Claudia diffusas ubi porticus explicat umbras,
Vltima pars aulæ deficientis erat.
Reddita Roma sibi est, & sunt te præside Cæsar
Delitiæ populi, quæ fuerant domini.

Ad eundem.

Quæ tam seposita est, quæ gens tam barbara Cæsar,
Ex qua spectator non sit in urbe tua?

Venit ab Orpheo cultor rhodopeius Hæmo,
Venit et epoto sarmata pastus equo,
Et qui prima bibit deprensi flumina Nili,
Et quem supremæ Tethyos unda ferit.
Festinauit Arabs, festinauere Sabæi,
Et cilices nimbis hic maduere suis.
Crinibus in nodum tortis uenere Sicambri,
Atque aliter tortis crinibus Aethiopes.
Vox diuersa sonat populorum, est uox tamen una,
Cum uerus patriæ diceris esse pater.

Ad Cæsarem quod expulerit delatores.

Turba grauis paci, placidæq; inimica quieti,
Quæ semper miseras sollicitabat opes,
Tradita Getulis, nec cepit arena nocentes,
Et delator habet, quod dabat exilium.
Exulat Ausonia profugus delator ab urbe.
Impensis uitam principis annumeres.

Blanditur Cæsari.

Iunctam Pasiphaen Dictæo credite tauro
Vidimus, accepit fabula prisca fidem.
Nec se miretur Cæsar longæua uetustas,
Quicquid fama canit, donat arena tibi.

Blanditur Cæsari.

Belliger inuictis quod Mars tibi sæuit in armis,
Non satis est Cæsar, sæuit & ipsa Venus.
Prostratum Nemees et uasta in ualle leonem,
Nobile et herculeum fama canebat opus.
Prisca fides taceat, nam post tua munera Cæsar
Hæc iam fœminea uidimus acta manu.

Pœna Laureoli.

Qualiter in ſcythica religatus rupe Prometheus
  Aſſiduam nimio pectore pauit auem,
Nuda Calidonio ſic pectora præbuit urſo,
  Non falſa pendens in cruce Laureolus.
Viuebant laceri membris ſtillantibus artus,
  Inq; omni nuſquam corpore corpus erat.
Denique ſupplicium dederat necis ille paternæ,
  Vel domini iugulum foderat enſe nocens.
Templa uel arcano demens ſpoliauerat auro,
  Subdiderat ſæuas uel tibi Roma faces.
Vicerat antiquæ ſceleratus crimina famæ,
  In quo, quæ fuerat fabula, pœna fuit.

De Dædalo.

Dædale lucano cum ſic lacereris ab urſo,
  Quam cuperes pennas nunc habuiſſe tuas.

De Rhinocerote.

Præſtitit exhibitus tota tibi Cæſar arena,
  Quæ non promiſit prælia Rhinoceros.
O quam terribilis exarſit pronus in iras,
  Quantus erat cornu cui pila taurus erat.

De leone, qui gubernatorem offendit.

Læſerat ingrato leo perfidus ore magiſtrum
  Auſus tam notas contemerare manus.
Sed dignas tanto perſoluit crimine pœnas,
  Et qui non tulerat uerbera, tela tulit.
Quos decet eſſe hominum tali ſub principe mores,
  Qui iubet ingenium mitius eſſe feris?

De Vrſo.

Præceps ſanguinea dum ſe rotat urſus arena,
  Implicitam uiſco perdidit ille fugam.

Splendida iam tecto cessent uenabula ferro,
Nec uolet excussa lancea torta manu.
Deprendat uacuo uenator in aere prædam,
Si captare feras aucupis arte placet.

De sue, quæ ex uulnere peperit.

Inter Cæsareæ discrimina sæua Dianæ
Fixisset grauidam cum leuis hasta suem,
Exiliit partus miseræ de uulnere matris.
O Lucina ferox hoc peperisse fuit?
Pluribus illa mori uoluisset saucia telis,
Omnibus ut natis triste pateret iter.
Quis negat esse satum materno funere Bacchum?
Sic genitum numen credite, nata fera est.

De eadem.

Icta graui telo, confossaq; uulnere mater
Sus pariter uitam perdidit, atque dedit.
O quam certa fuit librato dextera ferro.
Hanc ego Lucinæ credo fuisse manum.
Experta est numen moriens utriusque Dianæ,
Quaq; soluta parens, quaq; perempta fera est.

De sue prægnante.

Sus fera iam grauior maturi pignora uentris
Emisit fœtum uulnere facta parens.
Nec iacuit partus, sed matre cadente cucurrit.
O quantum est subitis casibus ingenium.

De Carpophoro.

Summa tuæ Meleagre fuit quæ gloria famæ,
Quantula Carpophori portio fusus aper.
Ille et præcipiti uenabula condidit urso,
Primus in Arctoi qui fuit arce poli.

Strauit & ignota spectandum mole leonem
Herculeas potuit, qui decuisse manus,
Et uolucrem longo porrexit uulnere pardum,
Præmia cum laudis ferret, adhuc poterat.

De Tauro.

Raptus abit media, quod ad æthera taurus arena,
Non fuit hoc artis, sed pietatis opus.
Vexerat Europen fraterna per æquora taurus,
At nunc Alciden taurus in Astra tulit.
Cæsaris atque Iouis confer nunc stemma iuuentus,
Par onus ut tulerint, altius iste tulit.

De supplice elephante.

Quod pius, et supplex elephas te Cæsar adorat,
Hic modo, qui tauro tam metuendus erat.
Non facit hoc iussus, nulloq; docente magistro
Crede mihi numen sentit & ille tuum.

De Tigride, et Leone.

Lambere securi dextram consueta magistri
Tigris ab hyrcano gloria rara iugo,
Sæua ferum rabido lacerauit dente leonem,
Res noua non ullis cognita temporibus.
Ausa est tale nihil syluis dum uixit in altis,
Postquam inter nos est, plus feritatis habet.

De Elephante.

Qui modo per totam flammis stimulatus arenam
Sustulerat raptus taurus in astra pilas,
Occubuit tandem cornuto ardore potitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Assentatur Cæsari.

Dum peteret pars hæc Myrinum, pars illa Triũphũ

Promisit pariter Cæsar utraque manu.
Non potuit melius litem finire iocosam.
O dulce inuicti principis ingenium.

Ad Cæsarem.

Quicquid in Orpheo Rhodope spectasse theatro
Dicitur, exhibuit Cæsar arena tibi.
Repserunt scopuli, mirandáq; sylua cucurrit,
Quale fuisse nemus creditur Hesperidum.
Affuit immixtum pecudum genus omne ferarum,
Et supra uatem multa pependit auis.
Ipse sed ingrato iacuit laceratus ab urso,
Hæc tamen ut res est facta, ita ficta alia est.

De Rhinocerote.

Sollicitant pauidi dum Rhinocerota magistri,
Seq; diu magnæ colligit ira feræ.
Desperabantur promissi prælia martis,
Sed tamen is rediit cognitus ante furor.
Nanque grauem gemino cornu sic extulit ursum,
Iactat ut impositas taurus in astra pilas.

De Carpophoro.

Dorica quam certo uenabula dirigit ictu
Fortis adhuc teneri dextera Carpophori.
Ille tulit geminos facili ceruice iuuencos,
Illi cessit atrox bubalus, atque bison,
Hunc leo cum fugeret præceps in tela cucurrit.
I nunc, et lentas corripe turba moras.

De Naumachia Domitiani.

Si quis ades longis serus spectator ab oris,
Cui lux prima sacri muneris ipsa fuit,
Ne te decipiat ratibus naualis Enyo,

Et par unda fretis, hic modo terra fuit.
Non credis, spectes, dum laxent æquora martem,
Parua mora est, dices, hic modo pontus erat.

De Leandro.

Quod nocturna tibi Leandre pepercerit unda,
Desine mirari, Cæsaris unda fuit.
Cum peteret dulces audax Leandrus amores,
Et fessus tumidis iam premeretur aquis,
Sic miser instantes affatus dicitur undas,
Parcite dum propero, mergite dum redeo.

De natatoribus.

Lusit Nereidum docilis chorus æquore toto,
Et uario faciles ordine pinxit aquas.
Fuscina dente minax, nexu fuit anchora curuo
Credidimus remum, credidimusq; ratem,
Et gratum nautis sydus fulgere laconum,
Lataq; perspicuo uela tumere sinu.
Quis tantas liquidis artes inuenit in undis?
Aut docuit lusus hos Thetis, aut didicit.

Blanditur Cæsari.

Sæcula Carpophorum Cæsar si prisca tulissent,
Iam nullum monstris orbe fuisset opus.
Non Marathon taurum, Nemee frondosa leonem,
Arcas Mænalium non timuisset aprum.
Hæc armata manus hydræ mors una fuisset,
Huic percussa foret tota chimæra semel.
Ignipedes posset sine Colchide uincere tauros.
Soluere et Hesionen solus, et Andromeden.
Herculeæ laudis numeretur gloria, plus est
Bis denas pariter perdomuisse feras.

Laus Augusti.

Augusti laudes fuerant committere classes,
Et freta nauali sollicitare tuba.
Cæsaris hæc nostri pars est quota, uidit in undis
Et Thetis ignotas, & Galathea feras.
Vidit in æquoreo feruentes puluere currus,
Et domini Triton ipse putauit equos.
Dumq; parat sæuis ratibus fera prælia Nereus,
Abnuit in liquidis ire pedester aquis.
Quicquid & in circo spectatur, & amphitheatro,
Diues Cæsarea præstitit unda tibi.
Fucinus, & pigri taceantur stagna Neronis.
Hanc norint unam secula Naumachiam.

M.V.MARTIALIS EPIGRAMMÁTON LIBER PRIMVS.

SPERO ME SECVTVRVM IN libellis meis tale temperamentum, ut de illis queri non possit quisquis de se bene senserit, cum salua infimarum quoq; personarum reuerentia ludant, quæ antiquis authoribus defuit, ut nominibus non tantum ueris abusi sint, sed etiam magnis. At mihi fama uilius constet, et probetur in me nouissimum ingenium. Absit à iocorũ nostrorum simplicitate malignus interpres, nec epigrammata mea scribat. Improbe facit, qui in alieno libro ingeniosus est. Lasciuam uerborum licentiam, id est epigrammáton linguam excusarem, si meum esset

exemplum, sic scripsit Catullus, sic Marsus, sic Pedo, sic Getulicus, sic quicunque perlegitur. Siquis tamen tam ambitiose tristis est, ut apud illum in nulla pagina latine loqui fas sit, potest epistola, uel potius titulo contentus esse. Epigrammata illis scribuntur, qui solēt spectare florales. Non intret Cato theatrum nostrū, aut si intrauerit spectet. Videor mihi meo iure facturus si epistolam uersibus clausero.

Ad Catonem.

Nosses iocosae dulces cum sacrum Florae, cuncta placent,
Festosq; lusus, & licentiam uulgi, reliquo ut mihi
Cur in theatrum Cato seuere uenisti? quod uc boni
An ideo tantum ueneras, ut exires?

Ad lectorem.

Hic est, quem legis, ille, quem requiris
Toto notus in orbe Martialis,
Argutis epigrammaton libellis,
Cui lector studiose, quod dedisti
Viuenti decus, atque sentienti,
Rari post cineres habent poetae.

Ad Librum suum.

Argiletanas mauis habitare tabernas,
Cum tibi parue liber scrinia nostra uacent.
Nescis heu nescis dominae fastidia Romae.
Crede mihi nimium Martia turba sapit.
Maiores nusquam rhonchi, iuuenesq;, senesq;,
Et pueri nasum Rhinocerotis habent.
Audieris cum grande sophos, dum basia captas,
Ibis ab excusso missus in astra sago.

Sed tu ne toties domini patiare lituras,
Néue notet lusus tristis arundo tuos.
Aethereas lasciue cupis uolitare per auras,
I fuge, sed poteras tutior esse domi.

Ad lectorem ubi libri uenales.

Qui tecum cupis esse meos ubicunque libellos,
Et comites longæ quæris habere uiæ,
Hos eme, quos arctat breuibus membrana tabellis.
Scrinia da magnis, me manus una capit.
Ne tamen ignores ubi sim uenalis, & erres
Vrbe uagus tota, me duce certus eris.
Libertum docti Lucensis quære Secundum
Limina post pacis, Palladiumq; forum.

Ad Cæsarem.

Contigeris nostros Cæsar si forte libellos,
Terrarum dominum pone superalium.
Consueuere iocos uestri quoque ferre triumphi,
Materiam dictis nec pudet esse ducem.
Qua Thymelen spectas, derisoremq; Latinum,
Illa fronte precor carmina nostra legas.
Innocuos censura potest permittere lusus.
Lasciua est nobis pagina, uita proba est.

Ad Marcum.

Do tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis,
Vis puto cum libro Marce natare tuo.

De leone Cæsaris...

Aethereas aquila puerum portante per auras
Illæsum timidis unguibus hæsit onus,
Nunc sua Cæsareos exorat præda leones,
Tutus & ingenti ludit in ore lepus.

Quae maiora putas miracula? summus utrisque
Author adest, haec sunt Caesaris, illa Iouis.

Ad Maximum de columba Stellae.

Stellae delicium mei columba
Verona licet audiente dicam
Vicit Maxime passerem Catulli.
Tanto Stella meus tuo Catullo,
Quanto passere maior est columba.

Deciani dogma laudat.

Quod magni Thraseae, consumatiq; Catonis
Dogmata sic sequeris, saluus ut esse uelis,
Pectore nec nudo strictos incurris in enses,
Quod fecisse uelim te, Deciane facis.
Nolo uirum, facili redimit qui sanguine famam,
Hunc uolo, laudari qui sine morte potest.

Iocatur in Coctam.

Bellus homo, et magnus uis idem Cocta uideri,
Sed qui bellus homo est Cocta, pusillus homo est.

De Gemello, et Maronilla.

Petit Gemellus nuptias Maronillae,
Et cupit, et instat, et precatur, et donat.
Adeó'ne pulchra est? immo foedius nihil.
Quid ergo in illa appetitur, et placet? tussit.

Ad Sextilianum potorem.

Cum data sint equiti bis quinque numismata, quare
Bis decies solus Sextiliane bibis?
Iam defecisset portantes calda ministros,
Si non potares Sextiliane merum.

De Regulo.

Itur ad Herculei gelidas qua Tyburis arces,

Canaq́; sulphureis albula fumat aquis.
R ura, nemus'q; sacrum, dilecta'q; iugera musis
Signat uicina quartus ab urbe lapis.
H ic rudis æstiuas præstabat porticus umbras,
Heu quam penè nouum porticus ausa nefas.
N am subito collapsa ruit, cum mole sub illa
Gestatus biiugis Regulus esset equis.
N imirum timuit nostras fortuna querelas,
Quæ par tam magnæ non erat inuidiæ.
N unc & damna iuuant, sunt ipsa pericula tanti
Stantia non poterant tecta probare Deos.

De Arria, & Pæto.

C asta suo gladium cum traderet Arria Pæto,
Quem de uisceribus traxerat ipsa suis,
S i qua fides, uulnus, quod feci, non dolet, inquit,
Sed quod tu facies, hoc mihi Pæte dolet.

Ad Cæsarem.

D elitias Cæsar, lusus'q;, iocos'q; leonum
Vidimus, hoc etiam præstat arena tibi.
C um prensus blando toties à dente rediret,
Et per aperta uagus curreret ora lepus.
V nde potest auidus captæ leo parcere prædæ?
Sed tamen esse tuus dicitur, ergo potest.

De Leone, & lepore.

R ictibus his tauros non eripuere magistri,
Per quos præda fugax, it'q;, redit'q; lepus,
Quod'q; magis mirum, uelocior exit ab hoste,
Nec nihil à tanta nobilitate refert.
T utior in sola non est cum currit arena,
Nec caueæ tanta conditur ille fide.

S i uitare catnum morsus lepus improbe quæris,
Ad quæ confugias ora leonis habes.

Ad Licianum de Hispaniæ locis.

V ir celtiberis non tacende gentibus,
Nostræq; laus Hispaniæ,
V idebis altam Liciane Bilbilim
Equis, et armis nobilem,
S terilemq; catnum niuibus effractis sacrum
V ada V eronem montibus.
E t delicati dulce Botrodi nemus,
Pomona quod felix amat.
T epida natabis lene Cogedi uada,
Mollesq; nympharum lacus,
Q uibus remissum corpus astringes breui
Salone, qui ferrum gelat.
P ræstabit illic ipsa figendas prope
V oberta prendenti feras.
A estus serenos aureo frangens Tago
Obscurus umbris arborum.
A uidam rigens Dircenna placabit sitim,
Et Nemea, quæ uincit niues.
A t cum December catnus, & Bruma impotens
Aquilone rauco mugiet,
A prica repetes Tarraconis littora,
Tuamq; Laletaniam.
I bi illigatas mollibus damas plagis
M actabis & uernos apros,
L eporemq; forti callidum rumpes equo,
Ceruos relinques uillico.
V icina in ipsum sylua descendet focum

Infante cinctus sordido.
Vocabitur uenator, et ueniet tibi
Conuiua clamatus prope
Lunata nusquam pellis, et nusquam toga,
Olidæq; uestes muricæ.
Procul horridus liburnus, et querulus cliens,
Imperia uiduarum procul.
Non rumpet altum pallidus somnum reus,
Sed mane totum dormies.
Mercetur alius grande, et insanum sophos,
Miserere tu felicium,
Veróq; fruere non superbus gaudio,
Dum Sura laudatur tuus.
Non impudenter uita, quod reliquum est, petit,
Cum fama, quod satis est, habet.

Iocus ex Homero in Cocum.

Si tibi Mistyllus cocus Aemiliane uocatur,
Dicetur quare non Taratalla mihi?

Ad leporem..

Non facit ad sæuos ceruix, nisi prima, leones,
Quid fugis hos dentes ambitiose lepus?
Scilicet à magnis ad te descendere tauris,
Et quæ non cernunt, frangere colla uelint.
Desperanda tibi est ingentis gloria fati,
Non potes hoc tenuis præda sub hoste mori.

Quintianum facit assertorem.

Commendo tibi Quintiane nostros,
Nostros dicere si tamen libellos
Possum, quos recitat tuus poeta,
Si de seruitio graui queruntur,

A ssertor uenias, satisq; praestes,
Et cum se dominum uocabit ille,
D icas esse meos, manuq; missos.
Hoc si terq;, quaterq; clamitaris,
I mpones plagiario pudorem.

Ad Fidentinum.

V na est in nostris tua Fidentine libellis
P agina, sed certa domini signata figura,
Q uae tua traducit manifesto carmina furto,
S ic interposito uilis contaminat uncto
V rbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus.
S ic Arretinae uiolant Crystallina testae.
S ic niger in ripis errat cum forte Caystri,
I nter ledaeos ridetur coruus olores.
S ic ubi multisona feruet sacer Atthide lucus,
I mproba cecropias offendit pica querelas.
I ndice non opus est nostris, nec uindice libris,
S tat contra, dicitq; tibi tua pagina, fur es.

De amicorum iudicio..

S i quid Fusce uacas adhuc amari.
N am sunt hinc tibi, sunt & hinc amici,
V num, si superest, locum rogamus,
N ec me, quod tibi sum nouus, recuses,
O mnes hoc ueteres tui fuerunt.
T u tantum inspice, qui nouus paratur,
A n possit fieri uetus sodalis.

Ad Frontonem de uoto uitae suae..

V ota tui breuiter si uis cognoscere Marci
Clarum militiae Fronto, togaeq; decus,
H oc petit esse sui, nec magni ruris arator,

Sordidaq́; in paruis ocia rebus amat.
Quisquam picta colit Spartani frigora saxi,
Et matutinum portat ineptus aue.
Cui licet exigui nemoris, rurisq́; beati
Ante focum plenas explicuisse plagas.
Et piscem tremula salientem ducere seta,
Flauaq́; de rubro promere mella cado.
Pinguis inæquales onerat cui uillica mensas,
Et sua non emptus præparat oua cinis.
Non amet hanc uitam, quisquis me non amat, opto.
Viuat et urbanis albus in officiis.

Ad Cauponem.

Continuis uexata madet uindemia nimbis,
Non potes, ut cuperes, uendere Caupo merum.

Ad Flaccum.

Qualem Flacce uelim quæris, nolíue puellam?
Nolo nimis facilem, difficilemq́; nimis.
Illud quod medium est, atq; inter utrūq; probamus,
Nec uolo, quod cruciat, nec uolo, quod satiat.

De pueri pretio.

Milia pro puero centum me mango poposcit.
Risi ego, sed Phœbus protinus illa dedit.
Hoc dolet, et queritur, dolet hoc mea mentula mecum,
Laudaturq́; meam Phœbus in inuidiam.
Sed sestertiolum donauit mentula Phœbo
Bis decies, hoc da tu mihi, pluris emam.

Ad Flaccum de sportula.

Dat Baiana mihi quadrantes sportula centum.
Inter delicias quid facit ista fames.
Redde lupi nobis, tenebrosaq́; balnea Gryllis?

Tam male cum cœnem, cur bene Flacce lauor?

De Lepore, & Leone.

Intres ampla licet torui lepus ora leonis,
Esse tamen uacuo se leo dente putat,
Quod ruet in tergum, uel quos procumbet in armos
Alta iuuencorum uulnera figet ubi?
Quid frustra nemorum dominum, regem'q; fatigas?
Non nisi delecta pascitur ille fera.

Ad Licianum, scriptores unde.

Verona docti syllabas amat uatis.
Marone felix Mantua est.
Censetur Apona Liuio suo tellus,
Stella'q;, nec Flacco minus.
Apollodoro plaudit imbrifer Nilus.
Nasone Peligni sonant.
Duos'q; Senecas, unicum'q; Lucanum
Facunda loquitur Corduba.
Gaudent iocosæ Canio suo Gades,
Emerita Deciano meo.
Te Liciane gloriabitur nostra,
Nec me tacebit Bilbilis.

De Leuina casta, & ad Baias adultera.

Casta nec antiquis cedens Leuina Sabinis,
Et quamuis tetrico tristior ipsa uiro.
Dum modo Lucrino, modo se præmittit Auerno,
Et dum Baianis sæpe fouetur aquis.
Incidit in flammas, iuuenem'q; secuta relicto
Coniuge, Penelope uenit, abit Helene.

Ad Celerem.

Vt recitem tibi nostra rogas epigrámmata, nolo,

Non audire celer, sed recitare cupis.

Ad Fabullam ambitiosam in laude,

Bella es, nouimus, et puella, uerum est.
Et diues, quis enim potest negare?
Sed dum te nimium Fabulla laudas,
Nec diues, neque bella, nec puella es.

Ad Cecilianum de g et d. ficus.

Cum dixi ficus rides quasi barbara uerba,
Et dici ficos Ceciliane iubes.
Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci,
Dicemus ficos Ceciliane tuos.

Ad furem de libro suo.

Erras meorum fur auare librorum,
Fieri poetam posse qui putas tanti,
Scriptura quanti constet, et tomus uilis.
Non sex paratur, aut decem sophos nummis.
Secreta quære carmina, & rudes curas,
Quas nouit unus, scrinioq; signatas
Custodit ipse uirginis pater chartæ,
Quæ trita duro non inhorruit mento.
Mutare dominum non potest liber notus,
Sed pumicata fronte siquis est nondum
Nec umbilicis cultus, atque membrana,
Mercare tales ab eo nec sciet quisquam.
Aliena quisquis recitat, & quærit famam
Non emere librum, sed silentium debet.

Ad Chærulum.

Liber homo es nimium dicis mihi Chærule semper.
In te qui dicit Chærule, liber homo est.

De Ruffo, & Neuia.

Quicquid agit Ruffus nihil est, nisi Neuia Ruffo,
Si gaudet, si flet, si tacet, hanc loquitur.
Cœnat. propinat. poscit. negat. innuit, una est
Neuia, si non sit Neuia, mutus erit.
Scriberet hesterna patri cum luce salutem,
Neuia lux, inquit, Neuia numen aue.
Hæc legit, & ridet demisso Neuia uultu,
Neuia non una est, quid uir inepte furis?

Ad Maximum.

Cepit Maxime Pana, quæ solebat
Nunc ostendere Canium, Terentos.

Ad librum.

Vade salutatum, pro me liber ire iuberis
Ad Proculi nitidos officiose lares.
Quæris iter? dicam, uicinum Castora canæ
Transibis Vestæ, uirgineamq; domum.
Inde sacro ueneranda petes pallatia cliuo,
Plurima qua summi fulget imago ducis.
Nec te detineat miri radiata colossi,
Quæ Rhodium moles uincere gaudet opus.
Flecte uias hac, qua madidi sunt tecta Lyæi,
Et Cybeles picto stat Corybante tholus.
Protinus à leua clari sub fronte penates,
Atriáq; excelsæ sunt adeunda domus.
Hanc pete, ne metuas fastus, limenq; superbum,
Nulla magis toto ianua poste patet.
Nec propior quam Phœbus amat, doctæq; sorores.
Si dicet, quare non tamen ipse uenit,
Sic licet excuses, quia qualiacunque leguntur

Ista, salutator scribere non potuit.

Ad somnum.

Naeuia sex cyathis septem Iustina bibatur.
Quinque Lycas. Lyde quattuor. Ida tribus.
Omnis ab infuso numeretur amica falerno,
Et quia nulla uenit, tu mihi somne ueni.

Ad Fidentinum.

Nostris uersibus esse te poetam
Fidentine putas, cupisq; credi?
Sic dentata sibi uidetur Aegle,
Emptis ossibus, indicoq; cornu.
Sic quae nigrior est cadente moro,
Cerussata sibi placet lycoris.
Hac etiam ratione, qua poeta es,
Caluus cum fueris, eris comatus.

Ad Caecilianum.

Nullus in urbe fuit tota, qui tangere uellet
Vxorem gratis Caeciliane tuam,
Dum licuit, sed nunc positis custodibus, ingens
Turba fututorum est, ingeniosus homo es.

Ad Paulam.

Moechus erat, poteras tamen hoc tu Paula negare.
Ecce uir est. nunquid Paula negare potes?

De Lino.

Dimidium donare Lino, quam credere totum,
Qui mauult, mauult perdere dimidium.

Ad Flaccum.

O mihi curarum pretium non uile mearum
Flacce Antenorei spes & alumne laris.
Pierios differ cantusq;, chorosq; sororum,

Aes dabit ex istis nulla puella tibi.
Quid petis a Phœbo? nummos habet arca Mineruæ.
Hæc sapit, hæc omnis fœnerat una deos.
Quid possunt hederæ Bacchi dare? Palladis arbor
Inclinat uarias pondere nigra comas.
Præter aquas Helicon, & serta, lyrasq; deorum
Nil habet, & magnum semper inane sophos.
Quid tibi cum Cirrha? quid cum Permessidos unda?
Romanum propius, diuitiusq; forum est.
Illic æra sonant, at circùm pulpita nostra,
Et steriles cathedras basia sola crepant.

De Carino.

Pulchre ualet Carinus, & tamen pallet.
Parce bibit Carinus, & tamen pallet.
Bene concoquit Carinus, & tamen pallet.
Tingit cutem Carinus, & tamen pallet.
Cunnum Carinus lingit, & tamen pallet.

De Festo.

Indignas premeret pestis cum tabida fauces,
Inq; ipsos uultus serperet atra lues,
Siccis ipse genis flentes hortatus amicos
Decreuit stygios Festus adire lacus.
Nec tamen obscuro pia polluit ora ueneno,
Aut torsit lenta tristia fata fame.
Sanctam Romana uitam, sed morte peregit,
Dimisitq; animam nobiliore rogo.
Hanc mortem fatis magni præferre Catonis
Fama potest, huius Cæsar amicus erat.

Ad Attalum.

Semper agis causas, & res agis Attale semper.

Est, non est, quod agas, Attale semper agis.
Si res, & causæ desunt, agis Attale mulas.
Attale, ne quod agas desit, agas animam.

Ad Canum.

Sportula Cane tibi suprema nocte petita est,
Occidit, puto te Cane, quod una fuit.

Ad Sosibianum.

E' seruo scis te genitum, blandéq; fateris,
Cum dicis dominum Sosibiane patrem.

De Regulo.

Hæc quæ puluere dissipata multo
Longas porticus explicat ruinas,
En quanto iacet absoluta casu.
Tectis nam modo Regulus sub illis
Gestatus fuerat, recesserat'q;.
Victa est pondere cum suo repente,
Et postquam dominum nihil timebat,
Securo ruit incruenta damno.
Tantæ Regule post metum querelæ,
Quis curam neget esse te deorum,
Propter quem fuit innocens ruina?

De Manuella.

Os, & labra tibi lingit Manuella catellus,
Non miror merdas si libet esse cani.

De Quirinali.

Vxorem habendam non putat Quirinalis,
Cum uult habere filios, & inuenit,
Quo possit istud more, futuit ancillas,
Domumq́; & agros implet equitibus uernis.
Pater familiæ uerus est Quirinalis.

De Mario.

Venderet excultos colles cum præco facetus,
Atque suburbani iugera pulchra soli,
Errat ait, si quis Mario putat esse necesse
Vendere, nil debet, fœnerat immo magis.
Quæ ratio est igitur? seruos ubi perdidit omneis,
Et pecus, & fructus, non amat inde locum.
Quis faceret pretium, nisi qui sua perdere uellet
Omnia? sic Mario noxius hæret ager.

De Nouio Microspico.

Vicinus meus est, manuq; tangi
De nostris Nouius potest fenestris.
Quis non inuideat mihi, putetq;
Horis omnibus esse me beatum,
Iuncto cui liceat frui sodale?
Tam longe est mihi, quam Terentianus,
Qui nunc Niliacam regit Syenen.
Non conuiuere, nec uidere saltem,
Non audire licet, nec urbe tota
Quisquam est tam prope, tam procul'q; nobis.
Migrandum est mihi longius, uel illi.
Vicinus Nouio, uel inquilinus
Sit, si quis Nouium uidere non uult.

Ad Fescæniam.

Ne grauis hesterno fragres Fescænnia uino
Pastillos Cosmi luxuriosa uoras.
Ista linunt dentes ientacula, sed nihil obstat
Extremo ructus cum uenit à barathro.
Quid, quod olet grauius mixtum diapasmate uirus,
Atque duplex animæ longius exit odor?

Notas ergo nimis fraudes, deprensáq; furta
Iam tollas, & sis ebria simpliciter.

Ad Alcimum.

Alcime, quem raptum domino crescentibus annis
Labicana leui cæspite uelat humus,
Accipe non phario nutantia pondera saxo,
Quæ cineri uanus dat ruitura labor.
Sed fragiles buxos, & opacas palmitis umbras,
Quæq; uirent lachrymis humida prata meis.
Accipe care puer nostri monumenta doloris,
Hic tibi perpetuo tempore uiuit honor.
Cum mihi supremos Lachesis perneuerit annos,
Non aliter cineres mando iacere meos.

Ad Cinnam.

Garris in aurem semper omnibus Cinna.
Garris & illud, teste quod licet turba.
Rides in aurem, quereris. arguis. ploras.
Cantas in aurem. iudicas. taces. clamas.
Adeo ne penitus sedit hic tibi morbus,
Vt sæpe in aurem Cinna Cæsarem laudes.

Ad Bassam tribadem.

Quod nunquam maribus iūctam te Bassa uidebam,
Quodq; tibi mœchum fabula nulla dabat.
Omnis & officium circa te semper obibat
Turba tui sexus, non adeunte uiro.
Esse uidebaris fateor Lucretia nobis,
At tu, pro facinus Bassa, fututor eras.
Inter se geminos audes committere cunnos,
Mentiturq; uirum prodigiosa Venus.
Commenta es dignum Thebano ænigmate monstrū,

Hic ubi uir non est, ut sit adulterium.

Ad Lælium.

Cum tua non edas, carpis mea carmina Læli.
Carpere uel noli nostra, uel ede tua.

Ad Mamurianum.

Sæpe mihi queritur non siccis Cestos ocellis,
Tangi se digito Mamuriane tuo.
Non opus est digito, totum tibi Ceston habeto,
Si deest nil aliud Mamuriane tibi.
Sed si nec focus est, nudi nec sponda grabati,
Nec curtus Chiones, Antiopésue calix.
Cærea si pendet lumbis, & trita lacerna,
Dimidiasq; nates Gallica palla tegit.
Pasceris et nigræ solo nidore culinæ,
Et bibis immundam cum cane pronus aquam.
Non culum, neq; enim est culus, qui non cacat olim,
Sed fodiam digito, qui superest, oculum.
Nec me Zelotypum, nec dixeris esse malignum.
Denique Pædica Mamuriane satur.

De Aquino.

Fabritio iunctus fido requiescit Aquinus,
Qui prior elysias gaudet abisse domos.
Ara duplex primi testatur munera pili.
Plus tamen est, titulo quod breuiore legis.
Iunctus uterque sacro laudatæ fœdere uitæ,
Famáq; quod raro nouit, amicus erat.

Ad Aeglen fellatricem.

Cantasti male, dum fututa es Aegle.
Iam cantas bene, basianda non es.

Ad Helium.

Quod clamas semper, quod agētibus obstrepis Heli,
Non facis hoc gratis, accipis ut taceas.

Ad Scazontem de fellatore quodam.

Si non molestum est, te'q; non piget Scazon,
Nostro rogamus pauca uerba Materno
Dicas in aurem, sic ut audiat solus.
Amator ille tristium lacernarum,
Et bæticatus, atque leucophæatus,
Qui coccinatos non putat uiros esse,
Amethystinas'q; mulierum uocat uestes,
Natiua laudat, habeat, & licet semper
Fuscos colores, galbanos habet mores,
Rogabit, unde suspicer uirum mollem.
Vnà lauamur, aspicit nihil sursum,
Sed spectat oculis deuorantibus draucos,
Nec ociosis mentulas uidet labris.
Quæris quis hic sit? excidit mihi nomen.

Ad Neuolum causidicum.

Cum clamant omnes, loqueris tu Neuole semper,
Et te patronum, causidicum'q; putas.
Hac ratione potest nemo non esse disertus.
Ecce tacent omnes, Neuole dic aliquid.

Ad Flaccum.

Litigat, & podagra Diodorus Flacce laborat,
Sed nil patrono porrigit, hæc chiragra est.

Ad Calenum auarum.

Non plenum modo uicies habebas,
Sed tam prodigus, atque liberalis,
Et tam lautus eras Calene, ut omnes

O ptarent tibi centies amici.
A udit uota Deus, precesq; nostras,
A tque intra puto septimas calendas
M ortes hoc tibi quattuor dederunt.
A t tu sic quasi non foret relictum,
S ed raptum tibi centies, abisti
I n tantam miser esuritionem,
V t conuiuia sumptuosiora,
T oto quæ semel apparas in anno,
N igræ sordibus explices monetæ,
E t septem ueteres tui sodales
C onstemus tibi plumbea selibra.
Q uid dignum meritis precemur istis?
O ptemus tibi milies Calene,
H oc si contigerit, fame peribis.

De Afra uetula.

M ammas, atque tatas habet Afra, sed ipsa tatarum
Dici, & mammarum maxima mamma potest.

De Afro Demetrio.

I lla manus quondam studiorum fida meorum,
Et felix domino, notaq; Cæsaribus,
D estituit primos uirides Demetrius annos,
Q uarta tribus lustris addita messis erat.
N e tamen ad stygias famulus descenderet umbras,
V reret implicitum cum scelerata lues
C auimus, & domini ius omne remisimus ægro,
Munere dignus erat conualuisse meo.
S ensit deficiens sua præmia, meq; patronum
Dixit ad infernas liber iturus aquas.

Ad Lycorim.

Qui pinxit Venerem tuam Lycori,
Blanditus, puto, pictor est Mineruæ.

Ad Scæuolam.

Si dederint superi decies mihi millia centum,
Dicebas nondum Scæuola factus eques.
Qualiter o uiuam, quam large, quamq; beate.
Riserunt faciles, & tribuere Dei.
Sordidior multo post hoc toga, penula peior.
Calceus est sarta terq;, quaterq; cute,
Deq; decem plures semper seruantur oliuæ.
Explicat & cœnas unica mensa duas.
Et Veientani bibitur fæx crassa Rubelli.
Asse cicer tepidum constat, & asse Venus.
In ius o fallax, atque inficiator eamus,
Aut uiue, aut decies Scæuola redde Deis.

Ad Iulium.

O mihi post nullos Iuli memorande sodales,
Si quid longa fides, canaq; iura ualent.
Bis iam penè tibi consul trigesimus instat,
Et numerat paucos uix tua uita dies.
Non bene distuleris, uideas quod posse negari,
Et solum hoc ducas, quod fuit esse tuum.
Expectant curæq;, catenatiq; labores.
Gaudia non remeant, sed fugitiua uolant.
Hæc utraque manu, complexuq; assere toto
Sæpe fluunt, immo sic quoque lapsa sinu.
Non est crede mihi sapientis dicere uiuam.
Sera nimis uita est crastina. uiue hodie.

Ad Auitum.

Sunt bona, sunt quædã mediocria, sunt mala plura,
Quæ legis, hic aliter non fit Auite liber.

Ad Titum.

Cogit me Titus actitare causas,
Et dicit mihi sæpe, magna res est.
Res magna est Tite, quam facit Colonus.

Ad Tuccam.

Quid te Tucca iuuat uetulo miscere falerno
In uaticanis condita musta cadis?
Quid tantum fecere boni tibi pessima uina,
Aut quid fecerunt optima uina mali?
De nobis facile est, scelus est iugulare falernum,
Et dare campano toxica sæua mero.
Conuiuæ meruere tui fortasse perire,
Amphora non meruit tam pretiosa mori.

Ad Aeliam.

Si memini fuerant tibi quattuor Aelia dentes.
Expuit una duos tussis, & una duos.
Iam secura potes totis tussire diebus.
Nil istic quod agat, tertia tussis habet.

Ad Cæcilianum.

Dic mihi, quis furor est, turba spectante uocata,
Solus boletos Cæciliane uoras?
Quid dignum tanto, uentriq;, gulæq; precabor?
Boletum, qualem Claudius edit, edas.

De Porsena, & Mutio Scæuola.

Dum peteret Regem decepta satellite dextra,
Iniecit sacris se peritura focis.
Sed tam sæua pius miracula non tulit hostis,
Et raptum flammis iussit abire uirum.

V rere quam potuit contempto Mutius igne,
Hanc spectare manum Porsena non potuit.
M aior deceptæ fama est, & gloria dextræ.
Si non errasset fecerat illa minus.

De Leone, et Lepore.

Q uid nunc sæua fugis placidi lepus ora leonis,
Frangere tam paruas non didicere feras,
S eruantur magnis isti ceruicibus ungues,
Nec gaudet tenui sanguine tanta sitis.
P ræda canum lepus est, uastos non implet hiatus.
Non timeat Dacus Cæsaris arma puer.

Ad Cottam.

I nuitas nullum, nisi cum quo Cotta lauaris,
Et dant conuiuam balnea sola tibi.
M irabar quare nunquam me Cotta uocasses,
Iam scio me nudum displicuisse tibi.

Ad Decianum.

A spicis incomptis illum Deciane capillis,
Cuius & ipse times triste supercilium.
Q ui loquitur Curios, assertoresq; Camillos,
Nolito Fronti credere, nupsit heri.

Ad Faustinum.

E de tuos tandem populo Faustine libellos,
Et cultum docto pectore profer opus.
Q uod nec Cecropiæ damnent Pandionis arces,
Nec sileant nostri, prætereantq; senes.
A nte fores stantem dubitas admittere famam,
Teq; piget curæ præmia ferre tuæ.
P ost te uicturæ, per te quoque uiuere chartæ
Incipiant, cineri gloria sera uenit.

Ad

Ad Sextilianum.

Sextiliane bibis quantum ſubſellia quinque
 Solus, aqua toties ebrius eſſe potes.
Nec conſeſſorum uicina numiſmata tantum,
 Aera ſed à cuneis ulteriora petis.
Non hæc pelignis agitur uindemia prælis,
 Vua nec in tuſcis naſcitur iſta iugis.
Teſta, ſed antiqui felix ſiccatur Opimi,
 Egerit & nigros maſſica cella cados,
A caupone tibi fæx laletana petatur,
 Si pluſquam decies Sextiliane bibis.

Ad Procillum.

Heſterna tibi nocte dixeramus,
Quincunces puto poſt decem peractos,
Cœnares hodie Procille mecum.
Tu factam tibi rem ſtatim putaſti,
Et non ſobria uerba ſubnotaſti
Exemplo nimium periculoſo.
Μισῶ μνάμονα συμπό την προκίλλε.

De Acerra.

Heſterno fœtere mero, qui credit Acerram
 Fallitur. in lucem ſemper Acerra bibit.

Ad Fidentinum.

Fama refert noſtros te Fidentine libellos,
 Non aliter populo quam recitare tuos.
Si mea uis dici, gratis tibi carmina mittam.
 Si dici tua uis, hæc eme, ne mea ſint.

De Diaulo medico.

Chirurgus fuerat, nunc eſt ueſpillo Diaulus.
 Cœpit, quod poterat, Clinicus eſſe modo.

De Encolpo.

Hos tibi Phoebe vouet totos à uerticæ crines
Encolpus, domini Centurionis amor.
Grata pudens meriti tulerit cum præmia pili,
Quamprimum longas Phoebe recide comas.
Dum nulla teneri sordent lanugine uultus,
Dumq; decent fusæ lactea colla iubæ,
Vtq; tuis longum, dominus'q;, puer'q; fruatur
Muneribus, tonsum fac cito, sero uirum.

Ad Sabidium.

Non amo te Sabidi, nec possum dicere quare.
Hoc tantum possum dicere, non amo te.

De Gellia.

Amissum non flet, cum sola est Gellia, patrem.
Si quis adest, iussæ prosiliunt lachrymæ.
Non luget, quisquis laudari Gellia quærit.
Ille dolet uere, qui sine teste dolet.

Ad Lesbiam.

Incustoditis, & apertis Lesbia semper
Liminibus peccas, nec tua furta tegis.
Et plus spectator, quam te delectat adulter.
Nec sunt grata tibi gaudia, si qua latent.
At meretrix abigit testem ueloq;, seraq;,
Raraq;, si memini, fornice rima patet.
A Chione saltem, uel ab Helide disce pudorem,
Abscondunt spurcas hæc monimenta lupas.
Nunquid dura tibi nimium censura uidetur?
Deprehendi ueto te Lesbia, non futui.

Ad Cornelium.

Versus scribere me parum seueros,

N ec quos perlegat in schola magister
C orneli quereris, sed ii libelli
T anquam coniugibus suis mariti
N on possunt sine mentula placere.
Q uid si me iubeas Thalassionem
V erbis dicere non Thalassionis.
Q uis floralia uestit, & stolatum
P ermittit meretricibus pudorem?
L ex hæc carminibus data est iocosis,
N e possint, nisi pruriant, iuuare.
Q uare deposita seueritate
P arces lusibus, & iocis rogamus.
N ec castrare uelis meos libellos,
G allo turpius est nihil Priapo.

Ad Lucanum, & Tullum.

S i Lucane tibi, uel si tibi Tulle darentur,
Q ualia ledæi fata lacones habent.
N obilis hæc esset pietatis rixa duobus,
Q uod pro fratre mori uellet uterque prior.
D iceret, infernas si quis prior isset ad umbras,
V iue tuo frater tempore, uiue meo.

Ad Bassam.

V entris onus misero, nec te pudet, excipis auro,
Bassa bibis uitro, carius ergo cacas.

Ad Fidentinum.

Q uem recitas meus est o Fidentine libellus,
Sed male cum recitas, incipit, esse tuus.

Ad Decianum.

S i quis erit, raros inter numerandus amicos,
Q uales prisca fides, famaq; nouit auos.

Si quis Cecropiæ madidus, latiæq; Mineruæ
Artibus, & uera simplicitate bonus,
Si quis erit recti custos, imitator honesti,
Et nihil arcano qui roget ore Deos.
Si quis erit magnæ subnixus robore mentis,
Dispeream, si non hic Decianus erit.

Ad Liuidum.

Qui ducis uultus, & non legis ista libenter,
Omnibus inuideas Liuide, nemo tibi.

In Cæcilium.

Vrbanus tibi Cæcili uideris.
Non es, crede mihi. quid ergo? uerna es.
Hoc quod transtyberinus ambulator,
Qui pallentia sulphurata, fractis
Permutat uitreis. quod ociosæ
Vendit qui madidum cicer coronæ.
Quod custos, dominusq; uiperarum.
Quod uiles pueri salariorum.
Quod fumantia, qui tomacla raucis
Circumfert tepidis cocus popinis.
Quod non optimus urbicus poeta.
Quod de gadibus improbus magister.
Quod bucca est ueluli loquax Cynædi.
Quare desine iam tibi uideri,
Quod soli tibi Cæcili uideris.
Qui Galbam salibus tuis, & ipsum
Posses uincere Sextium caballum.
Non cuicunque datum est habere nasum.
Ludit. qui stolida procacitate,
Non est Cestius ille, sed Caballus.

De Portia.

Coniugis audisset fatum cum Portia Bruti,
Et subtracta sibi quæreret arma dolor,
Nondum scitis, ait, mortem non posse negari.
Credideram satis hoc uos docuisse patrem.
Dixit, & ardentes auido bibit ore fauillas.
I nunc, & ferrum turba molesta nega.

In Mancinum.

Bis tibi triceni fuimus Mancine uocati,
Et positum est nobis nil here, præter aprum.
Non quæ de tardis seruantur uitibus uuæ,
Dulcibus aut certant quæ melimella fauis.
Non pira, quæ lenta pendent religata genesta,
Aut imitata breues punica mala rosas.
Rustica lactantes, nec misit fiscina metas,
Nec de picenis uenit oliua cadis.
Nudus aper, sed et hic minimus, qualisq; necari
A non armato pumilione potest.
Et nihil inde datum est, tantum spectauimus omnes
Ponere aprum nobis, sic & arena solet.
Ponatur tibi nullus aper post talia facta,
Sed tu ponaris, cui Caridemus, apro.

Ad Stellam.

Lasciuos leporum cursus, lususq; leonum,
Quod maior nobis charta, minorq; gerit.
Et bis idem facimus. nimium si Stella uidetur
Hoc tibi, bis leporem tu quoque pone mihi.

De Libro suo.

Edita ne breuibus pereat mihi charta libellis,
Dicatur potius τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος.

Ad Aedilum.

Cum dicis propero, fac si facis Aedile, languet
Protinus, & cessat debilitata Venus.
Expectare iube, uelocius ibo retentus,
Aedile si properas, dic mihi ne properem.

De Diaulo medico.

Nuper erat medicus, nunc est Vespillo Diaulus,
Quod Vespillo facit, fecerat & medicus.

De littoribus Altini.

Aemula Baianis Altini littora uillis,
Et Phaethontei conscia sylua rogi.
Quem'q; Antenoreo Dryadum pulcherrima Fauno
Nupsit, ad Euganeos sola puella lacus.
Et tu ledæo felix Aquileia Timauo.
Hic ubi septenas Cyllarus hausit aquas.
Vos eritis nostræ portus, requies'q; senectæ,
Si iuris fuerint ocia nostra sui.

Ad Posthumum.

Quod te mane domi toto non uidimus anno,
Vis dicam, quantum Posthume perdiderim.
Tricenos puto bis, uicenos ter puto nummos.
Ignosces, togulam Posthume pluris emo.

Ad Augustum.

Sæpe meos laudare soles Auguste libellos.
Inuidus ecce negat, non minus ergo soles.
Quid, quod honorato non sola uoce dedisti,
Non alius poterat, quæ dare dona mihi.
Ecce iterum nigros contorsit liuidus ungues.
Da Cæsar tanto, tu magis ut doleat.

Ad Cloen.

D onasti tenero Cloe Luperco
H ispanas, Tyriasq́; coccinasq́;,
I ndos. Sardonicas. Scythas. Smaragdos,
E t lotam tepido togam Galeso,
E t centum numeros nouae monetae,
E t quicquid petit, usque, & usque donas.
V ae Glabraria, uae tibi Misella.
N udam te statuet tuus Lupercus.

Ad Pudentem.

O bstat care Pudens nostris sua turba libellis,
Lectoremq́; frequens lassat, & implet opus.
R ara iuuant. primis sic maior gratia pomis.
Hyberne pretium sic meruere rosae.
S ic spoliatricem commendat Fastus amicam,
Ianua nec iuuenem semper aperta tenet.
S aepius in libro memoratur Persius uno,
Quam leuis in tota Marsus amazonide.
T u quoque de nostris releges quaecunque libellis,
Esse puta solum. sic tibi pluris erit.

Ad Piscatorem.

B aiano procul à lacu monemus
P iscator fuge, ne nocens recedas.
S acris piscibus hae natantur undae,
Qui norunt dominum, manumq́; lambunt,
I llam, qua nihil est in orbe maius.
Quid quod nomen habent, & ad magistri
V ocem quisque sui uenit citatus.
H oc quondam Libys impius profundo,
D um praedam calamo tremente ducit,
R aptis luminibus repente caecus

Captum non potuit uidere piscem.
Et nunc sacrilegos perosus hamos,
Baianos sedet ad lacus rogator.
At tu dum potes innocens recede
Iactis simplicibus cibis in undas,
Et pisces uenerare dedicatos.

Ad Hippodamum.

Quod cupis in nostris, dicíq; legíq; libellis,
Et nonnullus honos creditur esse tibi.
Ne ualeam, si non res est gratissima nobis,
Et uolo te chartis inseruisse meis.
Sed tu nomen habes auersum fonte sororum
Impositum, mater quod tibi dura dedit.
Quod neq; Melpomene, quod nec Polyhymnia possit,
Nec pia cum Phœbo dicere Calliope.
Ergo aliquod gratum musis tibi nomen adopta.
Non semper belle dicitur Hippodamus.

De Ape electro inclusa.

Et latet, et lucet Phaethontide condita gutta,
Vt uideatur apis nectare clausa suo.
Dignum tantorum pretium tulit illa laborum.
Credibile est ipsam sic uoluisse mori.

Ad Sosibianum.

Plena laboratis habeas cum scrinia libris,
Emittis quare Sosibiane nihil?
Edent hæredes inquis mea carmina. quando?
Tempus erat iam te Sosibiane legi.

Ad Attalum.

Sordida cum tibi sit, uerum tamen Attale dicit,
Quisquis te niueam dicit habere togam.

De pugna damarum.

Frontibus aduersis molles concurrere damas
 Vidimus, et fati sorte iacere pari.
Spectauere canes prædam, stupuitq; superbus
 Venator cultro nil superesse suo.
Vnde leues animi tanto caluere furore?
 Sic pugnant tauri, sic cecidere uiri.

Ad Olum.

Cana est barba tibi. nigra est coma. tingere barbam
 Non potes, hæc causa est. sed potes Ole comam.

Ad Afrum.

Centum Coranus, & ducenta Mancinus,
Trecenta debet Titius, hoc bis Albinus,
Decies Sabellus, alterumq; Seranus.
Ex insulis, fundisq; tricies soldum,
Ex pecore redeunt ter ducenta Parmensi.
Totis diebus Afer hoc mihi narras.
Et teneo melius ista, quam meum nomen.
Numeres oportet aliquid, ut pati possim.
Quottidianam refice nauseam nummis.
Audire gratis Afer ista non possum.

Ad Gallam.

Galla nega, satiatur amor, nisi gaudia torquent,
 Sed noli nimium Galla negare diu.

Ad Charinum.

Argenti genus omne comparasti,
Et solus ueteres Myronis artes,
Solus Praxitelis manus, Scopæq;,
Solus Phidiaci toreuma cœli,
Solus Mentoreos habes labores.

Nec desunt tibi uera glaniana,
Nec quæ Callaico linuntur auro,
Nec mensis anaglypta de paternis.
Argentum tamen inter omne miror,
Quare non habeas Charine purum?

Ad Posthumum.

Atria Pisonum stabant cum stemmate toto,
Et docti Senecæ ter numeranda domus.
Prætulimus tantis solum te Posthume regnis.
Pauper eras, & eques, sed mihi consul eras.
Tecum ter denas numeraui Posthume brumas,
Communis nobis lectus & unus erat.
Iam donare potes, iam perdere, plenus honorum,
Largus opum. expecto, Posthume quid facias.
Nil facis, & serum est alium mihi quærere regem.
Hoc fortuna placet? Posthumus imposuit.

In male recitantem.

Quid recitaturus circundas uellera collo?
Conueniunt nostris auribus illa magis.

Ad Flaccum.

Si quis forte mihi posset præstare roganti,
Audi, quem puerum Flacce locare uelim.
Niliacis primum puer hic nascatur in oris.
Nequitiam tellus scit dare nulla magis.
Sit niue candidior, nanque in mareotide fusca
Pulchrior est, quanto rarior iste color.
Lumina syderibus certent, mollesq; flagellent
Colla comæ. tortas non amo Flacce comas.
Frons breuis, atq; modus breuiter sit naribus uncis.
Pestanis rubeant æmula labra rosis.

Sæpe & nolentem cogat, nolitq; uolentem.
Liberior domino sæpe sit ille suo.
Et timeat pueros, excludat sæpe puellas.
Vir reliquis, uni sit puer ille mihi.
Iam scio, nec fallis, nam me quoq; iudice uerum est.
Talis erat, dices, noster Amazonicus.

In Coracinum.

Non dixi Coracine te cynædum.
Non sum tam temerarius, nec audax,
Nec mendacia qui loquar libenter.
Si dixi Coracine te cinædum,
Iratam mihi Pontiæ lagenam,
Iratum calicem mihi Metelli.
Iuro per syrios tibi tumores.
Iuro per Berecyntios furores,
Quod dixi tamen hoc leue, & pusillum est.
Quod notum est, quod & ipse non negabis.
Dixi te Coracine cunnilingum.

De Vesbio monte.

Hic est pampineis uiridis modo Vesbius umbris.
Presserat hic madidos nobilis uua lacus.
Hæc iuga quam Nysæ colles plus Bacchus amauit.
Hoc nuper Satyri monte dedere choros.
Hæc Veneris sedes Lacedæmone gratior illi.
Hic locus herculeo nomine clarus erat.
Cuncta iacent flammis, & tristi mersa fauilla,
Nec superi uellent hoc licuisse sibi.

Ad Phœbum.

Hæc tibi pro nato plena dat lætus Acerra
Phœbe Palatinus munera Parthenius.

Vt qui prima nouo signat quinquennia lustro,
Impleat innumeras Burrus olympiádas.
Facrata uota patris. sic te tua diligat uxor,
Gaudeat & certa uirginitate soror.
Perpetuo sic flore mices, sic dēnique non sint
Tam longe Bromio, q̄ tibi Phœbe comæ.
De Sabello.
Saturnalia diuitem Sabellum
Fecerunt, merito tumet Sabellus.
Nec quenquam putat esse (prædicatq́;)
Inter causidicos beatiorem.
Hos fastus, animosq́; dat Sabello
Farris semodius, fabæq́; fresæ,
Et turis, piperisq́; tres selibræ,
Et lucanica uentre cum falisco,
Et nigri syra defruti lagœna,
Et ficus Lybicæ gelata testa,
Cum bulbis, cochleisq́;, caseoq́;.
Piceno quoque uenit à cliente,
Parcæ cistula non capax oliuæ,
Et crasso figuli polita cœno
Septennaria synthesis Sagunti,
Hispanæ luteum rotæ toreuma,
Et lato uariata Mappa clauo,
Saturnalia fructuosiora
Annis non habuit decem Sabellus.
De Phaethonte.
Enatustus Phaéthon tabula tibi pictus in hac est.
Quid tibi uis Dipyron, qui Phaethonta facis?
In Papilum.

Praecidi gaudes, praecisus Papile ploras.
Cur quae uis fieri Papile, facta doles?
Poenitet obscoenae pruriginis, an magis illud
Fles, quod praecidi Papile desieris?
Ad Flaccum.
Nescis, crede mihi, quid sint epigrammata Flacce,
Qui tantum lusus illa, iocosq; putas.
Ille magis ludit, qui scribit prandia saeui
Thereos, aut coenam crude Thyeste tuam.
Aut puero liquidas aptantem Daedalon alas,
Pascentem siculas aut Polyphemon oues.
A nostris procul est omnis uesica libellis.
Musa nec insano syrmate nostra tumet.
Illa tamen laudant omnes, mirantur, adorant.
Confiteor, laudant illa, sed ista legunt.
Ad Thaidem.
Quid me Thai senem subinde dicis?
Nemo est Thai senex ad irrumandum.
In Caecilianum.
Cum tibi non essent sexmilia Caeciliane,
Ingenti late uectus es hexaphoro.
Postquam bis decies tribuit Dea caeca, sinumq;
Ruperunt nummi, factus es ecce pedes.
Quid tibi pro meritis, & tantis laudibus optem?
Dii reddant sellam Caeciliane tibi.
In Aedilum.
Gestari iunctis nisi desinis Aedile capris,
Qui modo ficus eras, iam caprificus eris.
Ad Cosmum.
Hunc, quem saepe uides inter penetralia nostrae

Tu colis argiui regnum Faustine coloni,
Quo te bis decimus ducit ab urbe lapis.
Horrida, sed feruent Nemeæi pectora monstri,
Nec satis est Baias igne calere suo.
Ergo sacri fontes, et littora sacra ualete,
Nympharum pariter, Nereidumq; domus.
Herculeos colles gelida uos uincite bruma,
Nunc Tyburtinis cedite frigoribus.

In Gallam.

In tenebris luges amissum Galla maritum.
Num plorare pudet te puto Galla uirum?

De uipera electro inclusa.

Flentibus Heliadum ramis dum uipera serpit
Fluxit in obstantem succina gemma feram,
Quæ dum miratur pingui se rore teneri,
Concreto riguit uincta repente gelu.
Ne tibi regali placeas Cleopatra sepulchro,
Vipera si tumulo nobiliore iacet.

De Curatio.

Ardea solstitio, pestanaq; rura petantur,
Quiq; Cleoneo sydere feruet ager.
Cum Tyburtinas damnet Curatius auras,
Inter laudatas ad styga missus aquas.
Nullo fata loco possis excludere, cum mors
Venerit, in medio tybure Sardinia est.

In Mancinum.

Donasse amicum tibi ducenta Mancine,
Nuper superbo lætus ore iactasti.
Quartus dies est in schola poetarum,
Dum fabulamur, milibus decem dixti

Emptas lacernas munus esse Pompillæ,
Sardonycas auro, lineisq; ter cinctum,
Duasq; similes fluctibus maris gemmas
Dedisse Bassam, Celiamq; iurasti.
Here de theatro Pollione cantante,
Cum subito abires, dum fugis, loquebaris,
Hæreditatis tibi trecenta uenisse.
Et mane centum, & post meridiem centum.
Quid tibi sodales fecimus mali tantum?
Miserere iam crudelis, & sile tandem.
Aut, si tacere lingua non potest ista,
Aliquando narra, quod Manane uelimus.

De Lycori.

Tybur in herculeum migrauit nigra Lycoris,
Omnia dum fieri candida credit ibi.

De Cærelia.

Dum petit à Baulis mater Cærelia Baias,
Occidit insani crimine mersa freti.
Gloria quanta perit uobis, hæc monstra Neroni,
Nec quondam iussæ præstiteratis aquæ.

De Hortis Martialis.

Tulli iugera pauca Martialis
Hortis Hesperidum beatiora
Longo ianiculi iugo recumbunt.
Lati collibus eminent recessus,
Et planus modico tumore uertex
Coelo perfruitur sereniore,
Et curuas nebula tegente ualles
Solus luce nitet peculiari.
Puris leniter admouentur astris

C elsæ culmina delicata uillæ.
H inc septem dominos uidere montes,
E t totam licet æstimare Romam,
A lbanos quoque, Thusculosq; colles,
E t quodcunque iacet sub urbe frigus,
F idenas ueteres, breuesq; Rubras,
E t quod uirgineo cruore gaudet,
A nnæ pomiferum nemus perennæ.
I llic Flaminiæ, Salariæq;
G estator patet, essedo tacente,
N e blando rota sit molesta somno,
Q uem nec rumpere nauticum celeuma,
N ec clamor ualet helciariorum.
C um sit tam propè Miluius, sacrumq;
L apsæ per Tyberim uolent carinæ.
H oc rus, seu potius domus uocanda est.
C ommendat dominus. tuam putabis,
T am non inuida, tamq; liberalis,
T am comi patet hospitalitate.
C redas Alcinoi pios penates,
A ut facti modo diuitis Molorchi.
V os nunc omnia parua, qui putatis,
C enteno gelidum ligone Tybur,
V el præneste domate, pendulamq;
V ni dedite Sætiam colono.
D um me iudice præferantur istis
T ulli iugera pauca Martialis.

De Philæni.

O culo Philænis semper altero plorat.
Q uo fiat istud quæritis modo? lusca est.

Ad Linum.

Aegisti uitam semper Line municipalem,
Qua nihil omnino dulcius esse potest.
Idibus & raris togula est excussa calendis.
Duxit ad aestates Synthesis una decem.
Saltus aprum, campus leporem tibi misit inemptum.
Sylua grauis turdos exagitata dedit.
Raptus flumineo uenit de gurgite piscis.
Vina rubens fudit non peregrina cadus.
Nec tener argolica missus de gente minister,
Sed stetit inculti rustica turba foci.
Villica, uel duri compressa est nupta coloni,
Incaluit quoties saucia uena mero.
Nec nocuit tectis ignis, nec Sirius agris,
Nec mersa est pelago, nec fluit ulla ratis.
Supposita est blando nunquam tibi tessera talo.
Alea, sed parcae sola fuere nuces.
Dic ubi sit, decies mater quod auara reliquit?
Nusquam est. fecisti rem Line difficilem.

In Praetorem.

Praetorem pauper centum sestertia Gaurus
Orabat cara notus amicitia.
Dicebatq; suis haec tantum deesse trecentis,
Vt posset domino plaudere iussus eques.
Praetor ait, scis me Scorpo, Thalioq; daturum,
Atque utinam centum milia sola darem.
Ah pudet ingratae, pudet ah male diuitis arcae,
Quod non das equiti, uis dare praetor equo?

Ad Sextum.

Inuitas centum quadrantibus, & bene coenas.

Vt cœnem inuitor Sexte, an ut inuideam?

De spectaculo.

Picto, quod iuga delicata collo
Pardus sustinet, improbæq; tigres
Indulgent patientiam flagello,
Mordent aurea, quod lupata cerui,
Quod freno libyci domantur ursi,
Et quantum Calydon tulisse fertur,
Paret purpureis aper capistris,
Turpes esseda, quod trahunt bisontes,
Et molles dare iussa quod choreas
Nigro bellua nil negat magistro,
Quis spectacula non putet deorum?
Hæc transit tamen, ut minora, quisquis
Venatus humiles uidet leonum,
Quos uelox leporum timor fatigat.
Dimittunt, repetunt, amantque captos,
Et securior est in ore præda,
Laxos cui dare, peruiosq; rictus
Gaudent, & timidos tenere dentes,
Mollem frangere dum pudet rapinam,
Stratis cum modo uenerint iuuencis.
Hæc clementia non paratur arte,
Sed norunt cui seruiant leones.

Ad Ouidium.

In nomentanis Ouidi quod nascitur agris,
Accepit quoties tempora longa merum.
Exuit annosa mores, nomenq; senecta,
Et quicquid uoluit, testa uocatur anus.

Ad Ruffum.

I nterponis aquam subinde Ruffe,
E t si cogeris à sodale, raram
D iluti bibis unciam falerni.
N unquid pollicita est tibi beatam
N octem Næuia, sobriasq; matutis
C ertæ nequitias fututionis?
S uspiras. retices. gemis. negauit.
C rebros ergo bibas, licet trientes,
E t durum iugules mero pudorem.
Q uid parcis tibi Ruffe? dormiendum est.

Ad Lucium Iulium.

S æpe mihi dicis Luci carissime Iuli,
Scribe aliquid magnum. desidiosus homo es.
O cia da nobis, sed qualia fecerat olim
Mœcenas Flacco, Virgilioq; suo.
C ondere uicturas tentem per secula curas,
Et nomen flammis eripuisse meum.
I n steriles campos nolunt iuga ferre iuuenci.
Pingue solum lassat, sed iuuat ipse labor.

Ad Gallum.

E st tibi, sitq; precor, multos crescatq; per annos
Pulchra quidem, uerum transtyberina domus.
A t mea uipsanas spectant cœnacula laurus.
Factus in hac ego sum iam regione senex.
M igrandum est, ut mane domi te Galle salutem,
Es tanti, uel si longius illa foret.
S ed tibi non multum est, unum si præsto togatum.
Multum est, hunc unum si mihi Galle nego.
I pse salutabo decima, uel serius hora,
Mane tibi pro me dicat auere liber.

De Catella Publi.

I ssa est passere nequior Catulli.
I ssa est purior osculo columbæ.
I ssa est blandior omnibus puellis.
I ssa est carior indicis lapillis.
I ssa est deliciæ catella Publi.
H anc, tu si queritur, loqui putabis.
S entit tristitiamq́; gaudiumq́;.
C ollo nexa cubat, capitq́; somnos,
V t suspiria nulla sentiantur.
E t desiderio coacta uentris,
G utta pallia non fefellit ulla,
S ed blando pede suscitat, toroq́;
D eponi monet, & rogat lauari.
C astæ tantus inest pudor Catellæ,
I gnorat Venerem, nec inuenimus
D ignum tam tenera uirum puella.
H anc ne lux rapiat suprema totam,
P ictam Publius exprimit tabella,
I n qua tam similem uidebis Issam,
V t sit tam similis sibi, nec Ipsa.
I ssam denique pone cum tabella,
A ut utramq; putabis esse ueram,
A ut utramq; putabis esse pictam.

Ad Velocem.

S cribere me quereris Velox epigrammata longa.
Ipse nihil scribis, tu breuiora facis.

Ad Regulum.

C um tibi sit sophiæ par fama, & cura deorum,
Ingenio pietas, nec minor ipsa tuo.

Ignorat meritis dare munera, qui tibi librum,
Et qui miratur Regule tura dari.

In Priscum.

Cum te non nossem, dominum, regemq́; uocabam.
Cum bene te noui, iam mihi Priscus eris.

Ad Lectorem.

Quæcunque lusi iuuenis, & puer quondam,
Apinasq́; nostras, quas nec ipse iam noui.
Male collocare si bonas uoles horas,
Et inuidebis ocio tuo lector,
A Valeriano Pollio petes quinto,
Per quem perire non licet meis nugis.

Ad Faustinum.

Hos tibi uicinos, Faustine Telesphorus hortos
Fœnius, & breue rus, udáq; prata tenet.
Condidit hic natæ cineres, nomenq́; sacrauit,
Quod legis Antullæ. dignior ipse legi.
Et stygias æquum fuerat patrem isse sub umbras.
Sed quia non licuit, uiuit, ut ossa colat.

In Procillum.

Quædam me cupit inuide Procille
Toto candidior puella cygno.
Argento. niue. lilio. ligustro.
Sed quandam uolo nocte nigriorem
Formica. pice. graculo. cicada.
Iam suspendia sæua cogitabas.
Si noui bene te Procille, uiues.

De Antulla.

Hoc nemus æterno cinerum sacrauit honore,
Fœnius, & culti iugera pauca soli.

Hoc tegitur cito rapta suis Antulla sepulchro.
Hoc erit Antullæ mistus uterque parens.
Si cupit hunc aliquis, moneo, ne speret agellum.
Perpetuo dominis seruiat iste suis.

In Lupercum.

O ccurris quoties Luperce nobis,
Vis mittam puerum subinde dicis,
Cui tradas epigrammaton libellum,
Lectum quem tibi protinus remittam.
Non est, quod puerum Luperce uexes.
Longum est, si uelit ad pirum uenire,
Et scalis habito tribus, sed altis.
Quod quæris, propius petas licebit.
Argi nempe soles subire letum.
Contra Cæsaris est forum taberna,
Scriptis postibus hinc, & inde totis,
Omnes ut cito perlegas poetas.
Illuc me pete, ne roges Atrectum,
Hoc nomen dominus gerit tabernæ.
De primo dabit, alteróue nido
Rasum pumice, purpuráq; cultum
Denariis tibi quinque Martialem.
Tanti non es ais? sapis Luperce.

Ad Cæcilianum.

Cui legisse satis non est epigrammata centum,
Nil illi satis est Cæciliane mali.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER SECVNDVS.

q VID NOBIS INQVIS CVM epistola? parum ne tibi præstamus si legimus epigrammata? quid hic porro dicturus es, quod non possis uersibus dicere? Video quare tragœdi epistolam accipiant, quibus pro se loqui non licet. epigrammata curione non egent, & contenta sunt sua, idest mala lingua. In quacunque pagina uisum est, epistolam faciunt. Noli ergo (si tibi uidetur) rem facere ridiculam, & togam saltanti inducere personæ. Denique uideas, an te delectet contra retiarium ferula. Ego inter illos sedeo, qui protinus reclamant. Puto me hercule Deciane uerum dicis. Quid, si scias, cum qua, & q̃ longa epistola negocium fueris habiturus? Itaq;, quod exigis, fiat. Debebunt tibi, si qui in hunc librum inciderint, quod ad primam paginam non lassi peruenient.

Ad Librum suum.

Tercentena quidem poteras epigrammata ferre,
  Sed quis te ferret, perlegeretq; liber?
At nunc succincti quæ sunt, bona disce, libelli.
  Hoc primum est, breuior quod mihi charta perit.
Deinde quod hæc una peragit librarius hora,
  Nec tantum nugis seruiet ille meis.
Tertia res hæc est, quod si cui forte legeris,
  Sis licet usque malus, non odiosus eris.
Te conuiua leget misto quincunce, sed ante

Incipiat positus quam tepuisse calix.
Esse tibi tanta cautus breuitate uideris.
Hei mihi, quammultis sic quoque longus eris.
Ad Cæsarem Domitianum.
Creta dedit magnum, maius dedit Africa nomen,
Scipio quod uictor, quodq; Metellus habet.
Nobilius domito tribuit Germania Rheno.
Et puer hoc dignus nomine Cæsar eras.
Frater idumæos meruit cum patre triumphos.
Quæ datur ex Dacis laurea tota tua est.
Ad Sextum.
Sexte nihil debes, nil debes Sexte, fatemur.
Debet enim si quis, soluere Sexte potest.
In Amianum.
O quam blandus es Amiane matri.
Quam blanda est tibi mater Amiane.
Fratrem te uocat, & soror uocatur.
Cur uos nomina nequiora tangunt,
Quare non iuuat hoc, quod estis, esse?
Lusum creditis hoc, iocumq;. non est
Mater quæ cupit esse se sororem,
Nec matrem iuuat esse, nec sororem.
Ad Decianum.
Ne ualeam, si non totis Deciane diebus,
Et tecum totis noctibus esse uelim.
Sed duo sunt, quæ nos distingunt, milia passum.
Quattuor hæc fiunt, cum rediturus eam.
Sæpe domi non es, cum sis quoque sæpe, negaris,
Vel tantum causis, uel tibi sæpe uacas.
Te tamen ut uideam, duo milia non piget ire.

V t te non uideam, quattuor ire piget.

A d Seuerum.

I nunc, edere me iube libellos,
L ectis uix tibi paginis duabus
S pectas ἐσχατοκωλικὸν Seuere,
E t longas trahis oſcitationes.
H æc ſunt, quæ relegente me ſolebas
R apta ſcribere, ſed uitellianis.
H æc ſunt ſingula, quæ ſinu ferebas
P er conuiuia cuncta, per theatra.
H æc ſunt, aut meliora, ſi qua neſcis,
Q uid prodeſt mihi tam macer libellus,
N ullo craſſior ut ſit umbilico,
S i totus tibi triduo legatur?
N unquam delitiæ ſupiniores.
L aſſus tam cito deficis uiator,
E t cum currere debeas B ouillas,
I ter iungere quæris ad camœnas.
I nunc, edere me iube libellos.

I n A ttalum..

D eclamas belle, cauſas agis A ttale belle.
Hiſtorias bellas, carmina bella facis.
C omponis belle mimos, epigrammata belle.
Bellus grammaticus, bellus es aſtrologus.
E t belle cantas, & ſaltas A ttale belle.
Bellus es arte lyræ, bellus es arte pilæ.
N il bene cum facias, facis attamen omnia belle.
V is dicam quid ſis? magnus es ardelio.

A d Lectorem.

S i qua uidebuntur chartis tibi lector in iſtis,

Siue obſcura nimis, ſiue latina parum,
Non meus eſt error, nocuit librarius illis,
Dum properat uerſus annumerare tibi.
Quod ſi non illum, ſed me peccaſſe putabis,
Tunc ego te credam cordis habere nihil.
Iſta tamen mala ſunt, quaſi nos manifeſta negemus.
Hæc mala ſunt. ſed tu non meliora facis.

De Næuia.

Scripſi, reſcripſit nil Næuia. non dabit ergo?
Sed puto, quod ſcripſi, legerit. ergo dabit.

In Poſthumum.

Baſia dimidio, quod das mihi Poſthume labro,
Laudo, licet demas hinc quoque dimidium.
Vis dare maius adhuc, & inenarrabile munus,
Hoc tibi habe totum Poſthume dimidium.

In Selium.

Quod fronte Selium nubila uides Ruffe.
Quod ambulator porticum terit ſerus.
Lugubre quiddam quod tacet piger uultus.
Quod penè terram tangit indecens naſus.
Et dextra pectus pulſat, & comam uellit.
Non ille amici fata luget, aut fratris.
Vterque natus uiuit, & precor uiuat.
Salua eſt & uxor, ſarcinæq;, ſeruiq;
Nihil colonus, uillicusq; decoxit.
Mæroris igitur cauſa quæ eſt? domi cœnat.

In Poſthumum.

Eſſe quid hoc dicam, quod olent tua baſia myrrhã,
Quodq; tibi eſt ſemper non alienus odor?
Hoc mihi ſuſpectũ ẽ, quod oles bene Poſthume ſemper

Posthume non bene olet, qui bene semper olet.

Ad Sextum.

Et iudex petit, & petit patronus.
Soluas censeo Sexte creditori.

In Selium.

Nil intentatum Selius, nil linquit inausum,
Cœnandum quoties iam uidet esse domi.
Currit ad Europen, & te Pauline, tuosq;
Laudat Achilleos, sed sine fine pedes.
Si nihil Europe fecit, tum septa petuntur,
Si quid Phillyrides præstet, & Aesonides.
Hinc quoq; deceptus Memphitica templa frequentat,
Assidet & cathedris mœsta iuuenca tuis.
Inde petit centum pendentia tecta columnis,
Illinc Pompei dona, nemusq; duplex.
Nec Fortunati spernit, nec balnea Fausti,
Nec Grylli tenebras, Aeoliamq; Lupi.
Nam thermis iterum cunctis, iterumq; lauatur,
Omnia cum fecit, sed renuente Deo.
Lotus ad Europes tepidæ buxeta recurrit,
Si quis ibi serum carpat amicus iter.
Per te, perq; tuam uector lasciue puellam
Ad cœnam Selium tu, rogo, taure uoca.

In Hermum.

Quod nulli calicem tuum propinas,
Humane facis Herme, non superbe.

In Zoilum.

Zoilus ægrotat, faciunt hanc stragula febrem.
Si fuerit sanus, coccina quid facient?
Quid torus à Nilo, quid sindone tinctus olenti,

Ostendit stultas quid nisi morbus opes?
Quid tibi cum medicis? dimitte Machaonas omneis.
Vis fieri sanus? stragula sume mea.

Ad Amianum.

Tonstrix Suburræ faucibus sedet primis,
Cruenta pendent qua flagella tortorum,
Argíq; letum multus obsidet sutor.
Sed ista tonstrix Amiane non tondet.
Non tondet inquam. quid ergo facit? radit.

In Maximum.

Capto tuam, pudet heu, sed capto Maxime cœnam.
Tu captas alias. iam sumus ergo pares.
Mane salutatum uenio. tu diceris isse
Ante salutatum. iam sumus ergo pares.
Sum comes ipse tuus, tumidiq; anteambulo regis.
Tu comes alterius, iam sumus ergo pares.
Esse sat est seruum. iam nolo uicarius esse.
Qui rex est, regem Maxime non habeat.

In Zoilum.

Felicem fieri credis me Zoile cœna,
Felicem cœna Zoile deinde tua?
Debet aricino conuiua recumbere cliuo,
Quem tua felicem Zoile cœna facit.

De Paulo.

Carmina Paulus emit. recitat sua carmina Paulus.
Nam quod emas, possis dicere iure tuum.

In Posthumum.

Basia das aliis, aliis das Posthume dextram.
Dicis, utrum mauis elige? malo manum.

De Eodem.

Quid mihi uobiscum est o Phoebe, nouemq; sorores?
Ecce nocet uati musa iocosa suo.
Dimidio nobis dare Posthumus ante solebat
Basia. nunc labro cœpit utroque dare.

De Eodem.

Non dicam, licet usq; me rogetis,
Quis sit post sthumus in meo libello.
Non dicam, quid enim mihi necesse est,
Has offendere basiationes,
Quæ se tam bene uindicare possunt.

In Candidum.

Si det iniqua tibi tristem fortuna reatum,
Squallidus hærebo, pallidiorq; reo.
Si iubeat patria damnatum excedere terra,
Per freta, per scopulos exulis ibo comes.
Dat tibi diuitias. ec quid sunt ista duorum?
Das partem, multum est. Candide das aliquid?
Mecum ergo miser es. quod si Deus ore sereno
Annuerit, felix Candide solus eris.

Ad Gallam.

Das nunquam, semper promittis Galla roganti,
Si semper fallis, iam rogo Galla nega.

Ad Bithynnicum.

Quod querulum spirat, quod acerbum Næuia tussit,
Inq; suos mittit sputa subinde sinus,
Iam te rem factam Bithynnice credis habere?
Erras. blanditur Næuia, non moritur.

De Selio.

Laudantem Selium cœnæ cum retia tendit,
Accipe siue legas, siue patronus agas.

Effœte. grauiter. cito. nequiter. euge. beate
Hoc uolui, facta est iam tibi cœna. tace.
In Sextillum.
Rideto multum, qui te Sextille cynædum
Dixerit, & digitum porrigito medium.
Sed nec pædico es, nec tu Sextille fututor,
Calda uetustinæ, nec tibi bucca placet.
Ex istis nihil es fateor Sextille, quid ergo es?
Nescio, sed tu scis res superesse duas.
Ad Ruffum.
Ruffe uides illum subsellia prima tenentem,
Cuius & hinc lucet sardonycata manus.
Quæq; Tyron toties epotauere lacernæ,
Et toga non tactas uincere iussa niues.
Cuius olet toto pinguis coma Marceliano,
Et splendent uulso brachia trita pilo.
Non extrema sedet lunata ligula planta.
Coccina non læsum pingit aluta pedem,
Et numerosa linunt stellantem splenia frontem.
Ignoras quid sit? splenia tolle, leges.
In Caium.
Mutua uiginti sextertia forte rogabam,
Quæ uel donanti non graue munus erat.
Quippe rogabatur, fidusq;, uetusq; sodalis,
Et cuius laxas arca flagellat opes.
Is mihi, diues eris, si causas egeris, inquit.
Quod peto da Cai, non peto consilium.
Ad Marianum.
Sæpe ego Christinam futui, det q̃ bene, quæris,
Supra quod fieri nil Mariane potest.

In Ponticum.

Lis mihi cum Balbo est. tu Balbum offendere nō uis
Pontice. cum Licino, hic quoque magnus homo est.
Vexat sæpe meum Patrobas confinis agellum.
Contra libertum Cæsaris ire times.
Abnegat, & retinet nostrum Laronia seruum.
Respondes, orba est, diues, anus, uidua.
Non bene (crede mihi) seruo seruitur amico.
Sit liber, dominus qui uolet esse meus.

In Philænim.

Cur non Basio te Philæni, calua es.
Cur non basio te Philæni, ruffa es.
Cur non basio te Philæni, lusca es.
Te qui basiat ó Philæni, fellat.

In Gallam.

Cum placeat Phileros tota tibi dote redemptus,
Tres pateris natos Galla perire fame.
Præstatur cano tanta indulgentia cunno,
Quem nec casta potest iam decuisse Venus.
Perpetuam Dii te faciant Philerotis amicam
O mater, qua nec Pontia deterior.

Ad Phœbum.

Cum sint pura tibi, simulent quæ cornua Lunæ,
In rhytio oteras Phœbe lauare pedes.

In Pannicum.

Pectere te nolim, sed nec turbare capillos.
Splendida sit nolo, sordida nolo cutis.
Nec tibi mitrarum, nec sit tibi barba reorum
Nolo uirum nimium Pannice, nolo parum.
Nunc tibi crura pilis, & sunt tibi pectora setis

Horrida, sed mens est Pannicæ uulsa tibi.

In Cæcilianum.

Quicquid ponitur hinc, & inde uerris
Mammas suminis, imbricemq́; porci,
Communemq́; duobus attagenam,
Mullum dimidium, lupumq́; totum,
Murenæq́; latus, fœmurq́; pulli,
Stillantemq́; alica sua palumbum.
Hæc cum condita sunt, madente mappa,
Traduntur puero domum ferenda.
Nos accumbimus ociosa turba.
Vllus si pudor est, repone cœnam,
Cras te Cæciliane non uocaui.

In Linum.

Quid mihi reddat ager, quæris Line nomentanus
Hoc mihi reddit ager, te Line non uideo.

De Muneribus mœchæ.

Coccina famosæ donas, & ianthina mœchæ.
Vis dare, quæ meruit munera? mitte togam.

In Tongilium.

Vri Tongilius male dicitur hemitritæo.
Noui hominis mores, esurit, atque sitit.
Subdola tenduntur crassis modo retia turdis,
Hamus & in mullum mittitur, atque lupum.
Cecuba siccentur, quæq; annus coxit Opimii,
Condantur parco fusca falerna uitro.
Omnes Tongilium medici iussere lauari.
O stulti, febrem creditis esse? gula est.

In Maximinam.

Ride, si sapis, o puella, ride,

P elignus puto dixerat poeta,
S ed non dixerat omnibus puellis.
Q uamuis dixerit omnibus puellis,
N on dixit tibi, tu puella non es.
E t tres sunt tibi Maximina dentes,
S ed plane piceiq; buxeiq;.
Q uare si speculo, mihiq; credis,
D ebes non aliter timere risum,
Q uam uentum Spanius, manumq; Priscus.
Q uam cretata timet Fabulla nimbum.
C erussata timet Sabella solem.
V ultus indue tu magis seueros,
Q uam coniunx Priami, nurusq; maior.
M imos ridiculi Philistionis,
E t conuiuia nequiora uita,
E t quicquid lepida procacitate
L axat perspicuo labella risu.
T e mœstæ decet assidere matri
L ugentiq; uirum, piumq; fratrem,
E t tantum tragicis uacare musis.
A t tu iudicium sequuta nostrum
P lora (si sapis) ó puella, plora.

In Zoilum.

Z oile quid solium subluto podice perdis?
Spurcius ut fiat, Zoile merge caput.

In Candidum.

C ãdide κοινὰ φίλων hæc sũt tua Cãdide πάντα,
Q uæ tu magniloquus nocte, dieq; sonas.
T e lacedæmonio uelat toga lota Galeso,
V el quam seposito de grege Parma dedit.

At mea, quæ passa est furiosi cornua tauri,
Noluerit dici quam pila prima suam.
Misit agenoreas Cadmi tibi terra lacernas.
Non uendes nummis coccina nostra tribus.
Tu libycos Indis suspendis dentibus orbes.
Fulcitur testa fagina mensa mihi.
Immodici tibi flaua tegunt chrysendeta muli.
Concolor in nostra Cammare lance rubes.
Grex tuus iliaco poterat certare cinædo.
At mihi succurrit pro Ganymede manus.
Ex opibus tantis, ueteri fidóq; sodali
Das nihil, & dicis Candide κοινὰ φίλων.

In Sextum.

Emi seu puerum, togámue pexam,
Seu tres, uel puto, quattuor'ue libras.
Sextus protinus ille fœnerator,
Quem nostis ueterem meum sodalem.
Ne quid forte petam, timet, cauetq;,
Et secum sic, ut audiam susurrat,
Septem milia debeo Secundo,
Phœbo quattuor, undecim Phileto.
Et quadrans mihi nullus est in arca.
O grande ingenium mei sodalis.
Durum est Sexte negare, cum rogeris.
Quanto durius, antequam rogeris.

Ad Glyptum.

Quæ tibi non stabat, præcisa est mentula Glypte,
Demens cum ferro quid tibi? gallus eras.

In Neuolum.

Florida per uarios ut pingitur hybla colores,

Cum breue Sicaniæ uer populantur apes,
Sic tua suppositis perlucent præla lacernis,
Sic micat innumeris arcula synthesibus.
Atque unam uestire tribum tua uellera possunt,
Appula non uno quæ grege terra tulit.
Tu spectas hyemem succincti lentus amici.
Prò scælus, & lateris frigora tuta times.
Quantum erat infelix pannis fraudare duobus?
Non metuas mortem Næuole, sed tineas.

In Gallum.

Subdola famosæ (moneo) fuge retia mœchæ
Leuior o conchis Galle cytheriacis.
Confidis natibus? non est pædico maritus,
Quæ faciat duo sunt, irrumat, aut futuit.

Ad Ruffum.

Coponem, laniumq́; balneumq́;,
Tonsorem, tabulamq́; calculosq́;,
Et paucos, sed ut eligam, libellos,
Vnum non nimium rudem sodalem,
Et grandem puerum, diuq́; leuem,
Et caram puero meo puellam,
Hæc præsta mihi Ruffe, uel Bitontis,
Et thermas tibi habe neronianas.

De Thelesina.

Vxorem nolo Thelesinam ducere. quare?
Mœcha est. sed pueris dat Thelesina. uolo.

In Lesbiam.

Quod fellas, & aquam potas, nil Lesbia peccas.
Qua tibi parte opus est Lesbia, sumis aquam.

In Hylum.

Vnus sæpe tibi tota denarius arca
Cum sit, & hic culo tritior Hyle tuo.
Non tamen hunc pistor, non auferet hunc tibi copo,
Sed si quis nimio penne superbus erit.
Infelix uenter spectat conuiuia culi.
Et semper miser hic esurit, ille uorat.

De Spatale.

Nouit loturos Dasius numerare, poposcit
Mammosam Spatalen pro tribus, illa dedit.

In Maximum.

Vis fieri liber? mentiris Maxime. non uis.
Sed fieri si uis, hac ratione potes.
Liber eris, cœnare foris si Maxime nolis,
Veientana tuam si domat uua sitim.
Si ridere potes miseri chrysendeta Cinnnæ.
Contentus nostra si potes esse toga.
Si plebeia Venus gemino tibi uincitur asse.
Si tua non rectus tecta subire potes.
Hæc tibi si uis est, si mentis tanta potestas,
Liberior partho uiuere Rege potes.

In Linum.

Quid de te Line suspicetur uxor,
Et qua parte uelit pudiciorem,
Certis indiciis satis probauit.
Custodem tibi quæ dedit spadonem.
Nil nasutius hac, maligniusq; est.

Ad Sextum.

Vis te Sexte coli. uolebam amare.
Parendum est tibi, quod iubes, coleris,

Sed si te colo Sexte, non amabo.

De Vxore Galli.

Gentibus in libycis uxor tua Galle male audit
Immodicæ fœdo crimine auaritiæ.
Sed mera narrantur mendacia, non solet illa
Accipere omnino. quid solet ergo? dare.

In Fictum diuitem.

Hic, quem uidetis gressibus uagis lentum,
Amethystinatus media qui secat septa,
Quem non lacernis Publius meus uincit,
Non ipse Codrus alpha penulatorum.
Quem grex togatus sequitur, & capillatus,
Recensq; sella, linteisq;, lorisq;.
Oppignerauit admodo Claudi mensam,
Vix octo nummis anulum, unde cœnaret.

In Zoilum.

Vexatus pulchre rides mea Zoile trita.
Sunt hæc trita quidem Zoile, sed mea sunt.

De Cœnatione Micæ.

Mica uocor. quid sim cernis? cœnatio parua.
Et me cæsareum prospicis ecce tholum.
Frange toros. pete uina. rosas cape. tingere nardo.
Ipse iubet mortis te meminisse Deus.

In Hylum.

Vxorem armati futuis puer Hyle tribuni,
Supplicium tantum dum puerile times.
Vè tibi, dum ludis, castrabere. iam mihi dices,
Non licet hoc. quid tu quod facis, Hyle licet?

In Malediaum.

Cum tibi uernarent dubia lanugine malæ,

Lambebat medios improba lingua uiros.
Postquam triste caput fastidia uespillonum,
Et miseri meruit tedia carnificis,
Veteris ore aliter, nimiáq; ærugine captus
Adlatras nomen, quod tibi cunque datum est.
Hæreat inguinibus potius tam noxia lingua.
Nam cum fellaret, purior illa fuit.

In Labienum.

Quod pectus, quod crura tibi, quod brachia uelis,
Quod cincta est breuibus mentula tonsa pilis,
Hoc præstas Labiene tuæ (quis nescit) amicæ,
Cui præstas culum, quem Labiene pilas?

In Melichum.

Sola tibi fuerant sestertia Meliche centum,
Quæ tulit è sacra Leda redempta uia.
Meliche luxuria est, si tanti diues amares.
Non amo iam dices, hæc mage luxuria est.

In Taurum.

Dum modo causidicum, dum te modo rhetora fingis,
Et non decernis Taure, quid esse uelis,
Peleos, & Priami transit, uel Nestoris ætas,
Et fuerat serum iam tibi desinere.
Incipe, tres uno perierunt rhetores anno,
Si quid habes animi, si quid in arte uales.
Si schola damnatur, fora litibus omnia feruent.
Ipse potest fieri Marsia causidicus.
Eia age, rumpe moras, quo te spectabimus usque?
Dum quid sis, dubitas, iam potes esse nihil.

In Saleranum.

Cur tristiorem cernimus Saleranum.

An causa leuis est? extuli inquis uxorem.
O grande fati crimen, o grauem casum.
Illa illa diues mortua est Secundilla,
Centena decies, quæ tibi dedit dotis?
Nollem accidisset hoc tibi Salerane.

In Lalagen.

Vnus de toto peccauerat orbe comarum
Anulus incerta non bene fixus acu.
Hoc facinus Lalage, speculo quod uiderat, ulta est.
Et cecidit sectis icta ? lecusa comis.
Desine iam Lalage tristeis ornare capillos,
Tangat & insanum nulla puella caput.
Hoc salamandra notet, uel sæua nouacula nudet,
Vt digna speculo fiat imago tuo.

In Posthumum.

Occurris quocunque loco mihi Posthume, clamas
Protinus, & prima est hæc tua uox, quid agis?
Hoc, si me decies una conueneris hora,
Dicis, habes puto tu Posthume, nil quod agas.

Ad Olum.

Quod te nomine iam tuo saluto,
Quem regem, & dominum prius uocabam.
Ne me dixeris esse contumacem.
Totis pilea sarcinis redemi.
Reges, & dominos habere debet,
Qui se non habet, atque concupiscit,
Quod reges, dominiq; concupiscunt.
Seruum si potes Ole non habere,
Et regem potes Ole non habere.

In Classicum.

Inuitum cœnare foris te Classice dicis.
Si non mentiris, Classice dispeream.
Ipse quoque ad cœnam gaudebat Apitius ire.
Cum cœnaret erat tristior ille domi.
Si tamen inuitus uadis, cur Classice uadis?
Cogor, ais? uerum est. cogitur & Selius.
En rogat ad cœnam melior te Classice rectam.
Grandia uerba ubi sunt? si uir es, ecce nega.

In Cotilum.

Non uis in solio prius lauari
Quenquam Cotile. causa quæ nisi hæc est,
Vndis ne fouearis irrumatis?
Te primus licet abluas, necesse est,
Ante hic mentula, q̃ caput lauetur.

Ad Cæcilianum.

Candidius nihil est te Cæciliane, notaui,
Si quando ex nostris disticha pauca legis.
Protinus aut Marsi recitas, aut scripta Catulli.
Hæc mihi das, tanquam deteriora legas.
Vt collata magis placeant mea. credimus illud.
Malo tamen recites Cæciliane tua.

In Posthumum.

Hesterna factum narratur Posthume cœna,
Quod nollem, quis enim talia facta probet?
Os tibi præcisum, quanto non ipse Latinus
Vilia Panniculi percutit ora sono,
Quodq; magis mirum est, authorem criminis huius
Cæcilium tota rumor in urbe sonat.
Esse negat factum. uis hoc me credere, credo.

Quid, quod habet testes Posthume Cæcilius?

In Lyrim.

Quid faciat uult scire Lyris, quod sobria fellat.

In Saufellum.

Cinctum togatis post, & ante Saufellum,
Quanta reduci Regulus solet turba,
Ad alta tonsum templa cum reum misit,
Materne cernis, inuidere nolito.
Comitatus iste sit precor tuus nunquam.
Hos illi amicos, & greges togatorum
Fusciculenus præstat, & Fauentinus.

De Leone.

Verbera securi solitus leo ferre magistri,
Insertamq; pati blandus in ora manum.
Dedidicit pacem subito feritate reuersa,
Quanta nec in libycis debuit esse iugis.
Nam duo de tenera puerilia corpora turba,
Sanguineam rastris, quæ renouabat humum.
Sæuus & infelix furiali dente peremit.
Martia non uidit maius arena nefas.
Exclamare libet, crudelis perfide prædo,
A nostra pueris parcere disce lupa.

De Mario.

Argenti libras Marius tibi quinque reliquit.
Cui nihil ipse dabas, is tibi uerba dedit.

In Cosconium.

Cosconi, qui longa putas epigrammata nostra,
Vtilis ungendis axibus esse potes.
Hac tu credideris longum ratione colossum,
Et puerum Bruti dixeris esse breuem.

Disce, quod ignoras, Marsi, doctiq; Pedonis,
Saepe duplex unum pagina tractat opus.
Non sunt longa, quibus, nihil est, quod demere possis.
Sed tu Cosconi disticha longa facis.

Ad Caecilianum.

Aestiuo serues ubi piscem tempore, quaeris?
In thermis serua Caeciliane tuis.

In Nasicam.

Inuitas tunc me, cum scis Nasica uocatum.
Excusatum habeas me rogo. coeno domi.

De Fannio.

Hostem cum fugeret, se Fannius ipse peremit.
Hic rogo, non furor est, ne moriare, mori?

In Zoilum.

Laxior hexaphoris tua sit lectica licebit,
Cum tamen haec tua sit Zoile sandapila.

Ad Ponticum.

Abscissa seruum fugias quid Pontice lingua?
Nescis tu populum, quod tacet ille, loqui.

In Saeuum maritum.

Foedasti miserum marite moechum.
Et se, qui fuerant prius, requirunt
Trunci naribus, auribus'q; uultus,
Credis te satis esse uindicatum?
Erras, iste potest & irrumare.

In Sertorium.

Mollis erat, facilis'q; uiris Paeantius heros,
Vulnera sic Paridis dicitur ulta Venus.
Cur lingat cunnum siculus Sertorius hoc est,
Ex hoc occisus Ruffe uidetur Eryx.

De Praepofteris donis.

V imine clausa leui niueae custodia coctae,
Hoc tibi Saturni tempore munus erit.
D ona quod aestatis misi tibi mense decembri,
Si quaeris, rasam tu mihi mitte togam?

Ad Classicum.

Q uod nec carmine glorior supino,
N ec retro lego Sotaden cinaedum,
N usquam graecula quod recantat Echo,
N ec dictat mihi luculentus Attis
M ollem debilitate Choliambon.
N on sum Classice tam malus poeta.
Q uid si per graciles uias petauri
I nuitum iubeas subire ladam?
T urpe est difficiles habere nugas,
E t stultus labor est ineptiarum.
S cribat carmina circulis Palaemon.
M e raris iuuat auribus placere.

In Phoebum.

D icis amore tui bellas ardere puellas,
Qui faciem sub aqua Phoebe natantis habes.

In Mamercum.

N il recitas, & uis Mamerce poeta uideri.
Q uicquid uis esto, dum modo nil recites.

In Gaurum.

Q uod nimio gaudes noctem producere uino,
I gnosco, uitium Gaure Catonis habes.
C armina quod scribis, musis & Apolline nullo,
Laudari debes, hoc Ciceronis habes,
Q uod uomis, Antoni. quod luxuriaris, Apici,

Quod fellas, uitium dic mihi cuius habes?

Ad Quintilianum.

Quintiliane uagæ moderator summe iuuentæ,
Gloria Romanæ Quintiliane togæ,
Viuere quod propero pauper, nec inutilis annis,
Da ueniam. properat uiuere nemo satis.
Differat hoc, patrios optat qui uincere census,
Atriaq; immodicis arctat imaginibus.
Me focus, & nigros non indignantia fumos
Tecta iuuant, & fons uiuus, & herba rudis.
Sit mihi uerna satur. sit non doctissima coniunx.
Sit nox cum somno. sit sine lite dies.

Ad Cæsarem Domitianum.

Rerum certa salus, terrarum gloria Cæsar,
Sospite quo magnos credimus esse Deos.
Si festinatis toties tibi lecta libellis
Detinuere oculos carmina nostra tuos.
Quod fortuna uetat fieri, permitte uideri,
Natorum genitor credar ut esse trium.
Hæc, si displicui, fuerint solatia nobis,
Hæc fuerint nobis præmia, si placui.

Ad Vxorem.

Natorum mihi ius trium roganti
Musarum pretium dedit mearum
Solus, qui poterat, ualebis uxor.
Non debet domini perire munus.

Ad Regulum.

Primus ubi est inquis, cum sit liber iste secundus?
Quid faciam, si plus ille pudoris habet?
Tu tamen hunc fieri si mauis Regule primum,
Vnum de titulo tollere iota potes.

M.V.MARTIALIS LIBER TERTIVS.

Ad Lectorem de Libro Gallicano.

h OC TIBI QVICQVID ID EST, longinquis mittit ab oris
Gallia Romanæ nomine dicta togæ.
Hunc legis, & laudas librum fortasse priorem.
Illa, uel hæc mea sunt, quæ meliora putas.
Plus sanè placeat, domina qui natus in urbe est.
Debet enim Gallum uincere, uerna liber?

Ad Librum suum.

Cuius uis fieri libelle munus?
Festina tibi uindicem parare,
Ne nigram cito raptus in culinam
Cordillas madida tegas papyro,
Vel turis, piperisq; sis cucullus.
Faustini fugis in sinum? sapisti.
Cedro nunc licet ambules perunctus,
Et frontes gemino decens honore
Pictis luxurieris umbilicis,
Et te purpura delicata uelet,
Et cocco rubeat superbus index,
Illo uindice nec Probum timeto.

In Mulierem deformem.

Formosam faciem nigro medicamine uelas,
Sed non formoso corpore lædis aquas.
Ipsam crede Deam uerbis tibi dicere nostris,
Aut aperi faciem, uel tunicata laua.

Ad Librum suum.

Romam uade liber. si ueneris unde, requiret,
 Aemiliæ dices de regione uiæ.
Si quibus in terris, qua simus in urbe, rogabit,
 Corneli referas me licet esse foro.
Cur absim, quæret, breuiter. tu multa fatere,
 Non poterat uanæ tedia ferre togæ.
Quando uenit, dicet. tu respondeto, poeta
 Exierat. ueniet, cum citharœdus erit.

Ad Eundem.

Vis commendari sine me cursurus in urbem
 Parue liber multis, an satis unus erit?
Vnus erit (mihi crede) satis, cui non eris hospes
 Iulius, assiduum nomen in ore meo.
Protinus hunc adeas, primùq; in limine tecti,
 Quos tenuit Daphnis, nunc tenet ille lares.
Est illi coniunx, quæ te manibusq;, sinuq;
 Excipiet, uel si puluerulentus eas.
Hos tu seu pariter, siue hanc, illum'ue priorem
 Videris, hoc dices, Marcus auere iubet.
Hoc satis est. alios commendat epistola. peccat,
 Qui commendandum se putat esse suis.

Ad Marcellinum.

Lux tibi post idus numeratur tertia maias
 Marcelline tuis bis celebranda sacris.
Imputat æthereos, ortus hæc prima parenti,
 Libat florentes, hæc tibi prima genas.
Magna licet dederit iucundæ munera uitæ,
 Plus nunquam patri præstitit illa dies.

Centum

De sportula.

Centum miselli iam ualete quadrantes
Anteambulonis congiarium lassi,
Quos diuidebat balneator elixus.
Quid cogitatis ó fames amicorum?
Regis superbi sportulæ recesserunt.
Nihil stropharum est, iam salarium dandum est.

In Quintum.

Thaida Quintus amat, q̄ Thaida? Thaida luscam.
Vnum oculum Thais non habet, ille duos.

In Cinnam.

Versiculos in me narratur scribere Cinna.
Non scribit, cuius carmina nemo legit.

In Philomusum.

Constituit Philomuse pater tibi milia bina
Menstrua, perq; omnes præstitit illa dies.
Luxuriam premeret cum crastina semper egestas,
Et uitiis essent danda diurna tuis.
Idem te moriens hæredem ex asse reliquit.
Exhæredauit te Philomuse pater.

Ad Quintum.

Si tua nec Thais, nec lusca est Quinte puella,
Cur in te factum distichon esse putas?
Sed simile est aliquid, pro Laide Thaida dixi.
Dic mihi, quid simile est Thais, & Hermione?
Tu tamen es Quintus. mutemus nomen amantis.
Si non uult Quintus Thaida, Sextus amet.

In Fabullum.

Vnguentum fateor bonum dedisti
Conuiuis here, sed nihil scidisti.

Res salsa est bene olere, & esurire.
Qui non cœnat, & ungitur Fabulle,
Hic uero mihi mortuus uidetur.

In Næuiam.

Dum non uis leporem, dum non uis carpere mullum,
Et plusquam patri Næuia parcis apro.
Accusas, rumpisq; coquum, tanquam omnia cruda
Attulerit, nunquam sic ego crudus ero.

De Tutio.

Romam petebat esuritor Tutius
Profectus ex Hispania.
Occurrit illi sportularum Fabula,
A ponte rediit Miluio.

De Codro.

Plus credit nemo, quam tota Codrus in urbe,
Cum sit tam pauper, quomodo cæcus amat?

In Cerdonem.

Das gladiatores sutorum regule cerdo.
Quodq; tibi tribuit subula, sica rapit.
Ebrius es, nec enim faceres id sobrius unquam,
Vt uelles corio ludere cerdo tuo.
Lusisti satis, sed te mihi crede, memento.
Nunc in pellicula cerdo tenere tua.

In Sabidium.

Circumlata diu mensis scriblita secundis
Vrebat nimio sæua calore manus.
Sed magis ardebat Sabidi gula, protinus ergo
Sufflauit buccis, terq;, quaterq; suis.
Illa quidem tepuit, digitosq; admittere uisa est.
Sed nemo potuit tangere, merda fuit.

In Maximum.

Perfrixisse tuas questa est præfatio fauces.
Cum te excusaris Maxime quid recitas?

De Vipera in ore ursæ.

Proxima centenis ostenditur ursa columnis
Exornant pictæ qua Platanona feræ.
Huius dum patulos alludens tentat hiatus
Pulcher Hylas, teneram mersit in ora manum.
Vipera, sed cæco scelerata latebat in ore,
Viuebatq; anima deteriore fera.
Non sensit puer esse dolos, nisi dente recepto
Dum perit. o facinus ausa quod ursa fuit.

De Canio.

Dic musa quid agat Canius meus Ruffus?
Vtrum ne chartis tradit ille uicturis
Legenda temporum acta Claudianorum?
An quæ Neroni falsus astruit scriptor.
An æmulatur improbi iocos Phædri,
Lasciuus elegis, an seuerus herois,
An in cothurnis horridus Sophocleis,
An ociosus in schola poetarum,
Lepore tinctos attico sales narrat?
Hinc si recessit porticum terit templi.
An spatia carpit lentus argonautarum,
An delicatæ sole rursus Europæ
Inter tepentes post meridiem buxos
Sedet, ambulat'ue liber acribus curis?
Titi ne thermis, an lauatur Agrippæ,
An impudici balneo Tigillini?
An rure Tulli fruitur, atque Lucani?

An Pollionis dulce currit ad Quartum?
An æstuantes iam profectus ad Baias
Piger Lucrino nauiculatur in stagno?
Vis scire, quid agat Canius tuus? ridet.

In crudelem dominum.

Proscriptum famulus seruauit fronte notatus.
Non fuit hæc domini uita, sed inuidia.

Ad Cassianum.

Sirenas hilarem nauigantium pœnam,
Blandasq; mortes, gaudiumq; crudele,
Quas nemo quondam deserebat auditas,
Fallax Vlysses dicitur reliquisse.
Non miror. illud Cassiane mirarer,
Si fabulantem Canium reliquisset.

Ad Diadumenum.

Quod spirat tenera malum mordente puella,
Quod de corycio quæ uenit aura croco.
Vinea quod primis floret, cum cana, racemis,
Gramina quod redolent, quæ modo carpsit ouis.
Quod myrtus, quod messor Arabs, quod sucina trita,
Pallidus eoo ture quod ignis olet.
Gleba quod æstiuo leuiter cum spargitur imbre,
Quod madidas nardo sparsa corona comas.
Hoc tua sæua puer Diadumene basia fragrant.
Quid, si tota dares illa sine inuidia?

In M. Antonium.

Par scelus admisit phariis Antonius armis.
Abscidit uultus ensis uterque sacros.
Illud, laurigeros ageres cum læta triumphos,
Hoc tibi Roma caput, cum loquereris, erat.

Antoni tamen est peior quam causa Photini.
Hic facinus domino præstitit, ille sibi.
De Pigris nautis.
Cessatis pueri, nihilq; nostis
Veterno, resinaq; pigriores.
Quorum per uada tarda nauigantes
Lentos figitis ad celeuma remos.
Iam prono Phaethonte sudat Aethon,
Exarsitq; dies, & hora lassos
Interiungit equos meridiana.
At uos tam placidas uagi per undas
Tutæ luditis ocium carinæ.
Non nautas puto uos, sed argonautas.
Ad Matronas.
Huc est usque tibi scriptus Matrona libellus,
Cui sint scripta rogas interiora, mihi.
Gymnasium, thermæ, stadium est, hac parte, recede,
Exuimur, nudos parce uidere uiros.
Hic iam deposito post uina, rosasq; pudore
Quid dicat, nescit saucia Terpsicore.
Schemate nec dubio, sed aperte nominat illam,
Quam recipit sexto mense, superba Venus.
Custodem medio statuit quam uillicus horto,
Opposita spectat quam proba uirgo manu.
Si bene te noui, longum iam lassa libellum
Ponebas, totum nunc studiosa legis.
Ad Cosconium.
Omnia quod scribis castis epigrammata uerbis,
Inq; tuis nulla est mentula carminibus.
Admiror. laudo. nihil est te sanctius uno.

At mea luxuria pagina nulla uacat.
Hæc igitur iuuenes nequam, facilesq; puellæ,
Hæc senior, sed quem torquet amica, legat.
At tua Cosconi uenerandáq;, sanctáq; uerba
A` pueris debent, uirginibusq; legi.

Ad Ceruinum.

Mœchus es Aufidie, qui uir Ceruine fuisti.
Riualis fuerat, qui tuus, ille uir est.
Cur aliena placet tibi, quæ tua non placet uxor?
Nunquid securus non potes arrigere?

In Næuolum.

Mentula cum doleat puero, tibi Næuole culus.
Non sum diuinus, sed scio, quid facias?

Ad Laufellam.

Vis futui, nec uis mecum Laufella lauari,
Nescio quod magnum, suspicor esse nefas.
Aut tibi pannosæ pendent à pectore mammæ,
Aut sulcos uteri prodere nuda times.
Aut infinito lacerum patet inguen hiatu.
Aut aliquid cunni prominet ore tui.
Sed nihil est horum. credo pulcherrima nuda es.
Si uerum est, uitium peius habes, fatua es.

In Phœbum.

Dormis cum pueris mutoniatis,
Et non stat tibi Phœbe, quod stat illis.
Quid uis me rogo Phœbe suspicari?
Mollem credere te uirum uolebam.
Sed rumor negat esse te cinædum.

In Gargilianum.

Psilothro faciemq; lauas, & dropace caluam.

Nunquid, tonsorem Gargiliane times?
Quid faciem tingis? nam certe non potes illos
Resina, Veneto nec resecare luto.
Desine (si pudor est) miseram traducere caluam.
Hoc fieri cunno Gargiliane solet.

In Lupercum.

Stare Luperce tibi iam pridem mentula desit,
Luctaris demens. tu tamen arrigere.
Sed nihil erucæ faciunt, bulbiq; salaces,
Improba nec prosunt iam satureia tibi.
Cœpisti puras opibus corrumpere buccas,
Sic quoque non uiuit sollicitata Venus.
Mirari satis hoc quisquam, uel credere possit?
Quæ non stat, magno stare Luperce tibi.

In Bassum.

Arrigis ad uetulas, fastidis Basse puellas.
Nec formosa tibi, sed moritura placet.
Hic (rogo) non furor est, non est hæc mentula demẽs?
Cum possis Hecubam, non potes Andromachen.

In Beticum.

Nec mullus, nec te delectat Betice turdus.
Nec lepus est unquam, nec tibi gratus aper.
Nec te liba iuuant, nec sectæ quadra placentæ.
Nec Libye mittit, nec tibi Phasis aues.
Capparin, & putri cepas alecæ natantes,
Et pulpam dubio de petasone uoras,
Teq; iuuant gerres, & pelle melandria cana.
Resinata bibis uina, falerna fugis.
Nescio quod stomachi uitium secretius esse
Suspicor, ut quid enim Betice saprofagis.

Ad Paulinum.

Minxisti currente semel Pauline carina.
Meiere uis iterum. iam Palinurus eris.

Ad Sertorium.

Rem peragit nullam Sertorius, incohat omnes.
Hunc ego cum futuit, non puto perficere.

Ad Apicium.

De nullo quereris, nulli maledicis Apici,
Rumor ait linguæ te tamen esse malæ.

In Beticum.

Quid cum fœmineo tibi Betice galle baratro?
Hæc debet medios lambere lingua uiros.
Abscissa est quare samia tibi mentula testa.
Si tibi tam gratus Betice cunnus erat?
Castrandum caput est. nam sis licet inguine gallus,
Sacra tamen Cybeles decipis ore, uir es.

In Zoilum.

Conuiua quisquis Zoili potest esse,
Sumenianas cœnet inter uxores,
Curtaq; Ledæ sobrius bibat testa.
Hoc esse leuius, puriusq; contendo.
Iacet occupato galbanatus in lecto,
Cubitis trudit hinc, & inde conuiuas
Effultus ostro, sericisq; puluinis.
Stat exoletus, suggeritq; ructanti
Pinnas rubentes, cuspidesq; lentisci.
Et æstuanti tenue uentilat frigus
Supina prasino concubina flabello,
Fugatq; muscas myrtea puer uirga.
Percurrit agili corpus arte tractatrix,

Manumq́; doctam spargit omnibus membris.
Digiti crepantis signa nouit eunuchus,
Et delicatæ suscitator urinæ
Domini bibentis ebrium regit pennem.
At ipse retro flexus ad pedum turbam
Inter catellas anserum exta lambentes
Partitur apri glandulas palæstritis,
Et concubino turturum nates donat,
Ligurumq́; nobis saxa cum ministrentur,
Vel cocta fumis musta massilianis,
Opimianum morionibus nectar
Crystallinisq́;, myrrhinisq́; propinat.
Et cosmianis ipse fusus ampullis
Non erubescit murice aureo nobis
Diuidere mœchæ pauperis capillare.
Septunce multo deinde perditus stertit.
Nos accubamus, & silentium ronchis
Præstare iussi nutibus propinamus.
Hos malchionis patimur improbi fastus.
Nec uindicare te Ruffe possumus, fellat.

In Coclitem.

Vt faciam breuiora mones epigrammata Cocles.
Fac mihi quod Chione. non potui breuius.

In Tongilionem.

Quid narrat tua mœcha? non puellam
Dixi tongilion. quid ergo? lingam.

Ad Maritum.

Quis tibi persuasit nares abscindere mœcho?
Non hac peccatum est parte marite tibi.
Stulte quid ægisti? nihil hic tua perdidit uxor.

Cum sit salua tibi mentula Deiphobi.

Ad Castam matronam.

Ne legeres partem lasciui casta libelli,
Prædixi, & monui. tu tamen ecce legis.
Sed si Panniculum, si spectas casta Latinum,
Non sunt hæc mimis improbiora. lege.

In Chionem.

Narrat te rumor Chione nunquam esse fututam.
Atque nihil cunno purius esse tuo.
Tecta tamen non hac, qua debes, parte lauaris.
Si pudor est, transfer subligar in faciem.

In Fratres fellatores.

Sunt gemini fratres, diuersa sed inguina lingunt.
Dicite dissimiles sint magis, an similes?

Ad Phœbum.

Vtere lactucis, & mollibus utere maluis.
Nam faciem durum Phœbe cacantis habes.

De Galla.

Vult, non uult dare Galla mihi, nec dicere possum,
Quod uult, & non uult, quid sibi Galla uelit.

De Misitio.

Cum peteret patriæ Misitius arua Rauennæ,
Semiuiro Cybeles cum grege iunxit iter.
Huic comes hærebat domini fugitiuus Achillas,
Insignis forma, nequitiaq; puer.
Hoc steriles sensere uiri, qua parte cubaret,
Quærunt, sed tacitos sensit & ille dolos.
Mentitur, credunt. somni post uina petuntur.
Continuo ferrum noxia turba rapit,
Exciduntq; senem, spondæ qui parte iacebat,

Nanque puer pluteo uindice tutus erat.
S uppositam (fama est) quondam pro uirgine ceruã.
At nunc pro puero mentula supposita est.

Ad Gallum.

V t patiar mœchum, rogat uxor Galle. sed unum
Huic ego, non oculos eruo Galle duos.

In Vetustinam.

C um tibi trecenti consules Vetustina,
E t tres capilli, quattuor'ue sint dentes.
P ectus cicadæ, crusculum'q; formicæ.
R ugosiorem cum geras stola frontem,
E t aranearum cassibus pares mammas.
C um comparata rictibus tuis ora
N iliacus habeat crocodilus angusta,
M elius'q; ranæ garriant rauennates.
E t Adriaticus dulcius culex cantet,
V ideas'q; quantum noctua uidet mane.
E t illud oleas, quod uiri capellarum,
E t anatis habeas uropygium macræ,
S enem'q; cynicum uincat osseus cunnus,
C um te lucerna balneator extincta
A dmittat inter bustuarias mœchas.
C um bruma mensem sit tibi per augustum,
R egelare, nec te pestilentia possit,
G audes ducentas nuptum ire post mortes,
V irum'q; demens cineribus tuis quæris
P rurire, quid si sarrire uelit saxum?
Q uis coniugem? quis te uocabit uxorem?
P hilomelus auiam, quam uocauerit nuper?

Quod si cadauer exigis tuum scalpi,
Sternatur Acoride triclinio lectus,
Thalassionem qui tuum dicet solus,
Ustorq; tædas præferat nouæ nuptæ
Intrare in istum sola fax potest cunnum.

In Ruffum.

Esse negas coctum leporem, poscis'q; flagella,
Mauis Ruffe coquum scindere, quam leporem.

In Næuolum.

Nunquam dicis aue, sed reddis Næuole semper,
Quod prior & Curius dicere sæpe solet.
Cur hoc expectas à me, rogo, Næuole dicas?
Nam puto nec melior Næuole, nec prior es.
Præmia laudato tribuit mihi Cæsar uterque,
Natorum'q; dedit iura paterna trium.
Ore legor multo, notum'q; per oppida nomen
Non expectato dat mihi fama rogo.
Est & in hoc aliquid, uidit me Roma tribunum.
Et sedeo, qua te suscitat Oceanus.
Quot mihi Cæsareo facti sunt munere ciues,
Nec famulos totidem suspicor esse tibi.
Sed pædicaris, sed pulchre Næuole ceues.
Iam iam sic prior es Neuole. uincis. aue.

In Gargilium.

Lingis, non futuis meam puellam.
Et garris quasi mœchus, & fututor.
Si te prehendero Gargili, tacebis.

Ad Ruffum.

Ne legat hunc Chione, mando tibi Ruffe libellum.
Carmine læsa meo est lædere & ipsa potest.

In Sabellum.

Sit culus tibi quam macer, requiris?
Pædicare potes Sabelle culo.

Ad Cerdonem.

Irasci nostro non debes cerdo libello.
Ars tua, non uita est carmine læsa meo.
Innocuos permitte sales. cur ludere nobis
Non liceat, licuit si iugulare tibi?

Ad Ruffum.

Cursorem sexta tibi Ruffe remisimus hora,
Carmina quem madidum nostra tulisse reor.
Imbribus immodicis cœlum nam forte ruebat.
Non aliter mitti debuit iste liber.

M.V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER QVARTVS.

De natali Domitiani.

c AESARIS ALMA DIES, ET luce sacratior illa,
Conscia dictæum qui tulit ida Iouem,
Longa precor, Pylioq; ueni numerosior æuo,
Semper et hoc uultu, uel meliore nite.
Hic colat albano tritonida cultus in auro,
Perq; manus tantas plurima quercus eat.
Hic colat ingenti redeuntia secula lustro.
Et quæ Romuleus sacra Terentus habet.

Magna quidem superi petimus, sed debita terris,
Pro tanto quæ sunt improba uota Deo,

De Oratio

Spectabat modo solus inter omneis
Nigris munus Oratius lacernis.
Cum plebs, & minor ordo, maximusq;
Sancto cum duce candidus sederet.
Toto nix cecidit repente coelo.
Albis spectat Oratius lacernis.

De Niuibus.

Aspice quam densum tacitarum uellus aquarum
Defluat in uultus Cæsaris, inq; sinus.
Indulget tamen ille Ioui, nec uertice moto
Concretas pigro frigore ridet aquas.
Sidus hyperborei solitus lassare Bootæ,
Et madidis Helicen dissimulare comis.
Qui siccis lasciuit aquis, & ab æthere ludit.
Suspicor has pueri Cæsaris esse niues.

In Bassam.

Quod siccæ redolet palus lacunæ,
Crudarum nebulæ quod albularum,
Piscinæ uetus aura, quod marinæ,
Quod pressa piger hircus in capella,
Lassi bardiaci os, quod euocati,
Quod bis muricæ uellus inquinatum,
Quod ieiunia sabbatariorum,
Mœstorum quod hanelitus reorum,
Quod spurcæ moriens lucerna Ledæ,
Quod ceromata fece de Sabina,
Quod uulpis fuga, uiperæ cubile,

Malles, quam quod oles, olere Bassa.

Ad Fabianum.

Vir bonus & pauper linguaq; & pectore uerus
 Quid tibi uis, urbem qui Fabiane petis?
Qui nec leno potes, nec commessator haberi,
 Nec pauidos tristi uoce citare reos.
Nec potes uxorem cari corrumpere amici.
 Nec potes algentes arrigere ad uetulas,
Vendere nec uanos circa pallatia fumos.
 Plaudere nec cano, plaudere nec glaphyro.
Vnde miser uiues, homo fidus, certus amicus?
 Hoc nihil est. nunquam sic Philomelus eris.

In Massilianum.

Credi uirgine castior pudica,
Et frontis teneræ cupis uideri,
Cum sis improbior Massiliane,
Quam qui compositos metro Tibulli,
In Stellæ recitat domo libellos.

Ad Hilum.

Cur here quod dederas, hodie puer Hile negasti?
 Durus tam subito, qui modo mitis eras.
Sed iam causaris barbamq;, annosq;, pilosq;.
 O nox quam longa es, quæ facis una senem.
Quid nos derides? here qui puer Hile fuisti,
 Dic nobis, hodie qua ratione uir es?

Ad Euphemum.

Prima salutantes, atque altera continet hora,
 Exercet raucos tertia causidicos.
In quintam uarios extendit Roma labores.
 Sexta quies lassis, septima finis erit.

Sufficit in nonam nitidis octaua palæstris,
Imperat extructos frangere nona toros.
Hora libellorum decima est Eupheme meorum,
Temperat ambrosias cum tua cura dapes.
Et bonus ætherio laxatur nectare Cæsar,
Ingentiq; tenet pocula parca manu.
Tunc admitte iocos, gressu timet ire licenti
Ad matutinum nostra Thalia Iouem.

In Labullam.

Sotæ filia Clinici Labulla.
Deserto sequeris Clitum marito,
Et donas, & amas ἔχεις ἀσώτως.

Ad Faustinum.

Dum nouus est, neq; adhuc rasa mihi frõte libellus,
Pagina dum tangi non bene sicca timet.
I puer, & caro perfer leue munus amico,
Qui meruit nugas primus habere meas.
Curre, sed instructus comitetur. punica librum
Spongia, muneribus conuenit illa meis.
Non possunt nostros multæ Faustinæ lituræ
Emendare iocos, una litura potest.

In An. Saturninum.

Dum nimium uano tumefactus nomine gaudes.
Et Saturninum te miser esse pudet.
Impia parrhasia mouisti bella sub ursa,
Qualia qui Phariæ coniugis arma tulit.
Exciderat ne adeo fatum tibi nominis huius,
Obruit Actiaci quod grauis ira freti?
An tibi promisit Rhenus, quod non dedit illi
Nilus, & Arctois plus licuisset aquis?

Ille etiam

Ille etiam nostris Antonius occidit armis,
Qui tibi collatus perfide Cæsar erat.

In Thaidem.

Nulli Thai negas. sed si te non pudet istud,
Hoc saltem pudeat Thai negare nihil.

De nuptiis Pudentis, & Claudiæ.

Claudia Ruffe meo nupsit peregrina Pudenti.
Macte esto tedis o' Hymenæe tuis.
Tam bene rara suo miscentur cinnama nardo,
Massica Theseis tam bene uina fauis.
Nec melius teneris iunguntur uitibus ulmi,
Nec plus lotos aquas, littora myrtus amat.
Candida perpetuo resìdet concordia lecto,
Tamq; pari semper sit Venus æqua iugo.
Diligat ipsa senem quondam, sed & ipsa marito
Tunc quoque cum fuerit, non uideatur anus.

Ad Silium.

Sili castalidum decus sororum,
Qui periuria barbari furoris
Ingenti premis ore, perfidosq;
Fastus Annibalis, leuesq; pœnos
Magnis cedere cogis Africanis,
Paulum deposita seueritate,
Dum blanda uagus alea decæmber
Incertis sonat hinc & hinc fritillis,
Et ludit rota nequiore talo,
Nostris ocia commoda camœnis,
Nec torua lege fronte, sed remissa
Lasciuis madidos iocis libellos.
Sic forsan tener ausus est Catullus

Magno mittere passerem Maroni.

Ad Cæcilianum.

Mille tibi nummos hesterna nocte roganti,
In sex aut septem Cæciliane dies,
Non habeo dixi. sed tu causatus amici
Aduentum. lancem, paucaq; uasa rogas.
Stultus es, an stultum me credis amice? negaui
Mille tibi nummos. millia quinque dabo.

In Gallum.

Priuignum non esse tuæ te Galle nouercæ
Rumor erat, coniunx dum fuit illa patris.
Non tamen hoc poterat uiuo genitore probari.
Iam nusquam pater est Galle, nouerca domi est.
Magnus ab infernis reuocetur Tullius umbris,
Et te defendat Regulus ipse licet,
Non potes absolui. nam quæ non desinit esse
Post patrem, nunquam Galle nouerca fuit.

Ad Paulum.

Facere in Lyciscam Paule me iubes uersus,
Quibus illa lectis rubeat, & sit irata.
O Paule malus es. irrumare uis solus.

De Puero glacie occiso.

Qua uicina pluit uipsanis porta columnis,
Et madet assiduo lubricus imbre lapis,
In iugulum pueri, qui roscida templa subibat,
Decidit hiberno prægrauis unda gelu.
Cumq; peregisset miseri crudelia fata.
Tabuit in calido uulnere mucro tener.
Quid non sæua sibi uoluit fortuna licere,
Aut ubi mors non est, si iugulatis aquæ?

De Endromide.

Hanc tibi sequanicæ pinguem textricis alumnam,
Quæ lacædæmonium barbara nomen habet,
Sordida, sed gelido non aspernanda decembri,
Dona, peregrinam mittimus Endromiden.
Seu lentum ceroma teris, tepidúm ue trigona,
Siue harpasta manu puluerulenta rapis.
Plumea seu laxi partiris pondera follis,
Siue leuem cursu uincere quæris Atam.
Ne madidos intret penetrabile frigus in artus,
Néue grauis subita te premat iris aqua.
Ridebis uentos hoc munere tectus, & imbres.
Nec sic in tyria sindone tutus eris.

De Cærelia, & Gellia.

Dicit se uetulam, cum sit Cærelia puppa.
Puppam se dicat Gellia, cum sit anus.
Ferre nec hanc possis, possis Coline nec illam.
Altera ridicula est, altera putidula.

De Celio.

Nullos esse deos, inane cœlum
Affirmat Celius, probatq; quod se
Factum, dum negat hoc, uidet beatum.

De Cleopatra uxore.

Primos passa toros, et adhuc placanda marito
Merserat in nitidos se Cleopatra lacus.
Dum fugit amplexus, sed prodidit unda latentem,
Lucebat, totis cum tegeretur aquis.
Condita sic puro numerantur lilia uitro.
Sic prohibet tenues gemma latere rosas.
Insilui, mersusq; uadis luctantia carpsi

Basia, perspicuæ plus uetuisstis aquæ.

Ad Thaliam.

Dum tu lenta nimis, diuq; quæris,
Quis primus tibi quisue sit secundus,
Gratum quisue epigramma comparabit,
Palmam Callimachus Thalia de se
Facundo dedit ipse Brutiano,
Qui si cecropio satur lepore
Romanæ sale luserit Mineruæ.
Illi me facias precor secundum.

Ad Fabianum.

Omneis, quas habuit Fabiane Lycoris amicas
Extulit, uxori fiat amica meæ.

Ad Pamphilum.

Tu setina quidem semper, uel massica ponis
Pamphile, sed rumor tam bona uina negat.
Diceris hac factus cælebs quater esse lagæna.
Nec puto, nec credo Pamphile, nec sitio.

De Amiano.

Nihil Amiano, præter aridam uestem
Moriens reliquit ultimis pater ceris.
Fieri putet potuisse quis Maronille,
Vt Amianus mortuum patrem nolit.

Ad Sophronium.

Quæro diu totam Sophroni Ruffe per urbem,
Si qua puella neget. nulla puella negat.
Tanquam fas non sit, tanquam sit turpe negare.
Tanquam non liceat, nulla puella negat.
Casta igitur nulla est. castæ sunt mille. quid ergo
Casta facit? non dat. non tamen illa negat.

Ad Quintum.

Exigis, ut donem nostros tibi Quinte libellos.
Non habeo, sed habet bibliopola Triphon.
Aes dabo pro nugis, & emam tua carmina sanus.
Non, inquis, faciam tam fatue, nec ego.

De Vestino.

Cum grauis extremas Vestinus duceret horas,
Et iam per stygias esset iturus aquas,
Vltima uoluentes orauit pensa sorores,
Vt traherent parua stamina pulla mora.
Iam sibi defunctus caris dum uiuit amicis,
Mouerunt tetricas tam pia uota deas.
Tum largas partitus opes à luce recessit.
Seq; mori post hoc credidit ille senem.

De Damis.

Aspicis, imbelles tentent quam fortia damæ
Prœlia, tam timidis quanta sit ira feris?
In mortem paruis concurrere frontibus audent.
Vis Cæsar damis parcere? mitte canes.

De Nigrina.

O felix animo, felix Nigrina marito,
Atque inter latias gloria prima nurus.
Te patrios miscere iuuat cum coniuge sensus.
Gaudentem socio, participemq; uiro.
Arserit Euadne flammis iniecta mariti.
Nec minus Alcestim fama sub astra ferat.
Tu melius certe meruisti pignore uitæ,
Vt tibi non esset morte probandus amor.

In Auarum amicum.

Milia misisti mihi sex bis sena petenti,

Vt bis sena feram, bis duodena petam.

In Zoilum inuidum.

Nunquam diuitias deos rogaui
Contentus modicis, meóq; lætus.
Paupertas ueniam dabis · recede.
Causa est tam subiti, nouiq; uoti?
Pendentem uolo Zoilum uidere.

In Afrum.

Condita cum tibi sit iam sexagesima messis,
Et facies multo splendeat alba pilo,
Discurris tota uagus urbe, nec ulla cathedra est,
Cui non mane feras irrequietus, aue.
Et sine te nulli fas est prodire tribuno,
Nec caret officio consul uterque tuo.
Et sacro decies repetis pallatia cliuo,
Sigerios'q; modos, parthenios'q; sonas.
Hæc faciant sané iuuenes, deformius Afer
Omnino nihil est ardelione sene.

Ad Mathonem.

Hospes eras nostri semper Matho Tiburtini.
Hoc emis, imposui, rus tibi uendo tuum.

In Mathonem.

Declamas in febre Mathon, hanc esse phrenesim
Si nescis, non es sanus amice Mathon.
Declamas æger, declamas hemitritæos.
Si sudare aliter non potes, est ratio.
Magna tamen res est · erras, cum uiscera febris
Exurit, res est magna tacere Mathon.

De Fabulla.

Epigramma nostrum cum Fabulla legisset,

Negare nullam quo queror puellarum.
Semel rogata bis ter'q; neglexit
Preces amantis. iam Fabulla promitte.
Negare iussi, pernegare non iussi.

Ad Ruffum.

Hos quoque commenda Venuleio Ruffe libellos.
Imputet & nobis ocia parua, roga.
Immemor & paulum curarum, operum'q; suorum
Non tetrica nugas exigat aure meas.
Sed nec post primum legat hæc, summum'ue triētem,
Sed sua cum medius prælia Bacchus amat.
Si nimis est legisse duos, tibi charta plicætur
Altera, diuisum sic breue fiet opus.

In Næuolum.

Securo nihil est te Næuole, peius, eodem
Sollicito nihil est Næuole te melius.
Securus nullum resalutas, despicis omnes.
Nec quisquam liber, nec tibi gratus homo est.
Sollicitus donas, dominum, regem'q; salutas.
Inuitas. esto Næuole sollicitus.

In Thaidem.

Non est in populo, nec urbe tota,
A se Thaida qui probet fututam.
Cum multi cupiant, rogent'q; multi.
Tam casta est, rogo, Thais? immo fellat.

In Ponticum.

Nos bibimus uitro, tu myrra Pontice. quare?
Prodat perspicuus ne duo uina calix.

Ad Librum suum.

Si uis auribus atticis probari,

Exhortor, moneoq; te libelle.
Vt docto placeas Apollinari.
Nil exactius, eruditiusq; est.
Sed nec candidius, benigniusq;,
Si te pectore, si tenebit ore.
Nec ronchos metues maligniorum.
Nec scombris tunicas dabis molestas.
Si damnauerit, ad salariorum
Curras scrinia protinus licebit,
Inuersa pueris arande charta.

De Bassa.

Infantem secum semper tua Bassa Fabulle
Collocat, & lusus, delitiasq; uocat.
Et quod mireris magis, infantaria non est.
Ergo quid in causa est? pedere Bassa solet.

In Dissimulatorem Septitianum.

Nulla remisisti paruo pro munere dona,
Et iam Saturni quinque fuere dies.
Ergo nec argenti sex scrupula Septitiane
Missa, nec à querulo mappa cliente fuit.
Antipolitani, nec quæ de sanguine thynni
Testa rubet, nec quæ cottana parua gerit.
Nec rugosarum uimen breue picenarum.
Dicere te posses ut meminisse mei.
Decipies alios uerbis, uultuq; benigno.
Nam mihi iam notus dissimulator eris.

De Rusticatione.

Rure morans quid agam, respondeo pauca rogatus.
Luce deos oro, famulos post arua reuiso.
Partibus atque meis iustos indico labores.

I nde lego, Phœbumm'q; cio, musam'q; lacesso.
H inc oleo corpus frico, molli'q; palæstra
S tringo libens, animo gaudens, ac fœnore liber.
P ondero. poto. cano. ludo. lauo. cœno. quiesco.
D um paruus lychnus modicum consumit oliui,
H æc dat nocturnis nox lucubrata camœnis.

Ad Librum.

O he iam satis est, ohe libelle.
I am peruenimus usque ad umbilicos.
T u procedere adhuc, & ire quæris,
N ec summa potes in scheda teneri.
S ic tanquam tibi res peracta non sit,
Q uæ prima quoque pagina peracta est.
I am lector queritur'q;, deficit'q;.
I am librarius hoc & ipse dicit.
O he iam satis est, ohe libelle.

M.V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER QVINTVS.

h OC TIBI PALLADIAE, seu collibus uteris albæ
Cæsar, & hinc Triuiam prospicis, inde Thetym,
Seu tua ueridicæ discunt responsa sorores.
Plana suburbani qua cubat unda freti,
S eu placet Aeneæ nutrix, seu filia Solis,
Siue salutiferis candidus Anxur aquis,
M ittimus ó rerum felix tutela, salus'q;,

Sospite quo gratum credimus esse Iouem.
Tu tantum accipies. ego te legisse putabo.
Et tumidus Galla credulitate fruar.

Ad Lectores.

Matronæ, puerìq;, uirginesq;,
Vobis pagina nostra dedicatur.
Tu, quem nequitiæ procaciores
Delectant nimium, salesq; nudi,
Lasciuos lege quattuor libellos.
Quintus cum domino liber iocatur,
Quem Germanicus ore non rubenti
Coram Cecropia legat puella.

Ad Domitianum..

Accola iam nostræ degis Germanice ripæ,
A famulis Istri qui tibi uenit aquis,
Lætus & attonitus, uiso modo præside mundi,
Affatus comites dicitur esse suos.
Sors mea quam fratris melior, cui tam propè fas est
Cernere, tam longe quem colit ille deum.

In Myrtalem.

Foetere multo Myrtale solet uino.
Sed fallat ut nos, folia deuorat lauri,
Merumq; cauta fronte non aqua miscet,
Hanc tu rubentem prominentibus uenis
Quoties uenire Paule uideris contra,
Dicas licebit, Myrtale bibit laurum.

Ad Sextum.

Sexte Palatinæ cultor facunde Mineruæ,
Ingenio frueris qui propiore Dei.
Nam tibi nascentes domini cognoscere curas,

Et secreta ducis pectora nosse licet.
Sit locus & nostris aliqua tibi parte libellis,
Qua Pedo, qua Marsus, quaq; Catullus erit.
Ad capitolini cælestia carmina belli
Grande cothurnati pone Maronis opus.

Ad Musas.

Si non est graue, nec nimis molestum,
Musæ Parthenium rogate uestrum.
Sic te serior & beata quondam
Saluo Cæsare finiat senectus,
Et sis inuidia fauente felix.
Sic Burrus cito sentiat parentem,
Admittas timidam, breuemq; chartam
Intra limina sanctioris aulæ.
Nosti tempora tu Iouis sereni,
Cum fulget placidus, suóq; uultu,
Quo nil supplicibus solet negare.
Non est, quod metuas preces iniquas.
Nunquam grandia, nec molesta poscat,
Quæ cedro decorata, purpuráq;
Nigris pagina creuit umbilicis.
Nec porrexeris ista, sed teneto.
Sic tanquam nihil offeras, agasq;.
Si noui dominum nouem sororum,
Vltro purpureum petet libellum.

Ad Vulcanum.

Qualiter assyrios renouant incendia nidos,
Vna decem quoties secula uixit auis.
Taliter exuta est ueterem noua Roma senectam,
Et sumpsit uultus præsidis ipsa sui.

Iam precor oblitus nostræ Vulcane querelæ
 Parce. sumus Martis turba, sed & Veneris.
Parce pater. sic lemniacis lasciua catenis
 Ignoscat coniunx, & patienter amet.
De Phaside.
Edictum domini, Deiq; nostri,
Quo subsellia certiora fiunt,
Et puros eques ordines recepit,
Dum laudat modo Phasis in theatro,
Phasis purpureis ruber lacernis.
Et iactat tumido superbus ore.
Tandem commodius licet sedere.
Nunc est reddita dignitas equestris.
Turba non premimur, nec inquinamur.
Hæc, & talia dum refert supinus.
Illas purpureas, & arrogantes
Iussit surgere Lectius lacernas.
In Symmachum.
Languebam, sed tu comitatus protinus ad me
 Venisti centum Symmache discipulis.
Centum me tetigere manus, aquilone gelatæ.
 Non habui febrem Symmache, nunc habeo.
Ad Regulum.
Esse quid hoc dicam, uiuis quod fama negatur,
 Et sua quod rarus tempora lector amat?
Hi sunt inuidiæ nimirum Regule mores,
 Præferat antiquos semper ut illa nouis.
Sic ueterem ingrati Pompei quærimus umbram,
 Et laudant Catuli Iulia templa sen s.
Ennius est lectus saluo tibi Roma Marone.

Et sua riserunt secula Mæonidem.
Rara coronato plausere theatra Menandro.
Norat Nasonem sola Corynna suum.
Vos tamen o nostri non festinate libelli.
Si post fata uenit gloria. non propero.

De Stella.

Sardonychas. smaragdos. adamantas. iaspidas uno
Portat in articulo Stella Seuere meus.
Multas in digitis, plures in carmine gemmas
Inuenies, inde est hæc, puto, culta manus.

De eodem.

Quod nutantia fronte pertinaci
Gestat pondera Masclion superbus.
Aut grandis Linus omnibus lacertis
Septem quod pueros leuat, uel octo,
Res non difficilis mihi uidetur.
Vno cum digito, uel hoc, uel illo
Portet Stella meus decem puellas.

In Callistratum.

Sum (fateor) semperq; fui Callistrate pauper,
Sed non obscurus, nec male notus eques.
Sed toto legor orbe frequens, et dicitur hic est.
Quodq; cinis paucis, hoc mihi uita dedit.
At tua centenis incumbunt tecta columnis.
Et libertinas arca flagellat opes.
Magnaq; niliacæ seruit tibi gleba Syenes.
Tondet & innumeros gallica Parma greges.
Hoc ego, tuq; sumus. sed quod sum, non potes esse.
Tu quod es, è populo quilibet esse potest.

De Manneio.

Sedere primo solitus in gradu semper,
Tunc cum licebat occupare Manneius.
Bis excitatus, terq; transtulit castra,
Et inter ipsas pene tertius sellas
Post Caiumq;, Luciumq; consedit.
Illinc cucullo prospicit caput tectus,
Oculoq; ludos spectat indecens uno.
Et hinc miser deiectus in uiam transit,
Subsellioq; semifultus extremo,
Et male receptus altero genu iactat
Equiti sedere se, Lectioq; se stare.

Ad Cæs. Do.

Quintus nostrorum liber est Auguste iocorum.
Et queritur læsus carmine nemo meo.
Gaudet honorato, sed multus nomine lector,
Cui uictura meo munere fama datur.
Quid tamen hæc prosunt quãuis uenerantia multos?
Non prosunt sane, me tamen ista iuuant.

Ad Lectorem.

Seria cum possim, quid delectantia malim
Scribere? tu causa es lector amice mihi.
Qui legis, et tota cantas mea carmina Roma.
Sed nescis, quanti stet mihi talis amor.
Nam si falciferi defendere templa tonantis,
Sollicitisq; uelim uendere uerba reis,
Plurimus hispanas mittet mihi nauta metretas,
Et fiet uario sordidus ære sinus.
At nunc conuiua est, comessatorq; libellus,
Et tantum gratis pagina nostra placet.

Sed non hac ueteres contenti laude fuerunt,
Cum minimum uati munus Alexis erat.
Belle inquis dixti. satis est. laudabimur usque.
Dissimulas? facies me puto causidicum.
In Gelliam.
Dum proauos, atauosq; refers, & nomina magna,
Dum tibi noster eques sordida conditio est.
Dum te posse negas nisi lato Gellia clauo
Nubere. nupsisti Gellia cistifero.
Ad Quintianum.
Quod tibi decembri mense, quo uolant mappæ,
Graciles'q; ligulæ, cæreiq;, chartæq;,
Et acuta senibus testa cum damascenis,
Præter libellos uernulas nihil misi,
Fortasse auarus uidear, aut inhumanus.
Odi dolosas munerum, & malas arteis.
Imitantur hamos dona nanque quis nescit
Auidum uorata decipi scarum musca?
Quoties amico diuiti nihil donat,
O Quintiane liberalis est pauper.
Ad Cæs. Do.
Si qua fides ueri, præferri maxime Cæsar
Temporibus possunt secula nulla tuis.
Quando magis dignos licuit spectare triumphos?
Quando Palatini plus meruere Dei?
Pulchrior & maior quo sub duce martia Roma?
Sub quo libertas principe tanta fuit?
Est tamen hoc uitium, sed non leue, sit licet unum.
Quod colit ingratas pauper amicitias.
Quis largitur opes ueteri, fidoq; sodali,

Aut quem prosequitur non alienus eques?

Ad Eundem.

Saturnalitiæ ligulam misisse selibræ,
Flammatæ'ue togæ scrupula tota decem.
Luxuria est, tumidiq; uocant hæc munera reges.
Qui crepet aureolos, forsitan unus erit.
Quatenus hi non sunt, esto tu Cæsar amicus.
Nulla ducis uirtus dulcior esse potest.
Iandudum tacito rides Germanice naso
Vtile, quod nou uis, do tibi consilium.

Ad Martialem.

Si tecum mihi care Martialis
Securis liceat frui diebus,
Si disponere tempus ociosum,
Et ueræ pariter uacare uitæ,
Nec nos atria, nec domos potentum,
Nec lites tetricas, forum'q; triste
Noscemus, nec imagines superbas.
Sed gestatio, fabulæ, libelli,
Campus, porticus, umbra, uirgo, thermæ.
Hæc essent loca semper. hi labores.
Nunc uiuit sibi neuter heu, bonos'q;
Soles effugere, atque abire sentit.
Qui nobis pereunt, & imputantur.
Quisquam uiuere cum sciat, moratur?

De Apollonio.

Quintum pro decimo, pro Crasso Regule Marcum
Ante salutabat rhetor Apollonius.
Nunc utrumque suo resalutat nomine. quantum
Cura, laborq; potest. scripsit, et edidicit.

In Paulum

In Paulum.

Mane domi nisi te merui, uoluiq; uidere,
 Sint mihi Paule tuæ longius exquiliæ.
Sed tiburtinæ sum proximus accola pilæ,
 Qua uidet antiquum rustica flora Iouem.
Alta suburbani uincenda est semita Cliui,
 Et nunquam sicco sordida saxa gradu.
Vix'q; datur longas mulorum uincere mandras,
 Quæque trahi multo marmora fune uides.
Illud adhuc grauius, quod te post mille labores
 Paule negat lasso ianitor esse domi.
Exitus hinc operis uani, togulæ'q; madentis,
 Vix tanti Paulum mane uidere fuit.
Semper inhumanos habet officiosus amicos,
 Rex, nisi dormieris, non potes esse meus.

Ad Bassum.

Herbarum fueras indutus Basse colores,
 Iura theatralis dum siluere loci.
Quæ postquam placidi censoris cura renasci
 Iussit, et Oceanum certior audit eques,
Non nisi uel cocco madida, uel murice tincta
 Veste nites, et te sic dare uerba putas.
Quadringentorum nullæ sunt Basse lacernæ.
 Aut meus ante omnes Cordus haberet equum.

De Hermete.

Hermes martia sæculi uoluptas,
Hermes omnibus eruditus armis,
Hermes & gladiator, & magister.
Hermes turba sui tremor'q; ludi.
Hermes, quem timet Aelius sed unum.

Hermes, cui cadit Aduolans sed uni.
Hermes uincere, sed ferire doctus.
Hermes suppositius sibi ipsi.
Hermes diuitiæ locariorum.
Hermes cura, laborq; ludiarum.
Hermes belligera superbus hasta.
Hermes æquoreo minax tridente.
Hermes Casside languida timendus.
Hermes gloria martis uniuersi.
Hermes omnia solus, & ter unus.

De Chærestrato.

Quadringenta tibi non sunt Chærestrate, surge.
Lectius ecce uenit. sta. fuge. curre. late.
Ecquis Io reuocat, discedentem'q; reducit?
Ecquis Io largas pandit amicus opes?
Quem chartis, famæq; damus, populis'q; loquendũ,
Qui stygios non uult totus adire lacus.
Hoc rogo non melius, quam rubro pulpita nimbo
Spargere, et effuso permaduisse croco,
Quam non sensuro dare quadringenta caballo,
Aureus ut Scorpi nasus ubique micet.
O frustra locuples, o dissimulator amicæ
Hæc legis, & laudas. quæ tibi fama perit?

Ad Codrum.

Quod alpha dixi codre penulatorum
Te nuper, aliqua cum iocarer in charta,
Si forte bilem mouit hic tibi uersus,
Dicas licebit Beta me togatorum.

In Fictum equitem.

Ingenium, studium'q; tibi, mores'q;, genus'q;

Sunt equitis (fateor) cætera plebis habes.
Bis septem tibi iam non sunt subsellia tanti,
Vt sedeas uiso pallidus Oceano.

In Mamercum.

Vt bene loquatur, sentiat'q; Mamercus,
Efficere nullis aule moribus possis,
Pietate fratres Curios licet uincas,
Quiete Neruas, comitate Drusones,
Probitate Marcos, equitate Mauricos,
Oratione Regulos, iocis Paulos.
Rubiginosis cuncta dentibus rodit.
Hominem malignum forsan esse tu credas.
Ego esse miserum, credo cui placet nemo.

Ad Gelliam.

Si quando leporem mittis mihi Gellia dicis,
Formosus septem Marce diebus eris.
Si non derides, si uerum lux mea naras,
Edisti nunquam Gellia tu leporem.

Ad Varronem.

Varro sophoclæo non inficiande cothurno,
Nec minus in calabra suscipiende lyra
Differ opus, nec te facundi scæna Catulli
Detineat, cultis aut elegia comis.
Sed lege fumoso non aspernanda decembri
Carmina, mittuntur quæ tibi mense suo.
Commodius nisi forte tibi, potius'q; uidetur,
Saturnalitias perdere Varro nuces.

De Ludo puerorum cum Iuuencis.

Aspice, quam placidis insultet turba iuuencis,
Et sua quam facilis pondera Taurus amet.

Cornibus hic pendet summis, uagus ille per armos
Currit, & in toto uentilat arma boue.
At feritas immota riget. non esset arena
Tutior, & possent fallere plana magis.
Nec trepidant gressus, sed de discrimine palmæ
Securus puer est, sollicitumq; pecus.

De Crispo.

Quadrantem Crispus tabulis Faustine supremis
Non dedit uxori. cui dedit ergo? sibi.

In Causidicum.

Carpere Causidicus fertur mea carmina, qui sit,
Nescio, si sciero, uæ tibi Causidice.

De Herotionte.

Hanc tibi Fronto pater genitrix Flacilla puellam
Oscula commendo, deliciasq; meas.
Pallida nec nigras horrescat Herotion umbras,
Oraq; tartarei prodigiosa canis.
Impletura fuit sextæ modo frigora brumæ,
Vixisset totidem ni minus illa dies.
Inter tam ueteres ludat lasciua patronos,
Et nomen blæso garriat ore meum.
Mollia nec rigidus cæspes tegat ossa, nec illi
Terra grauis fueris, non fuit illa tibi.

De Euclide.

Cum sibi redire de patruelibus fundis
Ducenta, clamat coccinatus Euclides,
Corinthioq; plura de suburbano
Longumq; pulchra stemma repetit a leda,
Et suscitanti Lectio reluctatur,
Equiti superbo, nobili, locupleti

Cecidit repente magna de sinu clauis.
Nunquam Fabulle nequior fuit clauis.

Ad Faustinum.

Laudatus nostro quidam Faustine libello
Dissimulat, quasi nil debeat, imposuit.

De Herotionte puella.

Puella senibus dulcior mihi Cygnis,
Agna Galesi mollior Phalanini,
Concha lucrini delicatior stagni,
Cui nec lapillos præferas Erythræos,
Nec modo politum pecudis indicæ dentem,
Niuesq; primas, liliumq; non tactum,
Quæ crine uincit betici gregis uellus,
Rheniq; nodos, aureamq; nitellam,
Fragrauit ore, quod rosarium Pæsti.
Quod atticarum prima mella cærarum.
Quod sucinorum rapta de manu gleba,
Cui comparatus indecens erat pauo.
Inamabilis saurus, & frequens Phœnix
Adhuc recenti tepet Herotion busto,
(Quam pessimorum lex auara fatorum)
Sextam peregit hyemem, nec tamen totam,
Nostros amores, gaudiumq;, lususq;.
Et esse tristem me meus uetat Pætus.
Pectusq; pulsans, pariter & comam uellens,
Deflere non te Vernulæ pudet mortem?
Ego coniugem, inquit, extuli, et tamen uiuo.
Notam, superbam, nobilem, locupletem.
Quid esse nostro fortius potest pæto?
Ducenties accepit, & tamen uiuit.

In Calliodorum.

Calliodorus habet censum quis nescit equestrem
Sexte? sed & fratrem Calliodorus habet.
Quadringenta secat. qui dicit, σῦκα μέριζε
Vno credis equo posse sedere duos?
Quid cum fratre tibi, quid cum Polluce molesto.
Non esset Pollux, si tibi Castor eras.
Vnius cum sitis, duo Calliodore sedetis.
Surge, soloecismum Calliodore facis.
Aut imitate genus ledæ, cum fratre sedere
Non potes, alternis Calliodore sede.

In Carinum.

Supremas tibi tricies in anno
Signanti tabulas Carine misi
Hyblæis madidas thymis placentas.
Defeci, miserere iam Carine,
Signa rarius, aut semel fac illud,
Mentitur tua quod subinde tussis.
Excussi loculosq;, sacculumq;.
Crœso diuitior licet fuissem,
Iro pauperior forem Carine,
Si conchem toties meam comesses.

Ad Artemidorum.

Pinxisti Venerem, colis Artemidore Mineruam,
Et miraris, opus displicuisse tuum.

In Dindimum.

Spadone cum sis euiratior fluxo,
Et concubino mollior cælenæo.
Quem sectus ululat matris entheæ gallus,
Theatra loqueris, & gradus, & edicta,

Trabeasq;, & idus, fibulasq;, censusq;,
Et pumicata pauperes manu monstras.
Sedere in equitum liceat an tibi scannus.
Videbo Didyme, non licet maritorum.

Amicis esse donandum.

Callidus effracta nummos fur auferet arca.
Prosternet patrios impia flamma lares.
Debitor usuram pariter, sortemq; negabit.
Non reddet sterilis semina iacta seges.
Dispensatorem fallax spoliabit amica.
Mercibus extructas obruet unda rates.
Extra fortunam est quicquid donatur amicis.
Quas dederis, solas semper habebis opes.

De Thaide, & Lecania.

Thais habet nigros, niueos Lecania dentes,
Quæ ratio est? emptos hæc habet, illa suos.

In Dentonem.

Quid factum est rogo quid repente factum?
Ad cœnam mihi Dento quod uocanti
(Quis credat) quater ausus es negare.
Sed nec respicis, & fugis sequentem,
Quem thermis modo quærere, & theatris,
Et conclauibus omnibus solebas.
Sic est, captus es unctiore cœna.
Et maior rapuit canem culina.
Iam te, sed cito cognitum, & relictum,
Cum fastidierit popina diues,
Antiquæ uenies ad ossa cœnæ.

In Bassam.

Dicis formosam, dicis te Bassa puellam,

Istud, quod non est, dicere Bassa solet.
Ad Diadumenum.
Basia dum nolo, nisi quæ luctantia carpsi,
Et placet ira mihi plus tua. quam facies.
Vt te sæpe rogem, cædo Diadumene sæpe.
Consequor hoc. ut me nec timeas, nec ames.
De Philone.
Nunquam se cœnasse domi Philo iurat, & hoc est,
Non cœnat, quoties nemo uocauit eum.
De Encolpo.
Quid non cogit amor? secuit nolente capillos
Encolpus domino, nec prohibente tamen.
Permisit, fleuitq; pudens, sic cessit habenis
Audaci questus de Phaethonte pater.
Talis raptus Hylas, talis deprehensus Achilles,
Deposuit gaudens matre dolente comas.
Sed tu nec propera, breuibus nec crede capillis,
Tardaq; pro tanto munere, barba ueni.
Ad Labienum.
Vidissem modo forte cum sedentem
Solum te Labiene, treis putaui.
Caluæ me numerus tuæ fefellit.
Sunt illinc tibi, sunt & hinc capilli,
Quales nec puerum decere possint.
Nudum est in medio caput, nec ullus
In longa pilus area notatur.
Hic error tibi profuit decembri,
Tunc, cum prandia misit imperator,
Cum Panariolis tribus redisti.
Talem Gerionem fuisse credo,

Vites censeo porticum Philippi,
Si te uiderit Hercules, peristi.

In Charopinum.

Cœno domi quoties, nisi te Charopine uocaui,
Protinus ingentes sunt inimicitiæ.
Meq́; petis stricto medium transfigere ferro.
Si nostrum sine te scis caluisse focum.
Nec semel ergo mihi furtum fecisse licebit,
Improbius nihil est hac Charopine gula.
Desine iam nostram (precor) obseruare culinam.
Atque aliquando meus det tibi uerba coquus.

Ad Ruffum.

Hic qui libellis pergrauem gerit læuam,
Notariorum quem premit chorus leuis,
Qui codicillis hinc, & inde prolatis,
Epistolisq́; commodat grauem uultum
Similis Catoni, Tullioq́;, Brutoq́;,
Exprimere Ruffe, fidiculæ licet cogant,
Aue Latinum, χαῖρε non potest græcum,
Si fingere me istud putas, salutemus.

In Posthumum.

Quæ mihi præstiteris memini, semperq́; tenebo.
Cur igitur taceo Posthume, tu loqueris?
Incipio quoties alicui tua dona referre,
Protinus exclamat, dixerat ipse mihi.
Non belle quædam faciunt duo, sufficit unus
Huic operi, si uis, ut loquar, ipse tace.
Crede mihi, quamuis ingentia Posthume dones,
Authoris pereunt garrulitate sui.

Ad Bassum.

Colchida quid scribis, quid scribis amice Thyestem?
Quid tibi uel Niobe Basse, uel Andromache?
Materia est (mihi crede) tuis aptissima chartis
Deucalion, uel, si non placet hic, Phaethon.

De Rhetore.

Extemporalis factus est meus Rhetor.
Calphurnium non scripsit, & salutauit.

De Aquila.

Dic mihi, quem portes, uolucrum regina? tonantem.
Nulla manu quare fulmina gestat? amat.
Quo calet igne deus? pueri, cur mitis aperto
Respicis ore Iouem? de Ganymede loquor.

Ad Lupum.

Cui tradas Lupe filium magistro,
Quaeris sollicitus, diuq; tentas.
Omnes grammaticosq;, rhetorasq;.
Deuites, moneo. nihil sit illi
Cum Libris Ciceronis, aut Maronis.
Famae Rutilium suae relinquat.
Si uersus facit, abdices poetam.
Artes discere uult pecuniosas.
Fac, discat citharaedos, aut choraulas.
Si duri puer ingeni uidetur,
Praeconem facias, uel architectum.

Ad Cinnam.

Cum uoco te dominum, nolo tibi Cinna placere,
Saepe etiam seruum sic resaluto meum.

Ad Posthumum.

Cras te uicturum, cras dicis Posthume semper,

Dic mihi, cras istud Posthume quando uenit?
Quam longe cras istud ubi est, aut unde petendum?
Nunquid apud Parthos, Armeniosq; latet?
Iam cras istud habet Priami, uel Nestoris annos.
Cras istud quanti dic mihi possit emi?
Cras uiues, hodie iam uiuere Posthume, serum est.
Ille sapit, quisquis Posthume uixit heri.

Ad Stellam.

Quod non argentum, quod non tibi misimus aurum,
Hoc facimus causa Stella diserte tua.
Quisquis magna dedit, uoluit sibi magna remitti,
Fictilibus nostris exoneratus eris.

Ad Detractorem.

Adlatres licet usque nos, & usque,
Et gannitibus improbis lacessas,
Certum est hanc tibi pernegare famam,
Olim quam petis in meis libellis.
Qualiscunque legaris ut per orbem,
Nam te cur aliquis sciat fuisse?
Ignotus pereas, miser necesse est.
Non deerunt tamen hac in urbe forsan
Vnus, uel duo, trés ue, quatuór ue,
Pellem rodere qui uelint Caninam.
Nos hac a scabie tenemus ungues.

In Marianum.

Crispulus iste quis est, uxori semper adhæret
Qui Mariane tuæ, Crispulus iste quis est?
Nescio quid dominæ teneram qui garrit in aurem,
Et sellam cubito dexteriore premit.
Per cuius digitos currit leuis annulus omnes.

Crura gerit nullo qui uiolata pilo.
Nil mihi respondes? uxoris res agit, inquis,
Iste meæ. sane' certus, & asper homo est.
Procuratorem uultu qui præferat ipso,
Acrior hoc Chius non erit Aufidius.
O quam dignus eras alapis Mariane latini,
Te successurum credo ego panniculo
Res uxoris agit, res nullas Crispulus iste.
Res non uxoris, res agit iste tuas.

Ad Hospites.

Iure tuo nostris maneas licet Hospes in hortis,
Si potes in nudo ponere membra solo.
Aut si portatur tecum tibi magna supellex,
Nam mea iam digitum sustulit hospitibus.
Nulla tegit fractos, nec inanis culcita lectos,
Putris & abrupta fascia reste iacet.
Sit tamen Hospitium nobis commune duobus,
Emi hortos, plus est, instrue tu. minus est.

Ad Ponticum.

Quid sentis, inquis, de nostris Marce libellis,
Sic me sollicitus Pontice sæpe rogas.
Admiror. stupeo. nihil est perfectius illis,
Ipse tuo cedet Regulus ingenio.
Hoc sentis, inquis. faciat tibi sic bene Cæsar,
Sic Capitolinus Iuppiter. immo tibi.

Ad Suos ministros.

Sextantes Calliste duos infunde falerni,
Tu super æstiuas Alcine funde niues.
Pinguescat nimio madidus mihi crinis amomo,
Lassenturq; rosis tempora sutilibus.

Iam uicina iubent nos uiuere mausolea.
Cum doceant ipsos posse perire deos.

Ad Cæsarem.

Astra, polumq; dedit, quamuis obstante nouerca
Alcidæ nemeæ terror, & arcas aper,
Et castigatum libyæ ceroma palestræ,
Et grauis in siculo puluere fusus Erix,
Siluarumq; tremor, tacita qui fraude solebat
Ducere nec rectas Cacus in antra boues.
Ista tuæ Cæsar quota pars spectatur Arenæ?
Dat maiora nouus prælia mane dies.
Quot grauiora cadunt Nemeæo pondera monstro?
Quot tua Mænalios collocat hasta sues?
Reddatur si pugna triplex pastoris hiberi,
Est tibi, qui possit uincere Gerionem.
Sæpe licet graiæ numeretur belua lernæ
Improba niliacis quid facit hydra feris?
Pro meritis cœlum tantis Auguste dederunt
Alcidæ cito dii, sed tibi sero dabunt.

In Pontilianum.

Sæpe salutatus nunquam prior ipse salutas,
Sic erit æternum Pontiliane uale.

De Hirundine.

Hibernos peterent solito cum more recessus
Atthides, in nidis una remansit auis.
Deprehendere nefas ad tempora uerna reuersæ,
Et profugam uolucres diripuere suæ.
Sero dedit pœnas, discerpi noxia mater
Debuerat, sed tunc, cum lacerauit Itym.

De Apitio.

Dederas Apici bis tricenties uentri,
Sed adhuc supererat centies tibi laxum,
Hoc tu grauatus, ne famem, & sitim ferres,
Summa uenenum potione duxisti.
Nil est Apici tibi gulosius factum.

In Inuitatorem.

Omnia cum retro pueris obsonia tradas,
Cur non mensa tibi ponitur a pedibus?

De Tusco haruspice.

Vite nocens rosa stabat moriturus ad aras
Hircus, Bacche tuis uictima grata sacris.
Quem Tuscus mactare deo cum uellet haruspex,
Dixerat agresti forte, rudiq; uiro.
Vt cito testiculos per acuta falce secaret,
Teter ut immundæ carnis abiret odor.
Ipse super uirides aras luctantia pronus
Dum resecat cultro colla, premitq; manu
Ingens iratis apparuit hernia sacris,
Occupat hanc ferro rusticus, atque secat.
Hoc ratus antiquos sacrorum poscere ritus,
Talibus & fibris numina prisca coli.
Sic modo qui Tuscus fueras, nunc gallus Haruspex,
Dum iugulas Hircum, factus es ipse caper.

Ad Faustinum.

Si temperari balneum cupis feruens
Faustine, quod uix Iulianus intraret,
Rogo lauet uti rhetorem Sabineum,
Neronianas is refrigerat thermas.

In Candidum.

Prædia solus habes, & solus Candide nummos.
Aurea solus habes, myrrhina solus habes,
Massica solus habes, & opimi cæcuba solus,
Et cor solus habes, solus & ingenium.
Omnia solus habes, hoc me puto uelle negare,
Vxorem sed habes Candide cum populo.

In Gallum.

Nunquam me reuocas, uenias cum sæpe uocatus,
Ignosco nullum si modo Galle uocas.
Inuitas alios. uitium est utriusque, quod? inquis,
Et mihi cor non est, & tibi Galle pudor.

In Nestorem.

Auriculam Mario grauiter miraris olere,
Tu facis hoc, garris Nestor in auriculam.

In Zoilum.

Has cum gemina compede dedicat catenas
Saturne tibi Zoilus, annulos priores.

Ad Gargilianum.

Sportula nulla datur, gratis conuiua recumbis,
Dic mihi, quid Romæ gargiliane facis?
Vnde tibi togula est, & fuscæ pensio cellæ?
Vnde datur quadrans, unde uir es Chiones?
Cum ratione licet dicas te uiuere summa.
Quod uiuis, nulla cum ratione facis.

Ad Ruffinum.

Sunt tibi (confiteor) diffusi iugera campi,
Vrbaniq; tenent prædia multa lares.
Et seruit dominæ numerosus debitor arcæ,
Sustentatq; tuas aurea mensa dapes.

Fastidire tamen noli Ruffine minores.
Plus habuit Didymus, plus Philomelus habet.

In Matriniam.

Non possum uetulam, quereris Matrinia, possum
Et uetulam, sed tu mortua, non uetula es.
Possum Hecubam, possum Nioben Matrinia, sed si,
Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

Qualem puellam uelit.

Ingenuam malo, sed si tamen illa negetur,
Libertina mihi proxima conditio est.
Extremo est ancilla loco, sed uincet utranque,
Si facie nobis hæc erit ingenua.

Ad Chionem.

Digna tuo cur sis, indignaq; nomine, dicam.
Frigida es, & nigra es, non es, et es Chione.

De Piscibus sculptis.

Artis Phidiacæ toreuma clarum,
Pisces aspicis, adde aquam, natabunt.

In Fabianum.

Quod nouus, & nuper factus tibi præstat amicus,
Hoc præstare iubes me Fabiane tibi.
Horridus ut primo semper te mane salutem,
Per mediumq; trahat me tua sella lutum.
Lassus ut in thermas decima, uel serius, hora
Te sequar, Agrippæ, cum lauer ipse Titi.
Hoc per triginta merui Fabiane decembres,
Vt sim tiro tuæ semper amicitiæ.
Hoc merui Fabiane toga, tritaq;, meaq;.
Vt nondum credas me meruisse rudem.

In Irascentes

In Irascentes amicos.

Irasci tantum felices nostis amici,
Non belle facitis, sed iuuat hoc facere.

Ad Sextum.

Quæ te causa trahit, uel quæ fiducia Romam
Sexte? quid aut speras, aut petis inde. refer?
Causas, inquis, agam Cicerone disertius ipso,
Atque erit in triplici par mihi nemo foro.
Egit Atestinus causas, et Ciuis, utrunque
Noras, sed neutri pensio tota fuit.
Si nihil hinc ueniet, pangentur carmina nobis,
Audieris, dices esse Maronis opus.
Insanis, omnes gelidis quicunque lacernis
Sunt tibi, Nasones, Virgiliosq; uides.
Atria magna colam, uix treis aut quattuor ista
Res aluit, pallet cætera turba fame.
Quid faciam suade? nam certum est uiuere Romæ.
Si bonus es, casu uiuere Sexte potes.

De Lycori.

Iliaco similem puerum Faustine magistro
Lusca Lycoris amat, quam bene lusca uidet.

In Thelesinum.

Mutua quod nobis ter quinquaginta dedisti
Ex opibus tantis, quas grauis arca premit.
Esse tibi magnus Thelesine uideris amicus.
Tu magnus, quod das, immo ego, quod recipis.

De Lacerta cœlata.

Inserta Phialæ Mentoris manu ducta
Lacerta uiuit, & timetur argentum.

In Pollam.

Lomento rugas uteri quod condere tentas
 Polla, tibi uentrem, non mihi labra linis.
Simpliciter pateat uitium fortasse pusillum.
 Quod tegitur, maius creditur esse malum.

In Lentinum.

Mentiris iuuenem tinctis Lentine capillis,
 Tam subito Coruus, qui modo Cygnus eras.
Non omneis fallis? scit te Proserpina canum.
 Personam capiti detrahet illa tuo.

In Ligurinum.

Occurrit tibi nemo quod libenter,
Quod quacunque uenis, fuga est, & ingens
Circa te Ligurine solitudo,
Quid sit, scire cupis, nimis poeta es.
Hoc ualde uitium periculosum est,
Non tigris catulis citata raptis,
Non dipsas medio perusta sole.
Nec sic Scorpius improbus timetur.
Nam tantos rogo quis ferat labores?
Et stanti legis, & legis sedenti.
Currenti legis, & legis cacanti.
In thermas fugio, sonas ad aurem.
Piscinam peto, non licet natare.
Ad cœnam propero, tenes euntem,
Ad cœnam uenio, fugas sedentem.
Lassus dormio, suscitas iacentem.
Vis, quantum facias mali, uidere?
Vir iustus. probus. innocens timeris.

De Eodem.

Fugerit an mensas Phœbus, cœnam'q; Thyestis,
Ignoro, fugimus nos Ligurine tuam.
Illa quidem lauta est, dapibus'q; instructa superbis.
Sed nihil omnino te recitante placet.
Nolo mihi ponas rhombum, mulúm ue bilibrem,
Nec uolo boletos, ostrea nolo, tace.

Ad Candidum.

Exigis à nobis operam sine fine togatam,
Non eo, libertum sed tibi mitto meum.
Non est inquis idem, multo plus esse probabo,
Vix ego lecticam subsequar, ille feret.
In turbam incideris, cunctos umbone repellet,
Inualidum est nobis, ingenuum'q; latus.
Quid libet in causis narraueris, ipse tacebo,
At tibi ter geminum mugiet ille sophos.
Lis erit, ingenti faciet conuitia uoce,
Esse pudor uetuit fortia uerba mihi,
Ergo nihil nobis, inquis, præstabis amicus?
Quicquid libertus Candide non poterit.

De Basso.

Capena grandi porta qua pluit gutta,
Phrygium'q; matris almo qua lauat ferrum,
Oratiorum qua uiret sacer campus,
Et qua pusilli feruet Herculis fanum,
Faustine plena Bassus ibat in rheda
Omneis beati copias trahens ruris.
Illic uideres frutice nobili caules,
Et utrunque porrum, sessiles'q; lactucas,
Pigro'q; uentri non inutiles betas.

Illic coronam pinguibus grauem turdis,
Leporemq; læsum gallici canis dente,
Nondumq; uicta lacteum faba porcum.
Nec feriatus ibat ante carrucam,
Sed tuta fœno cursor oua portabat.
Romam petebat Bassus. immo rus ibat.

De Ollo.

Pauperis extruxit cellam, sed uendidit Ollus
Prædia, nunc cellam pauperis Ollus habet.

In Inuitatorem.

Veientana mihi misces, tibi massica potas,
Olfacere hæc malo pocula, quam bibere.

In Lygurinum.

Hæc tibi non alia est ad cœnam causa uocandi,
Versiculos recites ut Lygurine tuos.
Deposui soleas, affertur protinus ingens
Inter lactucas, oxygarumq; liber.
Alter perlegitur, dum fercula prima morantur,
Tertius est, nec adhuc mensa secunda uenit.
Et quartum recitas, & quintum denique librum.
Putidus est toties, si mihi ponis aprum.
Quod si non scombris scelerata poemata dones,
Cœnabis solus iam Lygurine domi.

Ad Gallam.

Cum faciem laudo, cum miror crura, manusq;,
Dicere Galla soles, nuda placebo magis.
Et semper uitas communia balnea nobis,
Nunquid Galla times, ne tibi non placeam?

Ad Tongilianum.

Empta domus fuerat tibi Tongiliane ducentis,

Abstulit hanc nimium casus in urbe frequens.
Collatum est decies. rogo non potes ipse uideri
Incendisse tuam Tongiliane domum.

Ad Chloe.

Et uultu poteram tuo carere,
Et collo, manibusq́; cruribusq́;,
Et mammis, natibusq́;, clunibusq́;,
Et, ne singula persequi laborem,
Tota te poteram Chloe carere.

Ad Gallam.

Cum dare non possim, quod poscis Galla rogantem,
Multo simplicius Galla negare potes.

In Gelliam.

Quod quacũque uenis, Cosmum migrare putamus,
Et fluere excusso cinnama fusa uitro.
Nolo peregrinis placeas tibi Gellia nugis.
Sic puto posse meum, sic bene olere canem.

De Caupone Rauennate.

Sit cisterna mihi, quam uinea, malo Rauennæ.
Cum possim multo uendere pluris aquam.
Callidus imposuit nuper mihi Copo Rauennæ.
Cum peterem mixtum, uendidit ille merum.

De Villa Faustini.

Baiana nostri uilla Basse Faustini
Non ociosis ordinata myrtetis,
Viduaq́; platano. tonsiliq́; buxeto
Ingrata lati spacia detinet campi.
Sed rure uero, barbaroq́; lætatur.
Hic farta premitur angulo Ceres omni,
Et multa fragrat testa senibus autumnis.

Hic post nouembres imminente iam bruma
Seras putator horridus refert uuas.
Truces in alta ualle mugiunt tauri,
Vitulusq; inermi fronte prurit in pugnam,
Vagatur omnis turba sordidae cortis,
Argutus anser, gemmeiq; pauones,
Nomenq; debet quae rubentibus pennis,
Et picta perdix, numidicaeq; guttatae,
Et impiorum phasiana Colchorum.
Rhodias superbi foeminas premunt galli,
Sonantq; turres plausibus columbarum.
Gemit hinc palumbus, inde cereus turtur.
Auidi sequuntur uillicae sinum porci,
Matremq; plenam mollis agnus expectat,
Cingunt serenum lactei focum uernae,
Et larga festos lucet ad lares silua.
Non segnis albo pallet ocio copo.
Nec perdit oleum lubricus palaestrita.
Sed tendit auidis rete subdolum turdis,
Tremulaue captum linea trahit piscem,
Aut impeditam cassibus refert damam.
Exercet hilares facilis hortus umbras,
Et paedagogo non iubente lasciui
Parere gaudent uillico capillati.
Et delicatus opere fruitur eunuchus.
Nec uenit inanis rusticus salutator.
Fert ille ceris cana cum suis mella,
Metamq; lactis sassinate de silua.
Somniculosos ille porrigit glires.
Hic uagientem matris hispidae foetum,

Alius coactos non amare capones.
Et dona matrum uimineo ferunt texto,
Grandes proborum uirgines colonorum.
Facto uocatur lætus opere uicinus,
Nec auara seruat crastinas dapes mensa,
Vescuntur omnes, ebrioq; non nouit
Satur minister inuidere conuiuæ.
At tu suburbe possides, famem mundam,
Et turre ab alta prospicis meras laurus,
Furem Priapo non timente securus.
Et uinitorem farre pascis urbano,
Pictamq; portas ociosus ad uillam.
Olus. oua. pullos. poma. caseum. mustum.
Rus hoc uocari debet, an domus longe?

De Sutore, & Fullone.

Sutor cerdo dedit tibi culta Bononia munus,
Fullo dedit Mutinæ, nunc ubi copo dabit.

In Ponticum.

Cum uocor ad cœnam non iam uenalis ut ante
Cur mihi non eadem, quæ tibi cœna datur?
Ostrea tu sumis stagno saturata Lucrino.
Sumitur inciso mytilus ore mihi.
Sunt tibi boleti, fungos ego sumo suillos.
Res tibi cum rhombo est, at mihi cum sparulo.
Aureus immodicis turtur te clunibus implet,
Ponitur in cauea mortua pica mihi.
Cur sine te cœno, cum tecum Pontice cœnem?
Sportula quod non est, prosit, edamus idem.

In Cinnam.

Esse nihil dicis, quicquid petis improbe Cinna,

Si nil Cinna petis, nil tibi Cinna nego.

In Quintum.

Centenis quod emis pueros, & sæpe ducentis,
Quod sub rege Numa condita uina bibis,
Quod constat decies tibi non speciosa supellex,
Libra quod argenti milia quinque rapit,
Aurea quod fundi pretio carruca paratur,
Quod pluris nulla est, quam domus empta tibi.
Hæc animo magno credis te Quinte parare?
Falleris. hæc animus Quinte pusillus emit.

In Cotilum.

Cotile bellus homo es, dicunt hoc Cotile multi,
Audio. sed quid sit, dic mihi, bellus homo?
Bellus homo est flexos qui digerit ordine crines,
Balsama qui semper, Cinnama semper olet.
Cantica qui Nili, qui Gaditana susurrat,
Qui mouet in uarios brachia uolsa modos.
Inter fœmineas tota qui luce cathedras
Desidet, atque aliqua semper in aure sonat.
Qui legit hinc, illinc missas, scribitq; tabellas,
Pallia uicini qui refugit cubiti.
Qui scit, quam quis amet, qui per conuiuia currit,
Hirpini ueteres qui bene nouit auos.
Quid narras. hoc est, hoc est homo Cotile bellus?
Res petricosa est Cotile bellus homo.

Ad Lesbiam.

Arctoa de gente comam tibi Lesbia misi.
Vt scires quanto sit tua flaua magis.

In M. Antonium.

Antoni phario nil obiecture Photino,

Et leuius tabula, quam Cicerone nocens.
Quid gladium demens Romana stringis in ora?
Hoc admisisset nec Catilina nefas.
Impius infando miles corrumpitur auro.
Et tantis opibus uox tacet una tibi.
Quid prosunt sacræ pretiosa silentia linguæ?
Incipient omnes pro Cicerone loqui.

De Syrisco.

Infusum sibi nuper à patrono
Plenum maxime centies Syriscus
In sellariolis uagus popinis
Circa balnea quattuor peregit.
O quanta est gula, centies comesse.
Quanto maior adhuc, nec accubare.

Ad Faustinum.

Humida qua gelidas summittit Trebula ualles,
Et uiridis cancri mensibus alget ager.
Rura Cleonæo nunquam temerata leone,
Et domus Aeolio semper amica noto.
Te Faustine uocat, longas his exige messes
Collibus, hibernum iam tibi Tybur erit.

De Origine Bacchi.

Qui potuit Bacchi matrem dixisse tonantem,
Ille potest Semelen dicere Ruffe patrem.

Ad Theodorum.

Non donem tibi cur meos libellos
Oranti toties, & exigenti,
Miraris Theodore? magna causa est.
Dones tu mihi ne tuos libellos.

De Pompeio, & filiis.

Pompeios iuuenes Asia, atque Europa, sed ipsum
Terra tegit, Libyes, si tamen ulla tegit.
Quid mirum toto si spargitur orbe, iacere
Vno non poterat tanta ruina loco.

Ad Quintum.

Quæ legis causa nupsit tibi Lælia Quinte,
Vxorem potes hanc dicere legitimam?

Ad Cinnam.

Profecit poto Mithridates sæpe ueneno,
Toxica ne possent sæua nocere sibi.
Tu quoque cauisti cœnando tam male semper,
Ne posses unquam Cinna perire fame.

Ad Marullum.

Narratur belle quidam dixisse Marulle,
Qui te ferre oleum dixit in auriculam.

Ad Toranium.

Si tristi domicœnio laboras
Torani, potes esurire mecum.
Non deerunt tibi si soles προπίνειν.
Viles Cappadocæ, grauesq; porri,
Diuisis cibium latebit ouis.
Ponetur digitis tenendus ustis
Nigra coliculus uirens patella.
Algentem modo qui reliquit hortum.
Et pultem niueam premens botellus,
Et pallens faba cum rubente lardo.
Mensæ munera si uoles secundæ.
Marcentes tibi porrigentur uuæ
Et nomen pira quæ ferunt Syrorum.

Et quas docta Neapolis creauit.
Lento castaneæ uapore tostæ.
Vinum tu facies bonum bibendo.
Post hæc omnia forte si mouebit.
Bacchus, quam solet, esuritionem,
Sucurrent tibi nobiles oliuæ,
Piceni modo quas tulere rami,
Et feruens cicer, & tepens lupinus.
Parua est cœnula, quis potest negare?
Sed finges nihil, audiés ue fictum.
Et uultu placidus tuo recumbes,
Nec crassum dominus leget uolumen,
Nec de Gadibus improbis puellæ,
Vibrabunt sine fine prurientes
Lasciuos docili tremore lumbos.
Sed, quod non graue sit, nec infacetum,
Parui tibia condyli sonabit,
Hæc est cœnula, Claudiam sequeris
Quam nobis cupis esse turpiorem.

In Zoilum.

Vndecies una surrexit Zoile cœna,
Et mutata tibi Synthesis undecies.
Sudor inhæreret madida ne ueste retentus,
Et laxam tenuis læderet aura cutem.
Quare ego non sudo, qui tecum Zoile cœno?
Frigus enim magnum synthesis una facit.

Ad Seuerum.

Non totam mihi si uacabis horam,
Dones, & licet imputes Seuere.
Dum nostras legis, exigisq; nugas,

Durum est perdere ferias, rogamus.
Iacturam patiaris hanc, ferasq;,
Quod si legeris ipsa cum diserto,
Sed nunquid sumus improbi? secundo,
Plus multo tibi debiturus hic est,
Quam debet domino suo libellus.
Nam securus erit nec inquieta
Lassi marmora Sisyphi uidebit,
Quem censoria cum meo Seuero
Docti lima momorderit Secundi.

Ad Aemilianum.

Semper eris pauper, si pauper es Aemiliane,
Dantur opes nullis nunc, nisi diuitibus.

In Gaurum.

Quid promittebas mihi milia Gaure ducenta,
Si dare non poteras milia Gaure decem?
An potes, & non uis? rogo non est turpius istud?
I. tibi dispereas Gaure, pusillus homo es.

Ad Dindymum.

Insequeris. fugio. fugis. insequor. hæc mihi mens est,
Velle tuum nolo Dindyme, nolle uolo.

Ad Gallam..

Iam tristis nucibus puer relictis
Clamoso reuocatur à magistro,
Et blando male perditus fritillo
Arcana modo raptus è popina
Aedilem rogat udus aleator.
Saturnalia transiere tota,
Nec munuscula parua, nec minora
Misisti mihi Galla, que solebas.

Sanè sic abeat meus december.
Scis certe puto uestra iam uenire
Saturnalia, Martias Kalendas,
Tunc reddam tibi Galla, quod dedisti.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER SEXTVS.

SEXTVS MITTITVR HIC
tibi libellus.
In primis mihi care Martialis.
Quem si terseris aure diligenti,
Audebit minus anxius, tremensq́;,
Magnas Cæsaris in manus uenire.

Adulatorium.

Lusus erat sacræ connubia fallere Tedæ,
Lusus & immeritos execuisse mares,
Vtraque tu prohibes Cæsar, populisq́; futuris
Succuris, nasci quos sine fraude iubes.
Nec spado iã, nec mœchus erit te præside quisquam,
At prius, o mores, & spado mœchus erat.

De Filio Domitiani.

Nascere Dardanio promissum nomen Iulo,
Vera Deum soboles, nascere magne puer.
Cui pater æternas post secula tradat habenas,
Quique regas orbem cum seniore senex.
Ipsa tibi niueo trahet aurea pollice fila,
Et totam Phryxi Iulia nebit ouem.

Adulatorium.

Censor maxime, principumq; princeps,
Cum tot iam tibi debeat triumphos,
Tot nascentia templa, tot renata.
Tot spectacula. tot Deos. tot urbes.
Plus debet tibi Roma, quod pudica est.

Ad Cæcilianum.

Rustica mercatus nummis sum prædia multis.
Mutua des centum Cæciliane rogo.
Nil mihi respondes, tacitum te dicere, credo,
Non reddes, ideo Cæciliane rogo.

Ad Lupercum.

Comœdi tres sunt, sed amat tua Paula Luperce
Quattuor, & κωφὸν Paula πρόσωπον amat.

De Thelesina.

Iulia lex populis ex quo Faustine renata est.
Atque intrare domos iussa pudicitia.
Aut minus, aut certe non plus trigesima lux est,
Et nubit decimo iam Thelesina uiro.
Quæ nubit toties, non nubit. adultera lege est.
Offendor mœcha simpliciore minus.

Ad Seuerum.

Prætores duo, quattuor tribuni,
Septem causidici. decem poetæ,
Cuiusdam modo nuptias petebant
A' quodam sene, non moratus ille
Præconi dedit Eulogo puellam.
Dignum quid fatuo Seuere fecit?

Ad Leuinum.

In Pompeiano dormis Leuine theatro,

Et quereris, si te suscitat Oceanus.

Petit Latenter à Do. Pecu.

Paucą Iouem nuper cum milia forte rogarem.
Ille dabit, dixit, qui mihi templa dedit.
Templa quidem dedit ille Ioui, sed milia nobis
Nulla dedit, pudeat paucą rogasse Iouem.
At quam non tetricus, quam nulla nubilus ira,
Quam placido nostras legerat ore preces.
Talis supplicibus tribuit diademata Dacis,
Et Capitolinas itq́; reditq́; uias.
Dic precor ó nostri, dic conscia uirgo tonantis,
Si negat hoc uultu, quo solet ergo dare?
Sic ego, sic breuiter posita mihi Gorgone Pallás,
Quæ nondum data sunt, stulte negata putas?

In Marcum.

Quod non sit Pylades hoc tempore, non sit Orestes,
Miraris? Pylades Marce bibebat idem.
Nec melior panis, turdús ue dabatur Oresti.
Sed par, atque eadem cœna duobus erat.
Tu Lucrina uoras, me pascit aquosa Peloris.
Non minus ingenua est et mihi Marce gula.
Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia uestit.
Vis te purpureum Marce, sagatus amem?
Vt præstem Pyladen, aliquis mihi præstet Orestē.
Hoc non fit uerbis Marce, ut ameris, ama.

De Fabulla.

Iurat capillos esse, quos emit, suos
Fabulla, nunquid Paule peierat.

De Statua Iuliæ.

Quis te phidiaco formatam Iulia cœlo,

Vel quis Palladiæ non putet artis opus.
Candida non tacita respondet imagine Lygdos,
Et placido fulget uiuus in ore decor.
Ludit Acidalio, sed non manus aspera nodo,
Quem rapuit collo parue Cupido tuo.
Vt Martis reuocetur amor, summiq; tonantis,
A' te Iuno petat Ceston & ipsa Venus.

In Laberium.

Versus scribere posse te disertos
Affirmas Labéri, quid ergo non uis?
Versus scribere qui potest disertos,
Non scribat Labéri, uirum putabo.

De Formica electro inclusa.

Dum Phaethontea formica uagatur in umbra,
Implicuit tenuem sucina gutta feram.
Sic, modo quæ fuerat uita contempta manente,
Funeribus facta est nunc pretiosa suis.

Ad Priapum.

Tu qui penne uiros terres, & falce Cinædos,
Iugera sepositi pauca tuere loci.
Sic tua non intrent ueteli pomaria fures,
Sed puer, aut longis pulchra puella comis.

In Cinnamum.

Cinnam Cinname te iubes uocari,
Non est hic, rogo, Cinna barbarismus?
Tu si furius ante dictus esses,
Fur ista ratione diceréris.

Ad Priscum de Salonino.

Sancta Salonini terris requiescit Hiberis,
Qua melior Stygias non uidet umbra domos.
Sed lugere

Sed lugere nefas. nam, qui te Priscæ reliquit,
Viuit, qua uoluit uiuere parte magis.
In Posthumum.
Non de ui, neque cæde, nec ueneno,
Sed lis est mihi de tribus capellis,
Vicini queror has abesse furto,
Hoc iudex sibi postulat probari,
Tu Cannas, Mithridaticumq; bellum,
Et periuria Punici furoris,
Et Syllas, Mariosq;, Mutiosq;
Magna uoce sonas, manuq; tota.
Iam dic Posthume, de tribus capellis.
In Phœbum.
Mutua te centum sextertia Phœbe rogaui,
Cum mihi dixisses, exigis ergo nihil.
Inquiris, dubitas, cunctaris, meq; diebus,
Teq; decem crucias, iam rogo Phœbe nega.
De Hiantide, & Stella.
Perpetuam Stellæ dum iungit Hiantida uati
Læta Venus, dixit, plus dare non potui.
Hæc coràm domina, sed nequius illud in aurem,
Tu ne quid pecces exitiose uide.
Sæpe ego lasciuum Martem furibunda cecidi,
Legitimos esset cum uagus ante toros.
Sed postquam meus est, nulla me pellice læsit,
Tam frugi Iuno uellet habere Iouem.
Dixit, & arcano percussit pectora loro.
Plaga iuuat, sed tu iam dea cæde duos.
In Proculinam.
Quod nubis Proculina concubino,

Et mœchum modo, nunc facis maritum,
Ne lex Iulia te notare possit,
Non nubis Proculina. sed fateris.

In Lesbiam.

Stare iubes nostrum semper tibi Lesbia pennem.
Crede mihi, non est mentula, quod digitus.
Tu licet & manibus blandis, & uocibus instes,
Contra te facies imperiosa tua est?

De Carisiano.

Nil lasciuius est Carisiano,
Saturnalibus ambulat togatus.

Ad Marcellinum.

Marcelline boni soboles syncæra parentis,
Horrida parrhasio quem tegit ursa iugo,
Ille uetus pro te, patriusq; quid optet amicus,
Accipe. & hæc memori pectore uota tene.
Cauta sit ut uirtus. ne te temerarius ardor
In medios enses, sæuaq; tela ferat.
Bella uelint, Martemq; ferum rationis egentes.
Tu potes & patriæ miles, & esse decus.

De Sotade.

Periclitatur capite Sotades noster,
Reum putatis esse Sotadem, non est.
Arrigere desit posse Sotades, lingit.

Ad Nepotem.

Bis uiciane Nepos, nam tu quoque proxima floræ
Incolis, & ueteres tu quoque ficelias.
Est tibi, quæ patrii signatur imagine uultus,
Testis maternæ nata pudicitiæ.
Tu tamen annoso nimium ne parce falerno,

Et potius plenos ære relinque cados.
Sit pia. sit locuples, sed potet filia mustum.
Amphora cum domina nunc noua fiat anus.
Cæcuba non solos uindemia nutriat orbos,
Possunt & patres uiuere, crede mihi.

Epitaphium Glauciæ.

Libertus Melioris ille notus,
Tota qui cecidit dolente Roma
Cari deliciæ breues patroni
Hoc sub marmore Glaucias humatus
Iuncto Flaminiæ iacet sepulchro.
Castus moribus, integer pudore,
Velox ingenio, decore felix.
Bissenis modo mensibus peractis
Vix unum puer applicabat annum.
Qui fles talia, nil fleas uiator.

De Eodem.

Non de plebe domus, nec auaræ uerna catastæ,
Sed domini sancto dignus amore puer.
Munera cum posset nondum sentire patroni,
Glaucia libertus iam Melioris erat.
Moribus hoc, formæq; datum, quis blandior illo?
Aut quis Apollineo pulchrior ore fuit?
Immodicis breuis est ætas, & rara senectus,
Quicquid amas, cupias non placuisse nimis.

In Pætum.

Sex sestertia si statim dedisses,
Cum dixti mihi summe, tolle, dono,
Deberem tibi Pæte pro ducentis.
At nunc cum dederis diu moratus

Post septem puto, uel nouem Kalendas
Vis dicam tibi ueriora ueris,
Sex sestertia Paete perdidisti.

In Charidemum.

Vxorem Charideme tuam scis ipse, sinisq;,
Á medico futui, uis sine febre mori.

De morte Othonis.

Cum dubitaret adhuc belli ciuilis Enyó
Forsitan, & posset uincere mollis Otho,
Damnauit multo saturum iam sanguine Martem,
Et fodit certa pectora nuda manu.
Sit Cato, dum uiuit, sanè uel Caesare maior,
Dum moritur, nunquid maior Othone fuit?

In Sabellum.

Nil miserabilius Matho paedicone Sabello
Vidisti, quo nil laetius ante fuit.
Furta, fugae, mortes, seruorum incendia, luctus
Affligunt hominem, tam miser? & futuit.

Ad Diadumenum.

Basia da nobis Diadumene pressa, quot inquis?
Oceani fluctus me numerare iubes,
Et maris Aegei sparsas per littora conchas,
Et quae Cecropio monte uagantur apes,
Quaeque sonant pleno uocesq;, manusq; theatro,
Cum populus subiti Caesaris ora uidet.
Nolo quot arguto dedit exorata Catullo
Lesbia. pauca cupit qui numerare potest.

In Caecilianum.

Septem clepsydras magna tibi uoce petenti
Arbiter inuitus Caeciliane dedit.

At tu multa diu dicis, uitreis'q; tepêtem
Ampullis potas semisupinus aquam.
Vt tandem facias uocem'q; sitim'q;, rogamus,
Iam de Clepsydra Cæciliane bibas.

Ad Papilum.

Mentula tam magna est, tantus tibi Papile nasus,
Vt possis, quoties arrigis, olfacere.

In Carinum.

Secti podicis usq; ad umbilicum
Nullas relliquias habet Carinus,
Et prurit tamen usque ad umbilicum.
O quanta scabie miser laborat,
Culum non habet, est tamen cinædus.

De filio Reguli.

Aspicis ut paruus, nec adhuc trieteride plena
Regulus auditum laudet et ipse patrem,
Maternos'q; sinus uiso genitore relinquat,
Et patrias laudes sentiat esse suas.
Iam clamor, centum'q; uiri, densum'q; corona
Vulgus, & infanti Iulia tecta placent.
Acris equi soboles magno sic puluere gaudet.
Sic uitulus molli prælia fronte cupit.
Dii seruate precor matri sua uota, patri'q;,
Audiat ut natum Regulus, illa duos.

In Cinnam.

Pater ex Marulla Cinna factus es septem,
Non libertorum, namq; nec tuus quisquam,
Nec est amici, filiu's ue uicini,
Sed in grabatis, tegetibus'q; concepti
Materna produnt capitibus suis furta.

Hic qui retorto crine Maurus incedit,
Sobolem fatetur esse se Cogisantræ.
At ille sima nare, turgidis labris,
Ipsa est imago Pannici palæstritæ.
Pistoris esse tertium, quis ignorat,
Quicunq; lippum nouit, et uidet Dammam.
Quartus cinæda fronte, candido uultu.
Ex concubino natus est tibi Lygdo.
Præcide, si uis filium nephas non est.
Hunc uero acuto capite, & auribus longis,
Quæ sic mouentur, ut solent asellorum,
Quis morionis filium neget Gyrthæ.
Duæ sorores, illa nigra, & hæc ruffa
Croti choraulæ, uillicíq; sunt Carpi.
Iamq; hybridarum grex tibi foret plenus
Si spado Coreusus, Dindymusq; non esset?

Ad Lycorim.

Fœmina præferri potuit tibi nulla Lycori,
Præferri Glyceræ fœmina nulla potest.
Hæc erit hoc, quod tu, tu non potes. esse, quod hæc est,
Tempora quid faciunt? hanc uolo, te uolui.

In Raucum Poetam.

Qui recitat lana fauces, & colla reuinctus,
Hic se posse loqui, posse tacere negat.

De Hetrusci thermis.

Hetrusci nisi thermulis laueris,
Illotus morieris Oppiane.
Nullæ sic tibi blandientur undæ,
Nec fontes Aponi rudes puellis,
Non mollis Sinuessa, feruidiq;

Fluctus Passeris, aut superbus Anxur,
Non Phœbi uada, principesq; Baiæ,
Nusquam tam nitidum micat serenum,
Lux ipsa est ibi longior, diesq;
Nullo tardius a loco recedit.
Sicaos Pinguis Onyx anhelat æstus.
Illic Taygeti uirent metalla,
Et certant uario decore saxa
Quæ Phryx, & Libys altius cecidit,
Et flamma tenui calent Ophitæ.
Ritus si placeant tibi Laconum,
Contentus potes arido uapore,
Cruda Virgine, Martiaq; mergi,
Quæ tam candida, tam serena lucet,
Vt nullas ibi suspiceris undas,
Et credas uacuam nitere Lygdon.
Non attendis, & aure me supina.
Iam dudum quasi negligenter audis.
Illotus morieris Oppiane.

Ad Castricum.

Dum tibi felices indulgent Castrice Baiæ,
Canaq; sulphureis Nympha natatur aquis,
Me Nomentani confirmant ocia ruris,
Et casa iugeribus non onerosa suis.
Hic mihi Baiani soles, mollisq; Lucrinus,
Hic nostræ mihi sunt Castrice diuitiæ.
Quondam laudatas quocunque libebat ad undas
Currere, nec longas pertimuisse uias.
Nunc urbi uicina iuuant, faciles q; recessus,
Et satis est, pigro si licet esse mihi.

In Calliodorum.

Festiue credis te Calliodore iocari,
Et solum multo permaduisse sale.
Omnibus arrides, dicteria dicis in omnes,
Sic te conuiuam posse placere putas.
At si ego non belle, sed uere dixero quiddam,
Nemo propinabit Calliodore tibi.

In Lectoriam.

Lusistis, satis est, lasciui nubite cunni.
Permissa est uobis non nisi casta Venus.
Haec est casta Venus. nubit Lectoria Lygdo.
Turpior uxor erit, quam modo moecha fuit.

Ad Catianum.

Vapulat assiduo Veneti quadriga flagello.
Nec currit, magnam rem Catiane facit.

Ad Hiantida Nympham.

Nympha mei Stellae quae fonte domestica puro
Laberis, & domini gemmea tecta subis.
Siue Numae coniunx Triuiae te misit ab antro,
Siue camaenarum de grege nona uenis,
Exoluit uotis hac se tibi uirgine porca
Marcus, furtiuam quod bibit aeger aquam.
Tu contenta meo iam crimine, gaudia fontis
Da secura tui, sit mihi sana sitis.

In Pomponium.

Quod tam grande sophos clamat tibi turba togata,
Non tu Pomponi, coena diserta tua est.

De Priapo.

Non sum de fragili dolatus ulmo,
Nec quae stat rigida supina uena,

De ligno mihi quolibet columna est.
Sed uiua generata de cupresso,
Quæ nec secula centies peracta,
Nec longe cariem timet senectæ.
Hanc, tu quisquis es o malus, timeto,
Nam si uel minimos manu rapaci
Hoc de palmite læseris racemos,
Nascetur, licet hoc uelis negare,
Inserta tibi ficus in cupresso.

De Thelesino.

Cum coleret puros pauper Thelesinus amicos,
Errabat gelida sordidus in togula.
Obscœnos postquam cœpit curare cinædos,
Argentum, mensas, prædia, solus emit.
Vis fieri diues Bithynice, conscius esto,
Nil tibi, uel minimum, basia pura dabunt.

Ad Lupercum.

Quod conuiuaris sine me tam sæpe Luperce,
Inueni, noceam qua ratione tibi.
Irascar, licet usque uoces, mittas'q;, roges'q;.
Quid facies, inquis, quid faciam? ueniam.

Epi. Pantagathi.

Hoc iacet in tumulo raptus puerilibus annis
Pantagathus, domini cura, dolor'q; sui,
Vix tangente uagos ferro resecare capillos
Doctus, & hirsutas excoluisse genas.
Sis licet inde sibi tellus placata, leuis'q;,
Artificis leuior non potes esse manu.

De Andragora.

Lotus nobiscum est hilaris, cœnauit & idem.

Inuentus mane est mortuus Andragoras.
Tam subitæ mortis caussam Faustine requiris
In somnis medicum uiderat Hermocratem.

De Sextiliano.

Tantos, & tantas si dicere Sextilianum
Aule uetes, iunget uix tria uerba miser.
Quid sibi uult, inquis, dicam, quid suspicer esse.
Tantos, & tantas Sextilianus amat.

In Coracinum.

Quod semper casiáq; cinnamóq;,
Et nido niger alitis superbæ
Fragras plumbea Niceroniana,
Rides nos Coracine nil olentes.
Malo, quam bene olere, nil olere.

In Charidemum.

Quod tibi crura rigent setis, et pectora uillis,
Verba putas famæ te Charideme dare.
Extirpa (mihi crede) pilos de corpore toto,
Teq; pilare tuas testificare nates.
Quæ ratio est, inquis? scis multos dicere multa.
Fac, pædicari te Charideme putent.

In Phœbum.

Mentiris fictos unguento Phœbe capillos
Et tegitur pictis sordida calua comis.
Tonsorem capiti non est adhibere necessum,
Radere te melius spongia Phœbe potest.

Ad Aulum.

Cernere parrhasios dum te iuuat Aule triones,
Comminus & scythici sidera ferre poli.
O quam pene tibi stygias ego raptus ad undas

Elysiæ uidi nubila fusca plagæ.
Quamuis lassa tuos quærebant lumina uultus,
Atque erat in gelido plurimus ore Pudens.
Si mihi lanificæ ducunt non pulla sorores
Stamina, nec surdos uox habet ista deos.
Sospite me sospes latias reueheris ad urbes.
Et referes pili præmia clarus eques.

In Baccaram.

Et dolet, & queritur, sibi non contingere frigus
Propter sexcentas Baccara gausapinas.
Optat & obscuras luces, uentosq;, niuesq;,
Odit & hibernos, si tepuere, dies.
Quid fecere mali nostræ tibi sæua lacernæ?
Tollere de scapulis quas leuis aura potest,
Quanto simplicius, quanto est humanius illud.
Mense uel Augusto sumere gausapinas.

De Pompillo.

Rem factam Pompillus habet Faustine, legetur,
Et nomen toto sparget in orbe suum.
Sic leue flauorum ualeat genus Vsipiorum,
Quisquis & Ausonium non amat imperium.
Ingeniosa tamen Pompilli scripta feruntur,
Sed famæ non est hoc (mihi crede) satis.
Quam multi tineas pascunt, blattasq; diserti,
Et redimunt soli carmina docta coci.
Nescio quid plus est, quod donat sæcula chartis,
Victurus Genium debet habere liber.

In Inuidum.

Laudat, amat, cantat nostros mea Roma libellos,
Meq; sinus omnis, me manus omnis habet.

Ecce rubet quidam. pallet. stupet. oscitat. odit.
Hoc uolo. nunc nobis carmina nostra placent.

Ad Apianum.

Amisit pater unicum Silanus,
Cessas mittere munera Apiane?
Heu crudele nefas, malæq; parcæ,
Cuius uulturis hoc erit cadauer.

Ad Marianum.

Scis te captari, scis hunc, qui captat, auarum,
Et scis qui captat, quid Mariane uelit,
Tu tamen hunc Tabulis hæredem stulte supremis
Scribis, & esse tuo uis furiose loco.
Munera magna quidem misit, sed misit in hamo,
Et piscatorem piscis amare potest.
Hiccine deflebit uero mea fata dolore?
Si cupis, ut ploret, des Mariane nihil.

In Detractorem.

Cum sis nec rigida Fabiorum gente creatus,
Nec qualem, Curio dum prandia portat aranti,
Hirsuta peperit rubicunda sub Ilice coniunx,
Sed patris ad speculum tonsi, matrisq; togatæ
Filius, & sponsam possit te sponsa uocare,
Emendare meos, quos nouit fama, libellos,
Et tibi permittis felices carpere nugas,
Has inquam nugas, quibus aurem aduertere totam
Non aspernantur proceres urbisq;, foriq;,
Quas & perpetui dignantur scrinia Sili,
Et repetit toties facundo Regulus ore,
Quiq; uidet propius magni certamina Circi
Laudat Auentinæ uicinus Sura Dianæ.

Ipse etiam tanto dominus sub pondere rerum
Non dedignatur bis, ter'q; reuoluere Cæsar.
Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerua
Acrius, & tenues fixerunt pectus Athenæ.
Ne ualeam, si non multo sapit altius istud,
Quid cum panticibus laxis, & cum pede grandi,
Et rubro pulmone uetus, nasis'q; timendum
Omnia crudelis Lanius per compita portat?
Audes præterea, quos nullus nouerit, in me
Scribere uersiculos, miseras & perdere chartas.
At si quid nostræ tibi bilis inusserit ardor,
Viuet, et hærebit, toto'q; legetur in orbe.
Stigmata nec uafra delebit Cinnamus arte.
Sed miserere tui, rabido nec perditus ore
Fumantem nasum uiui tentaueris ursi.
Sit placidus licet, & lambat digitos'q;, manus'q;,
Si dolor, & bilis, si iusta coegerit ira,
Vrsus erit, uacua dentes in pelle fatiges,
Et tacitus quæras, quam possis rodere carnem.

Ad Tuccam.

Hexametris epigramma facis, scio dicere Tuccam,
Tucca solet fieri, denique Tucca licet.
Sed tamē hoc longum est. solet hoc quoq; Tucca licere.
Si breuiora probas, disticha sola legas.
Conueniat nobis, ut fas, Epigrammata longa
Sit transire tibi, scribere Tucca mihi.

De Præcone puellam uendente.

Famæ non nimium bonæ Puellam,
Quales in media sedent suburra,
Vendebat modo præco Gellianus.

Paruo cum pretio diu liceret,
Dum puram cupit approbare cunctis,
Attraxit prope se manu negantem,
Et bis, terq́; quaterq́; basiauit.
Quid profecerit osculo, requiris?
Sexcentos modo qui dabat, negauit.

Ad Pannicum.

Cur tantum eunuchos habeat tua Gellia, quæris
Pannice? uult futui Gellia, non parere

De Morte Eutychi pueri.

Flete nefas uestrum, sed toto flete Lucrino
Naiades, & luctus sentiat ipsa Thetis.
Inter Baianas raptus puer occidit undas
Eutychus, ille tuum Castrice dulce latus.
Hic tibi curarum socius, blandumq́; leuamen,
Hic amor, hic nostri uatis Alexis erat.
Nunquid te uitreis nudum lasciua sub undis
Vidit, & Alcidæ Nympha remisit Hylam?
An Dea fœmineum iam negligit Hermaphroditum,
Amplexu teneri sollicitata uiri?
Quicquid id est, subitæ quæcunque est causa rapinæ,
Sit precor & tellus mitis, & unda tibi.

De Bassa.

Non miror, quod potat aquam tua Bassa Catulle,
Miror, quod Bassi filia potat aquam.

Ad Martianum.

Sexagesima Martiane messis
Acta est, & puto iam secunda Cottæ,
Nec se tædia lectuli calentis
Expertum meminit die uel uno.

O stendit digitum, sed impudicum.
A leonti, Dasioq́ʒ, Symmachoq́ʒ.
At nostri bene computentur anni,
Et quantum tetricæ tulere febres,
Aut langor grauis, aut mali dolores,
A uita meliore separentur,
I nfantes sumus, & senes uidemur.
Aetatem Priamiq́ʒ, Nestorisq́ʒ
L ongam qui putat esse Martiane,
Multum decipiturq́ʒ, falliturq́ʒ.
N on est uiuere, sed ualere, uita.

De Thelesina.

E dere lasciuos & bethica crusmata gestus,
Et gaditanis ludere docta modis.
T endere quæ tremulum Pelian, Hecubæq́ʒ maritum
Posset ad Hectoreos sollicitare rogos.
V rit, & excruciat dominum Thelesina priorem,
Vendidit ancillam, nunc redimit dominam.

De Ciliæ fure.

F ur notæ nimium rapacitatis
C ompilare Cilix uolebat hortum.
I ngenti sed erat Fabulle in horto
P ræter marmoreum nihil Priapum.
Dum non uult uacua manu redire,
I psum surripuit Cilix Priapum.

De Priapo.

N on rudis indocta fecit me falce colonus.
Dispensatoris nobile cernis opus.
N am Cæretani cultor notissimus agri
Hos Hilarus colles, & iuga læta tenet.

Aspice, quam certo uidear non ligneus ore.
Nec deuota focis inguinis arma geram.
Sed mihi perpetua nunquam moritura cupresso
Phidiaca rigeat mentula digna manu.
Vicini (moneo) sanctum celebrate Priapum,
Et bis septenis parcite iugeribus.

Ad Esculanum.

Medio recumbit imus ille qui lecto
Caluam Triphilen segmentatus unguento,
Foditq; tonsis ora laxa lentiscis.
Mentitur Esculane. non habet dentes.

In Pontiam.

Cum mittis turdumq; mihi, quadram'ue placentæ,
Siue femur leporis, siue quid his simile.
Bucellas misisse tuas te Pontia dicis.
Has ego nec mittam Pontia, sed nec edam.

Epi. Fusci.

Ille sacri lateris custos, Martisq; togati,
Credita cui summi castra fuere ducis.
Hic situs est Fuscus. licet hoc fortuna fateri,
Non timet hostiles iam lapis iste minas.
Grande iugum domina dacus ceruice recepit,
Et famulum uictrix possidet umbra nemus.

In Aphrum.

Cum sis tam pauper, quam nec miserabilis Irus,
Tam iuuenis, quam nec Parthenopæus erat.
Tam fortis, quam nec, cum uinceret, Artemidorus,
Quid te Cappadocum sex onus esse iuuat?
Rideris, multoq; magis traduceris Apher.
Quam nudus medio si spatiere foro.

Non aliter

Non aliter monstratur Atlas cum compare mulo.
Quæque uehit similem belua nigra libyn.
Inuidiosa tibi quam sit lectica, requiris,
Non debes ferri mortuus Hexaphoro.

Ad Aulum de Lusco..

Potor nobilis Aule lumine uno
Luscus phryx erat, alteroq; Lippus,
Huic dicit medicus, bibas caueto
Vinum, si biberis nihil uidebis.
Ridens phryx oculo ualebis, inquit.
Misceri sibi protinus deunces,
Sed crebros iubet. exitum requiris.
Vinum phryx, oculus bibit uenenum.

Ad Lupum.

Tristis es, & felix. sciat hoc fortuna, caueto.
Ingratum dicet te Lupe, si scierit.

De Rosis ad Cæ. missis.

Vt noua dona tibi Cæsar nilotica tellus
Miserat hibernas ambitiosa rosas.
Nauita derisit pharios memphiticus hortos,
Vrbis ut intrauit limina prima tuæ.
Tantus ueris honos, & odoræ gratia Floræ,
Tantaq; pæstani gloria ruris erat.
Sic quacunque uagus gressumq;, oculosq; ferebat,
Textilibus sertis omne rubebat iter.
At tu Romanæ iussus iam cædere Brumæ
Mitte tuas messes, accipe Nile rosas.

In Charidemum.

Iratus tanquam populo Charideme lauaris,
Inguina, sic toto subluis in solio.

Nec caput hic uellem, sic te Charideme lauare.
Et caput ecce lauas, inguina malo laues.

Ad Ruffum.

Quidam me modo Ruffe diligenter
Inspectum, uelut emptor, aut lanista,
Cum uultu, digitoq́; subnotasset,
Tu ne es, tu ne ait ille Martialis,
Cuius nequitias, iocosq́; nouit,
Aurem qui modo non habet seueram.
Subrisi modice, leuiq́; nutu
Me, quem dixerat esse, non negaui,
Cur ergo inquit habes malas lacernas?
Respondi, quia sum malus poeta.
Hoc ne sæpius accidat poetæ,
Mittas Ruffe mihi bonas lacernas.

Ad Cæsarem Do.

Quantum sollicito fortuna parentis Hetrusco,
Tantum summe ducum debet uterque tibi,
Nam tu missa tua reuocasti fulmina dextra.
Hos cuperem mores ignibus esse Iouis.
Si tua sit summo Cæsar natura tonanti,
Vtetur toto fulmine, rara manus.
Muneris hoc utrunque tui testatur Hetruscus.
Esse quod & comiti contigit, & reduci.

De Philippo.

Octaphoro sanus portatur Auite Philippus.
Hunc tu si sanum credis Auite, furis.

Flet mortem Ruffi.

Editus est sextus sine te mi Ruffe camœnis,
Nec te lectorem sperat amice liber.

Impia cappadocum tellus & numine leuo
Visa tibi, cineres reddit, & ossa patri.
Funde tuo lachrymas orbata Bononia Ruffo,
Et resonet tota planctus in Aemylia.
Heu qualis pietas, heu quam breuis occidit aetas,
Viderat Alphei praemia quinque modo.
Pectore tu memori nostros euoluere lusus,
Tu solitus nostros Ruffe tenere iocos.
Accipe cum fletu moesti breue carmen amici
Atque haec absentis thura fuisse puta.

In Bibentes aquam.

Setinum, dominaeq; niues, densiq; trientes,
Quando ego uos medico non prohibente bibam?
Stultus, & ingratus, nec tanto munere dignus,
Qui mauult haeres diuitis esse Midae.
Possideat libycas messes, Hermumq;, Tagumq;,
Et potet calidam, qui mihi laudat, aquam.

Ad Caesarem.

Dii tibi dent, & tu Caesar quaecunque mereris,
Dii mihi dent, & tu, quae uolo, si merui.

Ad Caecilianum.

Mane salutaui uero te nomine casu,
Nec dixi dominum Caeciliane meum.
Quanti libertas constet mihi tanta, requiris?
Centum quadrantes abstulit illa mihi.

De Panareto potore.

Cum peteret seram media iam nocte matellam
Arguto madidus pollice Panaretus.
Spoletina data est, sed quam siccauerat ipse.
Nec fuerat soli tanta lagena satis.
Ille fide summa testae sua uina remensus

Reddidit Oenophori pondera plena sui.
Miraris, quantum biberat, cœpisse lagenam,
Desine mirari Ruffe, merum biberat.

De Gellia.

Mœchum Gellia non habet nisi unum.
Turpe est hoc magis, uxor est duorum.

In Zoilum.

Sancta ducis summi prohibet censura, uetatq;
Mœchari, gaude Zoile, non futuis.

In Amianum.

Cœlatus tibi cum sit Amiane
Serpens in patera Myronis arte,
Vaticana bibis, bibis uenenum.

De Thaide.

Tam male Thais olet, quam non Fullonis auari
Testa uetus, media sed modo fracta uia.
Non ab amore recens hircus, non ora Leonis,
Non detracta cani transtiberina cutis.
Pullus abortiuo nec cum putrescit in ouo,
Amphora corrupto nec uitiata Garo.
Virus ut hoc alio fallax permutet odore,
Deposita quoties balnea ueste petit.
Psilotro nitet, aut acida latet oblita creta,
Aut tegitur pingui terq; quaterq; faba.
Cum bene se tutam per fraudes mille putauit,
Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

De Calpetiano.

Ponuntur semper chrysendeta Calpetiano
Siue foris, seu cum cœnat in urbe domi.
Sic etiam in stabulo semper sic cœnat in agro
Non habet ergo aliud? non habet immo suum.

M.V.MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER SEPTIMVS.

A CCIPE BELLIGERAE crudum thóraca mineruæ,
Ipsa Meduseæ quem timet ira deæ
Dum uacat hæc, Cæsar poterit lorica uocari.
Pectore cum sacro sederit, Aegis erit.
Inuia sarmaticis domini lorica sagittis,
Et Martis getico tergore fida magis.
Quam uel ad ætolæ securam cuspidis ictus,
Texuit innumeri lubricus unguis apri.
Felix sorte tua, sacrum cui tangere pectus
Fas erit, et nostri mente calere dei.
I comes, & magnos illæsa merere triumphos,
Palmatæq; ducem sed cito redde, togæ.

Ad Pontilianum.

Cur non mitto meos tibi Pontiliane libellos?
Ne mihi tu mittas Pontiliane tuos.

De Opiano.

Esset Castricæ cum mali coloris,
Versus scribere cœpit Opianus.

Ad Cæsarem Do.

Si desiderium Cæsar populiq;, patrumq;
Respicis, et latiæ gaudia uera togæ,
Redde deum uotis poscentibus. inuidet hosti
Roma suo, ueniat laurea multa licet.
Terrarum dominum propius uidet ille, tuoq;

Terretur uultu barbarus, & fruitur.

De fama reditus Do.

Ecquid hyperboreis ad nos conuersus ab oris
 Ausonias Cæsar iam parat ire uias?
Certus abest auctor, sed uox hoc nuntiat omnis.
 Credo tibi, uerum dicere fama soles.
Publicæ uictrices testantur gaudia chartæ,
 Martia laurigera cuspide pila uirent.
Rursus Io' magnos clamat tibi Roma triumphos,
 Inuictusq; tua Cæsar in urbe sonas.
Sed iam lætitiæ quo sit fiducia maior,
 Sarmaticæ Laurus nuntius ipse ueni.

Ad Cæsarem Do.

Hiberna quamuis arctos, & rudis Peucæ,
Et ungularum pulsibus calens Ister,
Fractusq; cornu iam ter improbo Rhenus,
Teneat domantem regna perfidæ gentis
Te summe mundi rector, te parens orbis.
Abesse nostris non tamen potes uotis.
Illic & oculis, & animis sumus Cæsar,
Adeoq; mentes omnium tenes unus,
Vt ipsa magni turba nesciat Circi
Vtrúm ne currat Passerinus, an Tigris.

De Reditu Do.

Nunc hilares, si quando, mihi, nunc ludite musæ,
 Victor ab Odrysio redditur orbe deus.
Certa facis populi tu primus uota December.
 Iam licet ingenti dicere uoce, uenit.
Felix sorte tua. poteras non cædere Iano,
 Gaudia si nobis, quæ dabat ille, dares.

Festa coronatus ludet conuitia miles,
Inter laurigeros cum comes ibit equos.
Fas audire iocos, leuioráq; carmina Cæsar
Sit tibi, si lusus ipse triumphus amat.

De Cassellio.

Cum sexaginta numeret Cassellius annos,
Ingeniosus homo est, quando disertus erit?

In Olum.

Pædicatur Oros, fellat Linus, Ole quid ad te?
De cute quid faciat ille, uel illa sua.
Centenis futuit Matho milibus, Ole quid ad te?
Non tu propterea, sed Matho pauper erit?
In lucem cœnat Sertorius, Ole quid ad te,
Cum liceat tota stertere nocte tibi.
Septingenta Tito debet Lupus, Ole quid ad te?
Assém ne dederis, credideris ue lupo.
Illud dissimulas, ad te quod pertinet Ole.
Quodq; magis curæ conuenit esse tuæ.
Pro togula debes, hoc ad te pertinet Ole.
Quadrantem nemo iam tibi credet, & hoc.
Vxor mœcha tibi est, hoc ad te pertinet, Ole.
Poscit iam dotem filia grandis, et hoc.
Dicere quindecies poteram, quid pertinet ad te,
Sed quid agas, ad me pertinet Ole nihil.

Ad Pudentem.

Cogis me calamo, manuq; nostra
Emendare meos Pudens libellos.
O quam me nimium probas, amasq;,
Qui uis Archetypas habere nugas.

Ad Faustinum.

Sic me fronte legat dominus Faustine serena,
 Excipiatq; meos quà solet aure iocos,
Vt mea nec iuste quos odit, pagina lesit,
 Et mihi de nullo fama rubore placet.
Quid prodest, cupiant cum quidam nostra uideri,
 Si qua Lycambeo sanguine tela madent,
Vipereumq; uomant nostro sub nomine uirus,
 Qui Phœbi radios ferre, diemq; negant.
Ludimus innocuis uerbis, hoc iuro potentis
 Per genium famæ, castalidumq; gregem.
Perq; tuas aures magni mihi numinis instar
 Lector inhumana liber ab inuidia.

De Lycoride.

Dum Tyburtinis albescere collibus audit
 Antiqui dentis fusca Lycoris ebur.
Venit in Herculeos colles, quid Tyburis alti
 Aura ualet? paruo tempore nigra redit.

De sua Puella.

Acidit infandum nostræ scelus Aule puellæ,
 Amisit lusus, deliciasq; suas,
Non quales teneri plorauit amica Catulli
 Lesbia, nequitiis passeris orba sui,
Vel stellæ cantata meo, quam fleuit, Hiantis,
 Cuius in Elysio nigra columba uolat.
Lux mea non capitur nugis, nec amoribus istis,
 Nec dominæ pectus talia damna mouent.
Bisdenos puerum numerantem perdidit annos,
 Mentula cui nondum sesquipedalis erat.

Ad Arginum puerum.

Quis puer hic nitidis absistit Hiantidos undis,
Et fugit ad dominam Naida, nunquid Hylas?
O bene, quod silua colitur Tirynthius ista,
Et quod amatrices tam prope seruat aquas.
Securus licet hos fontes Argine ministres,
Nil facient Nymphae, ne uelit ipse, caue.

Ad Regulum.

Aera domi non sunt, superest hoc Regule tantum,
Vt tua uendamus munera, nunquid emis?

Ad Bibliothecam Iulii Mar.

Ruris Bibliotheca delicati,
Vicinam uidet unde lector urbem,
Inter carmina sanctiora si quis
Lasciuae fuerit locus Thaliae,
Hos nido licet inseras uel imo,
Septem quos tibi misimus libellos
Authoris calamo sui notatos,
Haec illis pretium facit litura,
At tu munere dedicata paruo
Quae cantaberis orbe nota toto
Pignus pectoris hoc mei tuere
Iuli Bibliotheca Martialis.

In Gallam.

Cum tibi sit facies, de qua nec foemina possit
Dicere, cum corpus nulla litura notet.
Cum te tam rarus cupiat, repetatq; fututor
Miraris? uitium est non leue Galla tibi.
Accessi quoties ad opus, mistisq; mouemur
Inguinibus, cunnus non tacet, ipsa taces.

Dii facerent ut tu loquereris, et ipse taceret,
Offendor cunni garrulitate tui.
Pedere te mallem, namq; hoc nec inutile dicit
Symmachus, et risum res mouet ista simul.
Quis ridere potest fatui poppysmata cunni,
Cum sonat hic, cui non Mentula, mensq; cadit.
Dic aliquid saltem, clamosoq; obstrepe cunno.
Et si adeo muta es, disce uel inde loqui.

De Fragmento Argus.

Fragmentum, quod uile putas, et inutile lignum,
Hæc fuit ignoti prima carina maris.
Quam nec cyaneæ quondam potuere ruinæ
Frangere, nec Scythici tristior unda freti.
Secula uicerunt, sed quamuis cesserit annis,
Sanctior est salua parua tabella rate.

In Sanctram.

Nihil est miserius, nec gulosius Sanctra,
Rectam uocatus cum recurrit ad cœnam,
Quam tot diebus, noctibusq; captauit.
Ter poscit Apri glandulas, quater lumbum.
Et utranque coxam leporis, et duos armos,
Nec erubescit peierare de turdo,
Et ostreorum rapere liuidos cirros,
Dulci placenta sordidam linit mappam.
Illic et uuæ collocantur ollares.
Et punicorum pauca grana malorum,
Et excauatæ pellis indecens uuluæ,
Et lippa ficus, debilisq; boletus.
Sed mappa cum iam mille rumpitur furtis,
Rosos tepenti sphondylos sinu condit,

Inde uorato capite turturem truncum,
Colligere longa turpe nec pudet dextra
Analecta, quicquid et canes reliquerunt,
Nec esculenta sufficit gulæ præda,
Misto lagenam replet ad pedes uino.
Hæc per ducentas cum domum tulit scalas,
Séq; obserata clusit anxius cælla,
Gulosus ille, postero die uendit.

De Natali Lucani.

Hæc est illa dies, quæ magni conscia partus
Lucanum populis, et tibi Polla dedit.
Heu Nero crudelis, nulláq; inuisior umbra,
Debuit hoc saltem non licuisse tibi.

De Eodem.

Vatis Apollinei magno memorabilis ortu
Lux redit, Aonidum turba fauete sacris.
Hæc meruit, cum te terris Lucane dedisset,
Mixtus Castaliæ betis ut esset aquæ.

Ee Eodem.

Phœbe ueni, sed quantus eras, cum bella canenti
Ipse dares latiæ plectrá secunda lyræ.
Quid tanta pro luce precer. tu Polla maritum
Sæpe colas, et se sentiat ipse coli.

In Maledicum.

Cum Iuuenale meo quæ me committere tentas,
Quid non audebis perfida lingua loqui?
Te fingente nefas, Pyladen odisset Orestes,
Theseá Pirithoi destituisset amor.
Tu Siculos fratres, et maius nomen Atridas,
Et Ledæ poteras dissociare genus.

Hoc tibi pro meritis, & talibus imprecor ausis,
Vt facias illud, quod puto lingua facis.

In Malum Poetam.

Dulcia cum tantum scribas Epigrammata semper,
Et cerussata candidiora cute.
Nullaq; mica salis, nec amari fellis in illis
Gutta sit, o demens uis tamen illa legi.
Nec cibus ipse iuuat morsu fraudatus aceti,
Nec grata est facies, cui gelasinus abest.
Infanti melimela dato, fatuasq; mariscas.
Nam mihi, quae nouit pungere, chia sapit.

Scazonta mittit ad Appollinarem.

Apollinarem conueni meum Scazon,
Et si uacabit, ne molestus accedas,
Hoc qualecunque, cuius aliqua pars ipse est,
Dabis, hoc facetum carmen imbuant aures.
Si te receptum fronte uideris tota.
Noto rogabis ut fauore sustentet.
Quanto mearum scis amore nugarum
Flagret, nec ipse plus amare te possum.
Contra malignos esse si cupis tutus,
Apollinarem conueni meum Scazon.

De Apro a se occiso.

Tuscae glandis Aper populator, & ilice multa
Iam piger, aetolae fama secunda ferae,
Quem meus intrauit splendenti cuspide culter.
Praeda iaces nostris inuidiosa focis.
Pinguescant madidi laeto nidore penates,
Flagret & exciso festa culina iugo.
Sed coquus ingentem piperis consumet acervum,

Addet & arcano mista falerna garo.
Ad Dominum redeas, noster te non capit ignis
Conturbator Aper, uilius esurio.
Ad Fuscum.
Sic Tyburtinæ crescat tibi silua Dianæ,
Et properet cæsum sæpe redire nemus.
Nec tartessiacis Pallás tua Fusce trapetis
Cædat, & immodici dent bona musta lacus.
Sic fora mirentur. sic te pallatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.
Ocia dum medius præstat tibi parua December,
Excipe, sed certa quos legis aure iocos.
Scire licet uerum, res est hæc ardua, sed tu
Quod tibi uis dici, dicere Fusce potes.
Ad Testilum puerum.
Testile Victoris tormentum dulce Voconi,
Quo nemo est toto notior orbe puer.
Sic etiam positis formosus amere capillis,
Et placeat uati nulla puella tuo.
Paulisper domini doctos sepone libellos,
Carmina Victori dum lego pauca tuo.
Et Mecœnati Maro cum cantaret Álexim,
Nota tamen Marsi fusca Melænis erat.
In Celiam.
Das Cattis, das Germanis, das Celia Dacis,
Nec Cilicum spernis, Cappadocumq́; toros.
Et tibi de pharia Memphiticus urbe fututor
Nauigat, a rubris & niger Indus aquis.
Nec recutitorum fugis inguina Iudæorum,
Nec te Sarmatico transit Alanus equo.

Qua ratione facis, cum sis Romana puella,
Quod Romana tibi Mentula nulla placet?
Ad Regulum.
Raucæ cortis aues, et oua matrum,
Et flauas medio uapore chias.
Et fœtum querulæ rudem capellæ,
Nec iam frigoribus pares oliuas.
Et canum gelidis olus pruinis
De nostro tibi rure missa credis.
O quam Regule diligenter erras.
Nil nostri, nisi me, ferunt agelli.
Quicquid uillicus umber, aut colonus,
Aut tusci tibi, tusculi ue mittunt,
Aut rus marmore tertio notatum,
Id tota mihi nascitur suburra.
Ad Atticum.
Attice, facundæ renouas qui nomina gentis,
Nec sinis ingentem conticuisse domum,
Te pia Cecropiæ comitatur turba Mineruæ,
Te secreta quies, te sophos omnis amat
At iuuenes alios fracta colit aure magister,
Et rapit immeritas sordidus unctor opes.
Non pila, non follis, non te paganica thermis
Præparat, aut nudi stipitis ictus hebes,
Vara nec iniecto ceromate brachia tendis.
Non harpasta uagus puluerulenta rapis,
Sed curris niueas tantum prope Virginis undas,
Aut ubi sidonio taurus amore calet.
Per uarias artes, omnis quibus area seruit
Ludere cum liceat, currere pigritia est.

In Cinnam.

Sordidior cœno cum sit toga, calceus autem
Candidior prima sit tibi Cinna niue,
Deiecto quid inepte pedes perfundis amictu?
Collige Cinna togam, calceus ecce perit.

Ad Seuerum.

Quo possit fieri modo Seuere,
Vt uir pessimus omnium Charinus
Vnam rem bene fecerit, requiris,
Dicam sed cito. quid Nerone peius?
Quid thermis melius Neronianis?
Non deest protinus ecce de malignis,
Qui sic rancidulo loquatur ore,
Vt quid tu domini, Dei'q; nostri
Præfers muneribus neronianas?
Thermas præfero balneis Cinædi.

In Matronam.

Inguina sucinctus nigra tibi seruus aluta
Stat, quoties calidis tota foueris aquis.
Sed meus, ut de me taceam, Lecania seruus
Iudæum nulla sub cute pondus habet,
Sed nudi tecum iuuenes'q;, senes'q; lauantur.
An sola est serui mentula uera tui?
Ecquid fœmineos sequeris matrona recessus,
Secretus'q; tua Cunne lauaris aqua?

Ad Stellam.

Cum pluuias, madidum'q; Iouem perferre negaret,
Et rudis hibernis uilla nataret aquis,
Plurima quæ posset subitos effundere nimbos,
Muneribus uenit tegula missa tuis.

Horridus ecce sonat Boreæ stridore December,
Stella tegis uillam, non tegis agricolam.

Ad Castricum de Theta.

Nosti mortiferum quæstoris Castrice signum.
Est operæpretium discere Theta nouum.
Exprimeret quoties rorantem frigore nasum,
Lœtalem iuguli iusserat esse notam.
Turpis ab inuiso pendebat stiria naso,
Cum fleret Madida fauce December atrox.
Collegæ tenuere manus, quid plura requiris?
Emungi misero Castrice non licuit.

De Polyphemo.

Tantus es, & talis nostri Polypheme Seueri,
Vt te mirari possit & ipse Cyclops.
Sed nec Scylla minus. quod si fera monstra duorum
Iunxeris, alterius fiet uterque timor.

De Celio.

Discursus uarios, uagumq; mane,
Et fastus, & aue potentiorum.
Cum perferre, patiq; iam negaret,
Cœpit fingere Celius podagram.
Quam dum uult nimis approbare ueram,
Et sanas linit, obligatq; plantas,
Inceditq; gradu laborioso,
Quantum cura potest, & ars doloris,
Desit fingere Celius podagram.

Epi. patris Hetrusci.

Hic iacet ille senex Augusta notus in aula
Pectore non humili passus utrunque deum,
Natorum pietas sanctis quem coniugis umbris

Miſcuit, Elyſium poſſidet umbra nemus.
O cidit illa prior uiridi fraudata iuuenta.
Hic prope terſenas uidit olympiádas.
S ed feſtinatis raptum te credidit annis,
Aſpexit lachrymas quiſquis Hetruſce tuas.

Ad Sempronium.

C oſmicos eſſe tibi Semproni tucca uideris,
Coſmica Semproni tam mala, quam bona ſunt.

Ad Caſtricum.

M uneribus cupiat ſi quis contendere tecum,
Audeat hic etiam Caſtrice carminibus.
N os tenues in utroq; ſumus, uincíq; parati,
Inde ſopor nobis, et placet alta quies.
T am mala cur igitur dederim tibi carmina, quæris.
Alcinoo nullum poma dediſſe putas.

In Cinnam.

P rimum eſt, ut præſtes, ſi quid te Cinna rogabo.
Illud deinde ſequens, ut cito Cinna neges.
D iligo præſtantem, non odi Cinna negantem.
Sed tu nec præſtas, nec cito Cinna negas.

Ad Ouidium.

M aximus ille tuus Ouidi Cæſonius hic eſt,
Cuius adhuc uultum uiuida cæra tenet.
H unc Nero damnauit ſed tu damnare Neronem.
Auſus es, & profugi, non tua fata ſequi.
Aequora per ſcyllæ magnus comes exulis iſti,
Qui modo nolueras, conſulis ire comes.
Si uictura meis mandantur nomina chartis,
Et fas eſt, cineri me ſupereſſe meo.
A udiet hæc præſens, uenturáq; turba, fuiſſe

Illi te, Senecæ quod fuit ille suo.

Ad Eundem.

Facundi Senecæ potens amicus,
Caro proximus, aut prior Sereno,
Hic est maximus ille, quem frequenti
Felix littera pagina salutat.
Hunc tu per siculas secutus undas
O nullis Ouidi tacende linguis
Spreuisti domini furentis iras.
Miretur Pyladem suum uetustas,
Hæsit qui comes exuli parentis,
Quis discrimina comparet duorum?
Hæsisti comes exuli Neronis.

Ad Priscum.

Commendare tuum dum uis mihi carmine munus,
Mæonioq; cupis doctius ore loqui,
Excrucias multis pariter me, téq; diebus,
Et tua de nostro priscæ Thalia placet.
Diuitibus poteris musas, elegosq; sonantes
Mittere, pauperibus munera pexa dato.

Ad Licinium.

Doctorum Liciani celeberrime summe uirorum,
Cuius prisca graues lingua reduxit auos,
Redderis heu quanto fatorum munere nobis
Gustata lethes pene remissus aqua.
Perdiderant iam uota metum, securáq; flebat
Tristitia, et lachrymis iamq; peractus eras.
Non tulit inuidiam taciti regnator auerni,
Et raptas fatis reddidit ipse colos.
Scis igitur, quantas hominum mors falsa querelas

Mouerit, & frueris posteritate tua.
Viue uelut rapto, fugitiuaq; gaudia carpe,
Perdiderit nullum uita reuersa diem.

De Annio.

Cum mensas habeat ferè ducentas,
Pro mensis habet Annius ministros,
Transcurrunt Gabatæ, uolant'q; lances.
Has uobis epulas habete lauti,
Nos offendimur ambulante cœna.

Ad Seuerum.

Parua suburbani munuscula mittimus horti,
Faucibus oua tuis, poma Seuere gulæ.

Ad Fontem Hiantidos.

Fons dominæ regina loci, quo gaudet Hiantis.
Gloria conspicuæ, deliciumq; domus.
Cum tua tot niueis ornetur ripa ministris,
Et Ganymedeo luceat unda choro,
Quid facit Alcides silua sacratus in ista?
Tam uicina tibi cur tenet antra Deus?
Nunquid Nympharum notos obseruat amores,
Tam multi pariter ne rapiantur Hylæ.

Ad Vrbicum.

Mercari nostras si te piget Vrbice nugas,
Et lasciua tamen carmina nosse libet.
Pompeium quæras, & nosti forsitan Auctum,
Vltoris prima Martis in æde sedet.
Iure madens, varioq; togæ limatus in usu
Non lector meus hic Vrbice, sed liber est.
Sic tenet absentis nostros, cantat'q; libellos,
Vt pereat chartis littera nulla meis.

Deniq; si uellet, poterat scripsisse uideri,
Sed famæ mauult ille fauere meæ.
Hunc licet à decima, nec enim satis ante uacabit,
Sollicites, capiet cœnula parua duos.
Ille leget, bibe tu, nolis licet, ille sonabit,
Et, cum iam satis est dixeris, ille leget.

Ad Auctum.

Gratum est, quod Celeri nostros legis Aucte libellos,
Si tamen & Celerem quod legis, Aucte iuuat.
Ille meas gentes, & Celtas rexit Hiberos.
Nec fuit in nostro certior orbe fides.
Maior me tanti reuerentia turbat, et aures
Non auditoris, iudicis esse puto.

In Vmbrum.

Omnia misisti mihi saturnalibus Vmber
Munera, contulerant quæ tibi quinque dies.
Bissenos triplices, et dentiscalpia septem.
His comes accessit spongia, mappa, calix,
Semodiusq; fabæ cum uimine picenarum,
Et laletanæ nigra lagena sapæ,
Paruaq; cum canis uenerunt coctana prunis,
Et libycæ fici pondere testa grauis.
Vix puto triginta nummorum tota fuisse
Munera, quæ grandes octo tulere Syri.
Quanto commodius nullo mihi ferre labore
Argenti potuit pondera quinque puer.

In Nasidianum.

Semper mane mihi de me mera somnia narras,
Quæ moueant animum, sollicitentq; meum.
Iam prior ad fœcem, sed & hæc uindemia uenit,

Exorat noctes dum mihi saga tuas.
Consumpsi salsasq; molas, & turis aceruos,
Decreuere greges, dum cadit agna frequens.
Non porcus, non cortis aues, non oua supersunt.
Aut uigila, aut dormi Nasidiane tibi.

In Chrestum.

Nulli munera Chreste si remittis,
Nec nobis dederis, remiserisq;,
Credam te satis esse liberalem,
Sed si reddis Apicio, Lupoq;,
Et Gallo, Ticioq;, Gellioq;
Lingas non mihi, nam proba, & pusilla est,
Sed quæ de Solymis uenit perustis
Damnatam modo mentulam tributis.

Ad Rabirium.

Astra polumq; tua Cæpisti mente Rabiri,
Parrhasiam mira qui struis arte domum.
Phidiaco si digna Ioui dare templa parauit,
Has petat à nostro Pisa tonante manus.

De Achilla.

Castora de Polluce Gabinia fecit Achillam
Pyxagathos fuerat, nunc erit Hippodamus.

Ad Gallam.

Iam sex, aut septem nupsisti Galla cinædis,
Dum coma te nimium, pexaq; barba iuuat.
Deinde experta latus, madidoq; simillima loro
Inguina, nec lassa stare coacta manu,
Deseris imbelles thalamos, mollemq; maritum
Rursus & in similes decidis usq; toros.
Quære aliquem Curios semper Fabiosq; loquẽtem,

Hirsutum, & dura rusticitate trucem.
Inuenies, sed habet tristis quoque turba cinædos
Difficile est, uero nubere Galla uiro.

De Cæciliano.

Non cœnat sine apro noster Tite Cæcilianus,
Bellum conuiuam Cæcilianus habet.

Ad Iouem.

Tarpeiæ uenerande rector aulæ,
Quem saluo duce credimus tonantem,
Cum uotis sibi quisque te fatiget,
Et poscat dare, quæ dei potestis,
Nil pro me mihi Iuppiter petenti.
Ne succensueris, uelut superbo.
Te pro Cæsare debeo rogare,
Pro me debeo Cæsarem rogare.

Ad Cæsarem Do.

Abstulerat totam temerarius institor urbem,
Inq; suo nullum limine limen erat.
Iussisti tenues Germanice crescere uicos,
Et, modo quæ fuerat semita, facta uia est.
Nulla catenatis pila est præcincta lagenis,
Nec prætor medio cogitur ire luto.
Stringitur in densa nec cæca nouacula turba.
Occupat aut totas nigra popina uias.
Tonsor. copo. coquus. lanius sua limina seruant.
Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit.

In Amillum.

Reclusis foribus grandes præcidis Amille,
Et te deprehendi, cum facis ista, cupis,
Ne quid liberti narrent, seruiq; paterni,

Et notet obliqua garrulitate cliens.
Non pædicari se qui testatur Amille,
Illud sæpe facit, quod sine teste facit.
De Silio.
Perpetui nunquam moritura uolumina Sili
Qui legis, & latia carmina digna toga,
Pierios tantum uati placuisse recessus
Credis, & aoniæ bacchica serta comæ.
Sacra cothurnati non attigit ante Maronis,
Impleuit magni quam Ciceronis opus.
Hunc miratur adhuc centum grauis hasta uirorum,
Hunc loquitur grato plurimus ore cliens.
Postquam bissenis ingentem fascibus annum
Rexerat, asserto qui sacer orbe fuit,
Emeritos Musis, & Phœbo tradidit annos,
Proq; suo celebrat nunc Helicona foro.
In Cinnamum.
Qui tonsor fueras tota notissimus urbe,
Et post hæc dominæ munere, factus eques.
Sicanias urbes. ætnæaq; regna petisti
Cinname, cum fugeres tristia iura fori.
Qua nunc arte graues tolerabis inutilis annos?
Quid facit infelix, & fugitiua quies?
Non rhetor, non grammaticus, ludi ue magister,
Non Cynicus, non tu Stoicus esse potes.
Vendere nec uocem siculis, plausumq; theatris.
Quod superest, iterum Cinname tonsor eris.
In Gargilianum.
Lis te bis decimæ numerantem frigora brumæ
Conterit una tribus Gargiliane foris.

Ah miser, & demens, uiginti litigat annis
Quisquam? cui uinci Gargiliane licet?
De Labieno.
Hæredem Fabius Labienum ex asse reliquit,
Plus meruisse tamen se, Labienus ait.
In Philænim.
Pædicat pueros tribas Philænis
Et tentigine sæuior mariti
Vndenas uorat in die puellas,
Harpasto quoque subligata ludit,
Et flauescit Aphe, grauisq; draucos,
Alterno facili rotat lacerto,
Et putri lutulenta de palæstra
Vncti uerbere uapulat magistri,
Nec cœnat prius, aut recumbit ante,
Quam septem uomuit meros deunces,
Ad quos fas sibi tunc putat reuerti.
Cum Coliphia sexdecim comedit.
Post hæc omnia cum libidinatur,
Non fellat, putat hoc parum uirile,
Sed plane medias uorat puellas.
Dii mentem tibi dent tuam Philæni,
Cunnum lingere, quæ putas uirile.
Ad Ruffum.
Commendare meas instanti Ruffe camœnas
Parce precor socero, seria forsan amat.
Quod si lasciuos admittit & ille libellos,
Hæc ego uel Curio, Fabricioq; legam.
De Theophila.
Hæc est illa tibi promissa Theophila Cani,

Cuius Cecropia pectora uoce madent.
Hanc sibi iure petat magni senis altus in hortis,
Nec minus esse suam stoica turba uelit.
Viuet opus quodcunque per istas miseris aures.
Tam non fœmineum, nec populare sapit.
Non tua Parthenis nimium se præferat illi,
Quamuis Pierio sit bene nota choro.
Carmina fingentem Sapphò laudauit amatrix.
Castior hæc, & non doctior illa fuit.

In Philænim.

Ipsarum tribadum tribas Philæni
Recte quam futuis, uocas amicam.

De Famlia Ficosa.

Ficosa est uxor, Ficosus & ipse maritus,
Filia ficosa est, & gener, atque socer,
Nec dispensator, nec uillicus ulcere turpi,
Nec rigidus fossor, sed nec arator eget.
Cum sint Ficosi pariter iuuenesq́; senesq́;.
Res mira est, Ficos non habet unus ager.

Ad Paulum.

Gratus sic tibi Paule sit December,
Nec uani triplices, breuesq́; mappæ,
Nec turis ueniant leues selibræ,
Sed lances ferat, aut scyphos auorum
Aut grandis reus, aut potens amicus.
Seu quod te potius iuuat, capitq́;,
Sic uincas Nouiumq́;, Publiumq́;
Mandris, & uitreo latrone clusos
Sic palmam tibi de Trigone nudo
Vnctæ det fauor arbiter coronæ.

Nec laudet Polybi magis sinistras.
Si quisquam mea dixerit malignus,
Atro carmina quæ madent ueneno.
Vt uocem mihi commodes patronam.
Et quantum poteris, sed usque, clames.
Non scripsit meus ista Martialis.

Ad Maximum.

Esquiliis domus est, domus est tibi colle Dianæ,
Et tua patritius culmina uicus habet.
Hinc uiduæ Cybeles, illinc sacraria Vestæ
Inde nouum, ueterem prospicias inde Iouem.
Dic, ubi conueniam. dic, qua te parte requiram.
Quisquis ubiq; habitat Maxime, nusquam habitat.

Ad Mercurium.

Cyllenes, cœliq; decus facunde minister,
Aurea cui torto uirga dracone uiret,
Sic tibi lasciui non desit copia furti,
Siue cupis Paphien, seu Ganymede cales.
Maternæq; sacris ornentur frondibus idus,
Et senior parca mole prematur auus,
Hunc semper Norbana diem cum coniuge Caro
Læta colat, primis qua coiere toris.
Hic pius antistes sophiæ sua dona ministrat
Hic te ture uocat fidus & ipse Ioui.

In Anum deformem.

Vis futui gratis, cum sis deformis, Anusq;,
Res perridicula est, uis dare, nec dare uis.

Ad Philomusum.

Quod te diripiunt potentiores
Per conuiuia, porticus, theatra,

Et tecum, quoties ita incidisti,
Gestari iuuat, & iuuat lauari,
Nolito, nimium tibi placere,
Delectas Philomuse, non amaris,

In Tuccam.

Exigis ut nostros donem tibi Tucca libellos,
Non faciam, nam uis uendere. non legere

In Papilum.

Cum saxetani ponatur cauda lacerti,
Et bene si cœnas conchis inuncta tibi est.
Sumen, aprum, leporem, boletos, ostrea, mulos
Mittis. habes nec cor Papile, nec genium.

Ad Seuerum.

Potaui modo consulare uinum,
Quæris quam uetus, atque liberale,
Ipso consule conditum, sed ipse,
Qui ponebat, erat Seuere consul.

Ad Faustinum.

Quatenus Odrysios iam pax Romana triones
Temperat, & tetricæ conticuere tubæ,
Hunc Marcellino poteris Faustine libellum
Mittere, iam chartis, iam uacat ille iocis.
Sed si parua tui munuscula quæris amici
Commendare, ferat carmina nostra puer,
Non qualis geticæ satiatus lacte iuuencæ
Sarmatica gelido ludit in amne rota,
Sed mitylenæi roseus mangonis ephebus,
Vel non cæsus adhuc matre iubente lacon.
At tibi captiuo famulus mittetur ab istro,
Qui Tyburtinas pascere possit oues.

Ad Lausum.

Triginta toto mala sunt Epigrammata libro,
Si totidem bona sunt, Lause liber bonus est.

De Menophilo.

Menophili pennem tam grandis fibula uestit,
Vt sit comœdis omnibus una satis.
Hunc ego credideram, nam sæpe lauamur in uno,
Sollicitum uoci parcere Flacce suæ.
Dum ludit media populo spectante palæstra,
Delapsa est misero fibula, uerpus erat.

De Eutrapelo.

Eutrapelus tonsor dum circuit ora Luperci,
Expungitq; genas, altera barba subit.

Ad Librum.

Dum mea Cæcilio formatur imago Secundo,
Spirat & arguta picta tabella manu,
I' Liber ad geticam Peucen, Istrumq; tacentem,
Hæc loca perdomitis gentibus ille tenet,
Parua dabis caro, sed dulcia dona sodali,
Certior in nostro carmine uultus erit.
Casibus hic nullis, nullis delebilis annis
Viuet, Apellæum cum morietur opus.

Ad Sabellum.

Quod non insulse scribis tetrasticha quædam,
Disticha quod belle pauca Sabelle facis,
Laudo, nec admiror, facile est, epigrammata belle
Scribere, sed librum scribere, difficile est.

In Sextum.

Ad natalitias Dapes uocabar,
Essem cum tibi Sexte non amicus.

Quid factum est, rogo, quid repente factum
Post tot pignora nostra, post tot annos,
Quod sum præteritus uetus sodalis?
Sed causam scio, nulla uenit a me
Argenti tibi libra pustulati.
Nec leuis toga, nec rudes lacernæ,
Non est sportula, quæ negociatur.
Poscis munera Sexte, non amicos.
Iam dices mihi, uapulet uocator.

De Se.

Si meus aurita gaudet lagopode Flaccus,
Si fruitur tristi Canius Aethiope.
Publius exiguæ si flagrat amore catellæ,
Si Cronius similem cercopithecon amat.
Delectat Marium si perniciosus ichneumon,
Pica salutatrix si tibi Lause placet,
Si gelidum collo nectit Glacilla draconem,
Lusciniæ tumulum si Thelesina dedit.
Blanda cupidinei cur non amet ora labycæ,
Qui uidet hæc dominis monstra placere suis?

De Suis Libris.

Fertur habere meos, si uera est fama, libellos
Inter delitias pulchra Vienna suas.
Me legit omnis ibi senior, iuuenisq́; puerq́;
Et coram tetrico casta puella uiro.
Hoc ego maluerim, quam si mea carmina cantent,
Qui nilum ex ipso protinus ore bibunt.
Quam meus Hispano si me Tagus impleat auro,
Pascat et hybla meas, pascat hymettos apes.
Non nihil ergo sumus, nec blandæ murmure linguæ

Decipimur. credam iam puto Lause tibi.

Ad Rosam.

I'felix Rosa, mollibusq́; sertis
Nostri cinge comas Apollinaris.
Quas tu nectere candidas, sed olim
Sic te semper amet Venus, memento.

Ad Criticum.

Iactat inæqualem Matho me fecisse libellum,
Si uerum est, laudat carmina nostra Matho.
Aequales scribit libros Caluinus, & Vmber,
Aequalis liber est critice, qui malus est.

Ad Iuuenalem.

De nostro facunde tibi Iuuenalis agello
Saturnalitias mittimus ecce nuces.
Cætera lasciuis donauit poma puellis
Mentula custodis luxuriosa dei.

In Baccharam.

Si quid opus fuerit, scis me non esse rogandum,
Bis nobis dicis Bacchara, terque die.
Appellat rigida tristis me uoce Secundus.
Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus.
Pensio te coram petitur clareq́; palamq́;,
Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus.
Esse queror gelidasq́; mihi, tritasq́; lacernas,
Audis, sed nescis Bacchara, quid sit opus.
Hoc opus est subito fias ut sidere mutus,
Dicere ne possis Bacchara, quid sit opus.

Ad Narniam.

Narnia sulphureo quam gurgite candidus amnis
Circuit, ancipiti uix adeunda iugo

Quid tam sæpe meum nobis abducere Quintum
Te iuuat, & lenta detinuisse mora?
Quid Nomentani causam mihi perdis agelli,
Propter uicinum qui pretiosus erat.
Sed iam parce mihi, nec abutere Narnia Quinto,
Perpetuo liceat sic tibi ponte frui.
De Papilo.
Vnguentum fuerat, quod onyx modo parua gerebat,
Olfecit postquam Papilus, ecce garum est.
In Linum.
Bruma est, & riget horridus December,
Audes tu tamen osculo niuali
Omnes obuios hinc, & hinc tenere,
Et totam Line basiare Romam.
Quid possis grauius'q;, sæuius'q;
Percussus facere, atque uerberatus.
Hoc me frigore basiet nec uxor,
Blandis filia nec rudis labellis,
Sed tu dulcior, elegantior'q;,
Cuius liuida naribus caninis
Dependet glacies, riget'q; barba,
Qualem forcipibus metit supinis,
Tonsor Cinyphio Cilix marito,
Centum occurrere malo cunnilingis,
Et gallum timeo minus recentem.
Quare si tibi sensus est, pudor'q;,
Hybernas Line basiationes
In mensem rogo differas Aprilem.
Epi. Vrbici Pueri.
Conditus hic ego sum bassi dolor Vrbicus infans,
Cui genus, & nomen maxima Roma dedit.

Sex mihi de prima deerant trieteride menses.
  Ruperunt tetricæ cum mala pensa Deæ.
Quid species, quid lingua mihi, quid profuit ætas?
  Da lachrymas tumulo, qui legis ista, meo.
Sic ad lethæas, nisi Nestore serior, undas
  Non eat, optabis, quem superesse tibi.

Ad Librum suum.

Nosti si bene Cæsium libelle
Montanæ decus Vmbriæ Sabinum
Auli municipem mei Pudentis,
Illi tu dabis hæc uel occupato,
Instent mille licet, premant'q; curæ,
Nostris carminibus tamen uacabit,
Nam me diligit ille, proximum'q;
Turni nobilibus leget libellis.
O`quantum mihi nominis paratur.
O`quæ gloria, quam frequens amator,
Te conuiuia, te forum sonabit.
Aedes, compita, porticus, tabernæ.
Vnimitteris, omnibus legêris.

Ad Castorem.

Omnia castor emis, sic fiet ut omnia uendas.

Ad Crispinum.

Sic placidum uideas semper Crispine Tonantem,
  Nec te Roma minus, quam tua Memphis amet,
Carmina parrhasia si nostra legentur in aula,
  Namq; solent sacra Cæsaris aure frui,
Dicere de nobis, ut lector candidus, audet,
  Temporibus præstat non nihil iste tuis.
Nec Marso nimium minor est, docto'q; Catullo.
  Hoc satis est. ipsi cætera mando deo.

M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER OCTAVVS.

i MPERATORI DOMITIANO Cæsari Augusto Germanico Dacio Valerius Martialis salutem. Omnes quidem libelli mei domine, quibus tu famam, idest uitam, dedisti, tibi supplicant, & puto propter hoc legentur. Hic tamen qui operis nostri octauus inscribitur, occasione pietatis frequentius fruitur. minus itaq; ingenio laborandum fuit in cuius locum materia successerat. Quā quidem subinde aliqua iocorum mistura uariare tētauimus, ne cœlesti uerecundiæ tuæ, laudes suas, quæ facilius te fatigare possunt, quam nos satiare, omnes uersus ingererent. Quamuis autem Epigrammata seuerissimis quoque, & supremæ fortunæ uiris ita scripta sint, ut nimiam uerborum licentiam affectasse uideantur, ego tamen illis non permisi, tam lasciue loqui, quam solent, cum pars libri & maior, et melior ad maiestatem sacri nominis tui allegata sit, meminerit non nisi religionis purificatione lustratus accedere ad templa debere. Quod ut custoditurum me lecturi sciant, in ipso libello huius nomine, profiteri breuissimo placuit Epigrammate.

Ad Librum suum.

Laurigeros Domini liber intrature penates
  Disce, uerecundo sanctius ore loqui.
Nuda recede Venus. non est tuus iste libellus.

Tu mihi, tu Pallás Cæsariana ueni.

Ad Ianum.

Fastorum genitor, parensq; Ianus
Victorem modo cum uideret istri,
Tot uultus sibi non satis putauit,
Optauitq; oculos habere plures,
Et lingua pariter locutus omni
Terrarum domino, Deoq; rerum
Promisit pyliam quater senectam.
Addas Iane tuam pater, rogamus.

Ad Musam.

Quinque satis fuerant, uel sex, septemq; libelli,
Et nimium, quid adhuc ludere musa iuuat?
Sit pudor, & finis, iam plus nihil addere nobis
Fama potest, teritur noster ubique liber.
Et cum rupta situ Messalæ saxa iacebunt,
Altaq; cum Licini marmora puluis erunt,
Me tamen ora legent, & secum plurimus hospes
Ad patrias sedes carmina nostra feret.
Finieram, cum sic respondit nona sororum,
Cui coma, & unguento sordida uestis erat,
Tu'ne potes dulces ingrate relinquere nugas?
Dic mihi, quid melius desidiosus ages?
An iuuat ad tragicos soccum transferre cothurnos?
Aspera uel paribus bella tonare modis?
Perlegat ut tumidus rauca te uoce magister,
Oderit & grandis Virgo, bonusq; puer.
Scribant ista graues nimium, nimiumq; seueri,
Quos media miseros nocte lucerna uidet.
At tu Romano lepidos sale tinge libellos.

Agnoscat mores uita, legat'q; suos.
Angusta cantare licet uidearis auena,
Dum tua multorum uincat auena tubam.

Ad Cæsarem Domitianum.

Quantus Iò latias mundi conuentus ad aras
Suscipit, & soluit pro duce uota suo.
Nam non hæc hominum Germanicæ gaudia tantum,
Sed faciunt ipsi nunc puto sacra Dei.

Ad Macrum.

Dum donas Macer annulos puellis,
Desisti Macer annulos habere.

In Euctum.

Archetypis ueteli nihil est odiosius Eucti.
Ficta Saguntino cymbia malo luto.
Argenti furiosa sui cum stemmata narrat
Garrulus, & uerbis mucida uina facit.
Laomedonteæ fuerant hæc pocula mensæ,
Ferret ut hæc, muros struxit Apollo lyra.
Hoc cratere ferox commisit prælia Rhetus
Cum lapythis, pugna debile cernis opus.
Hi duo longæuo censentur Nestore fundi,
Pollice de pylio trita columba nitet.
Hic Scyphus est, in quo misceri iussit amicis
Largius Aeacides, & bibit ipse merum.
Hac propinauit Bitiæ pulcherrima Didò,
In patera phrygio cum data cœna uiro est.
Miratus fueris cum prisca toreumata multum,
In Priami cyathis Astyanacta bibes.

In Cinnam.

Hoc agere est causas, hoc dicere Cinna diserte,

Horis Cinna decem dicere uerba nouem.
Sed modo Clepsydras ingenti uoce petisti
Quattuor, o quantum Cinna tacere potes.

Ad Ianum.

Principium des Iane licet uelocibus annis,
Et reuoces uultu sæcula longa tuo.
Te primum pia tura rogent, te uoce salutent.
Purpura te felix, te colat omnis honos.
Tu tamen hoc mauis, latiæ quod contigit urbi
Mense tuo reducem Iane uidere deum.

Ad Quintum.

Soluere dodrantem nuper tibi Quinte uolebat
Lippus Hylas, luscus uult dare dimidium.
Accipe quam primum, breuis est occasio lucri,
Si fuerit cæcus, nil tibi soluet Hylas.

De Basso.

Emit lacernas milibus decem Bassus
Tyrias coloris optimi, lucrifecit,
Adeo bene emit? inquis, immo non soluit.

Ad Cæsarem Domitianum.

Peruenisse tuam iam te scit Rhenus in urbem,
Nam populi uoces audit & ille tui.
Sarmaticas etiam gentes, Istrumq́ue, Getasq́ue
Letitiæ clamor terruit ipse nouæ.
Dum te longa sacro uenerantur gaudia circo,
Nemo quater missos currere sensit equos.
Nullum Roma ducem, nec te, sic Cæsar amauit.
Te quoque iam non plus, ut uelit ipsa, potest.

Ad Priscum.

Vxorem quare locupletem ducere nolim,

Quæritis, uxori nubere nolo meæ.
Inferior matrona suo sit Priscæ marito,
Non aliter fiunt fœmina, uirq; pares.

Ad Gargilianum.

Morio dictus erat uiginti milibus emi,
Redde mihi nummos gargiliane, sapit.

In Crudelem amicum.

Pallida ne Cilicum timeant pomaria brumam,
Mordeat & tenerum fortior aura nemus.
Hibernis obiecta notis specularia puros
Admittunt soles, & sine fece diem.
At mihi cella datur, non tota clausa fenestra,
In qua nec boreas ipse manere uelit.
Sic habitare iubes ueterem crudelis amicum,
Arboris ergo tuæ tutior hospes ero.

Ad Domitianum.

Dum noua pannonici narratur gloria belli,
Omnis & ad reducem dum litat ara Iouem.
Dat populus, dat gratus eques, dat tura senatus,
Et ditant latias tertia dona tribus.
Hos quoque secretos memorabit Roma triumphos,
Nec minor ista tuæ laurea pacis erit.
Quid tibi de sancta credis pietate tuorum?
Principis est uirtus maxima, nosse suos.

In Ciperum.

Pistor qui fueras diu Cipere,
Nunc causas agis, & ducenta quæris,
Sed consumis, & usque mutuaris.
A pistore Cipere non recedis,
Et panem facis, & facis farinam.

Ad Sextum.

Egi Sexte tuam pactus duo millia causam,
Misisti nummos quot mihi? mille. quid est?
Narrasti nihil inquis, & a te prodita causa est,
Tanto plus debes Sexte, quod erubui.

Ad Cirinium.

Sic tua Cirini promas Epigrammata uulgo,
Vt mecum possis uel prior ipse legi,
Sed tibi tantus inest ueteris respectus amici,
Carior ut mea sit, quam tua fama tibi.
Sic Maro nec calabri tentauit carmina Flacci,
Pindaricos posset cum superare modos.
Et Vario cessit Romani laude cothurni,
Cum posset tragico fortius ore loqui.
Aurum, & opes, et rura frequens donabit amicus,
Qui uelit ingenio cedere, rarus erit.

De Cinna.

Pauper uideri uult Cinna, & est pauper.

Ad Varum.

Cum facias uersus nulla non luce ducentos,
Vare nihil recitas, non sapis, atque sapis.

Ad Luciferum.

Phosphore redde diem, quid gaudia nostra moraris?
Cæsare uenturo Phosphore redde diem.
Roma rogat. placidi nunquid te pigra Bootæ
Plaustra uehunt, lento quod nimis igne uenis?
Ledæo poteras abducere Cyllaron astro,
Ipse suo cedet nunc tibi Castor equo.
Quid cupidum titana tenes, iam Xanthus, et Aethon
Frena uolunt, uigilat Memnonis alma parens.

Tarda tamen nitidæ non cedunt sydera luci,
Et cupit Ausonium luna uidere ducem.
Iam Cæsar uel nocte ueni, sint astra licebit,
Non deerit populo te ueniente dies.

In Gallicum.

Inuitas ad aprum, ponis mihi Gallice porcum.
Hibrida sum, si das Gallice uerba mihi.

Ad Rusticum.

Esse tibi uideor sæuus, nimiumq; gulosus,
Qui propter cœnam Rustice cædo cocum.
Si leuis ista tibi flagrorum causa uidetur,
Ex qua uis causa uapulet ergo cocus?

Ad Cæsarem Do.

Si quid forte petam timido, gracliq; libello,
Improba non fuerit si mea charta, dato.
Et si non dederis Cæsar, permitte rogari,
Offendunt nunquam tura, precesq; Iouem.
Qui fingit sacros auro, uel marmore uultus,
Non facit ille deos qui rogat, ille facit.

In Oppianum.

Vidisti semel Oppiane tantum
Aegrum me male, sæpe te uidebo.

Ad Cæsarem Do.

Non tot in eois timuit gangeticus aruis
Raptor, in hircano qui fugit albus equo.
Quot tua Roma nouas uidit Germanice tigres,
Delitias potuit nec numerare suas.
Vicit erythræos tua Cæsar arena triumphos,
Et uictoris opes, diuitiasq; Dei.
Nam cum captiuos ageret sub curribus Indos,

Contentus gemina tigride Bacchus erat.

Ad Gaurum.

Munera qui tibi dat locupleti Gaure, seniq;,
Si sapis, & sentis, hic tibi ait, morere.

De Partheniana toga.

Dic toga facundi gratum mihi munus amici,
Esse uelis cuius fama, decusq; gregis?
Appula ledæi tibi floruit herba Phalanthi,
Qua saturas calabris culta Galesus aquis.
An tartessiacus stabuli nutritor hiberi
Bethis in Hesperia te quoque lauit aqua.
An tua multifidum numerauit lana Timauum,
Quem prius astrifero Cyllarus ore bibit.
Te nec Amyclæo decuit liuere ueneno,
Nec Miletus erat uellere digna tuo.
Lilia tu uincis, nec adhuc dilapsa ligustra,
Et Tyburtino monte quod albet ebur.
Spartanus tibi cedet olor, Paphiæq; columbæ.
Cedet erythræis eruta gemma uadis.
Sed licet hæc primis niuibus sint æmula dona,
Non sunt Parthenio candidiora suo.
Non ego prætulerim Babylonica picta superbe,
Texta Semiramia quæ uariantur acu.
Non Athamanteo potius me mirer in auro,
Aeolium dones si mihi Phrixe decus.
O quantos risus pariter spectata mouebit,
Trita palatina uestra lacerna toga.

De Distichis.

Disticha qui scribit (puto) uult breuitate placere,
Quid prodest breuitas, dic mihi, si liber est?

De Spectaculo Scæuolæ.

Qui nunc Cæsareæ lusus spectantur harenæ,
Temporibus Bruti gloria summa fuit.
Aspicis, ut teneat flammas, pœnáq; fruatur
Fortis, & attonito regnet in igne manus.
Ipse sui spectator adest, et nobile dextræ
Funus amat, totis pascitur illa sacris.
Quod nisi rapta foret nolenti pœna, parabat
Sæuior in laxos ire sinistra focos.
Scire piget post tale decus, quid fecerit ante,
Quam uidi, satis est hanc mihi nosse manum.

In Dentonem.

Nescio quid de te non belle Dento fateris,
Coniuge qui ducta iura paterna petis.
Sed iam supplicibus dominum lassare libellis
Desine. & in patriam serus ab urbe redi.
Nam dum tu longe deserta uxore, diuq;
Tres quæris natos, quattuor inuenies.

De Columba Aretullæ.

Aéra per tacitum delapsa sedentis in ipsos
Fluxit Aretullæ blanda columba sinus.
Luserat hoc casus, nisi inobseruata maneret,
Permissáq; sibi nollet abire fuga.
Si meliora piæ fas est sperare sorori,
Et dominum mundi flectere uota ualent.
Hæc a Sardois tibi forsitan exulis oris
Fratre reuersuro nuntia uenit auis.

Ad Paulum de Phiala.

De prætoricia folium mihi Paule corona
Mittis, & hoc Phialæ nomen habere iubes.

Hac fuerat nuper nebula tibi pægma perunctum,
Pallida quam rubri diluit unda croci.
An magis astuti derasa est ungue ministri
Bractea, de fulcro quod reor esse tuo?
Illa potest culicem longe sentire uolantem,
Et minimi penna papilionis agi.
Exiguæ uolitat suspensa uapore lucernæ,
Et leuiter fuso rumpitur icta mero.
Hoc linitur sputo Iani cariota calendis,
Quam fert cum paruo sordidus asse cliens.
Lenta minus gracili crescunt colocasia filo.
Plena magis nimio Lilia sole cadunt.
Nec uaga tam tenui discursat aranea tela,
Tam leue nec bombix pendulus urget opus.
Crassior in facie uetulæ stat creta Fabullæ.
Crassior offensæ bulla tumescit aquæ.
Fortior intortos seruat uesica capillos,
Et mutat latias spuma batauа comas.
Hac cute ledæo uestitur pullus in ouo,
Talia lunata splenia fronte sedent.
Quid tibi cum phiala, ligulam cum mittere possis?
Mittere cum possis uel cocleare mihi?
Magna nimis loquimur, cocleam cum mittere posses,
Deniq; cum posses mittere Paule nihil.

In Iactatorem.

Archetypum Myos argentum te dicis habere,
Quod sine te factum est, hoc magis archetypum ē.

In Pessimos coniuges.

Cum sitis similes, paresq; uita
Vxor pessima, pessimus maritus,

Miror, non bene conuenire uobis.

Ad Cæsarem Do.

Regia pyramidum Cæsar miracula ride,
 Iam tacet eoum barbara Memphis opus.
Pars quota parrhasiæ labor est Mareoticus aulæ,
 Clarius in toto nil uidet orbe dies.
Septenos pariter credas assurgere montes,
 Thessalicum breuior Pelion ossa tulit.
Aethéra sic intrat, nitidis ut conditus astris
 Inferiore tonet nube serenus apex.
Et prius arcano satietur lumine Phœbi,
 Nascentis Circæ quam uidet ora patris.
Hæc Auguste tamen, quæ uertice sydera pulsat,
 Par domus est cœlo, sed minor est domino.

Ad Polycarmum.

Quod Caietano reddis Polycarme tabellas,
 Millia te centum non tribuisse putas?
Debuit hæc, inquis tibi habe Polycarme tabellas;
 Et Caietano millia crede duo.

Ad Meliorem.

Qui præstat pietate pertinaci
Sensuro bona liberalitatis,
Captet forsitan, aut uicem reposcat.
At si quis dare nomini relicto
Post manes tumulumq; perseueret,
Quærit quid nisi parcius dolere?
Refert sis bonus, an uelis uideri?
Præstas hoc Melior sciente fama,
Qui solennibus anxius sepulti
Nomen non sinis interire Blæsi,

Et de munifica profusus arca
Ad natalicium diem colendum
Scribarum memori, piæq; turbæ
Quod donas, facis ipse Blesianum.
Hoc longum, tibi uita dum manebit,
Hoc & post cineres erit tributum.

Ad Domitianum.

Qui pallatinæ caperet conuiuia mensæ,
Ambrosiasq; dapes, non erat ante locus.
Hic haurire decet sacrum Germanice nectar,
Et Ganymedea pocula mixta manu.
Esse uelis (oro) serus conuiua tonantis,
At tu si properas Iupiter, ipse ueni.

Ad Priapum.

Non horti, neque palmitis beati,
Sed rari nemoris Priape custos,
Ex quo natus es, & potes renasci,
Furaces moneo manus repellas,
Et Siluam domini focis reserues.
Si defecerit hoc, & ipse lignum es.

Ad Faustinum.

Tristis Athenagoras non misit munera nobis,
Quæ medio brumæ mittere mense solet.
An sit Athenagoras tristis, Faustine uidebo,
Me certe tristem fecit Athenagoras.

Ad Mathonem.

Si te sportula maior ad beatos
Non corruperit, ut solet, licebit
De nostro Matho centies laueris,

In Fabium, & Christillam.

Effert uxores Fabius, Christilla maritos,
Funereamq; toris quassat uterque facem.
Victores committe Venus, quos iste manebit
Exitus. una duos ut libitina ferat.

Ad Titullum.

Titulle moneo, uiue semper hoc serum est,
Sub pædagogo cæperis licet, serum est,
At tu miser, Titulle nec senex uiuis,
Sed omne limen conteris salutator,
Et mane sudas urbis osculis udus,
Foroq; triplici sparsus ante equos omneis,
Aedemq; Martis, & colosson Augusti
Curris per omnes tertiasq;, quintasq;.
Rape, congere, aufer, posside relinquendum est.
Superba densis arca palleat nummis,
Centum explicentur paginæ Kalendarum,
Iurabit hæres te nihil reliquisse,
Supraq; pluteum te iacente uel saxum,
Fartus papyro dum tibi torus crescit,
Flentes superbus basiabit eunuchos,
Tuoq; tristis filius uelis, nolis.
Cun concubino nocte dormiet prima.

Ad Flaccum.

Priscus ab ætnæis mihi Flacce Terentius oris
Redditur, hanc lucem lactea gemma notet.
Defluat, & lento splendescat turbida limo
Amphora centeno consule facta minor.
Continget nox quando meis tam candida mensis?
Tam iusto dabitur quando calere mero?

Cum te Flacce mihi reddet cythereia Cypros,
Luxuriæ fiet tam bona causa meæ.
Ad Cestum.
Quanta tua est probitas, quanta è præstantia formæ
Ceste puer puero castior Hippolyto.
Te secum Diana uelit, doceat'q; natare,
Te Cybele secum uellet habere phryga.
Tu Ganymedeo poteras succedere lecto,
Securus domino basia sola dares.
Felix quæ tenerum uexabit sponsa maritum,
Et quæ te faciet prima puella uirum.
In uarie se tondentem.
Pars maxillarum tonsa est tibi, pars tibi rasa est.
Pars uulsa est. unum quis putet esse caput?
De Abolla Crispini.
Nescit cui dederit tyriam Crispinus abollam,
Dum mutat cultus, induitur'q; togam.
Quisqs habes hũeris sua munera redde, precamur,
Non hoc Crispinus te, sed abolla rogat.
Non quicunque capit saturatas murice uestes,
Nec nisi delitiis conuenit iste color,
Si te præda iuuat fœdi'q; insania lucri,
Quo possis melius fallere, sume togam.
De Aspro.
Formosam plane, sed cæcus diligit Asper,
Plus ergo, ut res est, quam uidet Asper, amat.
Ad Cæsarem Domitianum.
Quanta Gigantei memoratur mensa triumphi,
Quanta'q; nox superis omnibus illa fuit,
Qua bonus accubuit genitor cum Phœbe deorum,

Et licuit faunis poscere uina Iouem,
Tanta tuas celebrant Cæsar conuiuia laurus,
Exhilarent ipsos gaudia nostra deos.
Vescitur omnis eques tecum, populusq́;, patresq́;,
Et capit ambrosias cum duce Roma dapes.
Grandia pollicitus quanto maiora dedisti,
Promissa est nobis sportula, Recta data est.

De Phiala Ruffi.

Quis labor in Phiala? docti Myos? an ne Myronis?
Mentoris hæc manus est? an Polyclete tua?
Liuescit nulla caligne fusca, nec odit
Exploratores nubila massa focos.
Vera minus flauo radiant electra metallo,
Et nimium felix pustula uincit ebur.
Materiæ non cedit opus, sic alligat orbem,
Plurima cum tota lampade luna nitet.
Stat caper æolio Thebani uellere Phryxi
Cultus, ab hoc mallet uecta fuisse soror.
Hunc nec Cinyphius tonsor uiolauerit, & tu
Ipse tua pasci uite Lyæe uelis.
Terga premit pecoris geminis Amor aureus alis.
Palladius tenero lotos ab ore sonat.
Sic methymnæo gauisus Arione delphin
Languida non tacitum per freta uexit onus.
Imbuat egregium digno mihi nectare munus
Non grege de domini, sed tua Ceste manus.
Ceste decus mensæ misce setina, uidetur
Ipse puer nobis, ipse sitire caper.
Det numerum cyathis instantis littera Ruffi,
Author enim tanti muneris ille mihi.

Si Telethusa uenit. promissáq; gaudia portat
  Seruabor dominæ Ruffe triente tuo.
Si dubia est, septunce trahar si fallit amantem,
  Vt iugulem curas, nomen utrunque bibam.

Ad Ceditianum.

Tonsorem puerum, sed arte talem,
Qualis nec thalamis fuit Neronis,
Drusorum cui contigere barbæ,
Aequandas semel in genas rogatus
Ruffo Ceditiane commodaui,
Dum iussus repetit pilos eosdem
Censura speculi manum regente,
Expungitq; cutem, facitq; longam
Detonsis epaphæresim capillis,
Barbatus mihi tonsor est reuersus.

In Catullam.

Formosissima quæ fuere, uel sunt,
Sed uilissima quæ fuere, uel sunt,
O quam te fieri Catulla uellem
Formosam minus, aut magis pudicam.

Ad Cæsarem Do.

Magna licet toties tribuas maiora daturus
  Dona ducum uictor, uictor & ipse tui,
Diligeris populo non propter præmia Cæsar,
  Propter te populus præmia Cæsar amat.

Ad Eundem de Leone.

Auditur quantum Massyla per auia murmur,
  Innumero quoties silua Leone furit.
Pallidus attonitos ad plena mapalia pastor
  Cum reuocat Tauros, & sine mente pecus,

Tantus

Tantus in ausonia fremuit modo terror arena,
Quis non esse gregem crederet? unus erat.
Sed cuius tremerent ipsi quoque iura leones,
Cui diadema daret marmore picta nomás.
O quantum per colla decus, quem spargit honorem,
Aurea lunatæ cum stetit unda iubæ.
Grandia quam decuit latum uenabula pectus,
Quantaq; de magna gaudia morte tulit.
Vnde tuis libye tam felix gloria siluis?
A Cybeles nunquid uenerat ille iugis?
An magis herculeo Germanice misit ab astro
Hanc tibi uel frater, uel pater ipse feram?

Ad Flaccum.

Temporibus nostris ætas cum cedat auorum,
Creuerit & maior cum duce Roma suo,
Ingenium sacri miraris abesse Maronis,
Nec quenquam tanta bella sonare tuba,
Sint Mecœnates, non deerunt Flacce Marones,
Virgiliumq; tibi uel tua rura dabunt.
Iugera perdiderat miseræ uicina Cremonæ,
Flebat & abductas Tityrus æger oues.
Risit Thuscus eques, paupertatemq; malignam
Reppulit, & celeri iussit abire fuga.
Accipe diuitias, & uatum maximus esto,
Tu licet & nostrum dixit Alexin ames.
Astabat domini mensis pulcherrimus ille
Marmorea fundens nigra falerna manu,
Et libata dabat roseis carchesia labris,
Quæ poterant ipsum sollicitare Iouem.
Excidit attonito pinguis Galathea poetæ,

Thestylis & rubras messibus usta genas
Protinus italiam concepit, & arma, uirumq;,
Qui modo uix culicem fleuerat ore rudi.
Quid Varios, Marsosq; loquar, ditataq; uatum
Nomina, magnus erit quos numerare labor?
Ergo ero Virgilius si munera Mecœnatis
Des mihi. Virgilius, non ero, Marsus ero.

De Picente.

Treis habuit dentes, pariter quos expuit omnes
Ad tumulum Picens dum sedet ipse suum.
Collegitq; sinu fragmenta nouissima fracti
Oris, & aggesta contumulauit humo.
Ossa licet quondam defuncti non legat hæres,
Hoc sibi iam Picens præstitit officium.

In Artemidorum.

Cum tibi tam crassæ sint Artemidore lacernæ,
Possum te Sagarim iure uocare meum.

In Luscum furem.

Aspicis hunc uno contentum lumine, cuius
Lippa sub attrita fronte lacuna patet,
Ne contemne caput, nihil est furacius illo.
Non fuit Autolyci tam piceata manus.
Hunc tu conuiuam cautus uitare memento,
Tunc furit, atque oculo luscus utroq; uidet.
Pocula sollicti perdunt, ligulasq; ministri,
Et latet in tepido plurima mappa sinu.
Lapsa nec à cubito subducere pallia nescit,
Et tectus lenis sæpe duabus abit.
Nec dormitantem uernam fraudare lucerna
Erubuit fallax, ardeat illa licet.

Si nihil inuasit, puerum tunc arte dolosa
Circuit, & soleas surripit ipse suas.
In Claudiam.
Summa palatini poteras æquare colossi,
Si fieres breuior Claudia sexquipede.
In Carinum.
Liuet Carinus· rumpitur· furit. plorat.
Et quærit altos, unde pendeat, ramos.
Non iam quod orbe cantor, & legor toto,
Nec umbilicis quod decorus, & cedro
Spargor per omnes, Roma quas tenet, gentes,
Sed quod sub urbe rus habemus æstiuum,
Vehimurq; mulis non ut ante conductis.
Quid imprecabor ò Seuere liuenti?
Hoc opto mulas habeat, & suburbanum.
De Picente.
Scribit in auersa Picens Epigrammata charta,
Et dolet, auerso quod facit illa deo.
De Aulo.
Thestylō Aulus amat, sed nec minus ardet Alexin,
Forsitan & nostrum sic Hyacinthon amat.
I nunc, & dubita, uates an diligat ipsos,
Delitias uatum cum meus Aulus amet.
In Clytum.
Vt poscas Clyte munus, exigasq;,
Vno nasceris octies in anno,
Et solas puto, trés ue, quattuór ue
Non natalitias habes calendas.
Sit uultus tibi lenior licebit
Tritis littoris aridi lapillis,

Sit moro coma nigrior caduco.
Vincas mollicie tremente plumas.
Aut massam modo lactis alligati,
Et talis tumor excitet papillas,
Quales cruda uiro puella seruat
Tu nobis Clyte iam senex uideris,
Tam multos quis enim fuisse credat
Natales Priamiue, Nestorisue?
Sit tandem pudor, & modus rapinis.
Quod si ludis adhuc, semelq; nasci
Vno iam tibi non sat est in anno,
Natum te Clyte nec semel putabo.

Ad Domitianum.

Hic ubi fortunæ reducis fulgentia late
 Templa nitent, felix area nuper erat.
Hic stetit arctoi formosus puluere belli
 Purpureum fundens Cæsar ab ore iubar.
Hic lauro redimita comas, & candida uultu
 Roma salutauit uoce, manuq; ducem.
Grande loci meritum testantur & altera dona,
 Stat sacer edomitis gentibus arcus ouans.
Hic Gemini currus numerant elephanta frequēter,
 Sufficit immensis aureus ipse iugis.
Hæc est digna tuis Germanice porta triumphis.
 Hos aditus urbem Martis habere decet.

De Cons. Silii.

Augusto pia tura, uictimasq;
Pro nostro date Silio camœnæ.
Bis senos iubet en redire fasces
Nato consule, nobiliq; uirga

Vatis castaliam domum sonare.
Rerum prima salus, & una Cæsar,
Gaudenti superest adhuc quod optet
Felix purpura, tertiusq́; consul.
Pompeio dederit licet senatus,
Et Cæsar genero sacros honores,
Quorum pacificus ter ampliauit
Ianus nomina, Silius frequentes
Mauult sic numerare consulatus.

In Cæcilianum.

Horas quinque puer nondum tibi nuntiat, & tum
Iam conuiua mihi Cæceliane uenis.
Cum modo distulerint raucæ uadimonia chartæ,
Et floralitias lasset arena feras,
Curre age, & illotos reuoca Caliste ministros,
Sternantur lecti Cæciliane sede.
Caldam poscis aquam, sed nondum frigida uenit,
Alget adhuc nudo clausa culina foco.
Mane ueni potius. nam cur te quinta moretur?
Aut cur non sero Cæciliane uenis?

Ad Entellum.

Qui Corcyræi uidit pomaria regis,
Rus Entelle tuæ præferat ille domus.
Inuida purpureos urat ne bruma racemos,
Et gelidum Bacchi munera frigus edat,
Condita perspicua uiuit uindemia gemma,
Et tegitur felix, nec tamen uua latet.
Fœmineum lucet sic per bombycina corpus.
Calculus in nitida sic numeratur aqua.
Quid non ingenio uoluit natura licere?

Autumnum sterilis ferre iubetur hyems.

In Vacerram.

Miraris ueteres Vacerra solos,
Nec laudas nisi mortuos poetas.
Ignoscas petimus Vacerra, tanti
Non est ut placeam tibi, perire.

De Nerua..

Quanta quies placidi, tanta est facundia Neruæ,
Sed cohibet uires, ingeniumq; pudor.
Cum siccare sacrum largo parmessida posset
Ore, uerecundam maluit esse sitim.
Pieriam tenui frontem redimire corona
Contentus, famæ nec dare uela suæ.
Sed tamen hunc nostri scit temporis esse Tibullum,
Carmina qui docti nota Neronis habet.

In Posthumianum..

Quattuor argenti libras mihi tempore brumæ
Misisti ante annos Posthumiane decem.
Speranti plures, nam stare, aut crescere debent
Munera, uenerunt plús ue, minús ue duæ.
Tertius, & quartus multo inferiora tulerunt.
Libra fuit quinto septitiana quidem.
Bessalem ad scutulam sexto peruenimus anno,
Post hunc in cotula rasa selibra data est.
Octauus ligulam misit sextante minorem,
Nonus aculeolos in cocleare tulit.
Quod mittat nobis, decimus iam non habet annus.
Quattuor ad libras Posthumiane redi.

Ad Librum suum..

Non dum murice cultus, asperoq;

Morsu pumicis aridi politus.
Artanum properas sequi libelle
Quem pulcherrima iam redire Narbo,
Docti patria Narbo Votieni
Ad leges iubet, annuosq; fasces,
Votis quod paribus tibi petendum est,
Continget locus ille, & hic amicus.
Quam uellem fieri meus libellus.

Ad Instantium.

Instanti, quo nec sincerior alter habetur,
  Pectore, nec niuea simplicitate prior.
Si dare uis nostræ uires, animosq; Thaliæ,
  Et uictura petis carmina, da, quod amem.
Cynthia te uatem fecit lasciue Properti.
  Ingenium Galli pulchra Lycoris erat.
Fama est arguti Nemesis formosa Tibulli.
  Lesbia dictauit docte Catulle tibi.
Non me pelignus, nec spernet Mantua uatem,
  Siqua Corynna mihi, siquis Alexis erit.

In malum medicum.

Hoplomachus nunc es fueras Ophthalmicus ante,
  Fecisti medicus, quod facis Hoplomachus.

De Gallo lingono.

Dum repetit sera conductos nocte penates
  Lingonus à recta, flaminiaq; recens.
Expulit offenso uitiatum pollice talum,
  Et iacuit toto corpore fusus humi.
Quid faceret Gallus, qua se ratione moueret?
  Ingenti domino seruulus unus erat
Tam macer, ut minimam posset uix ferre lacernam;

Succurrit misero casus, opem'q; tulit.
Quattuor inscripti portabant uile cadauer,
  Accipit infelix qualia mille rogus.
Hos comes inualidus submissa uoce precatur,
  Vt quocunque uelint corpus inane ferant.
Permutatur onus, stipata'q; tollitur alte
  Grandis in angusta sarcina sandapila.
Hic mihi de multis unus Lucane uidetur,
  Cui merito dici mortue Galle potest.

In Gallicum..

Dic uerum mihi Marce, dic amabo,
Nil est, quod magis audiam libenter.
Sic, & cum recitas tuos libellos,
Et causam quoties agis clientis,
Oras Gallice me, rogas'q; semper.
Durum est me tibi, quod petis, negare.
Vero uerius ergo quid sit audi.
Verum Gallice non libenter audis.

Ad Librum amicum.

Liber amicorum dulcissima cura tuorum,
  Liber in æterna uiuere digne rosa,
Si sapis, assyrio semper tibi crinis amomo
  Splendeat, & cingant florea serta caput.
Candida nigrescant uetulo crystalla falerno,
  Et caleat blando mollis amore torus.
Qui sic uel medio finitus uixit in æuo,
  Longior huic facta est, quam data uita fuit.

De Ludis Stellæ.

Quos cuperet phlegræa suos uictoria ludos,
  Indica quos cuperet pompa Lyæe tuos,

Fecit Hyperborei celebrator Stella triumphi,
  O pudor, o pietas, & putat esse parum.
Non illi satis est turbato sordidus auro
  Hermus, & hesperio qui sonat orbe tagus.
Omnis habet sua dona dies, nec linea diues
  Cessat, & in populum multa rapina cadit.
Nunc ueniunt subitis lasciua numismata nimbis,
  Nunc dat spectatas tessera larga feras,
Nunc implere sinus securos gaudet, & absens
  Sortitur dominos, nec laceratur auis.
Quid numerem currus, terdenaq; præmia palmæ,
  Quæ dare non semper consul uterque solet?
Omnia sed Cæsar tanto superantur honore,
  Quod spectatorem te tua laurus habet.

In Fabullam.

Omnes aut uetulas habes amicas,
Aut turpes, uetulisq; fœdiores.
Has ducis comites, trahisq; tecum
Per conuiuia, porticus, theatra.
Sic formosa Fabulla, sic puella es.

Ad Domitianum.

Sanctorum nobis miracula reddis auorum,
  Nec pateris Cæsar sæcula cana mori.
Cum ueteres latiæ ritus renouantur arenæ
  Et pugnet uirtus simpliciore manu.
Sic priscis seruatur honos te præside templis.
  Et casa tam culto sub Ioue numen habet.
Sic noua dum condis reuocas Auguste priora.
  Debentur quæ sunt, quæque fuere tibi.

In Gelliam.

Non per mystica sacra Dindymenes,
Nec per niliacæ bouem iuuencæ.
Nullos deniq; per deos, deasq́;
Iurat Gellia, sed per uniones,
Hos amplectitur, hos deosculatur,
Hos fratres uocat, & uocat sorores.
Hos natis amat acrius duobus,
His si quo careat misella casu,
Victuram negat esse se nec horam.
Heu quam bene nunc Papyriane
Annei faceret manus Sereni.

Ad Domitianum.

Dante tibi turba querulos Auguste libellos,
Nos quoque quod domino carmina parua damus,
Posse deum rebus pariter, musisq́; uacare
Scimus, et hæc etiam serta placere tibi.
Fer uates Auguste tuos. nos gloria dulcis
Nos tua cura prior, delitiæq́; sumus.
Non quercus te sola decet, nec laurea Phœbi.
Fiat et ex edera ciuica nostra tibi,

M.V. MARTIALIS EPIGRAMMATON
LIBER NONVS.

VEMI TORANNI FRA ter carissime, Epigrãma, quod extra ordinem paginarum est, ad Stertinium clarissimum uirũ scripsimus, qui imaginem meã ponere in bibliotheca sua uoluit.

De quo ſcribendum tibi putaui, ne ignorares Auitus iſte quis uocaretur. Vale, & para Hoſpitium.

Ad Auitum.

Non te cælabis ſublimi pectore uates,
Cui referet ſerus præmia digna cinis.
Hoc tibi ſub noſtra breue carmen imagine uiuat,
Quam non obſcuris iungis Auite uiris.
Ille ego ſum nulli nugarum laude ſecundus,
Quem non miraris, ſed puto lector amas.
Maiores maiora ſonent. mihi parua loquuto
Sufficit in ueſtras ſæpe redire manus.

De templo Flauiæ gentis.

Dum Ianus hyemes, Domitianus autumnos,
Auguſtus annis commodabit æſtates,
Dum grande famuli nomen aſſeret Rheni
Germanicarum magna lux calendarum,
Tarpeia ſummi ſaxa dum patris ſtabunt,
Dum uoce ſupplex, dumq; ture placabit,
Matrona diues dulce Iulium numen,
Manebit altum Flauiæ decus gentis,
Cum ſole, et aſtris, cumq; luce Romana.
Inuicta quicquid condidit manus, cœlum eſt.

In Lupum.

Pauper amicitiæ cum ſis Lupe, non es amicæ,
Et queritur de te Mentula læſa nihil.
Illa ſiligneis pingueſcit adultera cunnis,
Conuiuam paſcit nigra farina tuum.
Incenſura niues dominæ ſetina liquantur,
Nos bibimus torti pulla uenena cadi.
Empta tibi nox eſt fundis non tota paternis,

Haud sua desertus rura sodalis arat.
Splendet Erythræis perlucida mœcha lapillis,
Ducitur addictus te futuente cliens.
O cto syris suffulta datur lectica puellæ,
Nondum sandapilæ pondus amicus erit.
I nunc, & miseros Cybele præcide cinædos,
Hæc erat, hæc cultris mentula digna tuis.

Ad Domitianum.

Quantum iam superis Cæsar, cœloq; dedisti,
Si repetas, & si creditor esse uelis,
Grandis in ætherio licet auctio fiat olympo,
Coganturq; dei uendere quicquid habent,
Conturbabit Atlas, & non erit uncia tota,
Decidat tecum qua pater ipse deum.
Pro capitolinis quid enim tibi soluere templis?
Quid pro tarpeiæ frondis honore potest?
Quid pro culminibus geminis matrona tonantis?
Pallada prætereo, res agit illa tuas.
Quid loquar Alciden, Phœbumq;, piosq; laconas?
Addita quid latio flauia templa polo?
Expectes, & sustineas Auguste, necesse est,
Nam tibi quod soluat, non habet arca Iouis.

In Aeschilum.

Aureolis futui cum possit Galla duobus,
Et plusquam futui, si totidem addideris,
Aureolos à te cur accipit Aeschile denos?
Non fellat tanti Galla, quid ergo? tacet.

In Paulum.

Nubere uis Prisco, non miror Paula sapisti,
Ducere te non uult Priscus, & ille sapit.

Ad Domitianum.

Tibi summe rheni domitor, & parens orbis,
Publicæ princeps gratias agunt urbes,
Populos habebunt. parere iam scelus non est.
Non puer auari sectus arte mangonis
Virilitatis damna mœret ereptæ,
Nec quam superbus computet stipem leno,
Dat prostituto misera mater infanti.
Qui nec cubili fuerat ante te quondam
Pudor, esse per te cœpit & lupanari.

In Afrum.

Dicere de libycis reduci tibi gentibus Afer
Continuis uolui quinque diebus aue.
Non uacat, aut dormit dictum bis, terq; reuerso
Iam satis est, non uis Afer auere, Vale.

Ad Domitianum.

Tanquam parua foret sexus iniuria nostri,
Fœdandos populo prostituisse mares,
Iam cunæ lenonis erant, ut ab ubere raptus
Sordida uagitu posceret æra puer.
Immatura dabant infandas corpora pœnas.
Non tulit Ausonius talia monstra pater.
Idem qui teneris nuper succurrit ephœbis,
Ne faceret steriles sæua libido uiros.
Dilexere prius pueri, iuuenesq;, senesq;,
At nunc infantes te quoque cæsar amant.

Ad Bithinicum.

Nil tibi legauit Fabius Bithinice, cui tu
Annua, si memini, millia sena dabas.
Plus nulli dedit ille, queri Bithinice noli,

Annua legauit millia sena tibi.

In Cantarum.

Cœnes Cantare cum foris libenter,
Clamas, et maledicis, et minaris.
Deponas animos truces, monemus,
Liber non potes, et gulosus esse.

De Earino Domitiani.

Nomen cum uiolis, rosis'q; natum,
Quo pars optima nuncupatur anni,
Hyblam quod sapit, atticos'q; flores,
Quod nidos olet alitis superbæ,
Nomen nectare dulcius beato,
Quo mallet Cybeles puer uocari,
Et qui pocula temperat Tonanti,
Quod si parrhasia sones in aula,
Respondent Veneres, cupidines'q;.
Nomen nobile, molle, delicatum
Versu dicere non rudi uolebam,
Sed tu syllaba contumax repugnas.
Dicunt Earinon tamen poetæ,
Sed græci, quibus est nihil negatum,
Et quos ἆρες ἆρες decet sonare.
Nobis non licet esse tam disertis,
Qui musas colimus seueriores,

De Eodem.

Si daret autumnus mihi nomen, ὀπωρινὸς essem,
Horrida si brumæ sydera, χειμερινός.
Dictus ab æstiuo θερινὸς mihi mense uocarer.
Tempora cui nomen uerna dedere, quis est?

De Eodem.

Nomen habes, teneri quod tempora nuncupat anni,
Cum breue cæcropiæ uer populantur apes.
Nomen, acidalia meruit quod arundine pingi,
Quod Cytherea sua scribere gaudet acu.
Nomen, erythræis quod littera facta lapillis,
Gemma quod heliadum pollice trita notet.
Quod penna scribente grues ad sydera tollant,
Quod decet in sola Cæsaris esse domo.

In Fictos amicos.

Hunc, quem cœna tibi, quem mensa parauit amicum,
Esse putas fidæ pectus amicitiæ?
Aprum amat, & mulos, & sumen, et ostrea, non te.
Tam bene si cœnem, noster amicus eris.

De Chloe.

Inscripsit tumulo septem celebrata uirorum
Se fecisse Chloe. quid pote simplicius?

De coma Earini.

Consilium formæ speculum, dulceis'q; capillos
Pergameo posuit dona sacrata Deo
Ille puer tanto domino gratissimus aula,
Nomine qui signet tempora uerna suo.
Felix, quæ tali censetur munere tellus,
Nec Ganymedeas mallet habere comas.

Ad Aesculapium.

Latonæ uenerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exoras pensa, breues'q; colos,
Hos tibi laudatos dominorum uoce capillos
Ille tuus latia misit ab urbe puer.
Addidit & nitidum sacratis crinibus orbem,

Quo felix facies iudice tota fuit.
Tu iuuenile decus serua, ne pulchrior ille
In longa fuerit, quam breuiore coma.

Ad Cæs. Domitianum.

Est mihi sit'q; precor longum te præside Cæsar
Rus minimum, parui sunt & in urbe lares.
Sed de ualle breui, quas det sitientibus hortis,
Cura laboratas antlia tollit aquas.
Sicca domus queritur nullo se rore foueri,
Cum mihi uicino Martia fonte sonet.
Quam dederis nostris Auguste penatibus undam,
Castalis hæc nobis, aut Iouis imber erit.

In Sabellum.

Laudas balnea uersibus trecentis
Cœnantis bene Pontici Sabelle
Vis cœnare Sabelle, non lauari.

Ad Domitianum.

Hæc quæ tota patet, tegitur'q; & marmore, et auro,
Infantis domini conscia terra fuit.
Felix quæ tantis sonuit uagitibus, & quæ
Vidit reptantes, sustinuit'q; manus.
Hic steterat ueneranda domus, quæ præstitit orbi,
Quod Rhodos, astrifero quod pia Creta polo.
Cretenses texere Iouem crepitantibus armis,
Semiuiri poterant qualia ferre phryges.
At te protexit superum pater, & tibi Cæsar
Pro iaculo, & parma fulmen, & ægis erat.

Ad Auctum.

Artemidorus habet puerum, sed uendidit agrum.
Agrum pro puero Calliodorus habet.

D'ic, uter ex istis melius rem gesserit Aucte,
Artemidorus amat, Calliodorus arat.

Ad Pastorem.

C redis ob hoc me pastor opes fortasse rogare,
Propter quod uulgus, crassáq; turba rogat,
Vt setina meos consumat gleba ligones,
Et sonet innumera compede tuscus ager,
Vt Mauri libycis centum stent dentibus orbes,
Et crepet in nostris aurea lamna toris,
N ec labris nisi magna meis crystalla terantur,
Et faciant nigras nostra falerna niues,
Vt canusinatus nostro syrus assere sudet,
Et mea sit culto sella cliente frequens,
A estuet ut nostro madidus conuiua ministro,
Quem permutatum nec Ganymede uelim,
Vt lutulenta linat tyrias mihi mula lacernas,
Et massileum uirga gubernet equum.
E st nihil ex istis, superos, ac sydera testor,
Ergo quid?ut donem Pastor, & aedificem.

Ad Carum.

O cui uirgineo flauescere contigit auro,
Dic ubi palladium sit tibi Care decus?
A spicis en domini fulgentes marmore uultus,
V enit ad has ultro nostra corona comas.
A lbanae liuere potest pia quercus oliuae,
Cinxerit inuictum quod prior illa caput.

Ad Eundem.

Quis palatinos imitatus imagine uultus
Phidiacum latio marmore uicit ebur,
H aec mundi facies, haec sunt Iouis ora sereni,

Sic tonat ille deus, cum sine nube tonat.
Non solam tribuit Pallas tibi Care coronam,
Effigiem domini, quam colis, illa dedit.

In Afrum.

Dantem uina tuum quoties aspeximus Hylum,
Lumine nos Afer turbidiore notas.
Quid rogo? quod scelus est mollē spectare ministrū?
Aspicimus solem. sydera. templa. deos.
Auertam uultus, tanquam mihi pocula gorgon
Porrigat, atque oculos, oraq; nostra tegam.
Trux erat Alcides, sed Hylan spectare licebat,
Ludere Mercurio cum Ganymede licet.
Si non uis teneros spectet conuiua ministros,
Phineas inuites Afer, & oedipodas.

De Nerua.

Audet facundo qui carmina mittere Neruæ,
Pallia donauit glaucina Cosme tibi.
Pæstano uiolas, & cana ligustra colono,
Hyblæis apibus corsica mella dabit.
Sed tamen & paruæ nonnulla est gratia musæ,
Appetitur posito uilis oliua lupo.
Nec tibi sit mirum, modici quod conscia uatis
Iudicium metuat nostra Thalia tuum.
Ipse tuas etiam ueritus Nero dicitur aures,
Lasciuum iuuenis cum tibi lusit opus.

In Crestum.

Cum depilatos Creste coleos portes,
Et uulturino Mentulam parem collo,
Et prostitutis leuius caput culis,
Nec uiuat ullus in tuo pilus crure,

Purgent'q; sæuæ cana labra uolsellæ,
Curios, Camillos. Quintios, Numas, Ancos,
Et quicquid usquam legimus pilosorum
Loqueris, sonas'q; grandibus minax uerbis,
Et cum theatro, seculo'q; rixaris.
Occurrit aliquis inter ista draucus, &
Iam pædagogo liberatus, & cuius
Refibulauit turgidum faber penem,
Nutu uocatum ducis, & pudet fari,
Catoniana Creste quod facis, lingua.

Epitaphium Latini.

Dulce decus scenæ ludorum fama Latinus
Ille ego sum plausus, delitiæ'q; tuæ,
Qui spectatorem potui fecisse Catonem,
Soluere qui Curios, Fabricios'q; graues.
Sed nihil à nostro sumpsit mea uita theatro,
Et sola tantum scenicus arte feror,
Nec poteram gratus domino sine moribus esse.
Interius mentes suspicit ille deus.
Vos me laurigeri parasitum dicite Phœbi,
Roma sui famulum dum sciat esse Iouis.

Epitaphium Philenis.

Secula nestoreæ permensa Phileni senectæ
Rapta es ad infernas tam cito ditis aquas.
Euboicæ nondum numerabas longa sibyllæ
Tempora, maior erat mensibus illa tribus.
Heu quæ lingua silet, non illam mille catastæ
Vincebant, nec quæ turba Serapin amat.
Nec matutini cirrata caterua magistri,
Nec quæ strymonio de grege ripa sonat.

Quæ nunc thessalico lunam deducere rhombo,
Quæ sciet hos, illos uendere lena toros?
Sit tibi terra leuis, molliq; tegaris arena,
Ne tua non possint eruere ossa canes.
De Antistio.
Cappadocum sæuis Antistius occidit oris
Rusticus, ò tristi crimine terra nocens.
Rettulit ossa sinu cari Nigrina mariti,
Et questa est longas non satis esse uias,
Cumq; daret sanctam tumulis, q̃bus inuidet, urnã,
Visa sibi est rapto bis uiduata uiro.
De Vebii uoto.
Dum comes arctois hæreret Cæsaris armis
Vebius, hanc Marti pro duce uouit auem.
Luna quater binos non tota peregerat orbes,
Debita poscebat iam sibi uota deus.
Ipse suas anser lætus properauit ad aras,
Et cecidit sanctis hostia parua focis.
Octo uides patulo pendere numismata rostro
Alitis, hæc extis condita nuper erant.
Quæ litat argento pro te non sanguine cæsa
Victima, iam ferro non opus esse docet.
Qualem uelit amicam.
Hanc uolo, quæ facilis, quæ paliolata uagatur.
Hanc uolo, quæ puero iam dedit ante meo.
Hanc uolo, quam redimit totam denarius alter.
Hanc uolo, quæ pariter sufficit una tribus.
Poscentem nummos, & grandia uerba sonantem
Possideat crassi Mentula Burdigali.

Ad Flaccum.

Audieris in quo Flacce balneo plausum,
Morionis illic esse Mentulam scito.

In Laudem Do..

Iuppiter idaei risit mendacia busti,
Dum uidet Augusti flauia templa poli.
Atque inter mensas largo iam nectare fusus,
Pocula cum Marti traderet ipse suo,
Respiciens Phoebum pariter, Phoebiq; sororem,
Cum quibus Alcides, & pius arcas erat,
Gnosia uos inquit nobis monumenta dedistis,
Cernite, quam plus sit Caesaris esse patrem.

In Philomusum..

Artibus his semper coenam Philomuse mereris,
Plurima dum fingis, sed quasi uera refers.
Scis quid in arsacia Pacorus deliberet aula,
Rhenanam numeras, sarmaticamq; manum.
Verba ducis daci cattis mandata resignas,
Victricem laurum, quam uenit, ante uides.
Scis quoties phario madeat Ioue fusca Syene,
Scis quota de libyco littore puppis eat.
Cuius Iuleae capiti nascantur oliuae,
Destinet aetherius cui sua serta pater.
Tolle tuas artes, hodie coenabis apud me
Hac lege, ut narres nil Philomuse noui.

De Ganymede, & Ioue.

Viderat ausonium posito modo crine ministrum
Phryx puer alterius gaudia nota Iouis,
Quod tuus ecce suo Caesar permisit Ephoebo,
Tu permitte tuo maxime rector, ait.

Iam mihi prima latet longis lanugo capillis,
Iam tua me ridet Iuno, uocatq; uirum.
Cui pater æthérius puer ò dulcissime dixit,
Non ego quod poscis, res negat ipsa tibi.
Cæsar habet noster similes tibi mille ministros,
Tantaq; sydereos uix capit aula mares.
At tibi si dederit uultus coma tonsa uiriles,
Quis mihi, qui nectar misceat, alter erit?

In Gallam.

Cum sis ipsa domi, mediaq; ornere suburra,
Fiant absentes & tibi Galla comæ,
Nec dentes aliter, quam serica nocte reponas,
Et lateas centum condita pyxidibus,
Nec tecum facies tua dormiat, innuis illo,
Quod tibi prolatum est mane, supercilio.
Et te nulla mouet cani reuerentia cunni,
Quem potes inter auos iam numerare tuos.
Promittis sexcenta tamen, sed Mentula surda est.
Et sit lusca licet, te tamen illa uidet.

Ad Agathinum.

Summa licet uelox Agathine pericula ludas,
Non tamen efficies, ut tibi parma cadat.
Nolentem sequitur, tenuesq; reuersa per auras
Vel pede, uel tergo, clune, uel ungue sedet.
Lubrica coritio quamuis sint pulpita nimbo,
Et rapiant celeres uela negata noti,
Securos pueri neglecta perambulat artus,
Et nocet artifici uentus, & unda nihil.
Vt peccare uelis, cum feceris omnia, falli
Non potes. arte opus est, ut tibi parma cadat.

De Natali Cæsoniæ.

Prima palatino lux est hæc orta tonanti,
Optasset Cybele qua peperisse Iouem.
Hac et sanctonici genita est Cæsonia Ruffi,
Plus debet matri nulla puella suæ.
Lætatur gemina uotorum sorte maritus,
Contigit hunc illi quod bis amare diem.

De uoto Philenis.

Tarpeias Diodorus ad coronas
Romam cum peteret pharo relicta,
Vouit pro reditu uiri Philenis,
Illam lingeret ut puella simplex,
Quam castæ quoque diligunt sabinæ,
Dispersa rate tristibus procellis
Mersus fluctibus, obrutusq; ponto
Ad uotum Diodorus enatauit.
O tardus nimis, et piger maritus.
Hoc a littore si puella uotum
Fecisset mea, protinus redissem.

In Ponticum.

Pontice quod nunquam futuis, sed pellice leua
Vteris, et ueneri seruit amica manus,
Hoc nihil esse putas, scelus est mihi crede, sed ingens,
Quantum uix animo concipis ipse tuo.
Nempe semel futuit, generaret Horatius ut tres.
Mars semel, ut geminos Ilia casta daret.
Omnia perdiderat, si masturbatus uterque
Mandasset manibus gaudia fœda suis.
Ipsam crede tibi naturam dicere rerum
Istud, quod digitis Pontice perdis, homo est,

Ad Apollinem.

Campis diues Apollo sic murinis,
Sic semper senibus fruare cygnis,
Doctæ sic tibi seruiant sorores,
Nec Delphis tua mentiatur ulli,
Sic palatia te colant, amentq;,
Bis senos cito me rogante fasces
Det Stellæ bonus, annuatq; Cæsar.
Felix tunc ego, debitorq; uoti
Casurum tibi rusticas ad aras
Ducam cornibus aureis iuuencum.
Nata est hostia Phœbe, quid moraris?

De Statua Herculis.

Hic, qui dura sedens porrecto saxa leone
Mitigat exiguo magnus in ære deus,
Quæq; tulit, spectat resupino sydera uultu,
Cuius leua calet robore, dextra mero,
Non est fama recens, nec nostri gloria cœli,
Nobile Lysippi munus, opusq; uides.
Hoc habuit numen pelei mensa tyrranni,
Qui cito perdomito uictor in orbe iacet.
Hunc puer ad libycas iurauerat Hannibal aras,
Iusserat hic Syllam ponere regna trucem.
Offensus uariæ tumidis terroribus aulæ
Priuatos gaudet nunc habitare lares.
Utq; fuit quondam placidi conuiua Molorchi,
Sic uoluit docti Vindicis esse deus.

De Eadem statua.

Alciden modo Vindicis rogabam,
Esset cuius opus, laborq; felix,

Risit, nam solet hoc, leuiq; nutu,
Graece nunquid ait poeta nescis?
Inscripta est basis, indicatq; nomen.
Λυσίππου lego, Phidiae putaui.

Ad Marcellinum.

Miles hyperboreos modo Marcelline triones,
Et getici tuleris sydera pigra poli,
Ecce promethea rupes, & Fabula montis
Quam prope sunt oculis nunc adeunda tuis.
Videris immensis cum conclamata querelis
Saxa senis, dices durior ille fuit.
Et licet hoc addas, potuit qui talia ferre,
Humanum merito finxerat ille genus.

In Gellium.

Gellius aedificat semper, modo limina ponit,
Nunc foribus claues aptat, emitq; seras,
Nunc has, nunc illas mutat, reficitq; fenestras,
Dum tamen aedificet, quidlibet ille facit,
Oranti nummos ut dicere possit amico
Vnum illud uerbum Gellius, aedifico.

In Pannicum.

Democritos, Zenonas, inexplicitosq; Platonas,
Quicquid & hirsutis squallet imaginibus,
Sic quasi Pythagorae loqueris successor, & haeres.
Praependet mento nec tibi barba minor.
Sed quid & hircosis serum, & turpe pilosis,
In molli rigidum clune libenter habes?
Tu qui sectarum causas, & pondera nosti,
Dic mihi, praecidi Pannice dogma quod est.

In Gallicum.

Haeredem cum me partis tibi Gallice quartae
Per tua iurares sacra, caputq; tuum
Credidimus, quis enim damnet sua uota libenter?
Et spem muneribus fouimus usque datis,
Inter quae rari laurentem ponderis aprum
Misimus, aetola de Calydone putes.
At tu continuo populumq; patresq; uocasti,
Ructat adhuc aprum callida Roma meum.
Ipse ego, quis credat? conuiua nec ultimus haesi,
Sed nec costa data est, caudá ue missá mihi.
De quadrante tuo qui sperem Gallice? nulla
De nostro nobis uncia uenit apro.

De Partheniana toga.

Haec est illa meis multum cantata libellis,
Quam meus edidicit lector, amatq; togam,
Partheniana fuit, quondam memorabile uatis
Munus, in hac ibam conspiciendus eques,
Dum noua, dum nitida fulgebat splendida lana,
Dumq; erat authoris nomine digna sui.
Nunc anus, & tremulo uix accipienda tribuli,
Quam possis niueam dicere iure tuo.
Quid non longa dies, quid non consumitis anni?
Haec toga iam non est Partheniana, mea est.

In Gaurum.

Ingenium mihi Gaure probas sic esse pusillum,
Carmina quod faciam, quae breuitate placent,
Confiteor, sed tu bis denis grandia libris
Qui scribis Priami praelia, magnus homo es.
Nos facimus Bruti puerum, nos Lagona uiuum,

Tu magnus luteum Gaure giganta facis.

De Lucano, et Tullo.

Quod semper superos inuito fratre rogasti,
Hoc Lucane tibi contigit ante mori.
Inuidet ille tibi, stygias nam Tullus ad undas
Optabat, quamuis sit minor, ire prior.
Tu colis elysios, nemorisq; habitator Amoeni
Esse tuo primum nunc sine fratre cupis,
Et si iam nitidis alternus uenit ab astris,
Pro Polluce mones Castora, ne redeat.

Ad Quintum.

Si credis mihi Quinte, quod mereris,
Natales Ouidi tuos apriles,
Vt nostras amo martias calendas,
Felix utraque lux, diesq; nobis
Signandi melioribus lapillis.
Hic uitam tribuit, sed hic amicum.
Plus dant Quinte mihi tuae calendae.

Ad Eundem.

Natali tibi Quinte tuo dare parua uolebam
Munera, tu prohibes, imperiosus homo es.
Parendum est monitis, fiat, quod uterque iubemus,
Et quod utrunque iuuat, tu mihi Quinte dato.

Ad Cognatum.

Si mihi picena turdus palleret oliua,
Tenderet aut nostras silua sabina plagas,
Aut crescente uadis traheretur arundine praeda,
Pinguis et implicitas uirga teneret aues,
Cara daret solenne tibi cognatio munus,
Nec frater uobis, nec prior esset auus.

Nunc sturnos inopes, fringuillarumq; querelas
 Audit, & arguto passere uernat ager.
Inde salutatus picæ respondet arator.
 Hinc prope summa rapax miluus in astra uolat.
Mittimus ergo tibi paruæ munuscula cortis,
 Qualia si recipis, sæpe propinquus eris.

Ad Flaccum.

Luce propinquorum, qua plurima mittitur ales,
 Dum Stellæ turdos, dum tibi Flacce paro,
Succurrit nobis ingens, onerosaq; turba,
 In qua se primum quisq;, meumq; putat.
Demeruisse duos uotum est, offendere plures
 Vix tutum, multis mittere dona, graue est.
Qua possum sola ueniam ratione merebor,
 Nec Stellæ turdos, nec tibi Flacce dabo.

De Splendophoro.

Splendophorus libycas domini petit armiger urbes,
 Quæ puero dones, tela Cupido para.
Illa quibus iuuenes figis, mollesq; puellas,
 Sit tamen in tenera leuis & hasta manu.
Loricam, clypeumq; tibi, galeamq; remitto,
 Tutus ut inuadat prælia, nudus eat.
Non iaculo, non ense fuit, læsus ue sagitta,
 Casside dum liber Parthenopeus erat.
Quisquis ab hoc fuerit fixus morietur amore.
 O felix, si quem tam bona fata manent.
Dum puer es, redeas, dum uultus lubricus, & te
 Non libye faciat, sed tua Roma uirum.

In Edilum.

Nil est tritius Edili lacernis,

Non ansæ ueterum corinthiorum,
Nec crus compede lubricum decenni,
Non ruptæ recutita colla mulæ,
Nec quæ flamineam secant salebræ,
Nec qui littoribus nitent lapilli,
Nec tusca ligo uinea politus,
Nec pallens toga mortui tribulis,
Nec pigri rota quassa mulionis,
Nec rasum cauea latus bisontis,
Nec dens iam senior ferocis apri.
Res una est tamen, ipse non negabit,
Culus tritior Edili lacernis.

Ad Nympham.

Nympha sacri regina lacus, cui grata Sabinus,
Et mansura pio munere templa dedit,
Sic montana tuos semper colat umbria fontes,
Nec tua baianas Sarsina malit aquas,
Excipe sollicitos placide, mea dona, libellos.
Tu fueris musis pegasis unda meis.
Nympharum templis quisquis sua carmina donat,
Quid fieri libris debeat, ipse monet.

In Mamurram.

In septis Mamurra diu, multumq; uagatus
Hic, ubi Roma suas aurea uexat opes,
Inspexit molles pueros, oculisq; comedit.
Non hos, quos primæ prostituere casæ,
Sed quos arcanæ seruant tabulata catastæ,
Et quos non populus, nec mea turba uidet.
Inde satur mensas, & opertos exuit orbes,
Expositumq; alte pingue poposcit ebur.

Et testudineum mensus quater hexaclinon,
Ingemuit citro non satis esse suo.
Consuluit nares, an olerent æra Corinthon.
Culpauit statuas & Polyclete tuas.
Et turbata breui questus crystallina uitro,
Myrrina signauit, seposuitq; decem.
Expendit ueteres calathos, & si qua fuerunt
Pocula mentorea nobilitata manu,
Et uirides picto gemmas numerauit in auro,
Quicquid & in niuea grandius aure sonat.
Sardonicas ueros mensas quæsiuit in omnes,
Et pretium magnis fecit Iaspidibus.
Vndecima lassus cum iam discederet hora,
Asse duos calices emit, & ipse tulit.

De Corona Rosea.

Seu tu pæstanis genita es, seu Tyburis aruis,
Seu rubuit tellus tuscula flore tuo,
Seu prænestino te uillica legit in horto,
Seu modo campani gloria ruris eras,
Pulchrior ut nostro uideare corona Sabino,
De nomentano te putet esse meo.

De Platano cordubensi.

In tartesiacis domus est notissima terris,
Qua diues placidum Corduba Bethyn amat,
Vellera natiuo pallent ubi flaua metallo,
Et linet hesperium bractea uiua pecus.
Aedibus in mediis totos amplexa penates
Stat platanus densis Cæsariana comis,
Hospitis inuicti posuit quam dextera felix,
Cœpit & ex illa crescere uirga manu.

Authorem, dominumq́; nemus sentire uidetur.
Sic uiret, & ramis sydera celsa petit.
Saepe sub hac madidi luserunt arbore fauni.
Saepe sub hac latuit rustica fronde dryás.
Dumq́; fugit solos nocturnum pana per agros,
Terruit & tacitam fistula sera domum,
Atque oluere lares comessatore lyaeo,
Creuit & effuso laetior umbra mero,
Hesternisq́; rubens delecta est herba coronis,
Atque suas potuit dicere nemo rosas.
O dilecta deis, o magni Caesaris arbor,
Ne metuas ferrum, sacrilegosq́; focos.
Perpetuos sperare licet tibi frondis honores,
Non Pompeianae te posuere manus.

De Phileni.

Tinctis muricae uestibus quod omni
Et nocte utitur, & die Philenis,
Non est ambitiosa, nec superba.
Delectatur odore, non colore.

In Phoebum.

Ad coenam inuitant omnes te Phoebe cinaedi.
Mentula quem pascit, non puto purus homo est.

De Statua Do.

Herculis in magni uultus descendere Caesar
Dignatus latiae dat noua templa uiae,
Qua triuiae nemorosa petit dum regna uiator,
Octauum domina marmor ab urbe legit.

De Eadem statua.

Ante colebatis uotis, & sanguine largo
Maiorem Alciden, nunc minor iste colit.

Hunc magnas rogat alter opes, rogat alter honores.
Illi securus uota minora facit.

Ad Herculem de eadem statua.

Alcide latio nunc agnoscende tonanti,
Postquam pulchra Dei Cæsaris ora geris,
Si tibi tunc isti uultus, habitusq; fuissent,
Cesserunt manibus cum fera monstra tuis,
Argolico famulum non te seruire tyranno
Vidissent gentes, sæuaq; regna pati.
Sed tu iussisses Eurystei, nec tibi fallax
Portasset Nesi perfida dona Lichas.
Oetæi sine lege rogi securus adisses
Astra patris summi, quæ tibi pœna dedit.
Lydia nec dominæ traxisses pensa superbæ,
Nec styga uidisses, tartareumq; canem.
Nunc tibi Iuno fauet, nunc te tua diligit Hebe.
Nunc, te si uideat Nympha, remittet Hilan.

Ad Fabullum.

Vxor cum tibi sit formosa. pudica. puella,
Quid tibi natorum iura Fabulle trium?
Quod petis à nostro supplex dominoq;, Deoq;,
Tu dabis ipse tibi, si potes arrigere.

In Aeschilum.

Lasciuam tota possedi nocte puellam,
Cuius nequitias uincere nemo potest.
Fessus mille modis illud puerile poposci,
Ante preces totas, primaq; uerba dedit.
Improbius quiddam ridensq;, rubensq; rogaui,
Pollicita est nulla luxuriosa mora.
Sed mihi pura fuit, tibi non erit Aeschile, si uis,

Accipe & hoc munus conditione mala.

In Magistrum ludi.

Quid tibi nobiscum est ludi scelerate magister?
Inuisum pueris, uirginibusq; caput.
Non dum cristati rupere silentia galli,
Murmure iam saeuo, uerberibusq; tonas.
Tam graue percussis incudibus æra resultant,
Causidicum medio cum faber aptat equo.
Mitior in magno clamor furit amphitheatro,
Vincenti parmæ cum sua turba fauet.
Vicini somnum non tota nocte rogamus,
Nam uigilare leue est, peruigilare graue.
Discipulos dimitte tuos, uis garrule quantum
Accipis, ut clames, accipere ut taceas?

In Policarmum.

Cum futuis Policarme soles in fine cacare,
Cum pædicaris, quid Policarme facis?

In Cæcilianum.

Dixerat ò mores, ò tempora Tullius olim,
Sacrilegum strueret cum Catilina nefas,
Cum gener, atque socer diris concurreret armis,
Mœstaq; ciuili cæde maderet humus.
Cur nunc ò mores, cur nunc ò tempora dicis?
Quod tibi non placet Cæciliane, quid est?
Nulla ducum feritas, nulla est insania ferri.
Pace frui certa, lætitiaq; licet.
Non nostri faciunt, tibi quod tua tempora sordent,
Sed faciunt mores Cæciliane tui.

De Leone, & Ariete.

Massili Leo fama iugi, pecorisq; maritus

Lanigeri mirum qua posuere fide.
Ipse licet uideas, cauea stabulantur in una,
Et pariter socias carpit uterque dapes.
Nec fœtu nemorum gaudent, nec mitibus herbis,
Concordem satiat sed rudis agna feram.
Quid meruit terror Nemées, quid portitor Helles,
Vt niteant celsi lucida signa poli?
Sydera si possent, pecudesq́; feræq́; mereri,
Hic Aries astris, hic Leo dignus erat.

Ad Liberum amicum.

Liber amyclæa frontem redimite corona,
Qui quatis ausonia uerbera graia manu,
Clausa mihi texto cum prandia uimine mittas,
Cur comitata dapes nulla lagena uenit?
Atqui digna tuo si nomine munera ferres,
Scis puto debuerint quæ mihi dona dari.

In Sutorem.

Dentibus antiquas solitus producere pelles,
Et mordere luto putre, uetusq́; solum.
Prænestina tenes defuncti rura patroni,
In quibus indignor si tibi cella fuit.
Rumpis & ardenti madidus crystalla falerno,
Et pruris domini cum Ganymede tui.
At me litterulas stulti docuere parentes.
Quid cum grammaticis, rhetoribusq́; mihi?
Frange leues calamos, & scinde Thalia libellos,
Si dare sutori calceus ista potest.

De Effigie Camoni.

Effigiem pueri tantum pictura Camoni
Seruat, & infantis prima figura manet.

Florentes nulla signauit imagine uultus,
Dum timet ora pius muta uidere pater.
De Balneo Tuccæ.
Non silice duro, structili ue cæmento,
Nec latere cocto, quo Semyramis longam
Babylona cinxit, Tucca balneum fecit,
Sed strage nemorum, pineáq; compage,
Vt nauigare Tucca balneo possit.
Idem beatas lautus extruit thermas
De marmore omni, quod Caristos inuenit,
Quod Phrygia, siue afra quod Nomas mittit,
Et quod uirenti fonte lauit Eurotas.
Sed ligna desunt, subiice balneum thermis.
De Effigie Camoni.
Hæc sunt illa mei quæ cernitis ora Camoni,
Hæc pueri facies, primáq; forma fuit.
Creuerat hic uultus bis denis fortior annis,
Gaudebatq; suas pingere barba genas,
Et libata semel summos modo purpura cultus
Sparserat, inuidit de tribus una soror.
Et festinatis incidit stamina pensis,
Absentemq; patri rettulit urna rogum.
Sed ne sola tamen puerum pictura loquatur,
Hæc erit in chartis maior imago meis.
De Conuiuio Prisci.
Quod optimum sit disputat conuiuium,
Facunda Prisci pagina.
Et multa dulci, multa sublimi refert,
Sed cuncta docto pectore.
Quod optimum sit quæritis conuiuium?

In quod coraules non uenit.

Ad Picentinum.

Funera post septem nupsit tibi Galla uirorum
Picentine, sequi uult puto Galla uiros.

Ad Domitianum.

Oderat ante ducum famulos, turbamq; minorem,
Et palatinum Roma superalium,
At nunc tantus amor cunctis Auguste tuorum,
Vt sit cuiq; suæ cura secunda domus.
Tam placidæ mentes, tanta est reuerentia nostri,
Tam pacata quies, tantus in ore pudor.
Nemo suos, hæc est aulæ natura potentis,
Sed domini mores Cæsarianus habet.

De Gellio.

Duxerat esuriens locupletem pauper, anumq;
Vxorem, pascit Gellius, & futuit.

Ad Aulum.

Lector, & auditor nostros probat Aule libellos,
Sed quidam exactos esse poeta negat.
Non nimium curo, nam cœnæ fercula nostræ
Malim conuiuis, quam placuisse cocis.

In Cinnam.

Dixerat astrologus periturum te cito Cinna,
Nec puto mentitus dixerat ille mihi.
Nam tu dum metuis, nequid post fata relinquas,
Hausisti patrias luxuriosus opes.
Bis quartum decies, non toto tabuit anno,
Dic mihi, non hoc est Cinna perire cito?

Ad Cæsarem Do.

Inter tanta tuæ miracula Cæsar arenæ,

Quæ uincit ueterum munera clara ducum.
Multum oculi, sed plus aures debere fatentur
Se tibi quod spectant, qui recitare solent.
Ad Norbanum.
Cum tua sacrilegos contra Norbane furores?
Staret pro domino Cæsare sancta fides,
Hæc ego pieria ludebam tutus in umbra,
Ille tuæ cultor notus amicitiæ,
Me tibi uindelicis raptum narrabat in oris,
Nescia nec nostri nominis arctos erat.
O quoties ueterem non inficiatus amicum
Dixisti, meus est iste poeta, meus.
Omne tibi nostrum, quod bis trieteride iuncta
Ante dabat lector, nunc dabit author opus.
De Paulo.
Languidior nostri si quando est Paulus Atili
Non se, conuiuis abstinet ille suis.
Tu langore quidem subito, fictoq; laboras,
Sed mea porrexit sportula Paule pedes.
De Filio ilii.
Festinata sui gemeret cum fata Seueri
Silius ausonio non semel ore potens,
Cum grege Pierio mœstus, Phœboq; querebar,
Ipse meum fleui dixit Apollo Linon.
Respexitq; suam, quæ stabat proxima fratri
Calliopen, & ait, tu quoq; uulnus habes.
Aspice Tarpeium, palatinumq; Tonantem,
Ausa nefas Lachesis læsit utrunq; Iouem.
Numina cum uideas duris obnoxia fatis,
Inuidia possis exonerare deos.

Ad Lupercum.

Septem post calices opimiani
Denso cum iaceam triente blesus,
Affers nescio quas mihi tabellas,
Et dicis, modo liberum esse iussi,
Zenas seruulus est mihi paternus.
Signa, cras melius Luperce fiet.
Nunc signat meus annulus lagenam.

Ad Ruffum.

Dum me captares, mittebas munera nobis,
Postquam cepisti, das mihi Ruffe nihil.
Vt captum teneas, capto quoque munera mitte,
De cauea fugiat ne male pastus aper.

Ad Stellam.

Lege nimis dura conuiuam scribere uersus
Cogis Stella, licet scribere nempe malos.

Ad Flaccum.

Sic in gramine floreo reclinis,
Qua gemmantibus hinc, & inde riuis
Curua calculus excitatur unda,
Exclusis procul omnibus molestis,
Perfundas glaciem triente nigro
Frontem subtilibus ruber coronis,
Sic uni tibi sit puer cinaedus,
Et castissima pruriat puella.
Infamem nimio calore cypron
Obserues, moneo, precorq; Flacce,
Messes area cum teret crepantes,
Et Fului iuba saeuiet Leonis.
At tu diua Paphi remitte nostris

Illæsum iuuenem remitte uotis.
Sic Martis tibi seruiant calendæ,
Et cum ture, meroq́ue, uictimaq́ue
Libetur tibi candidas ad aras
Secta plurima quadra de placenta.

Adulatur Domitiano.

Ad cœnam si me diuersa uocaret in astra
Hinc inuitator Cæsaris, inde Iouis,
Astra licet propius, palatia longius essent,
Responsa ad superos hæc referenda darem,
Quærite qui malit fieri conuiua Tonantis,
Me meus in terris Iuppiter ecce tenet.

Ad Condilum.

Quæ mala sunt domini, quæ serui commoda nescis
Condile, qui seruum te gemis esse diu.
Dat tibi securos uilis lecticula somnos,
Peruigil in pluma Caius ecce iacet.
Caius à prima tremebundus luce salutat
Tot dominos, at tu Condile nec dominum.
Quod debes Cai redde inquit Phœbus, & illinc
Cinnamus, hoc dicat Condile nemo tibi.
Tortorem metuis, pódagra, cheragraq́ue secatur
Caius, & mallet uerbera mille pati.
Quod nec mane uomis, nec cunnum Cõdile lingis,
Non mauis, quam ter Caius esse tuus?

Ad Calatissum.

Addere quid cessas puer immortale falernum?
Quadrantem duplica de seniore cado.
Nunc mihi dic, quis erit, cui te, Calatisse deorum
Sex iubeo cyathos fundere? Cæsar erit.

Si cupis Alcidæ cognoscere facta prioris,
Disce, Libyn domuit aurea poma tulit.
Peltatam Scythico discinxit amazona nodo.
Addidit Arcadio terga leonis apro.
Aeripedem siluis ceruum, stymphalidas undis
Abstulit, a stygia cum cane uenit aqua.
Fœcundam uetuit reparari mortibus Hydram,
Hesperias thusco lauit in amne boues.
Hæc minor Alcides, maior quæ gesserit, audi,
Sextus ab albana quem colit arce lapis.
Asseruit possessa malis palatia regnis.
Prima suo gessit pro Ioue bella puer.
Solus Iuleas cum iam retineret habenas,
Tradidit, inq; suo tertius orbe fuit.
Cornua sarmatici ter perfida contudit Istri,
Sudantem getica ter niue lauit equum.
Sæpe recusato parthos duxisse triumphos
Victor hyperboreo nomen ab orbe tulit.
Templa Deis, mores populis, dedit ocia ferro.
Astra suis. cœlo sydera. serta Ioui.
Herculeum tantis numen non sufficit actis,
Tarpeio Deus hic commodet ora patri.

Ad Phœbum.

Quadrigentorum reddis mihi Phœbe tabellas,
Centum da potius mutua Phœbe mihi.
Quære alium, cui te tam uano munere iactes
Quod tibi non possum soluere Phœbe, meum est.

De Geminis fratribus.

Quæ noua tam similes genuit tibi Leda ministros?
Quæ capta est cygno nupta lacæna alio?

D at faciem Pollux Hiero, dat Caſtor Aſillo,
Atq; in utroque nitet tyndaris ore ſoror.
I ſta therapnæis ſi forma fuiſſet Amyclis,
Cum uicere duas dona minora deas,
M anſiſſes Helene, phrygiamq; rediſſet in urbem
Dardanius gemino cum Ganymede Paris.

M.V.MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER DECIMVS.

S I NIMIVS VIDEOR,
ſeráq; coronide longus
Eſſe liber, legito pauca, libellus ero.
Térque, quaterq; mihi finitur carmine paruo
P agina facta, tibi quam cupis eſſe breuem.

Ad Lectorem.

F eſtinata prior decimi mihi cura libelli
Elapſum manibus nunc reuocauit opus.
N ota leges quædam, ſed lima raſa recenti.
Pars noua maior erit, lector utrique faue.
L ector opes noſtræ, quem cum mihi Roma dediſſet,
Nil tibi quod demus maius habemus, ait.
P igra per hunc fugies ingratæ flumina lethes,
Et meliore tui parte ſuperſtes eris.
M armora Meſſalæ findit caprificus, & audax
Dimidios Criſpi mulio ridet equos.
At chartis nec furta nocent, nec ſecula præſunt,
Soláq; non norunt hæc monumenta mori.

Ad Priscum.

Vernaculorum dicta, sordidum dentem,
Et fœda linguæ probra circulatricis,
Quæ sulfurato nolit empta ramento
Vatiniorum proxineta fractorum,
Poeta quidam clangularius spargit,
Et uult uideri nostra, credis hoc Prisce,
Voce ut loquatur psitacus cothurnicis,
Et concupiscat esse canus ascaules,
Procul a libellis nigra sit meis fama,
Quos rumor alba gemmeus uehit penna.
Cur ego laborem notus esse tam praue,
Cum stare gratis cum silentio possim?

Ad lectorem.

Qui legis Oedipoden, caligantemq; Thyesten,
Colchidas, & Syllas quid nisi monstra legis?
Quid tibi raptus Hylas, qd Parthenopeus, et Atys?
Quid tibi dormitor proderit Endymion?
Exutús ue puer pennis labentibus? aut qui
Odit amatrices Hermaphroditus aquas?
Quid te uana iuuant miseræ ludibria chartæ?
Hoc lege, quod possis dicere iure, meum est.
Non hic Centauros, non Gorgonas, Arpyiasq;
Inuenies, hominem pagina nostra sapit.
Sed non uis Mamurra tuos cognoscere mores,
Nec te scire, legas et hia Callimachi.

In maledicum poetam.

Quisquis stolǽ ue, purpurǽ ue contemptor,
Quos colere debet, læsit impio uersu,
Pontes per urbis erret exul, & cliuos,

Interque raucos ultimus rogatores
Oret caninas panis improbi buccas.
Illi decembr longus, & madens bruma,
Claususq; fornix triste frigus extendat.
Vocet beatos, clamitetq; felices,
Orciniana qui feruntur sponda.
Et, cum supremae fila uenerint horae,
Diesq; tardus, sentiat canum litem,
Abigatq; moto noxias aues panno,
Nec finiantur morte supplicis poenae,
Sed modo seueri sectus Aeaci loris
Nunc inquieti monte Sisyphi pressus,
Nunc inter undas garruli senis siccus
Delasset omnes fabulas poetarum,
Et cum fateri furia iusserit uerum,
Prodente clamet conscientia, scripsi.

De Aduentu Caesaris.

Felices, quibus urna dedit spectare coruscum
Solibus arctois, syderibusq; ducem.
Quando erit ille dies, quo campus, et arbor, et omnis
Lucebit latia culta fenestra nuru?
Quando morae dulces, longusq; à Caesare puluis,
Totaq; flaminea Roma uidenda uia?
Quando eques, & picti tunica nilotide mauri
Ibitis, & populi uox erit una, uenit?

Ad Rhenum.

Nympharum pater, amniumq; Rhene,
Quicunq; othrysias bibunt pruinas,
Sic semper liquidis frueris undis,
Nec te barbara contumeliosi

Calcatum rota conterat bubulci.
Sic & cornibus aureus receptis,
Et Romanus eas utraque ripa,
Traianum populis suis, & urbi
Tybris te dominus rogat, remittas.

De Paula.

Nubere Paula cupit nobis, ego ducere Paulam
Nolo. anus est, uellem, si magis esset anus.

De Se.

Vndenis pedibusq; syllabisq;,
Et multo sale, nec tamen proteruo
Notus gentibus ille Martialis,
Et notus populis, quid inuidetis?
Non sum Andremone notior Caballo.

In Paulum.

Cum tu, laurigeris annum qui fascibus intras,
Mane salutator limina mille teras,
Hic ego quid faciam? quid nobis Paule relinquis,
Qui de plebe Numæ, densáq; turba sumus?
Qui me respiciat, dominum, regemq; uocabo,
Hoc tu sed quanto blandius ipse facis.
Lecticam, sellamq; sequar, nec ferre recuso,
Per medium pugnas, sed prior ire lutum.
Sæpius assurgam recitanti carmina, tu stas,
Et pariter geminas tendis in ora manus.
Quid faciet pauper, cui non licet esse clienti?
Diuisit nostras purpura uestra togas,

In Calliodorum.

Nil aliud loqueris, quam Thesea, Perithoumq;,
Teq; putas Piladi Calliodore parem,

Dispeream, si te Piladi præstare matellam,
Dignus es, aut porcos pascere Perithoi.
Donaui tamen inquis amico millia quinque,
Et lotam, ut multum, terq;, quaterq; togam.
Quid quod, nil unquam Piladi donauit Orestes?
Qui donat quamuis plurima, plura negat.

Ad Domitianum.

Aemyliæ gentes, & apollineas Vercellas,
Et Phaëthontei qui petis arua padi,
Ne uiuam, nisi te Domiti permitto libenter,
Grata licet sine te sit mihi nulla dies.
Sed desiderium tanti est, ut messe uel una
Vrbano releues colla perusta iugo.
I precor, & totos auida cute combibe soles,
Quam formosus eris, dum peregrinus eris.
Et uenies albis non agnoscendus amicis,
Libabitq; tuas pallida turba genas.
Sed uia quem dederit, rapiet cito Roma colorem,
Niliaco redeas tu licet ore niger.

Ad Tuccam.

Cum cathedralitios portet tibi rheda ministros,
Et libys in longo puluere sudet eques,
Strataq; non unas cingant triclinia Baias,
Et Thetis unguento palleat uncta tuo,
Candida setini rumpant crystalla trientes,
Dormiat in pluma nec meliore Venus,
Ad nocturna iaces fastosæ limina mœchæ,
Et madet heu lacrhymis ianua surda tuis.
Vrere nec miserum cessant suspiria pectus.
Vis dicam, male sit cur tibi Tucca? bene est.

In Crispum.

Cedere de nostris nulli te dicis amicis,
Sed, sit ut hoc uerum, quid rogo Crispe facis?
Mutua cum peterem sestertia quinque, negasti,
Non caperet nummos cum grauis arca tuos.
Quando fabæ nobis modium, farrisq; dedisti?
Cum tua niliacus rura colonus aret?
Quãdo breuis gelidæ missa est toga tempore brumæ?
Argenti quando missa selibra mihi est?
Nil aliud uideo, quo te credamus amicum,
Quam quod me coram pedere Crispe soles.

De Apro.

Dotatæ uxori cor arundine fixit acuta,
Sed, dum ludit Aper, ludere nouit Aper.

In Caium.

Si donare uocas promittere, nec dare Cai,
Vincam te donis, muneribusq; meis.
Accipe callaicis quicquid fodit astur in aruis,
Aurea quicquid habet diuitis unda Tagi.
Quicquid erythr æa niger inuenit indus in alga,
Quicquid & in nidis unica seruat auis.
Quicquid agenoreo tyros improba cogit aheno.
Quicquid habent omnes, accipe, quomodo das.

De Macro.

Saturnalitio Macrum fraudare tributo
Frustra musa cupis, non licet, ipse petit,
Solenneisq; iocos, nec tristia carmina poscit,
Et queritur nugas obticuisse meas.
Mensorum longis sed nunc uacat ipse libellis,
Appia quid facies, si leget ista Macer?

De Mario

De Mario.

Nec uocat ad cœnam Marius, nec munera mittit,
Nec spondet, nec uult credere, sed nec habet.
Turba tamen non deest, sterilem quæ curet amicum,
Heu quam perfatuæ sunt tibi Roma togæ.

Mittit Librum suum ad Plinium.

Nec doctum satis, & parum Seuerum,
Sed non rusticulum nimis libellum
Facundo mea Plinio Thalia
I, perfer, breuis est labor, peractæ
Illic Orphéa protinus uidebis
Altum uincere tramitem Suburæ
Vdi uertice lubricum theatri,
Mirantesq; feras, auemq; regis,
Raptum quæ phryga pertulit Tonanti.
Illic parua tui domus Pedonis
Cælata est aquilæ minore penna.
Sed, ne tempore non tuo disertam
Pulses ebria ianuam, uideto.
Totos dat tetricæ dies mineruæ,
Dum centum studet auribus uirorum
Hoc, quod secula, posteriq; possint
Arpinis quoque comparare chartis,
Seras tutior ibis ad lucernas.
Hæc hora est tua, dum furit Lyæus,
Cum regnat rosa, cum madent capilli,
Tunc me uel rigidi legant Catones.

Ad Manium.

Ducit ad auriferas quod me Salo celtiber oras,
Pendula quod patriæ uisere tecta libet,

Tu mihi simplicibus Mani dilectus ab annis,
Et prætextata cultus amicitia,
Tu facis, in terris quo non est alter iberis
Dulcior, & uero dignus amore magis.
Tecum ego uel sicci getûla mapalia peni,
Et poteram scythicas hospes amare casas.
Si tibi mens eadem, si nostri mutua cura est,
In quocunq; loco Roma duobus erit.

Ad Sextum.

Scribere te, quæ uix intelligat ipse Modestus,
Et uix Claranus, quid rogo Sexte iuuat?
Non lectore tuis opus est, sed Apolline libris,
Iudice te maior Cinna Marone fuit.
Sic tua laudentur, sane mea carmina Sexte
Grammaticis placeant, & sine grammaticis.

In Philenem.

Cur spleniato sæpe prodeam mento,
Albâue pictus sana labra cerusa,
Phileni quæris, basiare te nolo.

De M. Antonio.

Iam numerat placido felix Antonius æuo
Quindecies actas primus olympiadas.
Præteritosq; dies, & tutos respicit annos,
Nec metuit lethes iam propioris aquas.
Nulla recordanti lux est ingrata, grauisq;,
Nulla fuit, cuius non meminisse uelit.
Ampliat ætatis spatium sibi uir bonus. hoc est
Viuere bis, uita posse priore frui.

Ad Calen. Martias.

Natales mihi Martiæ Calendæ,

Lux formosior omnibus Calendis,
Qua mittunt mihi munus & puellæ
Quinquagesima liba, septimamq́;
Vestris addimus hanc focis acerram.
His uos, si tamen expedit roganti
Annos addite ter precor nouenos,
Vt nondum nimia piger senecta,
Sed uitæ tribus aureis peractis
Lucos Elysiæ petam puellæ.
Post hæc tempora, nec diem rogabo.

De Mutio.

In matutina nuper spectatus arena
Mutius, imposuit qui sua membra focis,
Si patiens, fortisq́; tibi, durusq́; uidetur,
Abderitanæ pectora plebis habes.
Nam cum dicatur tunica præsente molesta,
Vre manum, plus est dicere, non facio.

De Varo.

Vare parethonias latias modo rite per urbes
Nobilis, & centum dux memorande uiris,
At nunc Ausonio frustra promissa Quirino
Hospita Lagæi littoris umbra iaces.
Spargere non licuit frigentia fletibus ora,
Pinguia nec mœstis addere tura rogis,
Sed datur æterno uicturum carmine nomen.
Nunquid & hoc fallax Nile negare potes?

Ad Diodorum.

Natali Diodore tuo conuiua senatus
Accubat, & rarus non adhibetur eques,
Et tua tricenos largitur sportula nummos.

Nemo tamen natum te Diodore putat.

Ad Ianum.

Annorum, nitidiq; sator pulcherrime mundi,
  Publica quem primum uota, precesq; canunt,
Peruius exiguos habitabas ante penates,
  Plurima qua medium Roma terebat iter.
Nunc tua cæsareis cinguntur limina donis,
  Et fora tot numeras Iane, quot ora geris.
At tu sancte pater tanto pro munere gratus
  Ferrea perpetua claustra tuere sera.

Ad Sextilianum.

Quam mihi mittebas Saturni tempore lancem,
  Misisti dominæ Sextiliane tuæ.
Et quam donabas dictis a Marte calendis,
  De nostra prasina est synthesis empta toga.
Iam constare tibi gratis cœpere puellæ.
  Muneribus futuis Sextiliane meis.

De Littore formiano.

O temperatæ dulce Formiæ littus,
Vos, cum Seueri fugit oppidum Martis,
Et inquietas fessus exuit curas,
Apollinaris omnibus locis præfert.
Non ille sanctæ dulce tybur uxoris,
Nec tusculanos, algidós ue secessus
Præneste nec sic, antiúm ue miratur.
Non blanda Circe, dardanis ue Caieta
Desiderantur, nec Marica, nec Lyris,
Nec in lucrina locata Salmacis uena.
Hic summa leni stringitur Thetis uento.
Nec languet æquor, uiua sed quies ponti

Pictam phaselon adiuuante fert aura.
Sicut puellæ non amantis æstatem
Multa salubre purpura uenit frigus,
Nec seta longo quærit in mari prædam,
Sed à cubiculo, lectuloq; iactatam
Spectatus alte lineam trahit piscis.
Si quando Nereus sentit Aeoli regnum,
Ridens procellas tuta de sua mensa
Piscina, rhombum pascit, & lupos uernas.
Natat ad magistrum delicata murena.
Nomenculator mugilem citat notum,
Et adesse iussi prodeunt senes muli.
Frui sed istis quando Roma permittis?
Quot formianos imputat dies annus
Negociosis rebus urbis hærenti?
O uinitores, uilliciq; felices,
Dominis parantur ista, seruiunt uobis.

In Calliodorum..

Addisti seruum nummis here mille ducentis,
Vt bene cœnares Calliodore semel,
Nec bene cœnasti, mulus tibi quattuor emptus
Librarum cœnæ pompa, caputq; fuit.
Exclamare libet, non est hoc improbe, non est
Piscis, homo est hominem Calliodore uoras.

De imagine. M. Antonii..

Hæc mihi, quæ colitur uiolis pictura, rosisq;,
Quos referat uultus, Cæciliane rogas,
Talis erat Marcus mediis Antonius annis,
Primus in hoc iuuenem se uidet ore senex.
Ars utinam mores, animumq; effingere possis,

Pulchrior in terris nulla tabella foret.

Ad Numacium Gallum.

Simplicior priscis Numaci Galle Sabinis,
Cecropium superas qui bonitate senem,
Sic tibi cum soceri claros retinere penates
Perpetua natæ det face casta Venus,
Vt tu si uiridi tinctos erugine uersus
Forte malus liuor dixerit esse meos,
Vt facis, a nobis abigas, nec scribere quenquam
Talia contendas carmina, qui legitur.
Hunc seruare modum nostri nouere libelli,
Parcere personis, dicere de uitiis.

Ad Traianum.

Dii tibi dent, quicquid princeps Traiane mereris,
Et rata perpetuo, quæ tribuere, uelint,
Qui sua restituis spoliato iura patrono,
Libertis exul non erit ille suis.
Dignus es, ut possis totum seruare clientem,
Vt liceat tantum uera probare potes.

De Sulpitia.

Omnes Sulpitiam legant puellæ,
Vni quæ cupiunt uiro placere.
Omnes Sulpitiam legant mariti,
Vni qui cupiunt placere nuptæ.
Non hæc colchidos asserit furorem,
Diri prandia nec refert Thyestæ,
Scyllam, biblida nec fuisse credit,
Sed castos docet, et pios amores,
Lusus, delitias, facetiasq;,
Cuius carmina qui bene æstimarit,

Nullam dixerit esse sanctiorem.
Tales Aegeriæ iocos fuisse
Vdo crediderim Numæ sub antro.
Hac condiscipula, uel hac magistra
Esses doctior, & pudica Sapphó.
Sed tecum pariter, simul'q; uisam
Durus Sulpitiam Phaon amaret.
Frustra nanque ea nec Tonantis uxor,
Non Bacchi, nec Apollinis puella
Erepto sibi uiueret Caleno.

In Munnam.

Improba Massiliæ quicquid fumaria cogunt,
Accipit ætatem quisquis ab igne cadus,
A te Munna uenit, miseris tu mittis amicis
Per freta, per longas toxica sæua uias.
Nec facili pretio, sed quo contenta falerni
Testa sit, aut cellis Setia cara suis.
Non uenias quare tam longo tempore Romam,
Hæc puto causa tibi est, ne tua uina bibas.

Ad Maternum.

Iuris, & æquarum cultor sanctissime legum,
Veridico latium qui regis ore forum,
Municipi Materne tuo, ueteri'q; sodali
Callaicum mandas siquid ad oceanum,
An Laurentino turpes in littore ranas,
Et satius tenues ducere credis acos,
Ad sua captiuum quam saxa remittere mulum,
Visus erit libris qui minor esse tribus?
Et fatuam summa cœnare pelorida mensa,
Quos'q; tegit leui cortice concha breuis.

Ostrea baianis quam non liuentia testis,
Quæ domino pueri non prohibente uorent.
Hic olidam clamosus ages in retia uulpem,
Mordebitq; tuos sordida præda canes.
Illic piscoso modo uix educta profundo
Impedient lepores humida lina meos.
Dum loquor, ecce redit sporta piscator inani.
Venator capta Marte superbus adest.
Omnis ab urbano uenit ad mare cœna macello.
Callaicum mandas siquid ad oceanum.

Ad Calenum.

O molles tibi quindecim Calene,
Quos cum Sulpitia tua iugales
Indulsit Deus, & peregit annos.
O nox omnis, & hora, quæ notata est
Caris littoris indici lapillis.
O quæ prælia, quas utrinq; pugnas
Felix lectulus, & lucerna uidit
Nymbis ebria nicerotianis.
Vixisti tribus ò Calene lustris.
Aetas hæc tibi tota computatur,
Et solos numeras dies mariti.
Ex illis, tibi si diu rogatam
Lucem redderet Atropos, uel unam
Malles, quam pyliam quater senectam.

In Lesbiam.

Consule te Bruto quid iuras Lesbia natam?
Mentiris, nata es Lesbia rege Numa.
Sic quoq; mentiris, nanq; ut tua secula narrant,
Ficta prometheo diceris esse luto.

Ad Lupum.

Semper cum mihi diceretur esse
Secreto mea Polla cum cinaedo,
Irrupi Lupe, non erat cinaedus.

In proculeiam.

Mense nouo Iani ueterem Proculeia maritum
Deseris, atq; iubes res sibi habere suas.
Quid rogo, quid factum est, subiti quae cā doloris?
Nil mihi respondes? dicam ego, praetor erat.
Constatura fuit megalensis purpura centum
Millibus, ut nimium munera parca dares,
Et populare sacrum bis millia dena tulisset.
Discidium non est hoc Proculeia, lucrum est.

Ad Dindimum.

Tam dubia est lanugo tibi, tam mollis, ut illam
Halitus, & soles, & leuis aura terat.
Caelantur simili uentura cydonia lana,
Pollice uirgineo quae spoliata nitent.
Fortius impressi quoties tibi Basia quinq;,
Barbatus labris Dindime fio tuis.

Ad Philerotem.

Septima iam Phileros tibi conditur uxor in agro.
Plus nulli Phileros, quam tibi, reddit ager.

Ad. Q. Ouidium.

Quinte calidonios Ouidi uisure britannos,
Et uiridem Tethyn, Oceanumq; patrem.
Ergo Numae colles, & nomentana relinques
Ocia, nec retinet rus'q;, focus'q; senem.
Gaudia tu differs. at non & stamina differt
Atropos. atq; omnis scribitur hora tibi.

Præstiteris caro, quis non hoc laudet, amico,
Vt potior uita sit tibi sancta fides.
Sed reddare tuis tandem mansure sabinis,
Teq; tuas numeres inter amicitias.

In deliciatum lectorem.

Siquid lene mei dicunt, & dulce libelli,
Siquid honorificum pagina blanda sonat,
Hoc tu pingue putas, & costam rodere mauis,
Ilia Laurentis cum tibi demus apri.
Vaticana bibas, si delectaris aceto,
Non facit ad stomachum nostra lagena tuum.

In Mathonem.

Omnia uis belle Matho dicere, dic aliquando
Et bene, dic neutrum, dic aliquando male.

Ad seipsum.

Vitam quæ faciunt beatiorem
Iocundissime Martialis, hæc sunt.
Res non parta labore, sed relicta.
Non ingratus ager, focus perennis,
Lis nunquam, toga rara, mens quieta,
Vires ingenuæ, salubre corpus,
Prudens simplicitas, pares amici,
Conuictus facilis, sine arte mensa,
Nox non ebria, sed soluta curis,
Non tristis torus, attamen pudicus,
Somnus, qui faciat breues tenebras.
Quod sis, esse uelis, nihilq; malis.
Summum nec metuas diem, nec optes.

Parat conuiuium.

Nunciat octauam phariæ sua turba iuuencæ,

Et pilata redit ianq;, subit'q; cohors.
Temperat hic thermas, nimios prior hora uapores
Halat, et immodico sexta Nerone calet.
Stella Nepos Cani Cerealis Flacce uenitis.
Septem sigma capit, sex sumus, adde Lupum.
Exoneraturas uentrem mihi uillica maluas
Attulit, et uarias, quas habet hortus, opes.
In quibus est lactuca sedens, et sectile porrum,
Nec deest ructatrix menta, nec herba salax.
Secta coronabunt rutatos oua lacertos,
Et madidum thynni de sale sumen erit.
Paruus onyx una ponetur coenula mensa,
Oedus inhumani raptus ab ore lupi.
Et, quæ non egeant ferro structoris, ofellæ,
Et faba fabrorum, prototomi'q; rudes.
Pullus ad hæc, coenis'q; tribus iam perna superstes
Addetur, saturis mitia poma dabo.
De nomentana uinum sine fece lagena,
Quæ bis frontino consule prima fuit.
Accedent sine felle ioci, nec mane timenda
Libertas, et nil quod tacuisse uelis.
De Prasino conuiua meus, Veneto'q; loquatur,
Nec facient quenquam pocula nostra reum.

In Cottam.

Cum potes ametistinos trientes,
Et nigro madeas opimiano,
Propinas modo conditum sabinum,
Et dicis mihi Cotta, uis in auro?
Quisquam plumbea uina uult in auro?

De Scorpo..

Frangat idumæas tristis uictoria palmas,
Plange fauor sæua pectora nuda manu.
Mutet honor cultus, & iniquis munera flammis.
Mitte coronatas gloria mœsta comas.
Heu facinus prima fraudatus Scorpe iuuenta
Occidis, & nigros tam cito iungis equos.
Curribus illa tuis semper properata, breuis'q;
Cur fuit, & uitæ tam prope meta tuæ?

Ad Faustinum..

Sydera iam tyrius phryxei respicit agni
Taurus, & alternum Castora fugit hyems.
Ridet ager, uestitur humus, uestitur & arbos,
Ismarium pellex attica plorat Ityn.
Quos Faustine dies, qualem tibi Roma Rauennam
Abstulit, ò soles, ò tunicata quies.
O Nemus, ò fontes, solidum'q; madentis arenæ
Littus, & æquoreis splendidus anxur aquis,
Et non unius spectator lectulus undæ,
Qui uidet hinc puppes fluminis, inde maris.
Sed nec Marcelli, Pompeianum'q;, nec illic
Sunt triplices thermæ, nec fora iuncta quater,
Nec capitolini summum penetrale tonantis,
Quæq; nitent cœlo proxima templa suo.
Dicere te lassum quoties ego credo Quirino,
Quæ tua sunt, tibi habe, quæ mea, redde mihi.

De Spadone.

Thelin uiderat in toga Spadonem,
Damnatam Numa dixit esse mœcham.

Epitaphium Scorpi.

Ille ego sum Scorpus clamosi gloria Circi,
 Plausus Roma tui, deliciaéq; breues,
Inuida quem Lachesis raptum trieteride nona,
 Dum numerat palmas, credidit esse senem.

In Olum.

Mensas Ole bonas ponis, sed ponis opertas,
 Ridiculum est, possum sic ego habere bonas.

In Marullam.

Arrectum quoties Marulla penem
Pensauit digitis, diuq; mensa est,
Libras scrupula, sextulasq; dicit.
Idem post opus, & suas palæstras,
Loro cum similis iacet remissus,
Quanto sit leuior Marulla dicit.
Non ergo est manus ista, sed statera.

In Gallum.

Totis Galle iubes tibi me seruire diebus,
 Et per auentinum ter quater ire tuum.
Eximit, aut reficit dentem Casellius ægrum,
 Infestos oculis uris Higine pilos.
Non secat, & tollit stillantem fannius uuam,
 Tristia saxorum stigmata delet Heros.
Enterocellarum fertur podalirius Hermes,
 Qui sanet ruptos, dic mihi Galle, quis est?

Ad Sextum.

Argenti libram mittebas, facta se libra est,
 Sed piperis, tanti non emo Sexte piper.

Ad Frontinum.

Anxuris æquorei placidos Frontine recessus,

Et propius baias, littoreamq́; domum,
Et quod inhumanæ cancro feruente cicadæ
Non nouere nemus, flumineosq́; lacus,
Dum colui, doctas tecum celebrare uacabat
Pieridas, nunc nos maxima Roma terit.
Hic mihi quando dies meus est, iactamur in alto
Vrbis, et in sterili uita labore perit.
Dura suburani dum iugera pascimus agri,
Vicinosq́; tibi sancte Quirine lares.
Sed non solus amat, qui nocte, dieq́; frequentat
Limina, nec uatem talia damna decent.
Per ueneranda mihi musarum sacra, per omnes
Iuro deos, et non officiosus amo.

In Delicatum lectorem.

Consumpta est uno si lemmate pagina, transis,
Et breuiora tibi, non meliora placent.
Diues, et ex omni posita est instructa macello
Cœna tibi, sed te mattya sola iuuant.
Nn opus est nobis nimium lectore guloso,
Hunc uolo, qui fiat non sine pane satur.

De Munna.

Iura trium petiit a Cæsare discipulorum
Assuetus semper Munna docere duos.

Epitaphium Herotionis.

Hic festinata requiescat Herotion umbra,
Crimine quam fati sexta peremit hyems.
Quisquis eris nostri post me regnator agelli,
Manibus exiguis annua iusta dato.
Sic lare perpetuo, sic turba sospite solus
Flebilis in terra sit lapis iste tua.

Ad Magistrum Ludi.

Ludi Magister parce simplici turbæ,
Sic te frequentes audiant capillati,
Et delicatæ diligat chorus mensæ,
Nec calculator, nec notarius uelox
Maiore quisquam circulo coronetur.
Albæ leone flammeo calent luces,
Tostamq; feruens Iulius coquit messem.
Scuticaq; loris horridis scytæ pellis,
Qua uapulauit Marsyas celenæus,
Ferulæq; tristes, sceptra pædagogorum,
Cessent, & idus dormiant in octobris.
Aestate pueri si ualent, satis discunt.

Epitaphium nobilis Matronæ.

Marmora parua quidem, sed non cessura uiator
  Mausoli saxis, pyramidumq; leges.
Bis mea romano spectata est uita Tarento,
  Et nihil extremos perdidit ante rogos.
Quinque dedit pueros, totidem mihi Iuno puellas,
  Clauserunt omnes lumina nostra manus.
Contigit & thalami mihi gloria rara, fuitq;
  Vna pudicitiæ Mentula nota meæ.

Ad Pollam.

Contigeris regina meos si Polla libellos,
  Non tetrica nostros excipe fronte iocos.
Ille tuus uates Heliconis gloria nostri,
  Pieria caneret cum fera bella tuba,
Non tamen erubuit lasciuo dicere uersu,
  Si nec pædicor, Cotta quid hic facio?

In Carmenionem.

Cum te municipem corinthiorum
Iactes Carmenion negante nullo,
Cur frater tibi dicor ex iberis,
Et Celtis genitus, tagiq; ciuis?
An uultu similes uidemur esse?
Tu flexa nitidus coma uagaris,
Hispanis ego contumax capillis.
Leuis dropace tu quotidiano.
Hirsutis ego cruribus, genisq;.
Os blæsum tibi, debilisq; lingua est.
Nobis filia fortius loquetur.
Tam dispar aquilæ columba non est,
Nec dorcas rigido fugax Leoni.
Quare desine me uocare fratrem,
Ne te Carmenion uocem sororem.

De Theopompo.

Quis rogo tam durus quis tam fuit ille superbus,
Qui iussit fieri te Theopompe cocum?
Hanc aliquis faciem nigra uiolare culina
Sustinet? has uncto polluit ungue comas?
Quis potius cyathos, aut quis crystalla tenebit?
Qua sapient melius mixta falerna manu?
Si tam sydereos manet exitus iste ministros,
Iuppiter utatur iam Ganymede coco.

Epitaphium Vetulæ.

Pyrrhæ filia, Nestoris nouerca,
Quam uidit Niobe puella canam,
Laertes auiam senex uocauit.
Nutricem Priamus. socrum Thyestes,

Iam cornicibus omnibus superstes
Hoc tandem sita prurit in sepulchro
Caluo Plotia cum Melanthione.

In Læliam.

Cum tibi nõ Ephesos, nec sit Rhodos, aut Mitylene,
Sed domus in uico Lælia patritio,
Deq; coloratis nunquam lita mater hetruscis,
Durus aricina de regione pater,
Ζωὴ, καὶ ψυχὴ lasciuum congeris usque,
Pro pudor Hersiliæ ciuis, et Aegeriæ.
Lectulus has uoces, nec lectulus audiat omnis,
Sed quem lasciuo strauit amica uiro.
Scire cupis, quo casta modo matrona loquaris,
Nunquid cum crissas, blandior esse potes?
Tu licet ediscas totam, referasq; Corinthon,
Non tamen omnino Lælia Thais eris.

De Polla.

Custodes das Polla uiro, nec accipis ipsa,
Hoc est uxorem ducere Polla uirum.

Ad Potitum.

Quod mihi uix unus toto liber exeat anno,
Desidiæ tibi sum docte Potite reus.
Iustius at quanto mirere, quod exeat unus,
Labantur toti cum mihi sæpe dies.
Nunc resalutanteis uideo nocturnus amicos,
Gratulor & multis, nemo Potite mihi.
Nunc ad luciferam signat mea gemma Dianam,
Nunc me prima sibi, nunc sibi quinta rapit.
Nunc consul, prætór ue tenet, reducesq; choreæ,
Auditur toto sæpe poeta die.

Sed nec causidico possis impune negare,
Nec si te rhetor, grammaticus'ue rogent.
Balnea post decima lasso, centum'q; petuntur
Quadrantes, fiet quando Potite liber?

De Rabirio.

Quisquis læta tuis, & sera parentibus optas
Fata, breuem titulum marmoris huius ama.
Condidit hac caras tellure Rabirius umbras,
Nulli sorte iacent candidiore senes.
Bis sex lustra tori, nox mitis, & ultima clusit.
Arserunt uno funera bina rogo.
Hos tamen, ut primis raptos sibi quærit in annis,
Improbius nihil his fletibus esse potest.

Adulatorium.

Frustra blanditiæ uenitis ad me
Attritis miserabiles labellis,
Dicturus dominum, deum'q; non sum,
Iam non est locus hac in urbe uobis,
Ad parthos procul ite pilleatos,
Et turpes, humiles'q;, supplices'q;
Pictorum sola basiate regum.
Non est hic dominus, sed imperator,
Sed iustissimus omnium senator,
Per quem de stygia domo reducta est
Siccis rustica ueritas capillis.
Hoc sub principe, si sapis, caueto,
Verbis Roma prioribus loquaris.

Ad Marcum..

Littera facundi gratum mihi pignus amici
Pertulit Ausoniæ dona seuera togæ,

Qua non Fabricius, ſed uellet Apitius uti,
Vellet Mecœnas cæſarianus eques.
Vilior hæc nobis alio mittente fuiſſet.
Non quacunque manu uictima cæſa litat.
A te miſſa uenit, poſſem niſi munus amare
Marce tuum, poteram nomen amare meum.
Munere ſed plus eſt, & nomine gratius ipſo
Officium docti, iudiciumq́; uiri.

Ad Romam.

Iam parce laſſo Roma gratulatori,
Laſſo clienti, quandiu ſalutator
Anteambulones, & togatulos inter
Centum merebor plumbeos die toto,
Cum Scorpus una quindecim graues hora
Feruentis auri uictor afferat ſaccos.
Non ego meorum præmium libellorum,
Quid enim merentur? apulos uelim campos.
Non Hybla, non me ſpicifer capit Nilus,
Nec quæ paludes delicata pontinas
Ex arce cliui ſpectat uua ſetini.
Quid concupiſcam quæris ergo? dormire.

De Galla.

Millia uiginti quondam me Galla popoſcit,
Et fateor magni non erat illa nimis.
Annus abit, biſquina dabis ſeſtertia, dixit.
Poſcere plus uiſa eſt, quam prius, illa mihi.
Iam duo poſcenti poſt ſextum millia menſem,
Mille dabam nummos, noluit accipere.
Tranſierant binæ forſan, trinǽ ue calendæ,
Aureolos ultro quattuor ipſa petit.

Non dedimus, centum iussit me mittere nummos,
  Sed uisa est nobis hæc quoq; summa grauis.
Sportula nos iunxit quadrantibus arida centum,
  Hanc uoluit, puero diximus esse datam.
Inferius nunquid potuit descendere? fecit.
  Dat gratis, ultro dat mihi Galla, nego.

De Meuio.

Hoc fortuna tibi uidetur æquum?
Ciuis non Syriæ'ue, Parthiæ'ue,
Nec de cappadocis eques catastis,
Sed de plebe Remi, Numæq; uerna,
Iocundus, probus, innocens, amicus,
Lingua doctus utraq;, cuius unum est,
Sed magnum uitium, quod est poeta,
Pullo Meuius alget in cucullo,
Cocco mulio fulget Incitatus?

De Caro medico.

Nequius à Caro nihil unquam Maxime factum est,
  Quam quod febre perit, fecit & ille nefas.
Sæua nocens febris saltem quartana fuisset,
  Seruari medico debuit illa suo.

Ad Macrum.

Ibis littoreas Macer Salonas,
Ibit rara fides, amor'q; recti,
Et secum comitem trahet pudorem.
Semper pauperior redit potestas.
Felix auriferæ colone terræ,
Rectorem uacuo sinu remittes,
Optabis'q; moras, & exeuntem
Udo dalmata gaudio sequeris.

Nos celtas Macer, & truces iberos
Cum desiderio tui petemus.
Sed quæcunq; tamen feretur illic
Piscosi calamo Tagi notata,
Macrum pagina nostra nominabit.
Sic inter ueteres legar poetas,
Nec multos mihi præferas priores,
Vno sed tibi sim minor Catullo.

De Torquato, & Otacilio.

Ad lapidem Torquatus habet prætoria quartum,
Ad quartum breue rus emit Otacilius.
Torquatus nitidas uario de marmore thermas
Extruxit, cucumam fecit Otacilius.
Disposuit daphnona suo Torquatus in agro,
Castaneas centum seuit Otacilius.
Consul torquatus, uici fuit ille magister,
Nec minor in tanto uisus honore sibi.
Grandis ut exiguam bos ranam ruperat olim,
Sic puto Torquatus rumpet Otacilium.

De Erote..

Plorat Eros, quoties maculosæ pocula myrrhæ
Inspicit, aut pueros, nobiliús ue citrum,
Et gemitus imo promit de pectore, quod non
Tota miser cœnat septa, feratq; domum.
Quam multi faciunt, quod Eros, sed lumine sicco,
Pars maior lachrymas ridet, & intus habet.

De Phyllide.

Cum duo uenissent ad Phyllida mane fututum,
Et nudam cuperet sumere uterq; prior,
Promisit pariter se Phyllis utriq; daturam,

Cucuma

Et dedit, ille pedem sustulit, hic tunicam.

Ad Gallum.

Siquid nostra tuis adicit uexatio rebus,
Mane, uel à media nocte togatus ero,
Stridentesq; feram flatus aquilonis iniqui,
Et patiar nimbos, excipiamq; niues.
Sed si non fias quadrante beatior uno,
Per gemitus nostros, ingenuasq; cruces,
Parce precor lasso, uanosq; remitte labores,
Qui tibi non prosunt, & mihi Galle nocent.

Ad Marinum.

Raros colligis hinc & hinc capillos,
Et latum nitidæ Marine caluæ
Campum temporibus tegis comatis,
Sed moti redeunt iubente uento,
Redduntur'q; sibi, caput'q; nudum
Cirris grandibus hinc & inde cingunt
Inter splendophorum, Telesphorum'q;,
Cidē stare putabis Halmyroten.
Vis tu simplicius senem fateri?
Vt tandem uidearis unus esse.
Tonsor iam reliquos metat capillos
Caluo turpius est nihil comato.

DE AFRO.

Miraris quare dormitum non eat Afer,
Accumbat cum qua Cæciliane uides.

De Ladonte Nauta.

Iam senior Ladon tyberinæ nauta carinæ
Proxima dilectis rura parauit aquis,
Quæ cum sæpe uagus premeret torrentibus undis
Tybris, & hiberno rumperet arua lacu,

Emmeritam puppim ripa quæ stabat in alta,
Impleuit saxis, opposuitq; uadis.
Sic nimias auertit aquas, quis credere posset?
Auxilium domino mersa carina tulit.

De Lauro.

Nemo noua caluit sic inflammatus amica,
Flagrauit quanto Laurus amore pilæ.
Sed qui primus erat lusor dum floruit ætas,
Nunc postquam desit ludere, prima pila est.

De Natali Restituti.

Octobres age sentiat calendas
Facundi pia Roma Restituti,
Linguis, omnibus & fauete uotis,
Natalem colimus, tacete lites,
Absit cæreus aridi clientis,
Et uani triplices, breuesq; mappæ,
Expectent gelidi iocos decembris.
Certent muneribus beatiores.
Agrippæ tumidus negociator
Cadmi municipes ferat lacernas.
Pugnorum reus, ebriæq; noctis
Cœnatoria mittat aduocato.
Infamata uirum puella uicit,
Veros sardonychas sed ipsa tradat.
Mirator ueterum senex auorum
Donet phidiaci toreuma cœli.
Venator leporem, colonus œdum.
Piscator ferat æquorum rapinas.
Si mittit sua quisque, quid poetam
Missurum tibi Restitute credis?

Ad Cottam.

Omnes persequeris prætorum Cotta locellos,
Accipis & ceras, officiosus homo es.

De statua Iunonis..

Iuno labor Polyclete tuus, & gloria felix,
Phidiacæ cuperent quam meruisse manus,
Ore nitet tanto, quanto superasset in ida
Iudice conuictas non dubitante deas.
Iunonem Polyclete suam nisi frater amaret,
Iunonem poterat frater amare tuam.

In Ligellam.

Quid uellis uetulum Ligella cunnum?
Quid busti cineres tui lacessis?
Tales munditiæ decent puellas.
Nam tu iam nec anus potes uideri.
Istud crede mihi Ligella belle
Non mater facit Hectoris, sed uxor.
Erras si tibi cunnus hic uidetur,
Ad quem mentula pertinere desit.
Quare si pudor est, Ligella noli
Barbam uellere mortuo leoni.

De Almone.

Omnes eunuchos habet Almo, nec arrigit ipse,
Et queritur, pariat quod sua Polla nihil.

Ad Marium.

Mari quiete cultor, & comes uitæ,
Quo ciue prisca gloriatur Atina,
Has tibi gemellas barbari decus luci
Commendo pinus, ilicesq; faunorum,
Et semidocta uillici manu structas.

Tonantis aras, horridiq; siluani,
Quas tinxit agni sæpe sanguis, & cædi,
Dominamq; sancti uirginem deam templi,
Et quem sororis hospitem uides castæ
Martem mearum principem calendarum,
Et delicatæ laureum Nemus Floræ,
In quod Priapo persequente confugit.
Hoc omne agelli mite paruuli numen
Seu tu cruore, siue ture placabis,
Vbicunque noster Martialis est dices,
Hæc ecce mecum dextera litat uobis
Absens sacerdos, uos putate præsentem,
Et date duobus, quicquid alter optarit.

Ad Clementem.

Si prior euganeas Clemens Heliconis in oras,
Pictaq; pampineis uideris arua iugis.
Perfer atestinæ nondum uulgata Sabinæ
Carmina, purpurea sed modo suta toga.
Vt rosa delectat, metitur quæ pollice primo,
Sic noua nec mento sordida charta iuuat.

Munusculum pomorum.

Non mea massilus seruat pomaria serpens,
Regius Alcinoi nec mihi seruit ager.
Sed nomentana securus germinat hortus
Arbore, nec furem plumbea mala timent.
Hæc igitur, media quæ sunt mihi nata Subura,
Mittimus autumni cærea poma mei.

Ad Gallam.

Infantem tibi uir tibi Galla remisit adulter,
Hi puto non dubie se futuisse negant.

Ad Auitum.

Sæpe loquar nimium gentes quod Auite remotas
Miraris latia factus in urbe senex.
Auriferumq; Tagum sitiam, patriumq; Salonem,
Et repetam saturæ sordida rura casæ.
Illa placet tellus, in qua res parua beatum
Me facit, & tenues luxuriantur opes.
Pascitur hic, ibi pascit ager. tepet igne maligno
Hic focus, ingenti lumine lucet ibi.
Hic pretiosa fames, conturbaturq; macellus,
Mensa ibi diuitiis ruris operta sui.
Quattuor hic æstate togæ, plures ue teruntur,
Autumnis ibi me quattuor una tegit.
I, cole nunc reges, quicquid non præstat amicus,
Cum præstare tibi possit Auite locus.

De Numa.

Dum leuis arsura struitur libitina papyro,
Dum myrrham, & casiam flebilis uxor emit,
Iam scrobe, iam lecto, iam polinctore parato
Hæredem scripsit me Numa, conualuit.

In Publium.

Addat cum mihi cæcubum minister
Idæo resolutior cinædo,
Quo nec filia cultior, nec uxor,
Nec mater tua, nec soror recumbit,
Vis spectem potius tuas lacernas,
Et citrum uetus, indicosq; dentes?
Suspectus tibi ne tamen recumbam,
Præsta de grege, sordidaq; uilla
Tonsos, horridulos, rudes, pusillos

Hircosi mihi filios subulci.
Perdet te pudor hic. habere Publi
Mores non potes hos, & hos ministros.

De Figura Socratis.

Si romana forent hæc Socratis ora, fuissent
Iulius in satyris qualia Ruffus habet.

In commiscentem uersus operi suo.

Quid stulte nostris uersibus tuos misces?
Cum litigante quid tibi miser libro?
Quid congregare cum leonibus uulpes,
Aquilisq; similes facere noctuas quæris?
Habeas licebit alterum pedem Ladæ,
Inepte frustra crure ligneo curres.

De Capitolino..

Elysio redeat si forte remissus ab agro
Ille suo felix Cæsare Galba uetus.
Qui Capitolinum pariter, Galbamq; iocantes
Audierit, dicet rustice Galba tace.

De Phileno.

Qua factus ratione sit requiris,
Qui nunquam futuit, pater Philenus,
Gaditanus Auite dicat istud,
Qui scribit nihil, & tamen poeta est.

Ad Bilbilitanos agros.

Municipes augusta mihi quos Bilbilis agri
Monte creat, rapidis quos Salo cingit aquis.
Ecquid læta iuuat uestri uos gloria uatis?
Nam decus & nomen, famaq; uestra sumus.
Nec sua plus debet tenui Verona Catullo,
Meq; uelit dici non minus illa suum.

Quattuor accessit trigesima messibus æstas,
Vt sine me Cereri rustica liba datis,
Mœnia dum colimus dominæ pulcherrima Romæ,
Mutauere meas itala regna comas.
Excipitis reducem placida si mente, uenimus,
Aspera si geritis corda, redire licet.

Ad Librum.

I nostro comes, i libelle Flauo
Longum per mare sed fauentis undæ,
Et cursu facili, tuisq; uentis
Hispanæ pete Tarraconis arces.
Illinc te rota tollet, & citatus
Altam Bilbilin, & tuum Salonem
Quinto forsitan essedo uidebis.
Quid mandem tibi quæris? ut sodales
Paucos, & ueteres, & ante brumas
Triginta mihi, quattuorq; uisos
Ipsa protinus à uia salutes.
Et nostrum admoneas subinde Flauum
Iucundos mihi nec laboriosos
Secessus spatio paret salubri,
Qui pigrum faciant tuum parentem,
Hæc sunt. iam tumidus uocat magister,
Castigatq; moras, & aura portum
Laxauit melior, uale Libelle.
Nauem, scis puto, non moratur unus.

M.V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER VNDECIMVS.

VO TV, QVO LIBER ociose tendis,
Cultus syndone non quotidiana?
Nunquid Parthenium uidere tentas?
Vadas, & redeas irreuolutus.
Libros non legit ille, sed libellos,
Nec musis uacat, aut suis uacaret.
Ecquid te satis æstimas beatum
Contingunt tibi si manus minores?
Vicinu pete porticum Quirini,
Turbam non habet ociosiorem
Pompeius, uel Agenoris puella,
Vel primæ dominus leuis carinæ.
Sunt illic duo, trés ue, qui reuoluant
Nostrarum tineas ineptiarum.
Sed cum sponsio, fabulæq; lassæ
De Scorpo fuerint, & Incitato.

Ad Lectores.

Triste supercilium, duriq; seuera Catonis
Frons, & aratoris filia Fabricii.
Et personati fastus, & regula morum
Quicquid & in tenebris non sumus, ite foras.
Clamant ecce mei iò saturnalia uersus,
Et licet, & sub te præside Nerua licet.

Ad Lectores.

Lectores tetrici salebrosum ediscite Sanctram.
Nil mihi uobiscum est, iste liber meus est.

De suis Libellis.

Non urbana mea tantum pimpleide gaudent
Ocia, nec uacuis auribus ista damus,
Sed meus in geticis ad martia signa pruinis
A rigido teritur Centurione liber.
Dicitur & nostros cantare Britannia uersus,
Quid prodest? nescit sacculus ista meus.
At quam uicturas poteramus pangere chartas,
Quantaq; Pieria prælia flare tuba,
Cum pia rediderint Augustum numina terris,
Et Mecœnatem si mihi Roma daret.

Precatur Deos pro Nerua Traiano..

Sacra, laresq; phrygum, quos Troiæ maluit hæres,
Quam rapere arsuras Laomedontis opes.
Scriptus es æterno nunc primum Iuppiter auro,
Et soror, & summi filia tota patris.
Et qui purpureis iam tertia nomina fastis
Iane refers Neruæ uos precor ore pio.
Hunc omnes seruate ducem, seruate senatum.
Moribus hic uiuat principis, ille suis.

In Laudem Nerue Traiani..

Tanta tibi est recti reuerentia Cæsar, & æqui,
Quanta Numæ fuerat, sed Numa pauper erat.
Ardua res hæc est, opibus non tradere mores,
Et cum tot Crœsos uiceris, esse Numam.
Si redeant ueteres, ingentia nomina, patres,
Elysium liceat si uacuare nemus,

Te uolet inuictus pro libertate Camillus,
  Aurum Fabricius te tribuente uolet.
Te duce gaudebit Brutus, tibi Sylla cruentus
  Imperium tradet cum positurus erit,
Et te priuato cum Cæsare Magnus amabit,
  Donabit totas & tibi Crassus opes.
Ipse quoque infernis reuocatus Ditis ab umbris
  Si Cato reddatur, Cæsarianus erit.

Ad Romam & Dindimum.

Vnctis falciferi senis diebus,
Regnator quibus imperat fritillus,
Versu ludere non laborioso
Permittis puto pileata Roma,
Risisti, licet ergo, nec uetamur.
Pallentes procul hinc abite curæ
Quicquid uenerit obuium, loquamur
Morosa sine cogitatione.
Misce dimidios puer trientes,
Quales Pythagoras dabat Neroni,
Misce Dindime sed frequentiores,
Possum nil ego sobrius, bibenti
Succurrunt mihi quindecim poetæ.
Da nunc basia, sed catulliana,
Quæ si tot fuerint, quot ille dixit,
Donabo tibi passerem Catulli.

In Paulam.

Iam certe stupido non dices Paula marito,
  Ad mœchum quoties longius ire uoles,
Cæsar in albanum iussit me mane uenire,
  Cæsar circæos, iam stropha talis abit.

Penelopæ licet esse tibi sub principe Nerua,
Sed prohibet scabies, ingeniumq; uetus.
Infelix quid ages? ægram simulabis amicam,
Hærebit dominæ uir comes ipse suæ,
Ibit & ad fratrem tecum, matremq;, patremq;.
Quas igitur fraudes ingeniosa paras?
Dicet & histericam se forsitan altera mœcha
Insinue sano uelle sedere lacu.
Quanto tu melius, quoties placet ire fututum,
Quæ uerum mauis dicere Paula uiro.

De Basiis sui pueri.

Lassa quod externi spirant opobalsama draucí,
Vltima coricio quæ cadit aura croco.
Poma quod hiberna maturescentia capsa,
Arbore quod uerna luxuriosus ager.
De palatinis dominæ quod serica prælis,
Succina uirginea quod relegata manu.
Amphora quod nigri sed longe fracta falerni,
Quod qui sicanias detinet hortus apes.
Quod Cosmi redolent alabastra, fociq; deorum,
Quod modo diuitibus lapsa corona comis.
Singula quid dicam? non sunt satis. omnia misce,
Hoc fragrant pueri basia mane mei.
Scire cupis nomen, nil præter basia dicam.
Iuro tibi nimium scire Sabine cupis.

De Statua Memoris.

Clarus fronde Iouis romani fama cothurni
Spirat apellea redditus arte Memor.

De Turno.

Contulit ad satyras ingentia pectora Turnus,

Cur non ad Memoris carmina? frater erat.

Ad Puerum suum.

Tolle puer calices, tepidiq; toreumata Nili,
  Et mihi secura pocula trade manu.
Trita patrum labris, & tonso pura ministro,
  Antiquus mensis restituatur honor.
Te potare decet gemma, qui Mentora frangis
  In scaphium mœchæ Sardanapalle tuæ.

In Zoilum.

Ius tibi natorum uel septem Zoile detur,
  Dum matrem nemo det tibi, nemo patrem.

Epi. Paridis.

Quisquis flamineam teris uiator,
Noli nobile præterire marmor.
Vrbis delitiæ, salesq; Nili,
Ars, & gratia, lusus, & uoluptas,
Romani decus, & dolor theatri,
Atque omnes ueneres, cupidinesq;,
Hoc sunt condita, quo Paris, sepulchro.

De Colono.

Hæredes nolite breuem sepelire Colonum,
  Nam terra est illi quantulacunq; grauis.

De Libro suo.

Sunt chartæ mihi, quas Catonis uxor,
Et quas horribiles legant sabinæ,
Hic totus uolo rideat libellus,
Et sit nequior omnibus libellis,
Qui uino madeat, nec erubescat
Pingui sordidus esse cosmiano.
Ludat cum pueris, amet puellas,

Nec per circuitus loquatur illam
Ex qua nascimur omnium parentem,
Quam sanctus Numa Mentulam uocabat.
Versus hos tamen esse tu memento
Saturnalitios Apollinaris.
Mores non habet hic meus libellus.

Ad Lectores.

Qui grauis es nimium, potes hinc iam lector abire
Quo libet, urbanæ scripsimus ista togæ.
Nam mea lampsacio lasciuit pagina uersu,
Et tartesiaca concrepat æra manu.
O quoties rigida pulsabis pallia uena,
Sis grauior Curio, Fabricioq; licet.
Tu quoque nequitias nostri, lususq; libelli
Vda puella leges, sis patauina licet.
Erubuit, posuitq; meum Lucretia librum,
Sed coràm Bruto. Brute recede, leget.

Ad Sabinum.

Non omnis nostri nocturna est pagina libri,
Inuenies & quod mane Sabine legas.

In Lupum.

Donasti Lupe rus sub urbe nobis,
Sed rus est mihi maius in fenestra.
Rus hoc dicere, rus potes uocare?
In quo ruta facit nemus Dianæ,
Argutæ tegit ala quod cicadæ,
Quod formica die comedit uno,
Clausæ cui folium rosæ corona est,
In quo non magis inuenitur herba,
Quam costi folium, pipér ue crudum,

In quo nec cucumis iacere rectus,
Nec serpens habitare tota possit.
Erucam male pascit hortus unam.
Consumpto moritur culex salicto·
Et talpa est mihi fossor, atque arator.
Non boletus hiare, non mariscæ
Ridere, aut uiolæ patere possunt·
Fines mus populatur, et colono
Tanquam sus Calydonius timetur,
Et sublata uolantis ungue Prognes
In nido seges est hirundinino,
Et cum stet sine falce, Mentulaq;,
Non est dimidio locus Priapo·
Vix implet cocleam peracta messis,
Et mustum nuce condimus picata.
Errasti Lupe littera sed una,
Nam quo tempore prædium dedisti,
Mallem tu mihi prandium dedisses.

In Gallam·

Queris cur nolim te ducere Galla? diserta est,
Sæpe solœcismum Mentula nostra facit.

Ad Lectorem grauem.

Cæsaris Augusti lasciuos liuide uersus
Sex lege, qui tristis uerba latina legis.
Quod futuit Glaphyran Antonius, hanc mihi pœnã
Fuluia constituit, se quoque uti futuam.
Fuluiam ego ut futuam, quid si me Manius oret?
Pædicem, faciam? non puto si sapiam.
Aut futue, aut pugnemus ait, quid quod mihi uita
Carior est ipsa Mentula? signa canant.

Absoluis lepidos nimirum Auguste libellos,
Qui scis romana simplicitate loqui.

In Lydiam.

Lydia tam laxa est, equitis quam culus aheni,
Quam celer arguto qui sonat ære trochus,
Quam rota transmisso toties impacta petauro,
Quam uetus à crassa calceus udus aqua,
Quam quæ rara uagos expectant retia turdos,
Quam pompeiano uela negata noto,
Quam quæ delphitico lapsa est armilla cinædo,
Culcitra leuconico quam uiduata suo,
Quam ueteres brachæ Britonis pauperis, & quam
Turpe rauennatis guttur onocrotali.
Hanc in piscina dicor futuisse marina,
Nescio, piscinam me futuisse puto.

In Pædiconem masturbantem.

Mollia quod niuei duro teris ore Galesi
Basia, quod nudo cum Ganymede iaces,
Quis negat hoc nimium? sed sit satis, inguina saltem
Parce fututrici sollicitare manu.
Leuibus in pueris plus hæc, quam Mentula, peccat,
Et faciunt digiti, præcipitantq; uirum.
Inde tragus, celeresq; pili, mirandaq; matri
Barba, nec in clara balnea luce placent.
Diuisit natura mares, pars una puellis,
Vna uiris genita est. utere parte tua.

In Syllam.

Nubere Sylla mihi nulla non lege parata est,
Sed Syllam nulla ducere lege uolo.
Cum tamen instaret, decies mihi dotis in auro

Sponsa dabis dixi, quid minus esse potest?
Nec futuam quamuis prima te nocte maritus,
Communis tecum nec mihi lectus erit.
Complectarq; meam, nec tu prohibebis, amicam,
Ancillam mittes, sed mihi iussa, tuam.
Te spectante dabit nobis lasciua minister
Basia, siue meus, siue erit ille tuus.
Ad cœnam uenies, sed sic diuisa recumbes,
Vt non tangantur pallia nostra tuis.
Oscula rara dabis nobis, & non dabis ultro,
Nec quasi nupta dabis, sed quasi mater anus.
Si potes ista pati, si nil perferre recusas,
Inuenies qui te ducere Sylla uelit.

Ad Labullum.

Dum te prosequor, & domum reduco,
Aurem dum tibi præsto garrienti,
Et quicquid loqueris, facisq; laudo,
Quot uersus poterant Labulle nasci?
Hoc damnum tibi non uidetur esse,
Si quod Roma legit, requirit hospes,
Non deridet eques, tenet senator,
Laudat causidicus, poeta carpit,
Propter te perit, hoc Labulle uerum est.
Hoc quisquam ferat, ut tibi tuorum
Sit maior numerus togatulorum,
Librorum mihi sit minor meorum?
Triginta prope iam diebus una est
Nobis pagina uix peracta, sic est
Cum cœnare domi non uult poeta.

In Linum.

Illa salax nimium, nec paucis nota puellis
Stare Lino desit Mentula, lingua caue.

Ad Telesphorum.

O mihi grata quies ò blanda Telesphore cura,
Qualis in amplexu non fuit ante meo,
Basia da nobis uetulo puer uda falerno,
Pocula da labris facta minora tuis.
Addideris super hæc Veneris si gaudia uera,
Esse negem melius cum Ganymede Ioui.

Ad Flaccum.

Ferreus es, si stare potest tibi Mentula Flacce,
Cum te sex cyathos orat amica dare.
Vel duo frusta rogat Cybii, tenuém ue lacertum,
Nec dignam toto se botryone putat,
Cui portat gaudens ancilla paropside rubra
Alecem, sed quam protinus illa uoret,
Aut cum perfricuit frontem, posuit'q; pudorem,
Sucida palliolo uellera quinque petit.
At mea me libram foliati poscat amica,
Aut uirides gemmas, sardonychás ue pares,
Nec nisi prima uelit de thusco serica uico,
Aut centum aureolos, sic uelut æra roget.
Nunc tu uelle putas hæc me dare dona puellæ,
Nolo, sed his ut sit digna puella, uolo.

De Phrenetico medico.

Inuasit medicus sica phreneticus Eucli,
Et præcidit Hylan, hic puto sanus erat.

Ad Phyllidem.

Languida cum uetula tractare uirilia dextra

Cœpisti, iugulor pollice Phylli tuo.
Nam cum me uitam, cum me tua lumina dicis,
Horis me refici uix puto posse decem.
Blanditias nescis, dabo dic tibi millia centum,
Et dabo setini iugera culta soli.
Accipe uina, domum, pueros, Chrysendeta, mensas.
Nil opus est digitis, sic mihi Phylli frica.

In Zoilum.

Os male causidicis, et dicis olere poetis,
Sed fellatori Zoile peius olet.

In Cæcilium.

Atreus Cæcilius cucurbitarum
Sic illas quasi filios Thyestæ
In partes lacerat, secatq; mille,
Gustu protinus has edes in ipso,
Has prima feret, alteráue cœna,
Has cœna tibi tertia reponet,
Hinc seras epidipnidas parabit,
Hinc pistor fatuas facit placentas,
Hinc et multiplices struit tabellas,
Et notas cariotidas theatris,
Hinc exit uarium coco minutal,
Vt lentem positam, fabamq; credas,
Boletos imitatur, et botellos,
Et caudam cybii, breuesq; mænas,
Hinc cellarius experitur artes,
Vt condat uario uafer sapore
In rute folium capelliana.
Sic implet gabatas, paropsidasq;,
Et leues scutulas, cauasq; lances

Hoc lautum uocat, hoc putat uenustum,
Vnum ponere ferculis tot assem.

In Nestorem.

Nec toga, nec focus est, nec tritus cimice lectus,
Nec tibi de bibula sarta palude teges,
Nec puer, aut senior, nulla est ancilla, nec infans,
Nec sera, nec clauis, nec canis, atq; calix.
Tu tamen affectas Nestor dici, atque uideri
Pauper, & in populo quaeris habere locum.
Mentiris, uanoq; tibi blandiris honore,
Non est paupertas Nestor habere nihil.

De Prasino.

Saepius ad palmam Prasinus post fata Neronis
Peruenit, & uictor praemia plura refert.
I nunc liuor edax dic tu cessisse Neroni,
Vicit nimirum, non Nero, sed Prasinus.

De Apro.

Aedes emit Aper, sed quas, nec noctua uellet
Esse suas, adeo nigra, uetusq; casa est.
Vicinos illi nitidus Maro possidet hortos,
Coenabit belle, non habitabit Aper.

Ad Fabullum.

Ignotos mihi cum uoces trecentos,
Quare non ueniam uocatus a te
Miraris, quererisq;, litigasq;,
Solus coeno Fabulle non libenter.

De Caio Proculo.

Caius hanc lucem gemma mihi Iulius alba
Signat, iò uotis redditus ecce meis.
Desperasse iuuat, ueluti iam rupta sororum

Fila, minus gaudent, qui timuere nihil.
Hypne quid expectas piger, immortale falernum
Funde, senem poscunt talia uota cadum.
Quincunces & sex cyathos, bassem'q; bibamus,
Caius ut fiat Iulius, & Proculus.

In Zoilum.

Zoile quid tota gemmam præcingere libra
Te iuuat, & miserum perdere sardonycha,
Annulus iste tuis fuerat modo cruribus aptus,
Non eadem digitis pondera conueniunt.

De Mulione surdo.

Mulio uiginti uenit modo millibus Aule,
Miraris pretium tam graue, surdus erat.

In Charidemum.

Cunarum fueras motor Charideme mearum,
Et pueri custos, assiduus'q; comes.
Iam mihi nigrescunt tonsa sudaria barba,
Et queritur labris puncta puella meis.
Sed tibi non creui, te noster uillicus horret,
Te dispensator, te domus ipsa pauet.
Ludere nec nobis, nec tu permittis amare.
Nil mihi uis, & uis cuncta licere tibi.
Corripis, obseruas, quereris, suspiria ducis,
Et uix à ferulis abstinet ira manum.
Si tyrios sumpsi cultus, unxi ue capillos,
Exclamas nunquam fecerat ista pater,
Et numeras nostros astricta fronte trientes,
Tanquam de cella sit cadus ille tua.
Desine, non possum libertum ferre Catonem.
Esse uirum iam me dicet amica tibi.

De Luperco.

Formosam Glyceren amat Lupercus,
Et solus tenet, imperatq; solus,
Quam toto sibi mense non fututam
Cum tristis quereretur, & roganti
Causam reddere uellet Seliano,
Respondet Glycere dolere dentes.

De Amynta.

Indulget pecori nimium dum pastor Amyntas,
Et gaudet fama, luxuriaq; gregis,
Cedentes oneri ramos, siluamq; fluentem,
Vicit concussas ipse secutus opes.
Triste nemus diræ uetuit superesse rapinæ,
Damnauitq; rogis noxia ligna pater.
Pingues Lygde sues habeat uicinus Iolas,
Te satis est nobis annumerare pecus.

In Cæcilianum.

Vidua cum poscas epigrammata, mortua ponis
Lemmata, quid fieri Cæciliane potest?
Mella iubes hyblæa tibi, uel hymettia nasci,
Et thyma cecropiæ corsica ponis api.

In Vxorem.

Deprensum in puero tetricis me uocibus uxor
Corripis, & culum te quoq; habere refers.
Dixit idem quoties lasciuo Iuno tonanti?
Ille tamen gracili cum Ganymede iacet.
Incuruabat Hylam posito Tyrinthius arcu,
Tu Megaram credis non habuisse nates?
Torquebat Phœbum Daphne fugitiua, sed illas
Oebalius flammas iussit abire puer.

Bryseis multum quamuis auersa iaceret,
Aeacidæ propior leuis amicus erat.
Parce tuis igitur dare mascula nomina rebus,
Teq́; puta cunnos uxor habere duos·

Ad Senem orbum.

Orbus es, & locuples, & Bruto consule natus,
Esse tibi ueras credis amicitias?
Sunt ueræ sed quas iuuenis, quas pauper habebas,
Qui nouus est, mortem diligit ille tuam·

In Cantharum·

Intrasti quoties inscriptæ limina cellæ,
Seu puer arrisit, siue puella tibi,
Contentus non es foribus, uelóq;, seráq;,
Secretumq́; iubes grandius esse tibi·
Oblinitur minimæ si qua est suspitio rimæ,
Punctáq; lasciua quæ terebrantur acu.
Nemo est tam teneri, tam' sollicitiq; pudoris,
Qui uel pædicat Canthare, uel futuit·

In Mæuium.

Iam nisi per somnum non arrigis, & tibi Mæui
Incipit, & medios meiere uerba pedes,
Truditur & digitis pannucea Mentula lassis,
Nec leuat extinctum sollicitata caput,
Quid miseros frustra cunnos, culosq́; lacessis?
Summa petas, illic Mentula uiuit anus·

In Blataram·

Omnia fœmineis quare dilecta cateruis
Balnea deuitat Blatara? ne futuat·
Cur nec pompeia lentus spatiatur in umbra,
Nec petit Inachidos limina? ne futuat·

Cur lacedæmonio luteum cæromate corpus
Perfundit gelida uirgine? ne futuat.
Cum sic fœminei generis contagia uitet,
Cur lingit cunnum Blatara? ne futuat.
De Silio.
Silius hæc magni celebrat monumenta Maronis,
Iugera facundi qui Ciceronis habet.
Hæredem, dominumq́; sui, tumuliq;, larisq;
Non alium mallet, nec Maro, nec Cicero.
In Phyllida.
Nulla est hora tibi qua non me Phylli furentem
Despoliés, tanta calliditate rapis.
Nunc plorat speculo fallax ancilla relicto,
Gemma uel à digito, uel cadit aure lapis.
Nunc furtiua lucri fieri bombycina possunt.
Profertur Cosmi nunc mihi siccus onyx.
Amphora nunc petitur nigri cariosa falerni,
Expiet ut somnos garrula saga tuos.
Nunc ut emam grandem lupum, mulúm ue bilibrē,
Indixit cœnam diues amica tibi.
Sit pudor, & tandem ueri respectus, & æqui.
Nil tibi Phylli nego, nil mihi Phylli nega.
De Silio.
Iam prope desertos cineres, & sancta Maronis
Nomina qui coleret pauper, & unus erat.
Silius arpino tandem succurrit agello
Silius & uatem non minus ipse tulit.
De Titio.
Tanta est quæ Titio columna pendet,
Quantam lampsaciæ colunt puellæ.

Hic nullo comitante nec molesto,
Thermis grandibus, & suis lauatur.
Anguste Titus tamen lauatur.

Ad Iulium Cerealem.

Coenabis belle Iuli Cerealis apud me,
Conditio melior si tibi nulla, ueni.
Octauam poteris seruare, lauabimur una,
Scis quam sint Stephani balnea iuncta mihi.
Prima tibi dabitur uentri lactuca mouendo
Vtilis, & porris fila resecta suis.
Mox uetus, & tenui maior cordila lacerto,
Sed quam cum rute frondibus oua tegant.
Altera non deerunt tenui uersata fauilla,
Et uelabrensi massa recocta foco.
Et quae picenum senserunt frigus oliuae,
Haec satis in gustu. caetera nosse cupis?
Mentiar ut uenias, pisces. conchylia. sumen,
Et cortis saturas, atq; paludis aues.
Quae nec stella solet rara nisi ponere coena,
Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.
Ipse tuos nobis relegas licet usque gigantas
Rara uel aeterno proxima Vergilio.

De Claudia Ruffina.

Claudia Caeruleis cum sit Ruffina britannis
Edita, cur latiae pectora plebis habet?
Quale decus formae, romanam credere matres
Italides possunt, atthides esse suam.
Dii bene quod sancto peperit foecunda marito
Quot sperat generos, quot q; puella nurus.
Sic placeat superis, ut coniuge gaudeat uno

Et semper natis gaudea illa tribus.

In Zoilum.

Vnguenta, & casias, & olentem funera myrrham,
Turaq; de medio semicremata rogo,
Et quæ de stygio rapuisti cinnama lecto,
Improbe de turpi Zoile redde sinu.
A pedibus didicere manus peccare proteruæ,
Non miror furem, qui fugitiuus erat.

Ad Vrbicum.

Hortatur fieri quod te Lupus Vrbice patrem,
Ne credas, nihil est quod minus ille uelit.
Ars est captandi quod nolis, uelle uideri.
Ne facias optat, quod rogat, ut facias.
Dicat prægnantem tua se Cosconia tantum,
Pallidior fiet iam pariente Lupus.
At tu consilio uidearis ut usus amici,
Sic morere, ut factum te putet esse patrem.

In Cheremontem.

Quod nimium laudas Cheremon stoice mortem,
Vis animum mirer, suspiciamq; tuum.
Hanc tibi uirtutem fracta facit urceus ansa,
Et tristis nullo qui tepet igne focus.
Et teges, atque cimex, & nudi sponda grabati,
Et breuis, atque eadem nocte, dieq; toga.
O quam magnus homo es, qui fece rubentis aceti,
Et stipula, & nigro pane carere potes.
Lingonicis agedum tumeat tibi culcitra lanis,
Constringatq; tuos purpura texta toros.
Dormiat & tecum, qui, cum modo cæcuba miscet,
Conuiuas roseo torserat ore puer.

O quam tu cupias ter uiuere Nestoris annos,
Et nihil ex ulla perdere luce uoles.
Rebus in angustis facile est contemnere uitam,
Fortiter ille facit, qui miser esse potest.

Ad Seuerum.

Miraris docto quod carmina mitto Seuero,
Ad cœnam quod te docte Seuere uocem.
Iuppiter ambrosia satur est, & nectare uiuit,
Nos tamen exta Ioui, tura, merumq; damus.
Omnia cum tibi sint dono concessa deorum,
Si quod habes non uis, ergo quid accipies?

In Telesphorum.

Cum me uelle uides, te cumq; Telesphore sentis,
Magna rogas, puto me uelle negare licet?
Et nisi iuratus dixi dabo, subtrahis illas,
Permittunt in me quæ tibi multa nates.
Quid si me tonsor, cum stricta nauacula supra est,
Tunc libertatem, diuitiasq; roget.?
Promittam, nec enim rogat illo tempore tonsor,
Latro rogat. res est imperiosa timor.
Sed fuerit curua cum tuta nouacula theca,
Frangam tonsori crura, manusq; simul.
At tibi nil faciam, sed lota Mentula lana
λαικάζειν cupidæ dicet auaritiæ.

De Charino.

Senes Charinus omnibus digitis gerit,
Nec nocte ponit annulos.
Nec cum lauatur, causa quæ sit, quæritis,?
Dactylothecam non habet.

De Chione & Phlogide.

Sit Phlogis an Chione ueneri magis apta requiris,
Pulchrior est Chione, sed Phlogis ulcus habet.
Vlcus habet Priami, quod tendere possit alutam,
Quodq; senem pylium non sinat esse senem.
Vlcus habet, quod habere suam uult quisq; puellam,
Quod sanare Criton, non quod Hygea potest.
At Chione non sentit opus, nec uocibus ullis
Adiuuat, absentem, marmoreamq; putes.
Exorare dei si uos tam magna liceret,
Et bona uelletis tam pretiosa dare,
Hoc quod habet Chione corpus, faceretis haberet
Vt Phlogis, & Chione quod Phlogis Vlcus habet.

De Maneio.

Lingua maritus mœchus ore Maneius
Sumenianis inquinatior buccis,
Quem cum fenestra uidit à suburana
Obscœna nudum lena fornicem clausit,
Mediumq; mauult basiare, quam summum,
Modo qui per omnes uiscerum tubos ibat,
Et uoce certa, consciaq; dicebat
Puer, an puella matris esset in uentre.
Gaudete cunni, uestra nanq; res acta est,
Arrigere linguam non potest fututricem,
Nam, dum tumenti mersus hæret in uulua,
Et uagientes intus audit infantes,
Partem gulosam soluit indecens morbus,
Nec purus esse nunc potest, nec impurus.

De Lesbia.

Lesbia se iurat nunquam gratis esse fututam,

Verum est. cum futui uult, numerare solet.

In Philomusum.

Spectas nos Philomuse cum lauamur,
Et quare mihi tam mutoniati
Sint leues pueri subinde quæris,
Dicam simpliciter tibi roganti.
Pædicant Philomuse curiosos.

In Faustum.

Nescio tam multis quid scribas Fauste puellis,
Hoc scio, quod scribit nulla puella tibi.

In Iustinum.

Sexcenti cœnant a te Iustine uocati
Lucis ad officium, quæ tibi prima fuit,
Inter quos memini non ultimus esse solebam,
Nec locus hic nobis inuidiosus erat,
Postera sed festæ reddis solennia mensæ,
Sexcentis hodie, cras mihi natus eris.

In Vacerram.

Et delator es, & calumniator,
Et fraudator es, & negociator,
Et fellator es, & lanista, miror
Quare non habeas Vacerra nummos.

In Maronem.

Nil mihi das uiuus, dicis post fata daturum,
Si non es stultus, scis Maro quid cupiam.

Ad Mathonem.

Parua rogas magnos, sed nõ dant hæc quoq; magni,
Vt pudeat leuius te Matho, magna roga.

Epi. Canis Lydiæ.

Amphitheatrales inter nutrita magistros

Venatrix, syluis aspera, blanda domi.
Lydia dicebat domino fidissima dextra,
Qui non Erigones mallet habere canem,
Nec qui dictæa Cephalum de gente secutus
Luciferæ pariter uenit ad astra deæ,
Non me longa dies, nec inutilis abstulit ætas,
Qualia dulichio fata fuere cani,
Fulmineo spumantis apri sum dente perempta,
Quantus erat Calýdon, aut Erymanthe tuus,
Nec queror infernas quãuis cito rapta sub umbras,
Non potui fato nobiliore mori.

In Tuccam.

Vendere Tucca potes centenis millibus emptos?
Plorantes dominos uendere Tucca potes?
Nec te blanditiæ, nec uerba, rudesq́; querelæ,
Nec te dente tuo saucia colla mouent?
Ah facinus tunica patet inguen utrinq; leuata,
Inspiciturq́; tua Mentula facta manu.
Si te delectat numerata pecunia, uende
Argentum, mensas, myrrhina, rura, domum.
Vende senes seruos, agros & uende paternos
Ne pueros uendas, omnia uende miser.
Luxuria est emere hos, qs enim dubitát ue, negát ue?
Sed multo maior uendere luxuria est.

De Leda.

Hictericam uetulo se dixerat esse marito,
Et queritur futui Leda necesse sibi.
Sed flens, atq; gemens tanti negat esse salutem,
Seq́; refert potius proposuisse mori.
Vir rogat ut uiuat, uirides nec deserat annos,

Et fieri quod iam non facit ipse, sinit.
Protinus accedunt medici, medicæq; recedunt,
Tolluntur'q; pedes, ò medicina grauis.

De Natta.

Drauci Natta sui uocat pipinnam,
Collatus cui gallus est Priapus.

In Lygdum.

Venturum iuras semper mihi Lygde roganti,
Constituis'q; horam, constituis'q; locum.
Cum frustra iacui longa prurigine tentus,
Succurrit pro te sæpe sinistra mihi.
Quid precor ò fallax meritis, & moribus istis,
Vmbellam luscæ Lygde feras dominæ.

De Bacchara.

Curandum penem commisit Bacchara græcus
Riuali medico, Bacchara gallus erit.

In Cæliam.

Theca tectus ænea lauatur
Tecum Cælia seruus, ut quid oro,
Non sit cum citharedus, aut Choraules,
Non uis ut puto, Mentulam uidere?
Quare cum populo lauaris ergo,
Omnes an tibi nos sumus spadones?
Ergo ne uidearis inuidere,
Seruo Cælia fibulam remitte.

Ad Pætum.

Soluere Pæte decem, tibi me sestertia cogis,
Perdiderat quoniam Bucco ducenta tibi.
Ne noceant oro mihi non mea crimina, tu qui
Bis centena potes perdere, perde decem.

In Vacerram.

In omnibus Vacerra quod conclauibus
Consumit horas, & die tota sedet,
Coenáturit Vacerra, non cacáturit.

Ad Victorem.

Vtere foemineis complexibus, utere Victor,
Ignotumq́; sibi Mentula discat opus.
Flammea texuntur sponsæ, iam uirgo parata est,
Tondebit pueros iam noua nupta tuos.
Pædicare semel cupido dabit illa marito,
Dum metuit teli uulnera prima noui.
Sæpius hoc fieri nutrix, materq́; uetabunt,
Et dicent uxor, non puer ista tibi est.
Heu quantos æstus, quantos patiere labores,
Si fuerit cunnus res peregrina tibi.
Ergo suburanæ tyronem trade magistræ,
Illa uirum faciet, non bene uirgo docet.

Ad Pætum.

Ad primum decima lapidem quod uenimus hora
Arguimur lentæ crimine pigritiæ,
Non est ista quidem, non est mea, sed tua culpa,
Misisti mulas qui mihi Pæte tuas.

De Baiis.

Littus beatæ Veneris aureum Baias,
Baias superbæ blanda dona naturæ,
Vt mille laudem Flacce uersibus, Baias
Laudabo digne, non est satis, tamen Baias,
Sed Martialem malo Flacce quam Baias.
Optare utrunq; pariter improbi uotum est.
Quod si deorum munere hoc tibi detur.

Quid gaudiorum est Martialis & Baiæ.

De Spadone & Sene.

Cum sene cõmunem uexat spado Dindimus Aeglen,
Et iacet in medio sicca puella toro,
Viribus hic operi non est, hic utilis annis,
Ergo sine effectu prurit uterq; labor.
Supplex illa rogat pro se, miserisq; duobus,
Hunc iuuenem facias, hunc Citherea uirum.

De Philostrato.

A sinuesanis conuiua Philostratus undis
Conductum repetens nocte iubente larem,
Pene imitatus obit sæuis Elpenora fatis,
Præceps per longos dum ruit usq; gradus.
Non esset Nymphæ tam magna pericula passus,
Si potius uestras ille bibisset aquas.

Ad Sosibianum.

Nemo habitat gratis, nisi diues & orbus apud te,
Nemo domum pluris Sosibiane locat.

Ad Antiochum tonsorem.

Qui nondum stygias descendere quærit ad undas,
Tonsorem fugiat si sapit Antiochum.
Alba minus sæuis lacerantur brachia cultris,
Cum furit ad phrygios enthea turba modos.
Mitior implicitas Alcon secat enterocelas,
Fractaq; fabrili dedolat ossa manu.
Tondeat hic inopes cynicos, & stoica menta,
Collaq; puluerea nudet equina iuba.
Hic miserum scythica sub rupe Promethéa radat,
Carnificem nudo pectore poscet auem.
Ad matrem fugiet Pentheus, ad Mænádas Orpheus,

Antiochi tantum barbara tela sonent.
Haec quaecunq; meo numerasti stigmata mento,
In ueteli picta qualia fronte sedent,
Non iracundis fecit grauis unguibus uxor,
Antiochi ferrum est, & scelerata manus.
Vnus de cunctis animalibus Hircus habet cor,
Barbatus uiuit, ne ferat Antiochum.

In Zoilum.

Sydere percussa est subito tibi Zoile lingua,
Dum lingis cunnum, Zoile nunc futues.

In Partheno paeum.

Leniat ut fauces Medicus, quas aspera uexat
Assidue tussis Parthenopaee tibi,
Mella dari, nucleos'q; iubet, dulces'q; placentas,
Et quicquid pueros non sinit esse truces,
At tu non cessas totis tussire diebus,
Non est haec tussis Parthenopaee, gula est.

Ad Caridemum.

Diues eras quondam, sed tunc paedico fuisti,
Et tibi nulla diu foemina nota fuit,
Nunc sectaris anus. o quantum cogit egestas,
Illa fututorem te Carideme facit.

De Corisiano.

Multis iam Lupe posse se diebus
Paedicare negat Carisianus.
Causam cum modo quaererent sodales,
Ventrem dixit habere se solutum.

Ad Pollam.

Intactas quare mittis mihi Polla coronas?
A te uexatas malo tenere rosas.

In Crestillum.

Carmina nulla probas, molli quæ limite currunt,
Sed quæ per salebras, altaq; saxa cadunt.
Et tibi mæonio quod carmine maius habetur
Lucili columella hic situs Metrophanes.
Attonitusq; legis terrai, frugiferai,
Accius & quicquid Pacuuiusq; uomunt.
Vis imiter ueteres Chrestille, tuosq; poetas?
Dispeream si scis Mentula quid sapiat.

Epi. Canaces.

Aeolidon Canace iacet hoc tumulata sepulchro,
Vltima cui paruæ septima uenit hyems.
Ah scelus ah facinus properas quid flere uiator?
Non licet hic uitæ de breuitate queri,
Tristius est leto leti genus, horrida uultus
Abstulit, & tenero sedit in ore lues.
Ipsaq; crudeles ederunt oscula morbi,
Nec data sunt nigris tota labella rogis.
Si tam præcipiti fuerant uentura uolatu,
Debuerant alia fata uenire uia.
Sed mors uocis iter properauit cludere blandæ,
Ne posset duras flectere lingua deas.

In Zoilum.

Mentitur qui te uitiosum Zoile dixit.
Non uitiosus homo es Zoile, sed uitium.

De Theodoro.

Pierios uatis Theodori flamma penates
Abstulit, hoc musis, hoc tibi Phœbe placet.
O scelus ô magnum facinus, crimenq; deorum,
Non arsit pariter quod domus, & dominus.

In Verpum æmulum.

Quod nimium liues nostris & ubiq; libellis
Detrahis, ignosco, Verpe poeta sapis.
Hoc quoq; non curo, quod tu mea carmina carpas,
Corripias, & sic Verpe poeta sapis.
Illud me cruciat Solymis quod natus in ipsis,
Pædicas puerum Verpe Poeta meum.
Ecce negas, iurasq; mihi per templa tonantis,
Non credo, iura Verpe per Anchialum.

Ad Flaccum.

Incideris quoties in basia fellatorum,
In solio puto te mergere Flacce caput.

In Germanum.

Martia non Rhenus salit hic Germane, quid obstas?
Et puerum prohibes diuitis imbre lacus?
Barbare non debet submoto ciue ministro
Captiuam uictrix unda leuare sitim.

In Thelesinam.

Vna nocte quater possum, sed quattuor annis
Si possum peream te Thelesina semel.

Ad Bassum.

Effugere non est Basse basiatores.
Instant, morantur, persequuntur, occurrunt,
Et hinc, & illinc, usquequaque, quacunq;.
Non ulcus acre, pustulæ ue lucentes,
Nec triste mentum, sordidiq; lichenes.
Nec labra pingui delibuta ceroto,
Nec congelati gutta proderit nasi,
Et æstuantem basiant, & algentem,
Et nuptiale basium reseruantem.

Non te cucullis asseret caput tectum
Lectica, nec te tuta pelle,ueloq;,
Nec uendicabit sella sæpius clausa.
Rimas per omneis basiator intrabit.
Non consulatus ipse, non tribunatus,
Seuiq; fasces, net superba clamosi
Lictoris abiget uirga basiatorem.
Sedeas in alto tu licet tribunali,
Et è curuli iura gentibus reddas,
Ascendet illa basiator, atq; illa
Febricitantem basiabit & flentem,
Dabit oscitanti basium, natantiq;,
Dabit & cacanti. remedium mali solum est,
Facias amicum, basiare quem nolis.

In Lesbiam.

De cathedra quoties surgis, iam sæpe notaui,
Pædicant miseram Lesbia te tunicæ.
Quas cum conata es dextra, conata sinistra
Vellere, cum lachrymis eximis, & gemitu,
Si constringantur gemina symplegade culi,
Et Minyas intrant, cyaneasq; nates.
Emendare cupis uitium deforme, docebo,
Lesbia nec surgas censeo, nec sedeas.

Ad Flaccum.

Habere amicam nolo Flacce subtilem,
Cuius lacertos annuli mei cingant,
Quæ clune nudo radat, & genu pungat.
Cui serra lumbis, cuspis eminet culo,
Sed idem amicam nolo mille librarum.
Carnarius sum, pinguiarius non sum.

Ad Flaccum.

Thaida tam tenuem potuisti Flacce uidere?
Tu puto, quod non est, Flacce uidere potes.

In Lydiam.

Non est mentitus qui te mihi dixit habere
Formosam carnem Lydia, non faciem.
Est ita si taceas, & si tam muta recumbas,
Quam silet in cera uultus & in tabula.
Sed quoties loqueris, carnem quoque Lydia perdis,
Et sua plus nulli, quam tibi lingua nocet.
Audiat ædilis ne te, uideat'q; caueto,
Portentum est quoties cœpit imago loqui.

Ad Sophronium.

Tanta tibi est animi probitas, oris'q; Sophroni,
Vt mirer fieri te potuisse patrem.

In Vxorem.

Vxor uade foras, aut moribus utere nostris,
Non sum ego nec Curius, nec Numa, nec Tatius.
Me iucunda iuuant tractæ per pocula noctes,
Tu properas pota surgere tristis aqua.
Tu tenebris gaudes, me ludere teste lucerna,
Et iuuat admissa rumpere luce latus.
Fascia te, tunicæ'q; tegunt, obscura'q; palla,
At mihi nuda satis nulla puella patet.
Basia me capiunt blandas imitata columbas,
Tu mihi das, auiæ qualia mane soles.
Nec motu dignaris opus, nec uoce iuuare,
Nec digitis, tanquam thura, merum'q; pares.
Mastrubabantur phrygi post hostia serui,
Hectoreo quoties sederat Vxor equo.

Et quamuis ithaco stertente, pudica solebat
 Illic Penolope semper habere manum.
Paedicare negas, dabat hoc Cornelia Graccho,
 Iulia Pompeio, Portia Brute tibi.
Dulcia dardanio nondum miscente ministro
 Pocula, Iuno fuit pro Ganymede Ioui.
Si te delectat grauitas, Lucretia toto
 Sis licet usque die, Thaida nocte uolo.

Ad Garricum.

Mittebas libram, quadrantem Garrice mittis,
 Saltem semissem Garrice solue mihi.

Ad Albium Maximum.

Albi Maxime si uacabit hora,
Hoc tantum lege. nanque & occupatus,
Et non es nimium laboriosus.
Transis hos quoque quattuor, sapisti.

Ad Septitianum.

Explicitum nobis usque ad sua cornua librum,
 Et quasi perfectum Septitiane refers.
Omnia legisti. credo, scio, gaudeo, uerum est,
 Perlegi libros sic ego quinque tuos.

Ad lectorem.

Quamuis tam longo possis satur esse libello
 Lector adhuc a me disticha pauca petis.
Sed Lupus usuram, puerique diaria poscunt
 Lector solue, taces, dissimulasque, uale.

M.V.MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER DVODECIMVS.

CIO ME PATROCI-niũ debere contumacissimæ triẽnii desidiæ, quæ absoluẽda nõ esset inter illas quoque occupationes urbicas, quibus facilius consequimur ut molesti potius, quam officiosi esse uideamur, nedum in hac prouinciali solitudine, ubi nisi etiã intemperanter studeamus, & sine solatio, et sine excusatione secessimus. Accipe ergo rationem, in qua hoc maximum, et primũ est, quod ciuitatis aures, quibus assueueram quæro, & uideor mihi in alieno foro litigare. Siquid est enim in libellis meis quod placeat, dictauit auditor illam iudiciorum subtilitatem. Illud materiarum ingenium. bibliothecas. theatra. conuẽtus, in quibus studere se uoluptatibus non sentiunt. ad summam omniũ, ea quæ delicate reliquimus, desideramus quasi destituti. Accedit his municipalium rubigo dentium, & iudicii loco liuor, & unus, aut alter mali, in pusillo loco multi. aduersus quos difficile ẽ habere quotidie bonum stomachum. Ne mireris igitur abiecta ab indignante, quæ à gestiente fieri solebant. nequid tamen & aduenienti tibi ab urbe, & exigenti negarem, Cui non refero gratiã si tãtum ea præsto, quæ possim, imperabo mihi, cui indulgere consueueram et statui paucissimis diebus, ut familiarissimas mihi aures tuas exciperem aduentoria sua. Tu uelim ista, quæ tantum

apud te nõ periclitantur, diligenter æstimare, et excutere non graueris, et quod tibi difficillimum est, de nugis nostris iudices nitore seposito, ne Romam, si ita decreueris, non hispaniensem librum mittamus, sed hispanum.

Ad Priscum.

Retia dum cessant, latratoresq; molossi,
Et non inuento silua quiescit Apro,
Ocia Prisce breui poteris donare libello,
Hora nec æstiua est, nec tibi tota perit.

Ad sua carmina.

Quæ modo littoreos ibatis carmina Pyrgos,
Ite sacra, iam non puluerulenta uia est.

Ad librum suum.

Ad populos mitti qui nuper ab urbe solebas,
Ibis tu Romam nunc peregrine liber.
Auriferi de gente Tagi, tetriciq; Salonis
Dat patrios manes, quæ mihi terra potens.
Non tamen hospes eris, nec iam potes aduena dici,
Cuius habet fratres tot domus alta Remi.
Iure tuo ueneranda noui pete limina templi,
Reddita Pierio sunt ubi templa choro.
Vel si malueris prima gradiere Subura,
Atria sunt illic consulis alta mei.
Laurigeros habitat facundus Stella penates,
Clarus Hianteæ stella petitor aquæ.
Fons ibi Castalius uitreo torrente superbit,
Vnde nouem dominas sæpe bibisse ferunt.
Ille dabit populo, patribusq;, equitiq;, legendum,
Nec nimium siccis perleget ipse genis.

Quid titulum poscis? uersus duo tres'ue legantur
Clamabunt omnes te liber esse meum.

Ad Priscum.

Quod Flacco, Varioq; fuit, summoq; Maroni,
Mecœnas atauis regibus ortus eques.
Gentibus & populis hoc te mihi Prisce Terenti
Fama fuisse loquax, chartaq; dicet anus.
Tu facis ingenium tu, si quid posse uidemur,
Tu das ingenuæ munera pigritiæ.

Ad Cæsarem.

Longior undecimi nobis, decimiq; libelli
Arctatus labor est, & breue rasit opus.
Plura legant uacui, quibus ocia tuta dedisti,
Hæc lege tu Cæsar, forsan & illa leges.

In Commendationem Neruæ.

Contigit ausoniæ procerum mitissimus aulæ
Nerua, licet toto nunc Helicone frui.
Recta fides, hilaris clementia, cauta potestas
Iam redeunt, longi terga dedere metus.
Hoc populi, gentesq; tuæ pia Roma precantur,
Dux tibi sit semper talis, & iste diu.
Macte animi quem rarus habet, morumq; tuorum
Quos Numa, quos hilaris posset habere Cato.
Largiri, præstare, breues extendere census,
Et dare quæ faciles uix tribuere Dei.
Nunc licet, & fas est, sed tu sub principe duro,
Temporibusq; malis, ausus es esse bonus.

De Lygia.

Toto uertice quot gerit capillos,
Annos si tot habet Lygia, trima est.

In commendationem Traiani.

Terrarum dea, gentium'q; Roma,
Cui par est nihil, et nihil secundum,
Traiani modo læta cum futuros
Tot per secula computaret annos,
Et fortem, iuuenem'q;, Martium'q;
In tanto duce militem uideret,
Dixit præside gloriosa tali
Parthorum proceres, duces'q; Serum,
Thraces, Sauromatæ, Getæ, Britanni,
Possum ostendere Cæsarem, uenite.

Ad Cæsarem.

Palma regit nostros mitissime Cæsar hiberos,
Et placido fruitur pax peregrina iugo.
Ergo agimus læti tanto pro munere grates,
Misisti mores in loca nostra tuos.

De Africano.

Habet Africanus millies, et tamen captat.
Fortuna multis nimis dat, satis nulli.

Mittit librum ad Parthenium.

Parthenio dic musa tuo, nostro'q; salutem
Nam quis ab aonio largius amne bibit?
Cuius pimpleo lyra clarior exit ab antro,
Quem plus pierio de grege Phœbus amat.
Et si forte, sed hoc uix est sperare, uacabit
Tradat ut ipse duci carmina nostra, roga,
Quattuor & tantum, timidum'q;, breuem'q; libellum
Commendet uerbis, hunc tua Roma legit.

In Posthumum.

Omnia promittis cum tota nocte bibisti

Mane nihil præstas, Posthume mane bibe.

Ad Auctum.

Genus Aucte lucri diuites habent iram,
Odisse quam donare uilius constat.

Ad Priscum.

Parcius utaris moneo rapiente Veredo
Prisce, nec in lepores tam uiolentus eas.
Sæpe satisfecit predæ uenator, & acri
Decidit excussus, nec rediturus equo.
Insidias & campus habet, nec fossa, nec ager
Nec sint saxa licet, fallere plana solent.
Non deerunt qui tanta tibi spectacula præstent,
Inuidia fati sed leuiore cadunt.
Si te delectant animosa pericula, Tuscis
Tutior est uirtus, insidiemur apris.
Quid te frena iuuant temeraria, sæpius illis
Prisce datum est equitem rumpere, quam leporem.

Adulatorium.

Quicquid parrhasia nitebat aula,
Donatum est oculis, deisq; nostris
Miratur scythicas uirentis auri
Flammas Iuppiter, & stupet superbus
Regis delitias, grauesq; lusus,
Hæc sunt pocula, quæ decent tonantem,
Hæc sunt, quæ phrygium decent ministrum.
Omnes cum Ioue nunc sumus beati,
At nuper pudet, at pudet fateri.
Omnes cum Ioue pauperes eramus,

In Labienum.

Addixti Labiene tres agellos,

Emisti Labiene treis cinædos,
Pædicas Labiene treis agellos.

In Lentinum.

Quare tam multis a te Lentine diebus
Non abeat febris, quæris, & usque gemis,
Gestatur tecum sella, pariterq; lauatur,
Cœnat boletos, ostrea, sumen, aprum.
Ebria setino fit sæpe, & sæpe falerno,
Nec nisi post niueam cæcuba potat aquam.
Circunfusa rosis, & nigra recumbit amomo,
Dormit & in pluma, purpureoq; toro.
Cum sic tam pulchre, tam belle uiuat apud te,
Ad Damnam potius uis tua febris eat.

Ad Iuuenalem.

Dum tu forsitan inquietus erras
Clamosa Iuuenalis in Subura,
Aut collem dominæ teris Dianæ,
Dum per limina te potentiorum
Sudatrix toga uentilat, uagumq;
Maior Cælius, & minor fatigant,
Me multos repetita post decembres
Accepit mea, rusticumq; fecit
Auro Bilbilis, & superba ferro.
Hic pigri colimus labore dulci
Botrodum, Plateamq;, celtiberis
Hæc sunt nomina crassiora terris.
Ingenti fruor, improboq; somno,
Quem nec tertia sæpe rumpit hora,
Et totum mihi nunc repono, quicquid
Terdenos uigilaueram per annos,

Ignota est toga, sed datur petenti
Rupta proxima uestis, e cathedra
Surgentem focus excipit superba
Vicini strue cultus iliceti,
Multa uillica quem coronat olla.
Venator sequitur, sed ille, quem tu
Secreta cupias habere sylua,
Dispensat pueris, rogatq; longos
Leuis ponere uillicus capillos.
Sic me uiuere, sic iuuat perire.

De Aemilio.

In thermis sumit lactucas, oua, lacertum,
Et cœnare foris se negat Aemilius

Ad Fabullum.

Quare non habeat Fabulle quæris
Vxorem Themison, habet sororem.

Ad Marcellam.

Municipem rigidi quis te Marcella Salonis,
Et genitam nostris quis putet esse locis?
Tam rarum, tam dulce sapis, palatia dicent,
Audierint si te uel semel, esse suam.
Nulla nec in media certabit nata Subura,
Nec capitolini collis alumna tibi.
Nec cito ridebit peregrini gloria partus
Romanam ducat quam magis esse nurum.
Tu desiderium dominæ mihi mitius urbis
Esse iubes, Romam tu mihi sola facis.

De Philenide.

Quam sit lusca Philenis indecenter
Vis dicam tibi breuiter Fabulle?

Esset cæca decentior Philenis.

In Læliam.

Dentibus, atque comis, nec te pudet, uteris emptis.
Quid facies oculo Lælia? non emitur.

Ad Iuuencum de couinno curru.

O iucunda Couinne solitudo,
Carruca magis, essedóq; gratum
Facundi mihi munus Heliani,
Hic mecum licet hic Iuuence, quicquid
In buccam tibi uenerit, loquaris.
Non uector libyci niger caballi
Succinctus, neq; cursor antecedit,
Nusquam est mulio, mannuli tacebunt.
O si conscius esset hic Auitus,
Aurem non ego tertiam timerem,
Totus quam bene sic dies abiret.

In Thelesinum.

Cum rogo te nummos sine pignore, nō habeo inquis,
Idem, si pro me spondet agellus, habes.
Quod mihi non credis ueteri Thelesine sodal,
Credis colliculis, arboribusq; meis.
Ecce reum Carus te detulit, adsit agellus,
Exilii comitem quæris, agellus eat.

In Auarum amicum.

Sexaginta teras cum limina mane senator,
Esse tibi uideor desidiosus eques,
Quod non a prima discurram luce per urbem,
Et referam lassus basia mille domum,
Sed tu purpureis ut des noua nomina fastis,
Aut Numidum gentes, Cappadocuḿue petas,

At mihi, quem cogis medios abrumpere somnos,
Et matutinum ferre, patiq; lutum,
Quid petitur? rupta cum pes uagus exit aluta,
Et subitus crassæ decidit imber aquæ,
Nec uenit ablatis clamator uerna lacernis,
Accedit gelidam seruus ad auriculam,
Et rogat, ut cœnes secum Lætrius inquit.
Viginti nummis non ego malo famem?
Quod sit cœna mihi, tibi sit prouincia merces,
Et faciamus idem, nec mereamur idem.

In Seniam.

A latronibus esse te fututam
Dicis Senia, sed negant latrones.

In cinnam.

Poto ego sextantes, tu potas Cinna deunces,
Et quereris quod non Cinna bibamus idem.

De Hermogene fure.

Hermogenes tantus mapparum Pontice fur est,
Quantus nummorum uix puto Massa fuit.
Tu licet obserues dextram, teneasq; sinistram,
Inueniet mappam qua ratione trahat.
Ceruinus gelidum sorbet sic halitus anguem,
Casuras alte sic rapit iris aquas.
Nuper cum Myrino peteretur missio læso,
Subduxit mappas quattuor Hermogenes.
Cretatam prætor cum uellet mittere mappam,
Prætori mappam surripit Hermogenes.
Attulerat mappam nemo, dum furta timentur,
Mantile e mensa surripit Hermogenes.
Hoc quoque si deerit, medios distringere lectos,

Mensarumq; pedes non timet Hermogenes.
Quamuis non modico caleant spectacula sole,
Vela reducuntur, cum uenit Hermogenes.
Festinant trepidi substringere carbasa nautæ
Ad portum quoties paruit Hermogenes.
Linigeri fugiunt calui, sistrataq; turba,
Inter adorantes cum stetit Hermogenes.
Ad cœnam Hermogenes mappam non attulit unquã,
A cœna semper rettulit Hermogenes.

Ad Aprum.

Sicus, sobrius est Aper, quid ad me?
Seruum sic ego laudo, non amicum.

De hortis Marcellæ uxoris.

Hoc nemus, hi fontes, hæc textilis umbra supini
Palmitis, hoc riguæ ductile flumen aquæ,
Prataq;, nec bifero cessura rosaria Pæsto,
Quodq; uiret Iani mense, nec alget olus,
Quæq; natat clusis anguilla domestica lymphis,
Quæq; gerit similes candida turris aues,
Munera sunt dominæ, post septima lustra reuerso
Has Marcella domos, paruaq; regna dedit.
Si mihi Nausicæ patrios concederet hortos,
Alcinoo possem dicere malo meos.

In Vacerram.

O iuliarum dedecus calendarum,
Vidi Vacerra sarcinas tuas, uidi,
Quas non retentas pensione pro bima
Portabat uxor ruffa crinibus septem,
Et cum sorore cana mater ingenti.
Furias putaui nocte ditis emersas.

Has tu priores frigore, & fame siccus,
Et non recenti pallidus magis buxo
Irus tuorum temporum sequebaris.
Migrare cliuum crederes aricinum.
Ibat tripes grabatus, & bipes mensa,
Et cum lucerna, corneoq; cratere
Matella curto rupta latere meiebat.
Focum ferentis suberat amphoræ ceruix.
Fuisse gerres, aut inutiles mænas
Odor impudicus urcei fatebatur,
Qualem marinæ misit aura piscinæ
Nec quadra deerat casei tolosatis.
Quadrima nigri nec corona pulei,
Caluæq; restes allioq;, cepisq;,
Nec plena turpi matris olla resina,
Summœnianæ qua pilantur uxores.
Quid quæris ædes, uillicosq; derides?
Habitare gratis o Vacerra cum possis,
Hæc sarcinarum pompa conuenit ponti.

De Labieno.

Vt pueros emeret Labienus, uendidit hortos,
Nil nisi ficetum nunc Labienus habet.

Ad Iulium.

Triginta mihi, quattuorq; messes
Tecum si memini fuere Iuli,
Quarum dulcia mixta sunt amaris,
Sed iucunda tamen fuere plura.
Et si calculus omnis huc & illuc
Diuersus, bicolorq; digeratur,
Vincet candida turba nigriorem.

Si uitare uelis acerba quædam,
Et tristes animi cauere morsus,
Nulli te facias nimis sodalem.
Gaudebis minus, & minus dolebis.

Ad Callistratum.

Tanquam simpliciter mecum Callistrate uiuas,
Dicere præcisum te mihi sæpe soles.
Non es tam simplex, quam uis Callistrate credi,
Nam quisquis narrat talia, plura tacet.

In Labullum.

Libras quattuor, aut duas amico,
Algentemq; togam, breuemq; lenam,
Interdum aureolos manu crepantes,
Possint ducere qui duas calendas,
Quod nemo, nisi tu Labulle donas,
Non es, crede mihi bonus, quid ergo?
Vt uerum loquar optimus malorum.
Pisones, Senecasq;, Memmiosq;,
Et crispos mihi redde, sed priores.
Fies protinus ultimus bonorum.
Vis cursu, pedibusq; gloriari?
Tigrim uince, leuemq; Passerinum.
Nulla est gloria præterire asellos.

In Nasutum.

Nasutus nimium cupis uideri.
Nasutum uolo, nolo polyposum.

Ad Candidum.

Hunc qui fœmineis, noctesq;, diesq; cathedris
Incedit tota notus in urbe nimis,
Crine nitens, niger unguento, perlucidus ostro,

Ore tener, latus pectore, crure glaber.
Vxori qui sæpe tuæ comes improbus hæret,
Non est quod timeas Candide, non futuit.
In Sabellum.
O di te, quia bellus es Sabelle,
Res est putida bellus, & Sabellus,
Bellum denique malo, quam Sabellum.
Tabescas utinam Sabelle belle.
In Pontilianum.
Mentiris, credo. recitas mala carmina, laudo,
Cantas, canto. bibis Pontiliane, bibo.
Pedis, dissimulo. gemma uis ludere, uincor,
Res una est sine me, quam facis, & taceo.
Nil tamen omnino præstas mihi, mortuus inquis,
Accipiam bene te. nil uolo, sed morere.
In Tuccam.
Non est Tucca satis, quod es gulosus,
Et dici cupis, & cupis uideri.
De Callistrato & Aphro.
Barbatus rigido nupsit Callistratus Aphro
Hac, qua lege uiro nubere uirgo solet.
Præluxere faces, uelarunt flammea uultus,
Nec tua defuerunt uerba Thalasse tibi.
Dos etiam dicta est. nondum tibi Roma uidetur
Hoc satis? expectas nunquid & ut pariat?
In Sabellum.
Facundos mihi de libidinosis
Legisti nimium Sabelle uersus,
Quales nec Didymi sciunt puellæ,
Nec molles elephantidos libelli.

S unt illic ueneris nouæ figuræ,
Q uales perditus audiat fututor.
P ræstent & taceant quid exoleti,
Q uo symplegmate quinque copulentur,
Q ua plures teneantur a catena,
E xtinctam liceat quid ad lucernam.
T anti non erat esse te disertum.

Ad.M.V nicum.

V nice cognato iunctum mihi sanguine nomen,
Q uique geris studiis corda propinqua meis,
C armina cum facias soli cedentia fratri,
Pectore non minor es, sed pietate prior.
L esbia cum tenero te posset amare Catullo,
Te post Nasonem blanda Corynna sequi,
N ec deerant zephyri, si te dare uela iuuaret,
Sed tu littus amas, hoc quoquæ fratris habes.

Ad Phœbum.

Oedina tibi pelle contegenti
N udæ tempora, uerticemq; caluæ,
F estiue tibi Phœbe dixit ille,
Q ui dixit caput esse calciatum.

Ad Classicum.

V endunt carmina Gallus & Lupercus,
S anos Classice nunc nega Poetas.

In habentem uarios mores.

D ifficilis, facilis, iucundus, acerbus es idem,
Nec tecum possum uiuere, nec sine te.

In Lautum inuitatorem.

B oletos & aprum si tanquam uilia ponis,
Et non esse putas hæc mea uota, uolo

Si fortunatum fieri me credis, & hæres,
Vis scribi propter quinque lucrina, uale,
Lauta tamen cœna est, fateor lautissima, sed cras
Nil erit, immo hodie, protinus immo nihil,
Quod sciat infelix damnatæ spongia uirgæ,
Vel quicunque canis, iunctaq; testa uiæ.
Mulorum, Leporumq;, & suminis exitus hic est,
Sulfureusq; color, carnificesq; pedes.
Non albana mihi sit comessatio tanti,
Nec capitolinæ, pontificumq; dapes.
Imputet ipse Deus nectar mihi, fiet acetum,
Et uaticani perfida uappa cadi.
Conuiuas alios cœnarum quære magister,
Quos capiant mensæ regna superba tuæ,
Me meus ad subitas inuitet amicus ofellas,
Hæc mihi, quam possum reddere, cœna placet.

Ad Pædagogum.

Crinitæ Line Pædagoge turbæ,
Rerum quem dominum uocat suarum,
Et credit cui Posthumilla diues
Gemmas, aurea, uina, concubinas,
Sic te perpetua fide probatum
Nulli non tua præferat patrona,
Succurras misero precor furori,
Et serues aliquando negligenter
Illos, qui male cor meum perurunt,
Quos & noctibus, & diebus opto
In nostro cupidus sinu uidere,
Formosos, niueos, pares, gemellos,
Grandes, non pueros, sed uniones.

In Habentem amœnas ædes

Daphnonas, platanos, ac aerias cyparissos,
Et non unius balnea solus habes,
Et tua centenis stat porticus alta columnis,
Calcatus'q; tuo sub pede lucet onyx.
Puluereum'q; fugax hippodromō ungula plaudit,
Et pereuntis aquæ fluctus ubi'q; sonat.
Atria longa patent, sed nec cœnantibus usquam,
Nec somno locus est, quam bene non habitas.

De Fabullo.

Tam sæpe nostrum decipi Fabullum, quid
Miraris Aule? semper bonus homo tyro est.

Ad Semproniam.

Tempora pieria solitus redimire corona,
Nec minus attonitis uox celebrata reis,
Hic situs est, hic ille tuus Semprcnia Ruffus,
Cuius & ipse tui flagrat amore cinis.
Dulcis in elysio narraris fabula campo,
Et stupet ad raptus Tyndaris ipsa tuos.
Tu melior, quæ deserto raptore redisti,
Illa uirum uoluit nec repetita sequi.
Ridet, & iliacos audit Menelaus amores.
Absoluit phrygium uestra rapina Parin.
Accipient olim cum te loca læta piorum,
Non erit in stygia notior umbra domo.
Non aliena uidet, sed amat Proserpina raptus,
Iste tibi dominam conciliauit amor.

In Paternum.

Nummi cum tibi sint, opes'q; tantæ,
Quantas ciuis habet Paterne rarus,

Largiris nihil, incubasq; gazæ
Vt magnus draco, quem canunt poetæ
Custodem scythicæ fuisse luci.
Sed causa ut memoras & ipse iactas,
Diræ filius est rapacitatis.
Et quid tu fatuos, rudesq; quæris
Illudas quibus, auferasq; mentum?
Huic semper uitio pater fuisti.

In Zoilum.

Crine ruber, niger ore, breuis pede, lumine læsus,
Rem magnam præstas Zoile, si bonus es.

Ad Puellas.

Gratis qui dare uos iubet Puellæ,
Insulsissimus, improbissimusq; est.
Gratis ne date, basiate gratis.
Hoc Aegle negat, hoc auara uendit,
Sed uendat bene basiare quantum est,
Hoc uendit quoque nec leui rapina,
Aut libram petit illa Cosmiani,
Aut binos quater a noua moneta,
Ne sint basia multa, nec maligna,
Nec clusis aditum neget labellis,
Humane facit hoc tamen, sed unum est,
Gratis quæ dare basium recusat,
Gratis lingere nec recusat Aegle.

In Polycarmum.

Aegrotas uno decies, aut sæpius anno,
Nec tibi, sed nobis hoc Polycarme nocet.
Nam quoties surgis soteria poscis amicos.

Sit pudor, ægrota iam Polycarme semel.

Ad Sparsum.

Cur sæpe sicci parua rura Nomenti,
Laremq; uillæ sordidum petam, quæris.
Nec cogitandi spatium, nec quiescendi
In urbe locus est pauperi, negant uitam
Ludi magistri mane, nocte pistores,
Aerariorum marculi die toto.
Hinc ociosus sordidam quatit mensam
Neroniana nummularius massa,
Illinc paludis malleator Hispanæ
Tritum nitenti fuste uerberat saxum.
Nec turba cessat entheata Bellonæ,
Nec fasciato naufragus loquax trunco,
A matre doctus nec rogare iudæus,
Nec sulfuratæ lippus institor mercis.
Numerare pigri damna qui potest somni,
Dicet quot æra uerberent manus urbis,
Cum secta colcho luna uapulat rhombo.
Tu Sparse nescis ista, nec potes scire,
Petilianis delicatus in regnis,
Cui plana summos despicit domus montes,
Et rus in urbe est, uinitorq; romanus.
Nec in falerno monte maior autumnus,
Intráque limen clausus essedo cursus,
Et in profundo somnus, & quies nullis
Offensa linguis, nec dies nisi admissus.
Nos transeuntis risus excitat turbæ,
Et ad cubile est Roma, tædio fessis
Dormire quoties libuit, imus ad uillam.

Ad Alaudam.

Ancillariolum tua te uocat uxor, & ipsa
Lecticariola est, estis Alauda pares.

De Importunis basiatoribus.

Tantum dat tibi Roma basiorum
Post annos modo quindecim reuerso,
Quantum Lesbia non dedit Catullo.
Te uicinia tota, te pilosus
Hircoso premit osculo colonus,
Hinc instat tibi textor, inde fullo,
Hinc sutor modo pelle basiata,
Hinc menti dominus periculosi,
Hinc defioculus, & inde lippus,
Fellatorq́; recensq́; cunnilingus.
Iam tanti tibi non fuit redire.

Ad Suum natalem.

Martis alumne dies, roseam quo lampada primum,
Magnaq́; syderei uidimus ora dei,
Si te rure coli, uiridesq́; pigebit ad aras,
Qui fueras latia cultus in urbe mihi,
Da ueniam, seruire tuis quod nolo calendis,
Et qua sum genitus, uiuere luce uolo.

De Sabello.

Natali pallere suo ne calda Sabello
Desit, & ut liquidum potet Alauda merum,
Turbida sollicito transmittere cæcuba sacco,
Atque inter mensas ire, redire suas.
Excipere hos illos, & tota surgere cœna
Marmora calcantem frigidiora gelu.
Quæ ratio est, hæc sponte tua perferre, patiq́;

Quæ te si iubeat rex, dominusq́;, neges.

De Ligurra.

Versus, & breue, uiuidumq́; carmen
In te ne faciam times Ligurra,
Et dignus cupis hoc metu uideri,
Sed frustra metuis, cupisq́; frustra.
In tauros libyci ruunt leones,
Non sunt Papilionibus molesti.
Quæras censeo, si legi laboras,
Nigri fornicis ebrium poetam,
Qui carbone rudi, putriq́; creta
Scribit carmina, quæ legunt cacantes.
Frons hæc stigmate non meo notanda est.

Ad Saturnum.

Antiquis rex magne poli, mundiq́; prioris,
Sub quo pigra quies, nec labor ullus erat,
Nec regale nimis fulmen, nec fulmine digna,
Scissa nec ad manes, sed sita diues humus,
Lætus ad hæc, facilisq́; ueni, solennia Prisci
Gaudia, cum sacris te decet esse tuis.
Tu reducem patriæ sexta pater optime bruma
Pacifici latia reddis ab urbe Numæ.
Cernis ut ausonio similis tibi pompa macello
Pendeat, & quantus luxurietur honos?
Quam non parca manus, largæq́; numismata mēsæ,
Quæ Saturne tibi pernumerentur opes?
Vt sit bis pretium meritis, & gratia maior,
Et pater, & frugi sic tua sacra colit.
At tu sancte tuo sic semper amere decembri
Hos illi iubeas sæpe redire dies.

Ad Cordubam.

Vncto Corduba lætior Venafro,
Histra nec minus absoluta testa,
Albi quæ superas oues Galesi,
Nullo muricæ, nec cruore mendax,
Sed tinctis gregibus colore uiuo,
Dic uestro rogo sit pudor Poetæ,
Ne gratis recitet meos libellos,
Ferrem, si faceret bonus Poeta,
Cui possem dare mutuos honores.
Corrumpit sine talione cœlebs.
Cæcus perdere non potest, quod aufert.
Nil est deterius latrone nudo,
Nil securius est malo poeta.

De Cinna.

Vincentem roseos, facieq;, comaq; mini stros
Cinna cocum fecit, Cinna gulosus homo est.

De Phyllide.

Formosa Phyllis nocte cum mihi tota
Se præstitisset omnibus modis largam,
Et cogitarem mane quod darem munus,
Vtrum'ne Cosmi, Nicerotis an libram,
An beticarum pondus ære lanarum,
An de moneta Cæsaris decem flauos,
Amplexa collum, basióque tam longo
Blandita, quam sunt nuptiæ Columbarum,
Rogare cœpit Phyllis amphoram uini.

Ad Amenum.

Bis quinquagenis domus est tibi mllibus empta,
Vendere quam summa uel breuiore cupis.

Arte sed emptorem uafra corumpis Amœne,
Et casa diuitiis ambitiosa latet.
Gemmantes prima fulgent testudine lecti,
Et maurusiaci pondera rara citri.
Argentum, atque aurum nõ simplex delphica portat
Stant pueri, dominos quos precer esse meos.
Deinde ducenta sonas, & ais non esse minoris.
Instructam uili uendis Amœne domum.

De Idibus Maronis.

Maiæ Mercurium creastis idus.
Augustis redit idibus Diana.
Octobres Maro consecrauit idus.
Idus sæpe colas, & has, & illas,
Qui magni celebras Maronis idus.

Ad Clientes.

Matutine Cliens urbis mihi causa relictæ,
Atria si sapias ambitiosa colas.
Non sum ego causidicus, nec amaris litibus aptus,
Sed piger, & senior, pieridumq; comes.
Ocia me, somnusq; iuuant, quæ magna negauit
Roma mihi, rideo si uigilatur & hic.

Ad Paulum.

Sic tanquam tabulas, scyphosq; Paule
Omneis archetypos habes amicos.

De Apro.

Lintea ferret Apro uacuus cum uernula nuper,
Et supra togulam lusca sederet anus,
Atque olei stillam donaret Opelicus unctor
Nudorum tetricus censor & asper erat.
Frangendos calices, effundendumq; falernum

Clamabat biberet qui modo lotus eques.
A sene sed postquam nummi uenere trecenti,
Sobrius a thermis nescit abire domum.
O quantum diathecæ ualent & quinque comati,
Tunc, cum pauper erat, non sitiebat Aper.

Ad Lygdum.

Nil non Lygde mihi negas roganti,
At quondam mihi: Lygde nil negabas.

Ad Pannicum.

Iugera mercatus prope busta latentis agelli,
Et male compactæ culmina fulta casæ,
Deseris urbanas, tua prædia, Pannice lites,
Paruaq; sed tritæ præmia certa togæ,
Frumentum, milium, ptisanam'q;, fabam'q; solebas
Vendere pragmaticus, nunc emis agricola.

Ad Catullum.

Hæredem tibi me Catulle dicis,
Non credam, nisi legero Catulle.

Ad Flaccum.

Cum tibi niliacus portet crystalla Catastus,
Accipe de circo pocula flamminio.
Hi magis audaces, an sunt qui talia mittunt
Munera? sed gemmis utilis usus inest.
Nullum sollicitant hæc Flacce toreumata furem,
Et nimium calidis non uitiantur aquis.
Quid? quod securo potat conuiua ministro,
Et casum tremulæ non timuere manus.
Hoc quoq; non nihil est, quod propinabis in istis
Frangendus fuerit si tibi flacce calix.

De Pueris.

Festinat Polytimus ad puellas.
Inuitus puerum fatetur Hymnus.
Pastas glande nates habet Secundus.
Mollis Dindimus est, sed esse non uult.
Amphion potuit puella nasci.
Horum delitias, superbiamq;,
Et fastus querulos amicae malo,
Quam dotis mihi quinquies ducena.

De caritate uini.

Amphora uigessis, modius datur aere quaterno,
Ebrius, & crudus nil habet agricola.

De Aethonte.

Multis dum precibus iouem salutat
Stans summos resupinus usque in ungues
Aethon in capitolio pepedit,
Riserunt comites, sed ipse diuum
Offensus genitor trinoctiali
Affecit domicoenio clientem.
Post hoc flagitium misellus Aethon,
Cum uult in capitolium uenire,
Sellas ante petit patroclianas,
Et pedit deciesq;, uiciesq;,
Sed quamuis sibi cauerit crepando,
Compressis natibus Iouem salutat.

Ad Bithinicum.

Nil in te scripsi Bithynice, credere non uis,
Et iurare iubes, malo satisfacere.

Ad Atticillam,

Donaui tibi multa, quae rogasti,

Donaui tibi plura, quam rogasti,
Non cessas tamen usque me rogaret,
Quisquis nil negat Atticilla fellat.

De Callistrato.

Ne laudet dignos, laudat Callistratus omnes,
Cui malus est nemo, quis bonus esse potest?

De Vmbro.

Brumæ diebus, feriis'q; saturni
Mittebat Vmber aliculam mihi pauper,
Nunc mittit alicam, factus est enim diues.

De Menogene.

Effugere e thermis, & circa balnea non est
Menogenen, omni tu licet arte uelis.
Captabit tepidum dextra, leuá que trigonem,
Imputet exceptas ut tibi sæpe pilas.
Colliget, & referet lapsum de puluere follem,
Et si iam lotus, iam soleatus erit.
Lintea si sumas, niue candidiora loquetur,
Sint licet infantis sordidiora sinu.
Exiguos secto comentem dente capillos,
Dicet achilleas disposuisse comas.
Fumosæ feret ipse tropin de fece lagenæ,
Frontis & humorem colliget usque tuæ.
Omnia laudabit, mirabitur omnia, donec
Perpessus dicas tædia mille, ueni.

De Fabiano.

Derisor Fabianus herniarum,
Omnes quem modo colei timebant
Dicentem tumidas in hydrocelas,
Quantum nec duo dicerent Catulli.

In thermis subito neronianis
Vidit se miser, & tacere coepit.
Ad Polytimum.
Nolueram Polytime tuos uiolare capillos,
 Sed iuuat hoc precibus me tribuisse tuis.
Talis eras modo tonse Pelops, positisq; nitebas
 Crinibus, ut totum sponsa uideret ebur.
In Fabullum.
Paediconibus os olere dicis,
Hoc si sic, ut ais, Fabulle uerum est,
Quid tu credis olere cunnilingis?
In non Arrigentem.
Triginta tibi sunt pueri, totidemq; puellae,
 Vna est, nec surgit mentula, quid facies?
De cotta.
Bis cotta soleas perdidisse questus,
Dum negligentem ducit ad pedes uernam,
Qui solus inopi praestat, & facit turbam,
Excogitauit homo sagax, & astutus,
Ne facere posset tale saepius damnum,
Excalceatus ire coepit ad coenam.
De Tongiliano.
Tongilianus habet nasum, scio, non nego, sed iam
 Nil praeter nasum Tongilianus habet.
Ad Charinum.
Quod lana caput alligas Charine,
 Non aures tibi, sed dolent capilli.
De Marone.
Pro sene sed caro uotum Maro fecit amico,
 Cui grauis, & feruens hemitritaeos erat.

Si stygias æger non esset missus ad undas,
Vt caderet magno uictima grata Ioui.
Cœperunt certam medici spondere salutem,
Ne uotum soluat, nunc Maro uota facit.

In Magullam.

Communis tibi cum uiro Magulla
Cum sit lectulus, & sit exoletus,
Quare dic mihi non sit & minister?
Suspiras, ratio est, times legenam.

Ad Priscum.

Sæpe rogare soles qualis sim Prisce futurus,
Si fiam locuples, simq; repente potens,
Quenquam posse putas mores narrare futuros?
Dic mihi si fias tu leo, qualis eris?

De Fabulla.

Qua mœchum ratione basiaret
Coràm coniuge repperit Fabulla,
Paruum basiat usque morionem.
Hunc multis rapit osculis madentem
Mœchus protinus & suis repletum
Ridenti dominæ statim remittit.
Quanto morio maior est maritus.

In Tuccam.

Scribebamus epos, cœpisti scribere, cessi,
Aemula ne starent carmina nostra tuis.
Transtulit ad tragicos se nostra Thalia cothurnos,
Aptasti longum, tu quoque syrma tibi.
Fila lyræ moui doctis exculta camœnis,
Plectra rapis nobis ambitione noua.
Audemus satyras, Lucilius esse laboras.

Ludo leues elegos, tu quoque ludis idem.
Quid minus esse potest? epigrammata fingere cœpi,
Hinc etiam petitur iam mea fama tibi.
Elige quid nolis. quis enim pudor omnia uelle?
Et si quid non uis, Tucca relinque mihi.

Ad Ruffum.

Musæi paticissimos libellos,
Qui certant sybariticis libellis,
Et tinctas sale prurire chartas
Instanti lege Ruffe, sed puella
Sit tecum tua, ne Thalassionem
Indicas manibus libidinosis,
Et fias sine fœmina maritus.

In Zelotypam.

Cum tibi nota tui sit uita, fidesq; mariti,
Nec premat ulla tuos, sollicitetq; toros,
Quid quasi pellicibus torqueris inepta ministris,
In quibus, & breuis est, & fugitiua uenus?
Plus tibi quam domino pueros præstare probabo.
Hi faciunt, ut sis fœmina sola uiro.
Hi dant, quod non uis uxor dare. do tamen inquis,
Ne uagus a thalamis coniugis erret amor.
Non eadem res est. chiam uolo, nolo mariscam.
Ne dubites quæ sit chia, marisca tua est.
Scire suos fines matrona, & fœmina debet.
Cede sua pueris, utere parte tua.

In Bassum.

Uxor cum tibi sit puella, qualem
Uotis uix petat improbus maritus,
Diues, nobilis, erudita, casta.

Rumpis Basse latus, sed incomatis,
Vxoris tibi dote quos parasti,
Et sic ad dominam reuersa languet
Multis mentula millibus redempta.
Sed nec uocibus excitata blandis,
Molli pollice nec rogata surgit.
Sit tandem pudor, aut eamus in ius.
Non est hæc tua Basse, uendidisti.

Ad Bœtim.

Bœtis oliuifera crinem redimite corona,
Aurea qui nitidis uellera tingis aquis,
Quem Bromius, quē pallas amat, cui rector aquarū
Albula nauigerum per freta pandit iter,
Ominibus lætis nostras Instantius oras
Intret, & hic populis, ut prior annus, eat.
Non ignorat, onus quod sit succedere Macro.
Qui sua metitur pondera, ferre potest.

M.V.MARTIALIS EPIG.LIB.XIII.CVI XENIA INDITVM NOMEN.

ETOGA CORDILIS,
& penula desit oliuis,
Aut inopem metuat sordida
blatta famem,
Perdite niliacas musæ mea dā
na papyros,
Postulat ecce nouos ebria bruma sales.
Non mea magnanimo depugnat tessera talo,
Senio nec nostrum cum cane quassat ebur.

Hæc mihi charta nuces, hæc est mihi charta fritillus.
Alea nec damnum, nec facit ista lucrum.

In Detractorem.

Nasutus sis usque licet, sis denique nasus,
Quantum noluerit ferre rogatus Atlas,
Et possis ipsum tu deridere Latinum,
Non potes in nugas dicere plura meas,
Ipse ego quam dixi. quid dentem dente iuuabit
Rodere? carne opus est, si satur esse uelis.
Ne perdas operam, qui se mirantur, in illos
Virus habe, nos hæc nouimus esse nihil.
Non tamen hoc nimium nihil est, si candidus aure,
Nec matutina si mihi fronte uenis.

Ad Lectorem.

Omnis in hoc gracili xeniorum turba libello
Constabit nummis quattuor empta tibi.
Quattuor est nimium, poterit constare duobus,
Et faciet lucrum bibliopola Tryphon.
Hæc licet hospitibus pro munere disticha mittas,
Si tibi tam rarus, quam mihi nummus erit.
Addita per titulos sua nomina rebus habebis,
Prætereas si quid non facit ad stomachum.

Thus.

Serus ut ætherea Germanicus imperet aula,
Vtq; diu terris, da pia thura Ioui.

Piper.

Cærea quæ patulo lucet ficedula lumbo,
Cum tibi forte datur, si sapis, adde piper.

Alica.

Nos Alicam, mulsum poterit tibi mittere diues,

Si tibi noluerit mittere diues, eme.
Conchis faba.
Si spumet rubra conchis tibi pallida testa,
Lautorum cœnis sæpe negare potes.
Far.
Imbue plebeias clusinis pultibus ollas,
Vt satur in uacuis dulcia musta bibas.
Lens.
Accipe niliacam pelusia munera lentem,
Vilior est alica, carior illa faba.
Simila ex tritico.
Nec poteris Similæ dotes numerare, nec usus,
Pistori toties cum sit, & apta coco.
Ordeum.
Mulio quod non det tacituris accipe mulis,
Hæc ego coponi, non tibi dona dedi.
Frumentum triticeum.
Tercentum libyci modios de messe coloni
Sume, suburbanus ne moriatur ager.
Betæ.
Vt sapiant fatuæ fabrorum prandia Betæ,
O quam sæpe petet uina, piperq; cocus.
Lactuca.
Claudere quæ cœnas Lactuca solebat auorum,
Dic mihi, cur nostras inchoat illa dapes?
Ligna Acapna.
Si uicina tibi nomento rura coluntur,
Ad uillam moneo rustice Ligna feras.
Rapa.
Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa

Quæ damus, in cœlo Romulus esse solet.

Coliculi.

Ne tibi pallentes moueant fastidia caules,
Nitrata uiridis brassica fiat aqua.

Porri sectiui.

Fila tarentini grauiter redolentia porri
Edisti quoties, oscula clausa dato.

Porri capitati.

Mittit præcipuos nemoralis Aritia porros,
In niueo uirides stipite cerne comas.

Napi.

Hos amiternus ager felicibus educat hortis,
Nursinas poteris parcius esse pilas.

Asparagi.

Mollis in æquorea quæ creuit spina Rauenna,
Non erit incultis gratior asparagis.

Vua duracina.

Non habilis cyathis, & inutilis uua lyæo,
Sed non potanti me, tibi nectar ero.

Chia ficus.

Chia seni similis baccho, quam Setia misit,
Ipsa merum secum portat, & ipsa salem.

Cydonia.

Si tibi cecropio saturata Cydonia melle
Ponentur, dicas hæc melimela licet.

Nuces pineæ.

Poma sumus Cybeles, procul hinc discede uiator,
Ne cadat in miserum nostra ruina caput.

Sorba.

Sorba sumus molles nimium durantia uentres,

Aptius hæc puero, quam tibi poma dabis.

Spathalion cariotarum.

Aurea porrigitur iani cariota calendis,
Sed tamen hoc munus pauperis esse solet.

Coctana.

Hæc tibi quæ torta uenerunt condita menta,
Si maiora forent Coctana, ficus erat.

Pruna damascena.

Pruna peregrinæ carie rugosa senectæ
Sume, solent duri soluere uentris onus.

Caseus lunensis.

Caseus etruscæ signatus imagine lunæ
Præstabit pueris prandia mille tuis.

Caseus uestinus.

Si sine carne uoles ientacula sumere frugi,
Hæc tibi uestino de grege massa uenit.

Caseus uelabrensis.

Non quencunq; focum, nec fumum caseus omnem,
Sed uelabrensem qui bibit ipse sapit.

Casei Trebulani.

Trebula nos genuit, commendat gratia duplex,
Siue leui flamma, siue domamur aqua.

Bulbi.

Cum sis anus coniunx, & sint tibi mortua membra,
Nil aliud Bulbis quam satur esse potes.

Lucanicæ.

Filia picenæ uenio Lucanica porcæ,
Pultibus hinc niueis grata corona datur.

Oliuæ.

Hæc quæ picenis uenit subducta trapetis,

Inchoat, atq; eadem finit oliua dapes.

Mala Citrea.

Aut corcyræi sunt hæc de frondibus horti,
Aut hæc massili poma draconis erant.

Colostrum.

Surripuit pastor quæ non dum stantibus Oedis.
De primo matrum lacte Colostra damus.

Oedi.

Lasciuum pecus, & uiridi non utile Baccho,
Dat pœnas, nocuit iam tener ille Deo.

Oua.

Candida si croceos circunfluit unda uitellos,
Hesperius scombri temperet Oua liquor.

Porcellus lacteus.

Lacte mero pastum pigræ mihi matris alumnum
Ponat, & ætolo de sue diues edat.

Apyrina, & Tuberes.

Non tibi de libycis tuberes, & apyrina ramis,
De nomentanis sed damus arboribus.

Idem.

Lecta suburbanis mittuntur apiryna ramis,
Et uernæ tuberes, quid tibi cum libycis?

Sumen.

Esse putes nondum Sumen, sic ubere largo
Effluit, & uiuo lacte papilla tumet.

Pulli gallinacei.

Si libycæ nobis uolucres, & phasides essent,
Acciperes, at nunc accipe cortis aues.

Persica. Nuci persica.

Vilia maternis fueramus præcoqua ramis,

Nunc in adoptiuis Persica cara sumus.

Panes Picentini.

Picentina ceres niueo sic nectare crescit,
Vt leuis accepta spongia turget aqua.

Boleti.

Argentum, atq; aurum facile est, lenam'q;, togam'q;
Mittere, boletos mittere difficile est.

Ficedula.

Cum me ficus alat, cum pascar dulcibus uuis,
Cur potius nomen non dedit uua mihi?

Tubera.

Rumpimus altricem tenero de uertice terram
Tubera, boletis poma secunda sumus.

Turdorum corona.

Texta rosis fortasse tibi, uel diuite nardo,
At mihi de turdis facta corona placet.

Anas.

Tota quidem ponatur Anas, sed pectore tantum,
Et ceruice sapit, cætera redde coco.

Turtur.

Dum pinguis mihi Turtur erit, lactuca ualebis,
Et cocleas tibi habe, perdere nolo famem.

Perna.

Ceretana mihi fiet, uel massa licebit
De menapis, lauti de petasone uorent.

Petaso.

Musteus est, propera, caros nec differ amicos,
Nam mihi cum uetulo sit petasone nihil.

Vulua.

Te fortasse magis capiet de uirgine porca,

Me materna graui de ſue uulua capit.

Colocaſia.

Niliacum ridebis olus, lanasq́; ſequaces,
Improba cum morſu fila, manuq́; trahes.

Iecur anſeris.

Aſpice quam tumeat magno Iecur anſere maius,
Miratus dices, hoc rogo creuit ubi?

Glires.

Tota mihi dormitur hyems, & pinguior illo
Tempore ſum, quo me nil niſi ſomnus alit.

Cuniculus.

Gaudet in effoſſis habitare Cuniculus antris,
Monſtrauit tacitas hoſtibus ille uias.

Atagenæ.

Inter ſapores fertur alitum primus
Ionicarum guſtus atagenarum.

Gallina Altilis.

Paſcitur & dulci facilis Gallina farina,
Paſcitur & tenebris, ingenioſa gula eſt.

Capo.

Ne nimis exhauſto macreſceret inguine gallus,
Amiſit teſtes, nunc mihi gallus erit.

Idem.

Succumbit ſterili fruſtra gallina marito,
Hanc matris Cybeles eſſe decebat auem.

Perdix.

Ponitur Auſoniis auis hæc rariſſima menſis,
Hanc in lautorum mandare ſæpe ſoles.

Columbini.

Ne uioles teneras præduro dente Columbas,

Tradita si gnidiæ sunt tibi sacra deæ.

Palumbus torquatus.

Inguina torquati tardant, hebetant'q; Palumbi.
Non edat hanc uolucrem, qui cupit esse salax.

Galbula.

Galbula decipitur calamis, & retibus ales,
Turget adhuc uiridi cum rudis uua mero.

Cattæ.

Pannonicas nobis nunquam dedit umbria cattas.
Mauult hæc domino mittere dona Pudens.

Pauo,

Miraris quoties gemmantes explicat alas,
Et potes hunc sæuo tradere dure coco?

Phenicopterus.

Dat mihi penna rubens nomen, sed lingua gulosis
Nostra sapit, quid si garrula lingua foret?

Phasianus.

Argiua primum sum transportata carina,
Ante mihi notum nil nisi Phasis erat,

Numidicæ.

Ansere romano quamuis satur Hannibal esset,
Ipse suas nunquam barbarus edit aues.

Anser.

Hæc seruauit auis tarpæi templa tonantis,
Miraris, non dum fecerat illa Deus.

Grues.

Turbabis uersus, nec littera tota uolabit,
Vnam perdideris si Palamedis auem.

Rusticula.

Rustica sum perdix, quid refert, si sapor idem est?

Carior

Carior est perdix, sic sapit illa magis.

Cygnus.

Dulcia defecta modulatur carmina lingua
Cantator Cygnus funeris ipse sui.

Porphyriones.

Nomen habet magni uolucris tam parua gigantis,
Et nomen Prasini Porphyrionis habet.

Mulus.

Spirat in aduecto, sed iam piger æquore mulus
Languescit, uiuum da mare, fortis erit.

Murena.

Quæ natat in siculo grandis murena profundo,
Non ualet exustam mergere sole cutem.

Rhombus.

Quamuis lata gerat patella Rhombum,
Rhombus latior est tamen patella.

Ostrea.

Ebria baiano ueni modo concha lucrino,
Nobile nunc sitio luxuriosa garum.

Sillæ.

Cæruleus nos Lyris amat, quem sylua Maricæ
Protegit, hinc Sillæ maxima turba sumus.

Scarus.

Hic Scarus, æquoreis qui uenit obesus ab undis,
Visceribus bonus est, cætera uile sapit.

Coracinus.

Princeps niliacis raperis coracine macellis,
Pelleæ prior est gloria nulla gulæ.

Echinus.

Iste licet digitos testudine pungat acuta,

Corticæ deposito mollis Echinus erit.

Muricæs.

Sanguine de nostro tinctas ingrate lacernas
Induis, & non est hoc satis, esca sumus.

Gobius.

In Venetis sint lauta licet conuiuia terris,
Principium cœnæ Gobius esse solet.

Lupus.

Laneus euganei lupus excipit ora Timaui,
Aequoreo dulces cum sale pastus aquas.

Aurata.

Non omnis laudem, pretiumq; aurata meretur,
Sed cui solus erit concha lucrina cibus.

Acipensis.

Ad palatinas acipensem mittite mensas,
Ambrosias ornent munera rara dapes.

Lepus.

Inter aues turdus, siquis me iudice certet,
Inter quadrupedes gloria prima Lepus.

Aper.

Qui Diomedeis metuendus setiger agris.
Aetola cecidit cuspide, talis erat.

Dammæ.

Dente timetur aper, defendunt cornua Ceruum.
Imbelles Dammæ quid nisi præda sumus?

Orix.

Matutinarum non ultima præda ferarum
Sæuus orix, constat quod mihi morte canum.

Ceruus.

Hic erat ille tuis domitus Cyparisse capistris.

An magis iste tuus Siluia ceruus erat?

Lalisio.

Cum tener est onager, solaq; Lalisio matre
Pascitur, hoc infans, sed breue nomen habet.

Oleum uenafranum.

Hoc tibi campani sudauit bacca Venafri,
Vnguentum quoties sumis, & istud olet.

Dorcás.

Delitium paruo donabis Dorcáda nato,
Iactatis solet hanc mittere turba togis.

Caprea.

Pendentem summa Capream de rupe uidebi
Casuram speres, decipit illa canes.

Onager.

Pulcher adest Onager, mitti uenatio debet
Dentis erythræi, iam remouete sinus.

Garum Sociorum.

Expirantis adhuc scombri de sanguine primo,
Accipe fœcosum munera cara garum.

Muria.

Antipolitani fateor sum filia Thynni,
Essem si scombri, non tibi missa forem.

Mel atticum.

Hoc tibi Thesei populatrix misit Hymetti
Pallados a siluis nobile nectar apis.

Faui Siculi.

Cum dederis Siculos mediis de collibus Hyblæ,
Cecropios dicas tu licet esse fauos.

Passum.

Gnosia minoæ genuit uindemia Cretæ

Hoc tibi, quod mulsum pauperis esse solet.

Picatum uinum.

Hæc de uitifera uenisse picata Vienna
Ne dubites, misit Romulus ipse mihi.

Mulsum.

Attica nectareum turbatis mella falernum,
Misceri decet hoc a Ganymede merum.

Albanum.

Hoc de Cæsareis mitis uindemia cellis
Misit, iulco quæ sibi monte placet.

Surrentinum.

Surrentina bibis nec myrrhina picta, nec aurum.
Sume, dabunt calices hæc tibi uina suos.

Falernum.

De sinuesanis uenerunt massica prælis,
Condita quo quæris consule? nullus erat.

Setinum.

Pendula pontinos quæ spectat Setia campos,
Exigua uetulos misit ab urbe cados.

Fundanum.

Hæc Fundana tulit felix autumnus Opimi,
Expressit mulsum consul, & ipse bibit.

Trifolinum.

Non sum de primo fateor Trifolina lyæo,
Inter uina tamen septima uitis ero.

Cecubum.

Cecuba fundanis generosa coquuntur Amyclis.
Vitis & in media nata palude uiret.

Signinum.

Potabis liquidum signina morantia uentrem,

Ne nimium sistant, sit tibi parca sitis.

Mamertinum.

Amphora nestorea tibi Mamertina senecta
Si detur, quod uis nomen habere potest.

Tarraconense.

Tarraco campano tantum cessura lyeo
Hæc genuit thuscis æmula uina cadis.

Nomentanum.

Nomentana meum tibi dat uindemia bacchum,
Si te Quintus amat, commodiora bibes.

Spoletinum.

De spoletinis quæ sunt cariosa lagenis
Malueris, quam si musta falerna bibas.

Pelignum.

Massica peligni mittunt turbata coloni,
Non tu, libertus sed bibat illa tuus.

Acetum.

Amphora niliaci non sit tibi uilis Aceti,
Esset cum uinum, uilior illa fuit.

Massilianum.

Cum tua centenos expugnet sportula ciues,
Fumea Massiliæ ponere uina potes.

Ceretanum.

Ceretana Nepos ponat, setina putabis,
Non ponit turbæ, cum tribus illa bibet.

Tarentinum uinum.

Nobilis, & lanis, & felix uitibus Aulon
Det pretiosa tibi uellera, uina mihi.

Vnguentum.

Vnguentum hæredi nunquam, nec uina relinquas

Ille habeat nummos, hæc tibi tota dato.

Corona Rosea.

Dat festinatas Cæsar tibi bruma coronas,
Quondam ueris erant, nunc tua facta rosa est.

M. V. MARTIALIS EPI. LIB. XIIII. CVI APOPHORETA INDITVM NOMEN.

Inthesibus dum gaudet eques, dominusq; senatus,
Dumq; decent nostrum pillea sumpta Iouem,
Nec timet ædilem moto spectare fritillo,
Cum uideat gelidos iam prope uerna lacus,
Diuitis alternas, & pauperis accipe sortes.
Præmia conuiuæ det sua quisque suo.
Sunt apinæ, tricæq;, & siqnid uilius istis,
Quis nescit? uel quis tam manifesta negat?
Sed quid agam potius madidis Saturne diebus,
Quos tibi pro cœlo filius ipse dedit?
Vis scribam Thebas, Troiamq;, malasq; Mycenas.
Lude inquis nucibus, perdere nolo nuces.
Quouiscunque loco potes hunc finire libellum,
Versibus explicatum est omne duobus opus.

Apophoreta.

Lemmata si quæris cur sint ascripta, docebo,
Vt si malueris, lemmata sola legas.

Pugillares Citrei.

Secta nisi in tenues essemus ligna tabellas,

Essemus libyci nobile dentis onus.

Quincuplices.

Caede iuuencorum domini calet area felix,
Quincuplici cera cum datur altus honor.

Pugillares Eburnei.

Languida ne tristes obscurent lumina cerae,
Nigra tibi niueum littera pingat ebur.

Triplices.

Tunc triplices nostros non uilia dona putabis,
Cum se uenturam scribet amica tibi.

Pugillares membranei.

Esse puta ceras, licet haec membrana uocetur,
Delebis, quoties scripta nouare uoles.

Vitelliani.

Nondum legerit hos licet puella,
Nouit quid cupiant Vitelliani.

Iidem Vitelliani.

Quod nummos cernis, mitti nos credis amicae,
Falleris, & nummos ista tabella rogat.

Chartae maiores.

Non sunt munera quae putas puella,
Cum donat uacuas poeta chartas.

Chartae epistolares.

Seu leuiter noto, seu caro missa sodali,
Omnes ista solet charta uocare suos.

Loculi Eburnei.

Hos nisi de fulua loculos implere moneta
Non decet, argentum uilia ligna ferant.

Loculi lignei.

Si quid adhuc superest in nostri fece locelli,

Munus erit, nihil est, ipse locellus erit.

Tali Eborei.

Cum steterit nullus uultu tibi talus eodem,
Munera me dices magna dedisse tibi.

Tessera.

Non sim talorum numero par tessera, dum sit
Maior, quam talis alea sæpe mihi.

Turricula.

Quærit compositos manus improba mittere talos,
Si per me misit, nil nisi uota facit.

Tabula Lusoria.

Hic mihi bisseno numeratur tessera puncto,
Calculus hic gemino discolor hoste perit.

Nuces.

Alea parua nuces, & non damnosa uidetur,
Sæpe tamen pueris abstulit illa nates.

Theca Calamaria.

Sortitus Thecam calamis armare memento,
Cætera nos dedimus, tu leuiora para.

Calculi.

Insidiosorum si ludis bella latronum,
Gemmeus iste tibi miles, & hostis erit.

Graphiarium.

Hæc tibi erunt armata suo graphiaria ferro,
Si puero dones, non leue munus erit.

Dentiscalpium.

Lentiscum melius, sed si tibi frondea cuspis
Defuerit, dentes penna leuare potest.

Auriscalpium.

Si tibi morosa prurigine uerminat auris

Arma damus tantis apta libidinibus.

Acus aurea.

Tenia ne madidos uiolent bombicina crines,
Figat Acus tortas, sustineatq; comas.

Pecten Ad caluum.

Quid faciet nullos hic inuentura capillos,
Multifido buxus quae tibi dente datur?

Crines Sapo.

Caustica teutonicos accendit spuma capillos.
Captiuis poteris cultior esse comis.

Mattiacae Pilae.

Si mutare paras longaeuos cana capillos.
Accipe mattiacas, quo tibi calua? pilas,

Vmbela.

Accipe quae nimios uincant umbracula soles,
Sit licet & uentus, te tua uela tegent.

Gausapa.

In pompeiano tectus spectabo theatro,
Nam uentus populo uela negare solet.

Venabulla.

Excipient apros, expectabuntq; leones,
Intrabunt ursos, sit modo firma manus.

Culter uenatorius.

Si deiecta geres longo uenabula rostro,
Hic breuis in grandem comminus ibit aprum.

Parazonium.

Militiae decus hoc, & grati nomen honoris
Arma tribunitium cingere digna latus.

Pugio.

Pugio, quem curuis signat breuis orbita uenis

Stridentem gelidis hunc Salo tinxit aquis.

Falx ex ense.

Pax me certa ducis placidos curuauit in usus,
Agricolæ nunc sum, militis ante fui.

Securicula.

Cum fieret tristis soluendis auctio nummis
Hæc quadringentis millibus empta fuit.

Ferramenta tonsoria.

Tondendis hæc arma tibi sunt apta capillis,
Vnguibus hæc longis, utilis illa genis.

Scrinium.

Constrictos nisi das mihi libellos,
Admittam tineas, trucesq; blattas.

Fasces calamorum.

Dat chartis habiles calamos memphitica tellus,
Texantur reliqua tecta palude tibi.

Lucerna cubicularia.

Dulcis conscia lectuli lucerna,
Quicquid uis facias licet, tacebo.

Candela.

Ancillam tibi sors dedit lucernæ,
Tutas quæ uigil exigit tenebras.

Lucerna polymyxos.

Illustrem cum tota meis conuiuia flammis.
Tótque geram myxos, una lucerna uocor.

Cereus.

Hic tibi nocturnos præstabit Cæreus ignes,
Subducta est puero, nanq; lucerna tuo.

Candelabrum corinthium.

Nomina candelæ nobis antiqua dederunt,

Non norat parcos uncta lucerna patres.

Candelabrum ligneum.

Esse uides lignum, serues nisi lumina, fiet
De candelabro magna lucerna tibi.

Pila paganica.

Hæc quæ difficilis turget Paganica pluma,
Folle minus laxa est, & minus arcta pila.

Pila trigonalis.

Si me nobilibus scis expulsare sinistris,
Sum tua, si nescis rustice, redde pilam.

Follis.

Ite procul iuuenes, mitis mihi conuenit ætas,
Folle decet pueros ludere, Folle senes.

Harpasta.

Hæc rapit Antæi uelox in puluere draucus
Grandia qui uano colla labore facit.

Alteres.

Quid pereunt stulto fortes altere lacerti?
Exercet melius uinea fossa uiros.

Galericulum.

Ne lutet immundum nitidos ceroma capillos,
Hac poteris madidas condere pelle comas.

Strigiles.

Pergamus has misit curuo distringere ferro,
Non tam sæpe teret lintea fullo tibi.

Guttus corneus.

Gestauit modo fronte me iuuencus,
Verum rhinocerota me putabis.

Rhinoceros.

Nuper in ausonia domini spectatus arena

Hic erit ille tibi, cui pila taurus erat.

Crepitaculum.

Siquis plorator collo tibi uernula pendet,
Hæc quatiat tenera garrula sistra manu.

Flagellum.

Proficies nihil hoc cædas licet usque, flagello,
Si tibi purpureo de grege currit equus.

Dentifricium.

Quid mecum est tibi? me puella sumat,
Emptos non soleo polire dentes.

Myrobalanum.

Quod nec Vergilius, nec carmine dixit Homerus,
Hoc ex unguento constat, & ex balano.

Aphronitrum.

Rusticus es, nescis quid græco nomine dicar,
Spuma uocor nitri, dicor & aphronitrum.

Opobalsama.

Balsama me capiunt, hæc sunt unguenta uirorum,
Delitias Hini uos redolete nurus.

Lomentum.

Gratum munus erit, scisso nec inutile uentri,
Si clara Stephani balnea luce petes.

Laterna cornea.

Dux Laterna uiæ clausis feror aurea flammis,
Et tuta est gremio parua lucerna meo.

Laterna ex uesica.

Cornea si non sum, nunquid sum fuscior? aut me
Vesicam contra qui uenit esse putat?

Fistula.

Quid me compactum ceris, & arundine rides?

Quæ primum extructa est fistula, talis erat.

Tibiæ.

Ebria nos madidis rumpit tibicina buccis,
Sæpe duas pariter, sæpe monaulon habet.

Soleæ lanatæ.

Defuerit si forte puer, soleasq; libebit
Sumere, pro puero proderit ipse sibi.

Mamillare.

Taurino poteras pectus constringere tergo,
Nam pellis mammas non capit ista tuas.

Muscaria pauonina.

Lambere quæ turpes prohibet tua prandia muscas
Alitis eximiæ cauda superba fuit.

Copta rhodia.

Peccantis famuli pugno ne percute dentes,
Clara rhodos coptam, quam tibi misit edat.

Priapus siligneus.

Si uis esse satur, nostrum potes esse Priapum,
Ipse licet rodas inguina, purus eris.

Porcus.

Iste tibi faciet bona saturnalia porcus,
Inter spumantes ilice pastus apros.

Muscarium Bubulum.

Sordida si flauo fuerit tibi puluere uestis,
Colligat hunc tenui uerbere cauda leuis.

Botulus.

Qui uenit Botulus medio tibi tempore brumæ,
Saturni septem uenerat ante dies.

Psittacus.

Psittacus a uobis aliorum nomina discam,

Hoc didici per me dicere, Cæsar aue.

Coruus.

Corue salutator quare fellator haberis?
In caput intrauit mentula nulla tuum.

Luscinia.

Flet Philomela nefas incesti Tæreos, & quæ
Muta puella fuit, garrula fertur auis.

Pica.

Pica loquax certa dominum te uoce saluto,
Si me non uideas, esse negabis auem.

Cauea.

Si tibi talis erit, qualem dilecta Catullo
Lesbia plorabat, hic habitare potes.

Narthecium.

Artis ebur medicæ narthecia cernis habere
Munera, quæ cuperet Pactius esse sua.

Flagra.

Ludite lasciui sed tantum ludite serui,
Hæc signata mihi quinque diebus erunt.

Ferulæ

Inuisæ nimium pueris, grataeq; magistris
Clara prometheo munere ligna sumus.

Pera.

Ne mendica ferat barbati prandia nudi
Dormiat & tetrico cum cane Pera rogat.

Scopæ.

In pretio Scopas testatur palma fuisse,
Sed pretium scopis nunc analecta dabunt.

Scalptorium.

Defendet manus hæc scapulas mordente molesto

Pulicæ, uel si quid pulice sordidius.

Manuale.

Ne toga barbatos faciat uel penula libros,
Hæc abies chartis tempora longa dabit.

Lectus pauoninus.

Nomina dat spondæ pictis pulcherrima pennis
Nunc Iunonis auis, sed prius Argus erat.

Ephippium.

Stragula succincti uenator sume ueredi,
Nam solet a nudo surgere ficus equo.

Stibadia.

Accipe lunata scriptum testudine signum,
Octo capit, ueniat quisquis amicus erit.

Gustatorium.

Fœmineam nobis cherson si credis inesse,
Deciperis, pelagi mascula præda sumus.

Mensa citrea.

Accipe felices atlantica munera siluas,
Aurea qui dederit dona, minora dabit.

Mensa acerna.

Non sum crispa quidem, nec siluæ filia mauræ,
Sed norunt lautas & mea ligna dapes.

Dentes eborei.

Grandia taurorum portant qui corpora, quæris
An libycas possint sustinuisse trabes.

Quincupedal.

Puncta notis ilex, & acuta cuspide clausa,
Sæpe redemptoris prodere furta solet.

Pocula archetypa.

Non est ista recens, nec nostri gloria cæli,

Primus in his Mentor dum facit illa, bibit.

Calices.

Non sumus audacis plebeia toreumata uitri,
Nostra nec ardenti gemma feritur aqua.

Phiala aurea cælata.

Quamuis callaico rubeam generosa metallo,
Glorior arte magis. nam meus iste labor.

Calices Vatini.

Vilia sutoris Calicem monumenta Vatini
Accipe, sed nasus longior ille fuit.

Lances chrysendetæ.

Grandia ne uiola paruo chrysendeta mulso,
Vt minimum, libras debet habere duas.

Vasa Aretina.

Aretina nimis ne spernas uasa monemus,
Lautus erat thuscis Porsena fictilibus.

Bascauda,

Barbara de pictis ueni Bascauda britannis,
Sed me iam mauult dicere Roma suam.

Panaca.

Si non ignota est docti tibi terra Catulli,
Potasti testa retica uina mea.

Boletaria.

Cum mihi Boleti dederint tam nobile nomen
Prototomis, pudet heu, seruio colliculis.

Calices surrentini.

Accipe non uili calices de puluere natos,
Sed surrentinæ leue toreuma rotæ.

Colum niuarium.

Setinos moneo nostra niue frange trientes,

Pauperiore mero tingere lina potes.

Saccus niuarius.

Attenuare niues norunt & lintea nostra,
Frigidior colo non salit unda tuo.

Vrceoli ministratorii.

Frigida non desit, non deerit calda petenti,
Sed tu morosa ludere parce siti.

Vrceus fictilis.

Hic tibi donatur panda ruber urceus ansa,
Stoicus hoc gelidam Fronto petebat aquam.

Calathi.

Nos Satyrus, nos Bacchus amat, nos ebria tigris
Perfusos domini lambere docta pedes.

Calices Saguntini.

Quae non sollicitus teneat, seruetq; minister,
Sume saguntino pocula ficta luto.

Calices Gemmati.

Gemmatum scythicis ut luceat ignibus aurum,
Aspice quot digitos exuit iste calix.

Ampulla potoria.

Hac licet in gemma quae seruat nomina Cosmi
Luxuriose bibas, si foliata sitis.

Crystallina.

Frangere dum metuis frangis Crystallina, peccant
Securae nimium, sollicitaeq; manus.

Nimbus uitreus.

A ioue qui ueniet miscenda ad pocula, largas
Fundet nimbus aquas, hic tibi uina dabit.

Myrrhina.

Si calidum potas ardenti myrrha falerno

Conuenit, & melior sit sapor inde mero.

Patella cumana.

Hanc tibi cumano rubicundam puluere testam
Municipem misit casta Sibylla suam.

Calices uitrei.

Aspicis ingenium Nili, quibus addere plura
Dum cupit, ah quoties perdidit author opus.

Lagena niuaria.

Spoletina bibis, uel marsis condita cellis,
Quo tibi decoctæ nobile frigus aquæ?

Niues.

Non potare niuem, sed aquam potare rigentem,
De niue commenta est ingeniosa sitis.

Idem.

Massiliæ fumos miscere niualibus undis
Parce puer, constet ne tibi pluris aqua.

Matella fictilis.

Dum poscor crepitu digitorum, & uerna moratur,
O quoties pellex culcitra facta mea est.

Ligula argentea.

Quãuis me Ligulam dicant, equitesq́;, patresq́;,
Dicor ab indoctis Lingula grammaticis.

Cochlearia.

Sum Cochleis habilis, sed nec minus utilis ouis,
Nunquid scis potius cur cochleare uocer?

Annuli.

Ante frequens, sed nunc rarus nos donat amicus,
Felix cui comes est non alienus eques.

Dactylotheca.

Sæpe grauis digitis elabitur annulus unctis.

Tuta mea fiet ſed tua gemma fide.

Toga.

Romanos rerum dominos, gentemq́; togatam
Ille facit, magno qui dedit aſtra patri.

Idem.

Si matutinos facile eſt tibi rumpere ſomnos,
Attrita ueniet ſportula ſæpe togæ.

Endromis.

Pauperis eſt munus, ſed non eſt pauperis uſus,
Hanc tibi pro togula mittimus endromida.

Canuſinæ fuſcæ.

Hæc tibi turbato Canuſina ſimillima mulſo
Munus erit, gaude, non cito fiet anus.

Bardacucullus.

Gallia ſantonico ueſtit te Bardacucullo,
Cercopithecorum penula nuper erat.

Canuſinæ Ruffæ.

Roma magis fuſcis ueſtitur, Gallia Ruffis,
Et placet hic pueris, militibusq́; color.

Penula ſcortea.

Ingrediare uiam cœlo licet uſque ſereno,
Ad ſubitas nuſquam ſcortea deſit aquas.

Lacernæ cocineæ.

Si ueneto, praſinóue faues, qui cocina ſumis,
Ne fias iſta tranſfuga ſorte, uide.

Pileus.

Si poſſem, totas cuperem miſiſſe lacernas,
Nunc tantum capiti munera mitto tuo.

Lacernæ Beticæ.

Non eſt lana mihi mendax, nec mutor aeno

Sic placeant tyriæ, me mea tinxit ouis.

Fascia pectoralis.

Fascia crescentes dominæ compesce papillas,
Vt sit quod capiat nostra, tegatq; manus.

Cœnatoria.

Nec fora sunt nobis, nec sunt uadimonia nota,
Hic opus est pictis accubuisse toris.

Lena.

Tempore brumali non multum leuia prosunt,
Calfaciunt uilli pallia uestra mei.

Lacernæ.

Amphitheatrales nos commendamur ad usus,
Cum tegit algentes nostra Lacerna togas.

Gausapa uillosa uel mantile.

Nobilius uillosa tegant tibi lintea citrum,
Orbibus in nostris circulus esse potest.

Cuculli Liburnici.

Iungere nescisti nobis o stulte lacernas,
Indueras albas, exue callaicas.

Vdones Cilicii.

Non hos lana dedit, sed olentis barba mariti,
Cinyphio poterit planta latere sinu.

Sinthesis.

Dum toga per quinas gaudet requiescere luces,
Hos poteris cultus sumere iure tuo.

Focale.

Si recitaturus dedero tibi forte libellum,
Hoc focale tuas asserat auriculas.

Tunicæ patauinæ.

Vellera cum sumant patauinæ multa trilices

Et pingues tunicas serra secare potest.

Spongia.

Hæc tibi sorte datur tergendis Spongia mensis
Vtilis, expresso cum leuis imbre tumet.

Penula Gausapina.

Is mihi candor inest, uillorum gratia tanta est,
Vt me uel media sumere messe uelis.

Ceruical.

Tinge caput nardi folio, Ceruical olebit,
Perdidit unguentum cum coma, pluma tenet.

Cubicularia Gausapina.

Stragula purpureis lucent uillosa tapetis,
Quid prodest si te congelat uxor anus?

Lodices.

Nudo stragula ne toro paterent,
Iunctæ nos tibi uenimus sorores.

Amictorium.

Mammosas metuo, teneræ me trade puellæ,
Vt possint niueo pectore lina frui.

Cubicularia polymita.

Hæc tibi memphitis tellus dat munera, uicta est
Pectine niliaco iam babylonis acus.

Zona.

Longa satis nunc sum dulci sed pondere uenter
Si tumeant, fiam tunc tibi Zona breuis.

Gausape quadratum.

Lodices mittet docti tibi terra Catulli,
Nos eliciconia de regione sumus.

Semicinctium.

Det tunicam diues, ego te præcingere possum

Essem si locuples, munus utrunque darem.

Lanæ amethistinæ.

Ebria sidoniæ cum sim de sanguine conchæ,
Non uideo quare sobria Lana uocer.

Lanæ albæ.

Velleribus primis Apulia, Parma secundis
Nobilis, altinum tertia laudat ouis.

Lanæ tyriæ.

Nos lacedæmoniæ pastor donauit amicæ,
Deterior Ledæ purpura matris erat.

Lanæ polentinæ.

Non tantum pullo lugentes uellere Lanas,
Sed solet & calices hæc dare terra suos.

Idem.

Lana quidem tristis, sed tonsis apta ministris,
Quales non primo de grege mensa uocat.

Tomentum lingonicum.

Oppressæ nimium uicina est fascia plumæ,
Vellera lingonicis accipe rasa sagis.

Tomentum Circense.

Tomentum concisa palus Circense uocatur,
Hæc pro lingonico stramina pauper emit.

Pluma.

Lassus amyclæa poteris requiescere Pluma,
Interior Cygni quam tibi lana dedit.

Fœnum.

Fraudata tumeat facilis tibi culcitra pluma,
Non uenit ad duros pallida cura toros.

Tintinabulum.

Redde pilam, sonat æs thermarum, ludere pergis,

Virgine uis sola lotus abire domum.

Discus.

Splendida cum uolitent spartani pondera disci,
Este procul pueri, sit semel ille nocens.

Cithara.

Reddidit Euridicen uati, sed perdidit ipse,
Dum sibi non credit, nec patienter amat.

Idem.

De Pompeiano sæpe est electa theatro,
Quæ duxit siluas, detinuitq; feras.

Plectra.

Feruida ne trito tibi pollice pulsula surgat,
Exornent docilem garrula plectra lyram.

Trochus.

Inducenda rota est, das nobis utile munus,
Iste Trochus pueris, at mihi cantus erit.

Idem.

Garrulus in laxo cur annulus orbe uagatur,
Cedat ut argutis obuia turba trochis?

Signum uictoriæ.

Hæc illi sine sorte datur, cui nomina Rhenus
Vera dedit, decies adde falerna puer.

Βρούτου παιδίον.

Gloria tam parui non est obscura sigilli,
Istius pueri Brutus amator erat.

Sauroctonos Corinthius.

Ad te reptanti puer insidiose lacertæ
Parce, cupit digitis illa perire tuis.

Hiacynthus in tabula pictus.

Flectit ab inuiso morientia lumina disco

Oebalius phœbi culpa, dolorq; puer.

Hermaphroditus marmoreus.

Masculus intrauit fontes, emersit utrunque,
Pars est una patris, cætera matris habet.

Danae picta.

Cur a te pretium Danae regnator olympi
Accepit, gratis si tibi Leda dedit?

Persona germanica.

Sum figuli lusus Rusi persona bataui,
Quæ tu derides, hæc timet ora pater.

Hercules Corinthius.

Elidit geminos infans, nec respicit angues,
Iam poterat teneras hydra timere manus.

Hercules Fictilis.

Sum fragilis, sed tu moneo ne sperne sigillum
Non pudet Alciden nomen habere meum.

Minerua Argentea.

Dic mihi uirgo ferox cum sit tibi cassis & hasta,
Quare non habeas egida? Cesar habet.

Europa picta.

Mutari melius tauro pater optime diuum
Tunc poteras, Io cum tibi uacca fuit.

Leander Marmoreus.

Clamabat tumidis audax Leander in undis
Mergite me fluctus, cum rediturus ero.

Sigillum Giberi fictile.

Ebrius hæc fecit terris puto monstra Prometheus,
Saturnalitio lusit & ipse luto.

Homeri batrachomyomachia.

Perlege mœonio cantatas carmine ranas,

Et frontem nugis soluere disce meis.

Homerus In membranis.

Ilias & Priami regnis inimicus Vlysses
Multiplici pariter condita pelle latent.

Vergilii Culex.

Accipe facundi culicem studiose Maronis,
Ne nugis positis arma, uirumq́; canas.

Vergilius in membrana.

Quam breuis immensum cepit membrana Maronē,
Ipsius uultus prima tabella gerit.

Menandri Thais.

Hæc primum iuuenum lasciuos lusit amores,
Nec Glycere, uere Thais amica fuit.

Cicero in membranis.

Si comes ista tibi fuerit membrana, putato
Carpere te longas cum Cicerone uias.

Propertius.

Cinthia facundi carmen iuuenile Properti
Accepit, famam nec minus ipsa dedit.

Liuius in membranis.

Pellibus exiguis arctatur Liuius ingens,
Quem mea non totum bibliotheca capit.

salusthus.

Hic erit ut perhibent doctorum corda uirorum
Primus romana Crispus in historia.

Ouidius in mēbranis metamorphosis.

Hæc tibi multiplici quæ structa est massa tabella,
Carmina Nasonis quinque, decemq́; gerit.

Tibullus.

Vssit amatorem Nemesis lascina Tibullum.

In tota iuuit quem nihil esse domo.

Lucanus.

Sunt quidam, qui me dicunt non esse poetam,
Sed qui me uendit bibliopola putat.

Catullus.

Tantum magna suo debet Verona Catullo,
Quantum parua suo Mantua Vergilio.

Calda & frigida aqua.

Hæc tibi quæ fuerint Caldarum nomina dicunt,
Ipsa suas melius charta natabit aquas.

Mulæ pomiliæ.

His tibi de Mulis non est metuenda ruina,
Altius in terra penè sedere soles.

Catella gallicana.

Delitias paruæ si uis audire Catellæ,
Narranti breuis est pagina tota mihi.

Asturco.

Hic breuis ad numerum rapidos qui colligit ungues,
Venit ab auriferis gentibus astur equus.

Canis uertagus.

Non sibi, sed domino uenatur uertagus acer,
Illæsum leporem qui tibi dente feret.

Palæstrita.

Non amo, qui uincit, sed qui succumbere nouit,
Et didicit melius. τὴν ἀνακλινόπαλιν.

Simius.

Callidus missas eludere simius hastas,
Si mihi cauda foret, cercopithecus eram.

Puella gaditana.

Tam tremulum crissat, tam blãdum prurit, ut ipsum

Mastrubatorem fecerit Hippolytum.

Cymbala.

Aera celenæos lugentia matris amores
Esuriens Gallus uendere sæpe solet.

Puer cinædus.

Sit nobis ætate puer non pumice leuis,
Propter quem placeat nulla puella mihi.

Cestos.

Collo necte puer meros amores
Ceston de ueneris sinu calentem.

Idem.

Sume cythæriaco medicatum nectare ceston,
Vssit amatorem balteus iste iouem.

Notarius.

Currant uerba licet, manus est uelocior illis,
Nondum lingua suum, dextra peregit opus.

Concha.

Leuis ab æquorea cortex mareotica concha
Fiat, inoffensa curret arundo uia.

Morio.

Non mendax stupor est, nec fingitur arte dolosa.
Quisquis plus iusto non sapit, ille sapit.

Caput Arietinum.

Mollia phryxei secuisti colla mariti,
Hoc meruit tunicam qui tibi sæpe dedit.

Pumilio.

Si solum spectes hominis caput, Hectora credes,
Si stantem uideas, Astianacta putes.

Parma.

Hæc quæ sæpe solet uinci, quæ uincere raro,
Parma tibi scutum pumilionis erat.

Pueri comœdi.

Non erit in turba quisquam μισούμενος ista,
Sed poterit quiuis esse δισουξάποθος

Fibula.

Dic mihi simpliciter comœdis, & citharœdis
Fibula quid præstas? carius ut futuant.

Accipiter.

Prædo fuit uolucrum, famulus nunc aucupis idem
Decipit, & captas non sibi mœret aues.

Obsonator.

Dic quotus es, quanti cupias cœnare, nec unum
Addideris uerbum, cœna parata tibi est.

Calami aucupatorii.

Non tantum Calamis, sed cantu fallitur ales,
Pallida dum tacita crescit arundo manu,

Corculum.

Pauper causidicus nullos referentia nummos
Carmina cum scribas, accipe cor quod habes.

Cocus.

Non satis est ars sola coco seruire palato,
Nāque cocus domini debet habere gulam.

Craticula cum ueru.

Parua tibi curua Craticula sudet ofella,
Spumeus in longa cuspide fumet aper.

Pistor dulciarius.

Mille tibi dulces operum manus ista figuras
Extruit, huic uni parca laborat apis.

Ientacula.

Surgite iam, uendit pueris Ientacula pistor,
Cristatæq; sonant undique lucis aues,

FINIS.

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, MEN
SE DECEMBRI. M·DI.

QVISQVIS ES QVI QVOQVOMODO
HVIVSCE EXCVSIONIS ERGO
ADVERSVS IERIS, DAM-
NATVS ESTO ET REVS
ILL.S·V.NE DICAS
TIBI NON PRAE
DICTVM.
CAVE.

